

رشد سرمایه‌گذاری

با آثار و گفتاری از:

حمیدرضا حاجی بابایی
سیدناصر موسوی لارگانی
محمد مهدی زاهدی
بهروز مجیبی نجم آبادی
سیدعلی حسینی
حسن منتظر تربتی
محمد مشکین فام
محمد مهدی شکورزاده
پدرام صمدی
محمد رضا یوسفی پور
فرشید شکر خدایی
علی ضامنی
افشین رحیمی گل خندان
محمد رضا آلمان آبادی
علیرضا رحمتی

مدیرعامل گروه صنعتی شکری بیان کرد

توسعه صنعت فولاد با عدم تصدی گری دولت

The CEO of Shokri Industrial Group Stated

Development of the Country's Steel Industry
with no Government Involvement

صرح الرئيس التنفيذي لمجموعة شكري الصناعية

تطوير صناعة الصلب في البلاد دون تدخل الحكومة

پروژه ملی شیرین سازی انتقال آب خلیج فارس

به صنایع جنوب شرق کشور

معرفی پروژه

۱ احداث تاسیسات آب شیرین کن

این بخش از پروژه با هدف نمک زدایی سالانه ۱۸۰ میلیون متر مکعب آب دریا در محل تاسیسات آب شیرین کن واقع در ۳۰ کیلومتری غرب شهرستان بندر عباس و در ساحل خلیج فارس و در قالب ۳ مدول انجام می شود.

مدول اول این طرح به ظرفیت ۶۰ میلیون متر مکعب در سال آماده افتتاح می باشد.

۲ احداث خطوط انتقال آب:

این بخش از پروژه شامل احداث ایستگاه های پمپاژ و ۸۲۰ کیلومتر خط انتقال آب از محل تاسیسات آب شیرین کن بندر عباس به صنایع منطقه گل گهر، مس سرچشمه و چادرمو در استانهای کرمان و یزد در قالب سه قطعه است. مشخصات هر قطعه به شرح ذیل است.

قطعه سوم انتقال آب

این خط لوله به طول ۳۷۰ کیلومتر

از محدوده مجتمع مس سرچشمه شروع و تا صنایع فولادی چادرمو در استان یزد ادامه دارد.

قطعه دوم انتقال آب

این خط لوله به طول ۱۵۰ کیلومتر

از محدوده مجتمع معدنی و صنعتی گل گهر شروع و تا صنایع مس سرچشمه ادامه دارد.

قطعه اول انتقال آب

این خط لوله به طول ۳۰۰ کیلومتر

از محل تاسیسات آب شیرین کن بندر عباس شروع شده و تا محدوده مجتمع معدنی و صنعتی گل گهر امتداد دارد.

آنچه که امروز شاهد افتتاح آن هستیم

بهره برداری مدول اول آب شیرین کن به ظرفیت ۶۰ میلیون متر مکعب در سال و قطعه اول خط انتقال آب به طول ۳۰۰ کیلومتر از بندر عباس به مجتمع معدنی و صنعتی گل گهر با مشخصات ذیل

میزان اشتغال زایی در زمان بهره برداری

میزان اشتغال زایی در زمان اجرای پروژه

میزان سرمایه گذاری ریالی

میزان سرمایه گذاری ارزی

روابط عمومی و امور بین المللی

RISECO

هلدينگ رايژکو

شرکت سرمایه گذاری و توسعه راهبردی راز (رایژکو)

هلدينگ سرمایه گذاری و توسعه راهبردی راز (سهامی خاص)
افزون بر ۲۱ شرکت است که در حوزه های مختلف سرمایه گذاری، از قبیل: خودروسازی،
قطعات خودرو، نفت، گاز و پتروشیمی، آب معدنی، مسئولیت های اجتماعی و ...
مشغول به فعالیت می باشند.

www.riseco.co   riseco_holding

دفتر مرکزی: تهران، بلوار نلسون ماندلا (آفریقای شمالی) خیابان طاهری، پلاک ۸
تلفن: ۰۲۱-۲۷۶۰۷۰۰۰ دورنگار: ۰۲۱-۲۷۶۰۷۰۰۰ داخلی ۱۱۰۱
کارخانجات تولیدی: تهران، جاده شهریار به اشتهارد، شهرک صنعتی صفادشت

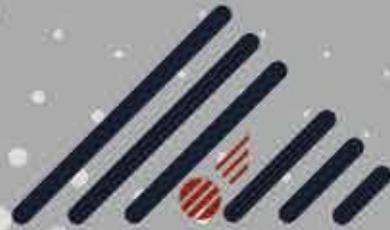
شرکت صنعتی معدنی سنگ آهن آفتاب
SUN IRON ORE CO.

مجموعه معدنی
تولیدکننده سنگ آهن
و کنسانتره سنگ آهن

- طرح نمونه صنعتی و واحد برتر کشوری در سال ۱۳۹۷
- واحد برتر صنعتی استان خراسان جنوبی ۱۳۹۸
- مکتشف نمونه استانی در سال ۱۳۹۲

شرکت صنعتی معدنی سنگ آهن آفتاب
SUN IRON ORE CO.

کنسانتره سنگ آهن با عیار حداقل ۶۵٪
واقع در معدن سنگ آهن نرم

Al₂O₃: 1.5 Max

Fe: 65% Min

S: 0/3% Max

FeO: 16% Min

P: 0/1% Max

SiO₂: 4.5% Max

سنگ آهن دانه بندی

واحد سنگ شکن مستقر در معدن سنگ آهن نرم با ظرفیت سالانه ۵۰۰ هزار تن قادر به تولید سنگ آهن دانه معدنی یا سایر ۰-۳ می باشد.

مشخصات سنگ آهن دانه بندی تولید در معدن

Fe: 40% FeO:13% S,P<0.1% SiO2<12%

واحد کنترل کیفی

آنالیز شیمیایی به روش شیمی متر

📍 دفتر مرکزی: بلوار میرداماد، میدان محسنی (مادر)، خیابان سنجابی، پلاک ۲۰، واحد ۴

📧 info@pirsam.com

☎ ۰۲۱-۲۲۹۰۶۱۰۴-۷

📍 کارخانه کنسانتره: طبس، عشق اباد به سمت بردسکن، روستا تپه طاق جاده سمبا معدن سنگ آهن نرم

در نهمین نمایشگاه بین‌المللی MINEX2020 و iMat2020 انجام شد

بررسی فرصت‌های سرمایه‌گذاری در بخش معدن و صنایع معدنی ایران ۲۰

۵۰

رئیس هیات مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان
بتن آماده استان تهران پیشنهاد داد

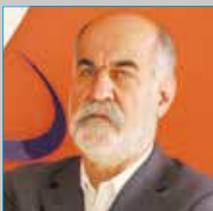
**کاهش هزینه و ارتقاء
کیفیت تولید بتن
با ایجاد شهرک اختصاصی**

۲۶

عضو هیات مدیره شرکت پیرسام عنوان کرد

**رشد تصاعدی
هزینه‌های تولید سنگ آهن**

دنیای صنعت
۴۴ تا ۵۲

دنیای خودرو
۳۶ تا ۴۲

دنیای انرژی
۳۰ تا ۳۴

پرونده ویژه
۱۸ تا ۲۸

اقتصاد بازار
۱۲ تا ۱۶

صاحب امتیاز:

مرتضی فغانی

مدیر مسئول:

حمید اسدی

قائم مقام مدیر مسئول:

رضا فغانی

سر دبیر:

فرهاد امیرخانی

مدیر هنری:

سعیده نیکبخت

مدیر بازرگانی:

سارا نظری

ویراستار:

مصطفی حاتمی

مترجم:

سعید عدالت‌جو

عکاس:

علی تکین

به ترتیب حروف الفبا:

■ دکتر مرتضی بانگ دبیر شورای عالی مناطق آزاد و ویژه اقتصادی

■ دکتر محمد بیگدلی مدیر عامل بانک ملت

■ دکتر محمد ابراهیم پور زرنندی رئیس هیات مدیره بورس تهران

■ دکتر جمشید حمزه‌زاده رئیس جامعه هتلداران کشور

■ دکتر محمد دامادی کارشناس ارشد حوزه عمران

■ دکتر امیر حامد رضایی مدیر روابط عمومی و امور بین‌الملل

بورس اوراق بهادار تهران

■ مهندس تورج زارع مدیر عامل شرکت آومینای ایران

■ دکتر غلامرضا سلیمانی رئیس کل بیمه مرکزی ایران

■ دکتر علی صحرایی مدیر عامل بورس تهران

■ دکتر عزیزالله عساری مدیر ارشد حوزه اقتصاد

■ دکتر یاسر فلاح مشاوره ارشد رئیس پژوهشکده پولی و بانکی

■ مهندس محمد کلانتری مدیر عامل شرکت صیانور

■ مهندس آرش محبی‌نژاد دبیر انجمن تخصصی صنایع همگن

نیرو محرکه و قطعه‌سازان خودروی کشور

■ دکتر مهدی گرمی تفرشی رئیس هیات مدیره خانه صنعت،

معدن و تجارت جوانان تهران

گروه دبیران:

سید قاسم قاری، مصطفی حاتمی، محمد جعفری

عرفان فغانی، سعید عدالت‌جو، سهیلا زمانی

نشانی:

تهران، خیابان شهید مفتاح

کوچه مرزبان نامه، پلاک ۲۷، واحد ۳

صندوق پستی: ۸۹۱۵ - ۱۵۸۷۵

تلفن: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۸۴۲-۲۱

بخش آگهی: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۸۳۵-۷

دورنگار: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۷۸۶

وبسایت: WWW.DSG-M.COM

پست الکترونیک: D.SARMAYEH@GMAIL.COM

لیتوگرافی، چاپ و توزیع: شرکت خاتم‌نو

تلفن: ۷۷۸۱۳۳۴۹

مدیر عامل بورس انرژی خبر داد

پیگیری برای راه‌اندازی بازار بهینه‌سازی انرژی و محیط زیست

مدیر عامل گروه توسعه قطعات خودروی پیروز

بیان کرد

افزایش صادرات با اتخاذ تصمیمات مناسب از سوی مدیریت کلان اقتصادی

۵۶

بررسی روابط اقتصادی ایران و ترکمنستان

۱۴

مدیر عامل گروه دانش بنیان پارسیان هوشمند

خبر داد

رونمایی از پلتفرم آنلاین رتبه‌بندی رقابت پذیری شرکت‌ها

خواندنی‌های سرمایه‌گذاری
۶۰ تا ۶۳

اقتصاد کلان
۵۴ تا ۵۸

ایران با داشتن منابع عظیم نفت و گاز همواره به عنوان یک قدرت مهم در عرصه صادرات و تامین انرژی جهان مطرح بوده، اما اقتصاد کشورمان به دلیل تکیه بر خام‌فروشی همواره از تک‌محصولی بودن و نوسانات ناشی از تغییرات قیمت این منابع رنج برده است. با توجه به این مشکلات تکمیل زنجیره ارزش و تبدیل منابع انرژی به کالاهایی با ارزش افزوده بالاتر به منظور افزایش درآمد ارزی، افزایش اشتغال و تنوع بخشیدن به منابع درآمدی کشور، مورد توجه سیاست‌گذاران اقتصادی قرار گرفته است. صنعت پتروشیمی ایران با توجه به دسترسی ارزان به مواد اولیه و بازارهای بین‌المللی و منطقه‌ای، زیرساخت‌های مناسب صنعتی و انسانی، یکی از مهمترین بخش‌هایی است که به منظور تکمیل زنجیره ارزش مورد توجه قرار دارد، به طوری که این صنعت با سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده در دهه هفتاد و هشتاد شمسی هم‌اکنون به یکی از قطب‌های مهم تولید محصولات پتروشیمی در منطقه تبدیل شده است. از سوی دیگر، تولید محصولات پتروشیمی از ۵۶ میلیون تن در سال ۱۳۹۲ به ۶۶ میلیون تن در سال ۱۳۹۸ رسید و پیش‌بینی می‌شود که در سال جاری نیز ۲۵ میلیون تن به ظرفیت تولید این صنعت افزوده شود و با افتتاح طرح‌های در دست تکمیل تا پایان سال آینده، ظرفیت تولیدی پتروشیمی کشور به ۱۰۰ میلیون تن در سال و به ارزش ۲۵ میلیارد دلار برسد.

تکمیل زنجیره تولید، ایجاد تنوع در محصولات، تامین خوراک صنایع داخلی و همچنین ارتقای ارزش سبد محصولات تولیدی این صنعت از مهمترین اقداماتی است که در دستور کار مسئولان مربوطه قرار دارد. با انجام این اقدامات در ۶ ماهه نخست سال جاری، تولید محصولات پتروشیمی با ۳۰ میلیون و ۵۰۰ هزار تن، افزایش ۷/۹ درصدی را در این بازه زمانی ثبت کرده است. با توجه به تولید هشت محصول پایه در صنایع پتروشیمی کشور، ظرفیت تولید این حوزه در سال ۲۰۱۸ میلادی در دنیا ۶۴۲ میلیون تن بوده که این رقم تا سال ۲۰۲۵ به ۸۱۰ میلیون تن خواهد رسید. در حال حاضر ایران با تولید ۲۳ میلیون تن در حدود ۳/۶ درصد از تولید محصولات پایه در سطح جهان را به خود اختصاص داده که با توجه به طرح‌های موجود، پیش‌بینی می‌شود، در سال ۱۴۰۴ سهم کشورمان از این میزان به ۶/۲ درصد برسد که در این میان تولید پروپیلن ۱۴۵ درصد، اتیلن ۷۳ درصد، آمونیاک ۶۵ درصد و متانول ۲۴۵ درصد افزایش خواهد یافت. با این حال توسعه نامتوازن در صنایع بالادست پتروشیمی به دلیل نرخ خوراک، تحریم‌های گسترده علیه صنعت پتروشیمی کشور، مشکلات مرتبط با انتقالات مالی در زمینه صادرات و همچنین مسایل مرتبط با نقش دولت در زمینه تعیین نرخ محصولات، از جمله مشکلاتی است که صنعت پتروشیمی ایران با آن مواجه می‌باشد. در پایان باید به این موضوع مهم اشاره داشت که اگر مسایل و معضلات کنونی به شکلی مناسب مدیریت شود، می‌توان امید داشت که ایران در سال‌های آینده بخش مهمی از بازار محصولات پایه پتروشیمی در سطح جهان را قبضه کند. ■

صنعت پتروشیمی ایران در آستانه تحول

حمید اسدی
مدیرمسئول

گل طلایی اقتصاد

در جام جهانی قطر ۲۰۲۲

فرهاد امیرخانی
سردبیر

سوت آغاز بیست و دومین جام جهانی فوتبال مشهور به قطر ۲۰۲۲ در آینده‌ای نه چندان دور؛ ساعت ۱۳ به وقت محلی در مورخ ۳۰ آبان ۱۴۰۱ در ورزشگاه البیت کشور قطر طنین‌انداز خواهد شد. این نخستین دوره جام جهانی است که کشوری کوچک از خاورمیانه با مساحت ۱۱ هزار و ۴۹۳ کیلومترمربع و جمعیت ۲ میلیون و ۶۰۰ هزار نفری میزبانی این سری از مسابقات پرطرفدار و بین‌المللی را بر عهده خواهد داشت. سال‌هاست که جام جهانی فوتبال در نزد کشورها، بیش از آنکه یک رویداد صرفاً ورزشی تلقی شود، به‌عنوان یک فرصت اقتصادی منحصر به فرد شناخته می‌شود و به همین دلیل همواره رقابت تنگاتنگی برای به دست آوردن میزبانی این جام جهانی برقرار است.

مسئولان قطری نیز با شناخت صحیح از اهمیت این رویداد بزرگ بین‌المللی و به‌منظور بهره‌برداری از این فرصت بی‌نظیر ورزشی (بخوانیم اقتصادی) با پیگیری‌های پیدا و پنهان و مطابق قرعه‌کشی انجام شده از سوی فدراسیون جهانی فوتبال، توانستند از کشورهای متقاضی نظیر ایالات متحده آمریکا، کره جنوبی، استرالیا و ژاپن پیشی گرفته و در نهایت فرصت میزبانی جام جهانی فوتبال در سال ۲۰۲۲ را نصیب کشور خود سازند. حال این سؤال پیش می‌آید که با توجه به همسایگی ایران با قطر، کشورمان چگونه می‌تواند از این تورنمنت بی‌نظیر ورزشی - اقتصادی که گردش مالی آن بیش از هزاران میلیارد دلار است، به‌طور بهینه استفاده کند؟ آیا ایران می‌تواند سهمی در تامین مصالح ساختمانی، نیروی کار و سایر مایحتاج از قبیل نساجی، لوازم الکترونیک و دیگر اقلام با قطر داشته باشد؟ آیا در حوزه گردشگری، ایران آمادگی لازم برای میزبانی خیل عظیم گردشگر عازم به منطقه را دارا است؟ جالب است بدانیم که هم‌اکنون قطر با وجود شیوع کرونا در جهان، به سرعت هر چه تمام در حال تکمیل زیرساخت‌ها و احداث باشکوه‌ترین ورزشگاه‌ها، هتل‌ها، مراکز تفریحی و خطوط حمل‌ونقل هوایی، جاده‌ای، ریلی و دریایی با استانداردهای سخت‌گیرانه فیفا برای پذیرایی از ۳۲ تیم از کشورهای مختلف به همراه گردشگران در کشور خود است.

ولی به‌رغم تمام برنامه‌ریزی‌های انجام شده، سال گذشته جانی اینفانتینو، رییس فدراسیون جهانی فوتبال از احتمال برگزاری جام جهانی ۲۰۲۲ با حضور ۴۸ تیم در کشور قطر خبر داد. به همین منظور فیفا پیشنهاد داد که با توجه به این افزایش، کشورهای همسایه قطر می‌توانند میزبان مشارکتی جام جهانی باشند و در همین راستا، فهرستی از کشورهایی که می‌توانند شرایط میزبانی مشترک جام جهانی ۲۰۲۲ با قطر را داشته باشند، منتشر کرد. طبق این فهرست بحرین، کویت، عمان، عربستان سعودی و امارات متحده عربی شرایط میزبانی را دارند. هر چند در لیست ارائه شده نام ایران به چشم نمی‌خورد؛ اما به دلیل مشکلات سیاسی کشورهای عربستان سعودی، امارات متحده عربی، بحرین و مصر با قطر این کشورها از لیست خارج شدند. سال گذشته عمان نیز به‌طور رسمی اعلام کرد که به هیچ‌وجه آمادگی شراکت در میزبانی جام جهانی را ندارد. در غیبت کشورهای مذکور، اکنون جا برای مشارکت ایران با قطر در زمینه‌های اقتصادی و گردشگری، چه قبل و چه حین برگزاری جام جهانی فوتبال گشوده است و این فرصت طلایی برای مسئولان و فعالان اقتصادی فراهم است تا با اقدامی مدبرانه و سنجیده، گل طلایی را بر این دروازه گشوده نشانند و طی یک تفاهم برد - برد، دستاورد عظیمی را برای اقتصاد کشورمان رقم بزنند. ■

ایران به‌عنوان یکی از پنج کشور غنی جهان از نظر منابع زیرزمینی و طبیعی با ۲۷/۳ تریلیون دلار ارزش (بر اساس گزارش وال‌استریت) محسوب می‌شود که یکی از مهمترین و ارزشمندترین اجزای این منابع، مواد معدنی است. کشورمان روی کمر بند طلایی سنگ آهن، مس و طلا قرار گرفته و دارای ذخایر بسیار ارزشمندی است، اما اکتشافات انجام‌شده در کشور، سطحی و ناکافی بوده و به نظر می‌رسد که بخش اعظم ذخایر معدنی کشور، همچنان کشف نشده باقی مانده و تنها ۵ درصد این خاک پهناور در قالب پروانه اکتشاف، گواهی کشف و پروانه بهره‌برداری در دسترس فعالان معدنی قرار دارد و اکتشافات به‌صورت کاملاً سطحی انجام شده، در حالی که هم‌اکنون مواد معدنی در دنیا از عمق بیش از یک‌هزار متری استخراج می‌شود، متوسط حفاری در معادن کشور تنها ۵۰ متر است. هدف‌گذاری افق ۱۴۰۴ در بخش معادن و صنایع معدنی نیز بر اساس همین اکتشافات سطحی در ۵ درصد مساحت کشور انجام گرفته و قاعدتاً با پتانسیل‌های بسیار گسترده و چشم‌گیر کشور، فاصله‌های باورنکردنی دارد. از سوی دیگر، ۹۵ درصد مساحت کشور عمدتاً در اختیار سه سازمان محیط‌زیست، سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری و سازمان انرژی اتمی است. بر اساس آمار و اطلاعات موجود، به دلیل مخالفت سازمان محیط‌زیست و سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری، ذخایر ارزشمند معدنی در ۸۰ درصد مساحت کشور حبس شده و در حال حاضر غیرقابل استخراج است، در حالی که با تعیین استانداردها و ضوابط زیست‌محیطی در دنیا، عملیات استخراج معادن در عرصه‌های مشابه و با کم‌ترین آسیب در حال انجام بوده و پس از پایان کار معدن نیز بهره‌برداران ملزم به سرمایه‌گذاری جهت احیای بافت‌های آسیب‌دیده هستند. پیش‌بینی‌ها از روندهای تکنولوژیک و اقتصادی نشان می‌دهد که برخی از ماده‌های معدنی در آینده با کاهش جدی در تقاضا مواجه می‌شوند و اگر استخراج و صادر نشوند، به‌زودی ارزش اقتصادی و بازار خود را از دست خواهند داد. با توجه به ذخایر شناسایی شده و همچنین میزان تولید فعلی سنگ‌های ساختمانی در کشور که ۹۳ درصد آن به مصرف داخل رسیده و ۷ درصد آن صادر می‌شود، ایران تا ۳۰۰ سال آینده دارای ذخیره سنگ خواهد بود. در این میان کشور ایتالیا به‌عنوان مهد ساخت تجهیزات و ماشین‌آلات فرآوری و تولید سنگ‌های ساختمانی کار شده، سالانه ۲۲ درصد و کشور ترکیه ۷۵ درصد از سنگ‌های استخراجی خود را به‌صورت خام صادر می‌کنند. ترکیه در زمینه صادرات سنگ‌های ساختمانی، بیش از ۵ میلیارد دلار از بازار ۲۴ میلیارد دلاری این حوزه (۲۰ درصد) را از آن خود کرده، ولی ایران با وجود ذخایر غنی و ارزشمند، سالانه ۳۵۰ میلیون دلار (سهیم ۱/۴ درصدی) درآمد صادراتی دارد. در اواخر خردادماه امسال رییس‌جمهور در سخنانی از حبس معادن انتقاد و اعلام کرد: «باید این معادن را از حبس نجات دهیم.» ما امیدواریم که منظور ایشان از رفع حبس معادن، نه تمرکز بر ۵ درصد مساحت کشور و تلاش برای احیای ۲/۵ درصد ظرفیت تعطیل آن، بلکه آزادسازی مابقی ۹۵ درصد ذخایر ارزشمند معدنی باشد که زندانی سازمان‌های مختلف شده و به‌جای ارتقای توان خود در تنظیم ضوابط، استانداردها و افزایش نظارت و مراقبت از میراث کشور، حکم به تعطیلی آن داده‌اند. سوال اینجاست که آیا دولت دوازدهم تنها ظرفیت بهره‌برداری از ۵ درصد ذخایر معدنی را دارا است یا در راه یک «انقلاب معدنی» گام برداشته و در ماه‌های پایانی فعالیت خود، ردهایی ماندگار و تاریخی در عرصه صنعتی، معدنی و اقتصادی کشور از خود به یادگار می‌گذارد؟ در پایان باید به این نکته اشاره داشت که برای دستیابی به این هدف، حضور در نمایشگاه‌ها و رویدادهای جهانی، جذب سرمایه‌های خارجی و... لازمه کسب درآمد از بخش معادن و صنایع معدنی و جایگزینی این حوزه با اقتصاد نفتی است. ■

«انقلاب معدنی»

میراث ماندگار اقتصاد ایران

دکتر بهرام شکوری
رییس کمیسیون معدن و صنایع معدنی اتاق ایران

اقتصاد بازار

در این بخش می خوانیم:

- بررسی عملکرد بورس کویت در اکتبر ۲۰۲۰
- رونمایی از پلتفرم آنلاین رتبه بندی رقابت پذیری شرکتها

بررسی عملکرد بورس کویت در اکتبر ۲۰۲۰

سعید عدالت‌جو

کشور کویت با توجه به توصیه صندوق بین‌المللی پول در راستای متنوع‌سازی اقتصاد و همچنین حذف یارانه‌ها، برنامه‌های مهمی را در دست اجرا یا مطالعه دارد، با این حال تا تحقق اقتصادی و رهایی از وابستگی کامل به نفت، راه درازی را در پیش خواهد داشت

مهمترین این قوانین است. با این حال محدودیت دامنه نوسان ابزار مهمی است که سیاست‌گذاران بازارهای مالی در کویت همواره آن را مورد توجه قرار داده و در دوره‌های مختلف دامنه نوسان به‌ویژه نوسان‌های منفی به کمتر از ۱۰ درصد محدود شده است. بخش‌های مالی مهمی مانند بانک ملی کویت، بانک خلیج، بانک تجارت کویت، بانک کویت و خاورمیانه، بانک دولتی کویت و بانک بوبیان در بازار بورس کویت فعالیت می‌کنند. از سوی دیگر، بخش سرمایه‌گذاری یکی دیگر از بخش‌های مهم این بازار است که شرکت سرمایه‌گذاری ملی و هلدینگ پروژه‌های کویت (شرکت مشارع الكويت القابضة)، نهاد سرمایه‌گذاری جهانی و شرکت سرمایه‌گذاری امان از مهمترین آن‌ها هستند. شرکت بیمه کویت و شرکت بیمه خلیج، شرکت املاک کویت و شرکت مستغلات متحده، شرکت ساخت لوله و خدمات نفتی، شرکت کابل و صنایع برق خلیج، شرکت سیمان پرتلند کویت و همچنین شرکت صنایع سنگین و ساخت

بازار اوراق بهادار کویت یا بورس کویت، تنها بازار مالی رسمی در این کشور است که به داد و ستد سهام اختصاص دارد. این بازار متشکل از ۵ زیرمجموعه مهم از جمله بازار رسمی، بازار موازی، بازار بدهی، بازار اختیار معاملات و بازار معاملات آتی است. بورس کویت پس از تصویب قانون معاملات مالی در اکتبر سال ۱۹۶۲ میلادی تاسیس شد، اما تاکنون چندین بار اصلاحات اساسی در آن صورت گرفته که مهمترین آن‌ها اصلاحات سال‌های ۱۹۸۳ و ۱۹۸۴ میلادی می‌باشد.

بورس کویت را باید قدیمی‌ترین بازار بورس در بین کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس دانست. این بازار در طول فعالیت خود شاهد افت و خیزهای متعددی بوده که یکی از مهمترین آن‌ها را باید دوشنبه سیاه سال ۱۹۸۲ میلادی دانست که افتی در حدود ۲۲ میلیارد دلار را تجربه کرد. پس از این افت شدید بود که قوانین مهمی در راستای تنظیم این بازار تصویب شد که محدودیت دامنه نوسان ۱۰ درصد از

کشتی، شرکت شیشه‌سازی خلیج و نیز شرکت مصالح ساختمانی کویت سایر بخش‌های مهم بازار بورس کویت را تشکیل می‌دهند. شرکت سینمای کویت، مجموعه زین، شرکت هتل‌های کویت، شرکت صنایع غذایی کویت و شرکت ماهیگیری کویت از دیگر بخش‌های مختلف بازار بورس کویت می‌باشند.

بورس کویت در سال جاری میلادی افت زیادی را شاهد بود، به طوری که شاخص کل بورس در ابتدای سال ۹۶/۹۷ و ۶۹۷۵/۹۶ واحد را نشان می‌داد، اما این بازار به سرعت افت کرد و در ۱۶ مارس به ۴۶۶۱/۱۶ واحد رسید و پس از مدتی وضعیت بهبود یافت و این بورس در کانال ۶۵۰۰ واحد قرار گرفت. در ادامه شاخص افت کرد و به زیر ۶ هزار واحد و سپس در ۱۲ اکتبر به ۶۰۳/۹۹ واحد رسید و حجم معاملات نیز در آخرین روز بازار در ماه اکتبر به ۷۴ میلیون و ۲۹ هزار و ۱۹۹ معامله با ارزش ۳۱ میلیون و ۸۱۳ هزار و ۹۶ دینار رسید. ارزش بازار بورس کویت در ۱۲ اکتبر به طور کلی بالغ بر ۳۱۱۶۴/۶۵ میلیون درهم بود.

در آخرین روز از معاملات بازار اوراق بهادار کویت شرکت‌های «ام‌ال» (بخش املاک و مستغلات)، با تغییر ۱۲/۷۳ درصدی، «شرکت المدن» (بخش املاک و مستغلات) با تغییر ۶/۴۷ درصدی، شرکت «لانظمه» با ۵/۵۱ درصد، شرکت «رمال» با ۵/۴۱ و شرکت «الفنادق الکویتیه» با ۴/۷۳ درصد افزایش ارزش سهام بهترین شرکت‌ها و در مقابل شرکت‌های «العقاریه» با ۱۳/۱۶ درصد، «المصالح» با ۱۰/۱۹ درصد، «آبار» با ۹/۷۴ درصد، «تجاره» با ۹/۳۸ درصد و هلدینگ «م.ک» با ۵ درصد کاهش ارزش سهام بدترین شرکت‌ها از نظر عملکرد بوده‌اند. شاخص کل بورس کویت در ماه اکتبر ۲۸/۰ درصد افت را تجربه کرد و میانگین ارزش معاملات در این ماه روزانه بالغ بر ۵۰ میلیون و ۵۰۳ هزار و ۶۱۸ دینار بود و ارزش معاملات در کل دوره به یک میلیارد و ۱۰ میلیون و ۷۲ هزار و ۳۷۵ دینار رسیده است. به طور متوسط روزانه بورس کویت در ماه اکتبر شاهد ۱۳ هزار و ۷۳۸ معامله بوده و به طور کلی در این ماه ۲۷۴ هزار و ۷۶۰ معامله انجام شده است.

با توجه به افزایش یا کاهش ارزش سهام، شرکت‌های «رمایه» با ۴۲/۱۴ درصد، «المدینه» با ۲۷/۶۴ درصد «م‌الاعمال» با ۲۶/۵۳ درصد، «جیاد» با ۲۰/۴۵ درصد و «ساحل» با ۱۹/۲۷ درصد بهترین عملکرد و شرکت‌های «ریم» با ۵۴/۲۷ درصد، «الرای» با ۴۷/۷۳ درصد، «العقاریه» با ۱۲/۱۷ درصد، «ایفا فندق» با ۱۲/۰۷ درصد و «المبانی» با ۱۱/۲۳ درصد بدترین عملکرد را داشته‌اند.

بورس کویت از ابتدای سال جاری میلادی تاکنون روندی نزولی را طی کرده و بخش عمده شرکت‌های بانکی، صنعتی و خدماتی با زیان‌های قابل توجهی روبه‌رو بوده‌اند که در واقع یکی از مهمترین عوامل چنین کاهش را باید شیوع بیماری کرونا و رکود ناشی از آن دانست. این پاندمی که به سرعت تمام مناطق جهان را در بر گرفت، اقتصاد کویت را نیز همانند اقتصاد سایر کشورهای شورای همکاری خلیج به شدت تحت تاثیر قرار داد، به طوری که برخی از مسئولان و صاحب‌نظران اقتصادی در این کشورها تبعات شیوع کرونا را فرآگیرتر و شدیدتر از بحران رکود بزرگ در اوایل قرن بیستم دانسته‌اند. کویت نیز مانند بسیاری از کشورهای منطقه، اقتصادی مبتنی بر درآمد‌های نفتی دارد که با توجه به تک محصول بودن، همواره در معرض

تنش‌های ناشی از نوسان بازار نفت یا افت قیمت‌ها در این بازار قرار دارد. شیوع بیماری کووید ۱۹ همراه با کاهش فعالیت اقتصادهای بزرگ در آسیا از قبیل ژاپن، چین و هند بود که کاهش تقاضای نفت را به همراه داشت. افت قیمت نفت، اقتصاد کویت را با مشکلاتی مواجه کرده که باعث کسری بودجه شده است. این کشور با توجه به توصیه صندوق بین‌المللی پول در راستای متنوع‌سازی اقتصاد و همچنین حذف یارانه‌ها، برنامه‌های مهمی را در دست اجرا یا مطالعه دارد، با این حال تا تحقق اقتصادی و رهایی از وابستگی کامل به نفت، راه درازی را در پیش دارد. یکی دیگر از موضوعات مهمی که بر اقتصاد کویت تاثیر فراوانی داشته، تنش‌های سیاسی شدیدی است که منطقه و کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس شاهد آن هستند و محاصره اقتصادی قطر از سوی کشورهای امارات، عربستان، بحرین و مصر مناسبات موجود بین کشورهای شورای همکاری خلیج را کاملاً دگرگون ساخت. دولت کویت در راستای سیاست معتدل خود از ابتدای آغاز بحران تلاش کرد تا با میان‌جگری این بحران را خاتمه دهد، اما تلاش‌های این کشور و به‌ویژه امیر مرحوم کویت، شیخ صباح به نتیجه‌ای منجر نشد و در نتیجه محور کویت-عمان در حل این بحران در برابر عربستان سعودی، امارات و بحرین منزوی شد، ولی روابط نزدیک خود را با قطر حفظ کرد. از طرفی در بحران روابط میان ایران و کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس، کویت حاضر به قطع کامل روابط خود با ایران نشد و روابط نسبتاً دوستانه خود را با ایران حفظ کرد و از این نظر نیز تا اندازه زیادی مورد انتقاد عربستان سعودی و امارات قرار گرفت. مساله مهم دیگر را باید موج عادی‌سازی روابط با اسرائیل در این منطقه دانست، موجی که با برقراری روابط میان امارات و اسرائیل آغاز شد و کشورهای بحرین و سودان نیز با فاصله زمانی اندکی به آن پیوستند و گفته می‌شود که کشورهای دیگری نیز در مراحل بعدی به آن خواهند پیوست. با این حال دولت کویت اعلام کرده که تا حل مساله فلسطین و تشکیل دولت فلسطینی به مرکزیت قدس، هیچ‌گاه اسرائیل را به رسمیت نخواهد شناخت و روابط خود را با آن عادی‌سازی نخواهد کرد. با توجه به اهمیت این موضوع در سیاست خارجی آمریکا به نظر می‌رسد که این موضوع سیاسی برای کویت محدودیت‌هایی ایجاد کند که بر اقتصاد آن کشور نیز تاثیر خواهد داشت. در کنار این موارد باید در گذشت امیر سابق کویت و تاثیر تغییرات در هیات حاکمه بر آینده سیاسی این کشور را نیز در نظر گرفت که البته به داشتن مشی میانه‌رو در سیاست داخلی و خارجی مشهور بود. تجربه وی برای مدت طولانی در مقام وزارت خارجه کویت به‌ویژه در دوران اشغال این کشور توسط عراق و روابط گسترده وی با سران و مقامات کشورهای مهم منطقه و جهان، به نوعی تضمین‌کننده ثبات سیاسی و به تبع آن اقتصادی کویت بود. با در گذشت امیر سابق کویت و روی کار آمدن امیر جدید پرسش‌های فراوانی در زمینه رویکرد کلی این کشور و وضعیت سیاسی و اقتصادی کویت مطرح می‌باشند و هیات حاکمه جدید تا تثبیت وضعیت خود اقدامات مهمی را در پیش دارد. از سوی دیگر، تا پایان بحران کنونی کرونا در اقتصاد جهان نمی‌توان امیدوار بود که بورس کویت رونق پیشین خود را بازابد و پیش‌بینی می‌شود که در ماه‌های آینده نیز روند نزولی خود را با شدت یا ضعف دنبال کند. ■

بورس کویت از ابتدای سال جاری میلادی تاکنون روندی نزولی را طی کرده و بخش عمده شرکت‌های بانکی، صنعتی و خدماتی با زیان‌های قابل توجهی روبه‌رو بوده‌اند که در واقع یکی از مهمترین عوامل چنین کاهش را باید شیوع بیماری کرونا و رکود ناشی از آن دانست

مدیر عامل گروه دانش بنیان پارسین هوشمند مطرح کرد

رونمایی از پلتفرم آنلاین رتبه‌بندی رقابت‌پذیری شرکت‌ها

ثمانه نادری

موضوع شفافیت از پارامترهای اساسی برای رشد و توسعه در اقتصاد هر کشوری به شمار می‌رود، از این رو شرکت‌های رتبه‌بندی در حوزه‌های متفاوت ایجاد می‌شوند تا اطلاعات منسجمی از سطح بهره‌وری، کارایی و وضعیت بنگاه‌ها عرضه کنند. در همین خصوص با فرسید شکر خدایی، مدیر عامل گروه دانش بنیان پارسین هوشمند که سابقه‌ای دیرینه در حوزه رتبه‌بندی دارد، گفت‌وگویی انجام داده‌ایم. فعالیت اصلی این گروه، جمع‌آوری داده‌های شرکت‌ها و پردازش آن بر اساس مدل‌های ساده مانند رنکینگ فروش یا سود، مدل‌های چند متغیره که در آن به‌طور هم‌زمان چند شاخص بررسی شده و همچنین استفاده از روش‌های مدل‌سازی پیشرفته مثل شبکه‌های عصبی، هوش مصنوعی و ... برای ساخت و ارائه مدل جدید است. همچنین این شرکت در نظر دارد تا ما‌حصول ۱۷ سال فعالیت خود را به اضافه پکیج کاملی از اطلاعات و داده‌های شرکت‌ها در پلتفرمی آنلاین عرضه کند تا زمینه ارتباط شرکت‌ها، مردم، تحلیل‌گران و متخصصان به منظور دسترسی آسان‌تر به گزارش‌های سالانه آنان فراهم شود. در ادامه این مصاحبه همراه ما باشید.

کرد و از ابتدای سال ۱۳۹۰ رتبه‌بندی اعضای اتاق آغاز شد، اما به دلیل چالش‌هایی که از طرف وزارت صمت و ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز به وجود آمد، با موانعی روبه‌رو شد و از پیگیری مابقی اهداف و فعالیت‌های خود بازماند؛ به عبارت دیگر تمام زحماتی که بخش خصوصی و اتاق بازرگانی برای ایجاد یک نهاد مستقل رتبه‌بندی کشیدند، با دخالت نهادهای دولتی در موضوع رتبه‌بندی بر باد رفت و این موضوع در قبضه نهادهای غیر شفاف درآمد. البته این موارد به معنای توقف فعالیت شرکت نبود، ولی باعث شد تا روند رتبه‌بندی شرکت‌های بورسی و شفاف‌سازی بورس با مشکلاتی مواجه شود و اهداف مورد نظر ما برای ایجاد نهادی که تحت نظارت آن هیچ شرکتی راه‌گریز از موضوع شفافیت نداشته باشد، محقق نشود.

ورود نهادهای دولتی و دخالت در موضوع رتبه‌بندی چه پیامدهایی داشت؟

وقتی از مکانیزم‌های عدالت اقتصادی صحبت می‌کنیم، یعنی هر چیزی باید سر جای خودش قرار گیرد، در غیر این صورت باعث ایجاد رانت شده و شرکت‌های نوآور کارآمد، تحت تاثیر شرکت‌های ورشکسته قدیمی غیر کارآمد قرار خواهند گرفت. در شرایطی که اقتصاد کشور دچار بی‌نظمی باشد، مطمئناً رشد و توسعه نیز به کندی صورت می‌گیرد و نظام رتبه‌بندی هم کارکرد واقعی خود را از دست می‌دهد. به عنوان مثال، پس از اعلام دولت مبنی بر پرداخت ارز دولتی، تمام شرکت‌ها برای دریافت ارز هجوم آوردند، در حالی که اگر فقط به افراد دارای صلاحیت پرداخت می‌شد، شاهد رانت و انحراف منابع ارزی و همچنین تبعات اقتصادی نبودیم. وقتی نظام رتبه‌بندی شفاف در کشور وجود نداشته باشد، افراد فاقد صلاحیت به بخش‌هایی از اقتصاد که برای آنان منافع دارد، دسترسی پیدا می‌کنند و اقداماتی انجام می‌دهند که خارج از چارچوب‌های قانونی کشور است که در نتیجه، انجام صادرات و

در خصوص فعالیت گروه دانش بنیان پارسین هوشمند توضیحاتی ارائه فرمایید؟

فعالیت این گروه از سال ۱۳۸۲ در زمینه رتبه‌بندی شرکت‌ها آغاز شد و بزرگ‌ترین دیتابیس از اطلاعات آن‌ها را در اختیار دارد. همچنین با ماموریتی که از سوی اتاق بازرگانی در سال ۱۳۸۵ به گروه پارسین هوشمند محول شد، وظیفه پایه‌گذاری نظام‌های رتبه‌بندی کشور را بر عهده دارد و پس از جمع‌آوری داده‌های شرکت‌ها به رتبه‌بندی و مدل‌سازی آن می‌پردازد. در واقع موضوعات مختلف کیفی مانند چگونگی وضعیت و فعالیت شرکت را به موضوع کمی تبدیل کرده و مشخص می‌کند که چه متغیری باید مدل‌سازی شود. از سوی دیگر، فعالیت مطالعاتی این گروه از سال ۱۳۸۵ در اتاق بازرگانی انجام شد و از سال ۱۳۹۰ نیز به رتبه‌بندی اعضای اتاق بازرگانی پرداخت. گروه دانش بنیان پارسین هوشمند پس از ۵ سال تلاش متمرکز در این حوزه با تصویب هیات وزیران در سال ۱۳۸۹، مصوبات قانونی رانهای

عدم برگشت ارز حاصل از آن به کشور را در پی خواهد داشت. از طرفی، بانک مرکزی از اعلام اسامی متخلفان در موضوع بازگشت ارزهای صادراتی عاجز می ماند و دولت هم با کمبود شدید منابع ارزی روبه رو می شود. طبیعتاً در یک نظام رتبه بندی شفاف همه خوشحال نیستند و هر چه شرکت ها کارآمدتر و در صف اول رتبه ها قرار گیرند، رضایت بیشتری خواهند داشت و بالعکس، افراد بارتبه ای پایین چندان خوشحال نخواهند بود. باید تاکید کرد که هدف از نظام رتبه بندی، جلب رضایت همگان نخواهد بود و قرار نیست که در این نظام تصمیماتی به سود همه گرفته شود، بلکه هدف اساسی، کشف داده های واقعی از شرکت ها است؛ داده هایی که بر اساس آن می توان سطح کارآمدی و نا کارآمدی شرکت ها، بهره وری و میزان پایداری آنان را مشخص کرد. موضوع حائز اهمیت اینکه طی سال های گذشته نهادهای دولتی، نظام های رتبه بندی و از جمله رتبه بندی اعتباری را به اسم خود ثبت کرده اند و همین موضوع موجب حضور افراد غیر شفاف و حتی فاسد در نظام اقتصادی کشور شده است.

آیا اتاق بازرگانی به عنوان متولی بخش خصوصی، برای مقابله با این کارشکنی ها اقداماتی انجام داده است؟

از سوی ارگان های دولتی و فشار ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز اقداماتی صورت گرفت، اما اتاق بازرگانی قادر به مقابله با آن نبود و اعتراضات نماینده اتاق در شورای عالی بورس و وزارت صمت نیز راه به جایی نبرد. طی این فرآیند، سازمان بورس به شرکت هایی که مدیران آن زمانی عضو هیات رییسه سابق بورس بودند، مجوز رتبه بندی اعتباری داد و اسامی آنان را مورد تایید صلاحیت نظام رتبه بندی اعتباری اعلام کرد، اما شرکت هایی به مانند ما که سابقه فعالیت دیرینه در این حوزه داشتند و تمام چارچوب های قانونی را هم طی کرده بودند، از دریافت این مجوز محروم شدند. بر اساس آنچه سازمان بورس مقرر کرده، هر شرکتی برای "رتبه بندی اعتباری" باید از سازمان بورس مجوز دریافت کند، ولی این سازمان در نامه ای به اداره ثبت شرکت ها، درج کلمه عام "رتبه بندی" را در اساسنامه و نام شرکت منع کرد که این موضوع کاملاً غیر قانونی و رانتی است، در حالی که موضوع عام رتبه بندی هیچ گونه ارتباطی با سازمان بورس نداشته و ندارد. متأسفانه اعضای باز نشست سازمان بورس، موضوع رتبه بندی اعتباری شرکت ها و فرآیند مجوز دهی آن را در انحصار گرفتند تا آن را در اختیار کسانی که تمایل دارند، قرار دهند و در حال حاضر فقط عده ای خاص به این مجوز دسترسی پیدا می کنند.

به نظر شما عدم شفافیت چه تاثیری بر کاهش شاخص بازار سرمایه داشته است؟

یکی از ملزومات اساسی محیط کسب و کار و از جمله بورس، شفافیت است. اگر شرکت های فعال در کشور به ویژه شرکت های بورسی به طور شفاف رتبه بندی شوند، وضعیت و ارزش ذاتی آن ها بهتر مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت. البته اگر چه این موضوع در کوتاه مدت موجب ریزش بورس می شود، اما در بلندمدت باعث افزایش کارایی بازار خواهد شد. سوال اساسی بنده این است که چرا دیگران به این بهانه که بازار سرمایه متشنج می شود، حق افشای واقعیت های بازار سرمایه را ندارند؟ چرا باید میزان سرمایه نهادهای مالی وابسته به سازمان های پشت پرده

که عمدتاً هم متخصص نیستند، بالا برود؟ چرا باید شرکت های رتبه بندی اعتباری ۲۰ میلیارد تومان و کارگزاری ها یک صد میلیارد تومان سرمایه ثبت شده داشته باشند؟ دلیل محرومیت سایر افراد از راه اندازی کارگزاری چیست؟ چه مکانیزی برای تعیین درصد کارمزد کارگزاری ها تعریف شده است؟ این گونه سوالات نشان می دهد که بازار بورس از مسیر شفاف عبور نمی کند و این در حالی است که راه های رتبه بندی واقعی شرکت ها نیز بسته شده است. متأسفانه خیلی از مسایل در بورس انحصاری شده و در اختیار معدودی از فعالان قرار گرفته و از آنجایی که بازیگران اصلی بورس، مردم نیستند، بازار سرمایه نیز با افت و خیزهای زیادی روبه رو شده و در نهایت سهامداران خرد متحمل ضررهایی می شوند. به عنوان مثال، سهام شرکت های با زیان های انباشته بسیار بالا مثل ایران خودرو، سایپا و... با قیمتی مغایر با ارزش واقعی آنان به بورس عرضه می شود و سهامدار عادی و غیر حرفه ای که از این مساله آگاه نیست، آن را خریداری می کند و با توجه به اینکه نمی توان به زودی زیان انباشته این شرکت ها را پوشش داد، سهامدار دیر یازود خسارت سنگینی را متحمل خواهد شد. این در حالی است که شرکت های پردازش اطلاعات و شرکت های رتبه بندی نیز تحت فشارهای محدود کننده نهاد مجوز ده بورس قرار دارند و این موضوع باعث می شود تا راهی برای اعلام واقعیت در خصوص شرکت ها وجود نداشته باشد.

فرآیند مجوز دهی به شرکت های رتبه بندی اعتباری در سایر کشورها چگونه تعریف شده است؟

نهادهای مختلفی برای مجوز دهی به شرکت های رتبه بندی اعتباری در سایر کشورها در نظر گرفته شده، اما به اعتقاد بنده برای انجام این کار نیازی به مجوز دهی نیست، بلکه گذشت زمان و کیفیت تحلیل متخصصان از داده های شرکت ها، همه چیز را برای مردم روشن خواهد کرد. برای مثال، سطح بازدهی شرکتی که بر اساس نظام رتبه بندی،

پس از اعلام دولت مبنی بر پرداخت ارز دولتی، تمام شرکت ها برای دریافت ارز هجوم آوردند، در حالی که اگر فقط به افراد دارای صلاحیت پرداخت می شد، شاهد رانت و انحراف منابع ارزی و همچنین تبعات اقتصادی نبودیم

پربازده یا کم‌بازده شناخته می‌شود، با گذشت زمان روشن خواهد شد و همین موضوع، معیاری مهم برای ارزیابی نوع کار و کیفیت فعالیت شرکت‌های رتبه‌بندی خواهد بود.

تاکنون چه میزان از حجم رتبه‌بندی اعتباری شرکت‌ها توسط شرکت شما انجام شده است؟

گروه دانش‌بنیان پارس‌پیان هوشمند تاکنون ۷ هزار و ۸۰۰ پروژه رتبه‌بندی که بیشترین حجم رتبه‌بندی اعتباری در کشور است را انجام داده که همراه با نرم‌افزار تحلیل، پلتفرم‌هایی برای رتبه‌بندی، پایگاه اطلاع‌رسانی و... می‌باشد. فعالیت‌های فرعی شرکت نیز شامل انجام شاخص‌های مقایسه‌ای بهینه‌کاوی، جشنواره ملی بهره‌وری، عرضه‌یابی کسب و کارها و جمع‌آوری مکانیزم شاخص‌های غیرمالی می‌شود. ناگفته نماند که ماهیت فعالیت ما ارزیابی خروجی شرکت‌ها و رتبه‌بندی است و تنها به شرکت‌های بورسی بسنده نمی‌کنیم. اندازه‌گیری سطح رضایت کارکنان، توان اجرای آنان و... از جمله شاخص‌های ارزیابی شرکت محسوب می‌شوند. در گروه دانش‌بنیان پارس‌پیان هوشمند حدود ۲۰۰ نوع شاخص برای رتبه‌بندی وجود دارد که بر اساس آن‌ها مدل‌سازی انجام می‌شود و در نهایت مشخص می‌کند که مثلاً بهترین ساختار دارایی یا سرمایه‌گذاری را چه شرکتی دارد یا اینکه وضعیت بهره‌وری شرکت‌ها و سایر شاخص‌های آنان چگونه است.

این رتبه‌بندی‌ها تا چه اندازه مورد استقبال شرکت‌ها قرار گرفته و چه برنامه‌ای برای توسعه آن دارید؟

حدود ۴۰۰ شرکت فعال در سطح کشور، از مشتریان گروه دانش‌بنیان پارس‌پیان هوشمند هستند و از خدمات آن به صورت آنلاین بهره می‌گیرند که این موضوع نشان‌دهنده استقبال و توجه آنان به بحث رتبه‌بندی است. در این میان، با طراحی پلتفرم آنلاین رتبه‌بندی شرکت‌ها که در آذرماه امسال رونمایی خواهد شد، این کار را توسعه خواهیم داد. این پلتفرم حاصل تجربه ۱۷ ساله شرکت در بحث رتبه‌بندی است که در یک بستر یکپارچه عرضه می‌شود و شامل سه بخش از مخاطبان از جمله شرکت‌ها، مردم و تحلیل‌گران می‌شود. در این پلتفرم مردم عادی به عنوان نخستین مخاطبان، ۹۰ درصد اطلاعات را به صورت رایگان در اختیار می‌گیرند و برای هر یک از شرکت‌ها نیز پروفایلی تعریف می‌شود که در آن به صورت دقیق و جزئی، وضعیت رقابت‌پذیری، بهره‌وری و سایر شاخص‌های آنان به نمایش گذاشته شده است. از سوی دیگر، با استفاده از این پلتفرم، مردم می‌توانند سوالات و خواسته‌های خود را از شرکت‌ها به صورت آنلاین بپرسند و شرکت‌ها هم پاسخ خود را به همراه اطلاعات مورد نیاز ارائه دهند. همچنین این پلتفرم به شرکت‌ها امکان مقایسه عملکرد خود با رقبای داخلی و خارجی را خواهد داد. بخش دیگر از این پلتفرم به متخصصان و تحلیل‌گران شرکت‌ها مربوط می‌شود که هم به پایگاه داده ما دسترسی دارند و هم اطلاعات و حاصل تحقیقات خود را عرضه می‌کنند. قابل ذکر است که تمام ابزارهای شرکت مانند امکانات سایت، فرآیند نرم‌مال‌سازی داده، مجموع داده‌های سال‌های گذشته، نتایج

اگر شرکت‌های فعال در کشور به‌ویژه شرکت‌های بورسی به‌طور شفاف رتبه‌بندی شوند، وضعیت ارزش ذاتی آن‌ها بهتر مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت. البته اگر چه این موضوع در کوتاه‌مدت موجب ریزش بورس می‌شود، اما در بلندمدت باعث افزایش کارایی بازار خواهد شد

مدل‌سازی‌های قبلی، ابزارهای مدل‌سازی و... در اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد و در داشبورد این پلتفرم موجود است.

هدف از راه‌اندازی این پلتفرم چیست و چه مزایایی برای مردم عادی دارد؟

هدف از این کار، شفاف‌سازی عملکرد شرکت‌ها برای مردم است و هر چه این موضوع برای مردم روشن‌تر باشد، تصمیمات یا اقدامات آنان سمت و سوی بهتری به خود خواهد گرفت. برای مثال، افراد جامعه بدون مراجعه حضوری می‌توانند اطلاعات شرکت‌ها را از طریق پروفایل مشاهده نمایند. این اطلاعات بر اساس مدل جهانی عرضه گزارش سالانه و همچنین دقیق‌ترین روش‌های ارزیابی عرضه شده است که به شفاف‌سازی کمک زیادی خواهد کرد. یکی از مزیت‌های مهم این پلتفرم، بسترسازی برای ارتباط مردم با شرکت‌ها و تحلیل‌گران رتبه‌بندی است.

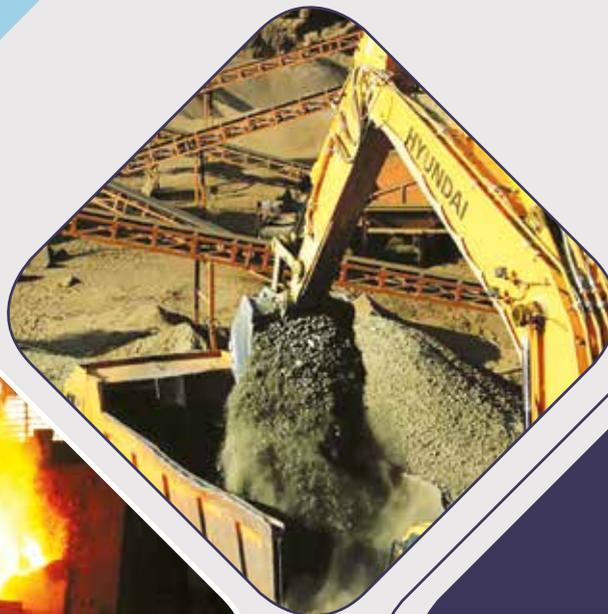
آیا اطلاعات عرضه‌شده در پلتفرم برای مردم عادی قابل درک است؟

یکی از چالش‌های ما این است که چگونه اطلاعات پیچیده را به مردم عرضه کنیم که بر همین اساس، امکانی در این پلتفرم فراهم شده تا مردم به اطلاعات مورد نیاز خود به‌طور ساده، مفید و مختصر دسترسی پیدا کنند. با این کار، حدود ارزش ذاتی شرکت روشن خواهد شد و پیش‌بینی آینده شرکت‌ها برای مردم آسان می‌شود. بخش اعظم این اقدام نیز با تکیه بر هوش مصنوعی و تحلیل‌های آنلاین انجام شده و هر کدام از تحلیل‌ها نیز به‌اسم تحلیل‌گرها ثبت می‌شود تا در صورت اشتباه، فرد مسئولیت آن را بر عهده بگیرد و در صورت تایید و صحت از آن در پرونده کاری وی درج شود. هر چقدر این تحلیل‌ها درست‌تر باشد، اعتماد مردم به فعالیت شرکت‌های رتبه‌بندی و بازار بیشتر شده و تخصیص بهتری از منابع صورت خواهد گرفت که باعث می‌شود تا سرمایه کشور به سمت بخش‌های با ارزش افزوده بالا هدایت شود. قابل ذکر است که تمام روش‌های رتبه‌بندی شامل ۴۵ مدل فعلی ما از بررسی‌های شرکت در پایگاه خبری رتبه‌بندی آنلاین منتشر می‌شود و باراه‌اندازی پلتفرم به‌بازار عرضه خواهد شد. این اقدام حاصل تلاش ۱۷ ساله تیمی ۱۵ نفره است که در آن از داده‌های متخصصان و تحلیل‌گران هم استفاده می‌شود. به عبارتی، از تجمیع داده‌های گذشته و ترکیب آن با اطلاعات جدید، پلتفرم آنلاین رتبه‌بندی رقابت‌پذیری شرکت‌ها را اندازه‌گیری می‌شود.

و سخن آخر...

راه‌اندازی این پلتفرم آنلاین برای توسعه اقتصاد کشور و شفاف‌سازی بسیار مهم است و مهمترین هدف ما این است تا اقشار مختلف جامعه از آن استفاده کنند. موضوع قابل توجه این‌که یکی از بخش‌های مورد نظر ما جامعه خبرنگاری و رسانه‌های کشور هستند که قرار است، بخشی از این پلتفرم به این گروه اختصاص پیدا کند تا شرکت‌ها به‌طور مستقیم پاسخ‌گوی خبرنگاران باشند. از آنجایی که گروه دانش‌بنیان پارس‌پیان هوشمند سابقه طولانی در ارتباط با شرکت‌ها دارد، بستر این ارتباطات نیز فراهم شده است. ■

پرونده ویژه

در این بخش می خوانیم:

- کاهش خام فروشی با فرآوری مواد معدنی
- «تعهد» و «تخصص» نیاز اصلی توسعه بخش معدن
- بروکراسی اداری؛ مانع اصلی در بهره برداری از معادن کشور

مدیر عامل گروه صنعتی شکری بیان کرد

توسعه صنعت فولاد با عدم تصدی گری دولت

محمد جعفری

صنعت فولاد کشور به عنوان یک صنعت راهبردی در دهه اخیر شاهد پیشرفت‌های خیره‌کننده‌ای بوده، به طوری که ایران هم‌اکنون در بین ۱۰ کشور برتر تولید فولاد در جهان قرار گرفته، اما با وجود این پیشرفت‌ها و با توجه به ظرفیت‌های موجود در بخش ذخایر معدنی، انرژی، زیرساخت‌های حمل‌ونقل و فناوری، کشور ما هنوز به جایگاه مطلوب خود در صنعت فولاد جهان دست نیافته است. به منظور آشنایی بیشتر با وضعیت موجود این صنعت، موانع شکوفایی و رونق آن و همچنین تاثیر شرایط کنونی بر فعالیت شرکت‌های فولادی به سراغ مهندس جهاندار شکری، مدیر عامل گروه صنعتی شکری رفته و با وی به گفت‌وگو نشستیم. وی با سابقه‌ای بیش از ۱۵ سال فعالیت در صنعت فولاد کشور در استان کرمانشاه از نسل سوم خانواده‌ای است که بیش از ۷۰ سال در راستای ایجاد، رونق و شکوفایی صنعت ایران در غرب کشور کوشیده‌اند. ماحصل این مصاحبه از نظر خوانندگان گرامی می‌گذرد.

محیط زیست، از اتلاف منابع انرژی نیز جلوگیری خواهد شد و گازهای خروجی از آگزوز واحد احیاء به منظور تولید برق مورد استفاده قرار خواهند گرفت.

به منظور دستیابی به رونق و جهش تولید چه اقداماتی انجام داده‌اید؟

مهمترین برنامه گروه صنعتی شکری در سال جاری پایداری جریان تولید و حفظ وضعیت آن بوده، به طوری که تحت تاثیر شرایط سخت ناشی از تحریم‌ها و بحران کرونا، تولید این مجموعه و همچنین تکمیل طرح‌های توسعه متوقف نشده و کاهش هم نداشته است. بومی‌سازی فناوری‌های مورد استفاده در بخش‌های احیا و نورد نیز از دیگر اقدامات انجام شده در راستای دستیابی به رونق و جهش تولید می‌باشد. در واقع هدف ما این است که با اقداماتی که صورت می‌گیرد، این گروه از نظر تولیدی به مجموعه‌ای کامل تبدیل شود و در استان کرمانشاه نقش یک صنعت مادر را به خوبی ایفا کند. ناگفته نماند که با تکمیل زنجیره تولید، راه‌اندازی واحدهای ذوب، ریخته‌گری و نورد، گام‌های تعیین‌کننده‌ای در راستای رونق و بهینه‌سازی تولید برداشته شده است.

تحریم‌ها چه مشکلاتی را برای شما به وجود آورده است؟
قطع دسترسی گروه صنعتی شکری به بازارهای جهانی به منظور تامین نیازهای فنی و تجهیزات و همچنین خروج شرکای خارجی این مجتمع از ایران یکی از مهمترین مشکلات تحریم‌ها بوده و چالش‌های بسیاری را برای ما به وجود آورده است. با این حال این گروه با استفاده از توان داخلی و تکیه بر شرکت‌های دانش‌بنیان، در راستای بومی‌سازی تجهیزات و فناوری‌ها اقدامات مهمی را به انجام رسانده است. ناگفته نماند که گروه صنعتی شکری در مدت فعالیت خود، بازارهای مناسبی برای محصولات خود در کشورهای شرق آسیا، آفریقا و همچنین امارات متحده عربی و عمان ایجاد کرده بود و برنامه‌های زیادی برای توسعه بازارهای خود در دیگر کشورها داشت، اما با وضع تحریم‌ها تمام این برنامه‌ها لغو شد. در حال حاضر محدود شدن بازارهای صادراتی این گروه به همسایگان ایران و همچنین افزایش هزینه‌های تولید به دلیل

گروه صنعتی شکری در چه حوزه‌ای فعالیت دارد و ظرفیت تولیدی آن چه میزان است؟

این گروه از ۴ کارخانه مختلف تشکیل شده که در حوزه ذوب، احیاء، نورد و تولید ماشین‌آلات صنعتی فعالیت می‌کند. در این میان شرکت جهان فولاد غرب با ظرفیت ۳۰۰ هزار تن در تولید مقاطع فولادی، شرکت سیما فولاد جهان با ظرفیت تولید ۲۰۰ هزار تن میلگرد و شرکت دانش‌بنیان جهان صنعت کرمانشاه در زمینه تولید ماشین‌آلات صنعتی در حوزه نورد و ذوب فعالیت دارند. همچنین عملیات احداث گروه صنعتی شکری با ظرفیت ۳۰۰ هزار تن شمش و ۲۰۰ هزار تن آهن اسفنجی تاکنون پیشرفت ۸۰ درصدی داشته است.

چه طرح‌های توسعه‌ای را در دستور کار دارید؟

علاوه بر واحد ذوب، ریخته‌گری و احیاء، احداث نیروگاه ۱۲ مگاواتی برق با استفاده از انرژی خروجی حاصل از فعالیت کوره احیاء در دستور کار این مجموعه قرار دارد و هم‌اکنون ۶۰ درصد آن تکمیل شده است. ناگفته نماند که با احداث این واحد، علاوه بر کاهش اثر گازهای آلاینده بر

کمبود تجهیزات و فناوری های لازم برای تولید از دیگر موانع پیش روی این مجتمع در زمان تحریم ها است.

شیوع بیماری کرونا چه تاثیری بر فعالیت شما داشته است؟

متأسفانه پاندمی کرونا باعث تعطیلی بازارهای داخلی و خارجی شده و از این رو تامین تجهیزات، مواد اولیه و همچنین نقل و انتقال و فروش محصولات شرکت را با مشکلات عمده ای مواجه ساخته است. امید می رود که با کاهش ابتلا به این بیماری و مهار آن، فعالیت های گروه صنعتی شکر به روال سابق باز گردد.

عملکرد گروه صنعتی شکر از نظر صادرات چگونه بوده است؟

این گروه از بدو تاسیس تاکنون صادرات محور بوده و به منظور فروش محصولات تولیدی به کشورهای همسایه و سایر بازارهای جهانی راه اندازی شده است. موقعیت جغرافیایی استان کرمانشاه در مجاورت عراق و نزدیکی به بازارهای سوریه، لبنان و ترکیه و ظرفیت های موجود در این استان از مهمترین عوامل تعیین کننده راهبرد کلان گروه صنعتی شکر می باشد. تا پیش از شیوع بیماری کرونا و در سال ۱۳۹۷ حدود ۸۰ درصد و در سال ۱۳۹۸ بالغ بر ۷۰ درصد از کل محصولات این گروه به خارج از کشور صادر شده است. اگرچه در سال جاری به دلیل شیوع بیماری کرونا و بسته شدن مرزها، صادرات مان کاهش یافته، اما امیدواریم با برطرف شدن این شرایط، به وضعیت سابق خود بازگشته و مجدداً فعالیت خود در زمینه صادرات را ادامه دهیم.

مهمترین مشکلات این گروه چیست؟

نوسان نرخ ارز که به طور مستقیم بر فعالیت شرکت های تولید کننده فولاد تاثیر دارد، یکی از مهمترین مشکلات گروه صنعتی شکر و به طور کلی صنعت فولاد کشور است. بی ثباتی نرخ ارز امکان برنامه ریزی بلند راز شرکت های تولیدی سلب می کند، در نتیجه این شرکت ها فاقد برنامه ریزی های بلندمدت و میان مدت بوده و چشم انداز توسعه خود در سال های آتی را تا اندازه زیادی از دست می دهند. علاوه بر این تصدی گری دولت در زمینه تعیین نرخ دستوری برای محصولات زنجیره فولاد باعث شده. تا بازار این کالاها نه به واسطه عرضه و تقاضا بلکه با توجه به دستورات دولتی و تصمیمات نهادهای مسئول کنترل و تنظیم شود. این امر منجر به ایجاد رانت های بزرگ و همچنین خروج بازار از تعادل شده و مانع مهمی برای توسعه فعالیت های شرکت های فعال در صنعت فولاد و به تبع آن این شرکت می باشد. تولید، عرضه و تقاضا از مواردی هستند که با شرایط واقعی بازار و میزان عرضه و تقاضا تنظیم می شوند. داشتن رویکرد دستوری در زمینه نرخ گذاری که معمولاً با هدف حمایت از مصرف کنندگان و تنظیم بازار صورت می گیرد، تنها به سود عده اندکی خواهد بود که به رانت ها دسترسی دارند و مصرف کنندگان نیز به نوعی از این تصدی گری آسیب خواهند دید، بنابراین بهتر است که دولت تنها به نقش نظارتی خود اکتفا کند و تنظیم بازار را به مکانیسم عرضه و تقاضا بسپرد.

عملکرد خود در بازار داخلی را چگونه ارزیابی می کنید؟

با توجه به کیفیت مناسب محصولات گروه صنعتی شکر در گروه مقاطع فولادی، محصولات نورد شده و سایر محصولات، جایگاه مناسبی را در میان مشتریان داخلی پیدا کرده ایم. تاکنون کیفیت بالا در کنار تطابق با استانداردهای اداره استاندارد باعث شده تارضایت

مشتریان را جلب کنیم، لذا این گروه توانسته با توجه به ظرفیت تولیدی، جایگاه خود در بازار داخلی را نیز مستحکم کند. اگرچه باید تاکید کرد که هدف اصلی این شرکت تاکنون تقویت و گسترش صادرات بوده است. **مقابله با خام فروشی چه نتایجی برای صنعت فولاد کشور خواهد داشت؟**

خام فروشی یکی از مشکلاتی است که همواره وجود داشته، اما در سال های اخیر به دلیل توسعه بخش های مختلف زنجیره تولید محصولات با ارزش افزوده بالا، شدت آن کاهش یافته است. با توجه به ظرفیت های کنونی در صنعت کشور، جلوگیری از خام فروشی با تاکید بر تولید و صادرات محصولاتی با ارزش افزوده بالا، باعث افزایش ارزش آوری این محصولات و همچنین اشتغال زایی بیشتر بخش صنعت خواهد شد. به عنوان مثال، صادرات سنگ آهن به شکل فرآوری شده، تنها در صورتی درآمدهای ارزی قابل توجهی را برای کشور فراهم می کند که حجم صادرات بسیار بالا باشد. در کنار این درآمدها بخش های مختلف زنجیره تولید نیز توسعه یافته و در کنار تقویت زیرساخت های صنعتی کشور زمینه مناسبی برای اشتغال افراد بیشتری فراهم خواهد آمد که تبعات اقتصادی و اجتماعی خوبی را در پی خواهد داشت.

و سخن آخر...

صنعت فولاد کشور صنعت عظیمی است که نقش مادر را برای سایر صنایع کشور ایفا می کند. قابل ذکر است که بخش خصوصی به تنهایی قادر به مدیریت این صنعت عظیم نبوده و از دولت انتظار می رود تا با وضع قوانین مناسب، نظارت کافی و خودداری از تصدی گری، زمینه را برای بهینه سازی و تکمیل زنجیره فولاد و در نتیجه شکوفایی این صنعت فراهم آورد. ■

بی ثباتی نرخ ارز امکان برنامه ریزی بلند راز شرکت های تولیدی سلب می کند، در نتیجه این شرکت ها فاقد برنامه ریزی های بلندمدت و میان مدت بوده و چشم انداز توسعه خود در سال های آتی را تا اندازه زیادی از دست می دهند

در نهمین نمایشگاه بین‌المللی MINEX2020 و iMat2020 انجام شد

بررسی فرصت‌های سرمایه‌گذاری در بخش معدن و صنایع معدنی ایران

عرفان فغانی

معدن ایران و مهندس نبی، رییس سازمان نظام مهندسی معدن ایران در محل مصلى امام خمینی (ره) تهران برگزار شد.

دکتر سعید زرنندی، معاون طرح و برنامه وزارت صنعت، معدن و تجارت ضمن تشکر از دست‌اندرکاران نمایشگاه که در شرایط کرونا شرکت‌ها را دور هم جمع کردند، گفت: شرکت‌های حاضر در این نمایشگاه جهت‌گیری‌های خوبی دارند و اقدامات خوبی در حوزه فرآوری، استخراج و اکتشاف انجام شده که این موضوع نشان می‌دهد، بخش معدن کشور هر گونه آمادگی برای تغییر و تحول را دارد.

وی در بازدید از غرفه ذوب‌آهن اصفهان با اشاره به اینکه این مجتمع عظیم صنعتی در عرصه صنعت به تنهایی یک کشور محسوب می‌شود و باید تامین پایدار مواد اولیه این شرکت تضمین شود، افزود: راهکارهای مختلفی برای جلوگیری از صادرات مواد خام اندیشیده شده تا به تولید داخلی لطمه‌ای وارد نشود.

دکتر کامبیز مهدی‌زاده، مشاور عالی معاون علمی و فناوری رییس‌جمهور، در مراسم بازدید از نمایشگاه ماینکس ۲۰۲۰ درباره حمایت معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری از استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان برای حضور در نمایشگاه‌ها گفت: رسالت این معاونت حمایت از استارت‌آپ‌ها، شرکت‌های دانش‌بنیان و شتاب‌دهنده‌ها است و در هر نمایشگاه تخصصی که برگزار می‌شود، معاونت علمی در کنار مجموعه‌های فن‌آور و نوآور خواهد بود.

در مدت برگزاری این نمایشگاه، دکتر حجت‌الله فیروزی؛ سخنگوی کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی، سیف‌الله امیری؛ مدیر کل دفتر صنایع معدنی و مشاور معاونت امور معادن و صنایع معدنی، مهندس ناصر تقی‌زاده؛ مدیر عامل شرکت معدنی و صنعتی چادرملو، علی‌اکبر پوریانی؛ مدیر عامل شرکت سنگ‌آهن گهر زمین، کمیته اقتصادی انجمن دوستی ایران و کشورهای نیجریه، نروژ، کنیا، اوگاندا، آلمان و قبرس از نمایشگاه ماینکس ۲۰۲۰ بازدید کرده عمل آوردند.

دکتر نبی، رییس سازمان نظام مهندسی معدن ایران نیز در افتتاحیه و بازدید از نمایشگاه اعلام کرد که حمایت از نمایشگاه‌ها و رویدادهای مرتبط با بخش معدن و صنایع معدنی را جزو وظایف خود می‌داند و بر همین اساس نیز چندین سال است که با نمایشگاه ماینکس همکاری می‌کند و امسال نیز این همکاری ادامه یافته است.

ناصر تقی‌زاده، مدیر عامل شرکت معدنی و صنعتی چادرملو ضمن بازدید از غرفه‌های مختلف گفت: شرکت معدنی و صنعتی چادرملو

نهمین نمایشگاه سالانه فرصت‌های سرمایه‌گذاری در معدن و صنایع معدنی ایران (MINEX2020) و نهمین نمایشگاه بین‌المللی مهندسی مواد و متالورژی (iMat2020) که یکی از بزرگ‌ترین نمایشگاه‌های معدنی و صنعتی کشور و خاورمیانه محسوب می‌شود با حضور بیش از ۱۳۰ شرکت و بنگاه اقتصادی داخلی و نمایندگان خارجی در مهرماه سال جاری در مصلى بزرگ امام خمینی (ره) برگزار شد. این نمایشگاه در سه بخش اصلی اکتشاف، استخراج و فرآوری مواد معدنی تا علم مواد و مهندسی متالورژی و ریخته‌گری و رسیدن به محصول نهایی برپا گردید. در این رویداد مهم که صنایع مختلف تجهیزات و ماشین‌آلات معدنی، صنایع معدنی، شرکت‌های مختلف سرمایه‌گذار، موسسات مالی و اعتباری و مهندسين مشاور حضور و مشارکت داشتند، سعی بر آن شد تا زنجیره کامل معدن تا قطعه ریخته‌گری آورده شود.

قابل ذکر است که معرفی پتانسیل‌های بخش معدن و صنایع معدنی مناطق مختلف ایران و دعوت از سفرا و رایزن‌های اقتصادی و هیات‌های تجاری برخی کشورها برای جلب و جذب سرمایه‌گذاری در این حوزه‌ها، یکی از برنامه‌های اصلی این دو رویداد صنعتی معدنی کشور محسوب می‌شود.

برگزاری آیین افتتاحیه

آیین افتتاح این نمایشگاه صبح روز هشتم مهرماه با حضور دکتر زرنندی؛ معاون طرح و برنامه وزارت صمت، دکتر شکوری؛ رییس کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق بازرگانی، مهندس بهرامن؛ رییس خانه

معرفی پتانسیل‌های بخش معدن و صنایع معدنی مناطق مختلف ایران و دعوت از سفرا، رایزن‌های اقتصادی و هیات‌های تجاری برخی کشورها برای جلب و جذب سرمایه‌گذاری در این حوزه‌ها، یکی از برنامه‌های اصلی این دو رویداد صنعتی معدنی کشور محسوب می‌شود

از هر گونه نوآوری و توانمندی سازندگان داخلی در ساخت قطعات و تجهیزات مورد نیاز واحدهای معدنی و صنعتی استقبال می‌کند. چادر ملو همراه با ۶ شرکت عضو خانواده خود شامل شرکت آهن و فولاد ارفع، غدیر ایرانیان، سرمد ابر کوه، فولاد شاهرود، پامید کو و سی پی جی پارس در این نمایشگاه حضوری فعال داشته است.

پندیکت واتمبا، سفیر کشور کنیا در جمهوری اسلامی ایران با حضور در غرفه ذوب آهن اصفهان همکاری با این شرکت را خواستار شد و با بیان اینکه جمهوری اسلامی ایران، کشوری صنعتی و توسعه یافته است، گفت: با توجه به قابلیت‌های صنعتی ایران و معادن غنی در کشور کنیا، این دو کشور می‌توانند همکاری‌های خود را افزایش دهند.

بهرام صادقی، مدیر موزه علوم زمین سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور گفت: یکی از جنبه‌های حضور سازمان در این نمایشگاه، حوزه سنگ‌های قیمتی و نیمه قیمتی است که در نمایشگاه ماینکس ۲۰۲۰ علاوه بر به نمایش گذاشتن سنگ‌های قیمتی و نیمه قیمتی، پاسخگوی سوالات بازدیدکنندگان در این حوزه بودیم.

برگزاری همزمان اولین رویداد طرح احیا، فعال‌سازی و توسعه معادن کوچک مقیاس، دستاوردهای این طرح و فرصت‌های سرمایه‌گذاری در معادن کوچک مقیاس از دیگر برنامه‌ها و اهداف این نمایشگاه بود.

دکتر رضا عظیمی، مدیر اجرایی و دبیر شورای هماهنگی طرح احیا، فعال‌سازی و توسعه معادن کوچک مقیاس در این نمایشگاه اظهار کرد: نمایشگاه تخصصی ماینکس ۲۰۲۰ و آی مت ۲۰۲۰ امسال به دلیل شیوع ویروس کرونا در شرایطی خاص و با رعایت پروتکل‌های بهداشتی برگزار شد. البته طبق تجربه‌ای که از برگزاری نمایشگاه‌های تخصصی در دوران کرونا وجود دارد، شرکت‌های داخلی همواره حضور پررنگی در این نمایشگاه‌ها داشته‌اند.

وی با اشاره به اینکه امسال به دلیل شیوع ویروس کرونا اجازه برگزاری حضوری کنفرانس توسط وزارت علوم داده نشد، گفت: با توجه به تعطیلی دانشگاه‌ها و آزمایشگاه‌های دانشگاهی و به تعویق افتادن پروژه‌های دانشگاهی و همچنین درخواست‌های بسیار دانشجویان و پژوهشگران که در این مدت از خدمات آزمایشگاهی بهره‌مند نبودند و موفق به تکمیل پروژه‌ها و مقالات خود نشده بودند، تصمیم گرفته شد که کنفرانس بین‌المللی مهندسی مواد و متالورژی آی مت ۲۰۲۰ با تاخیری حدوداً یک‌ماهه در روزهای ۲۰ و ۲۱ آبان ماه برگزار شود.

عظیمی در ادامه افزود: برای برگزاری آنلاین کنفرانس بین‌المللی مهندسی مواد و متالورژی بهترین زیرساخت‌های ممکن را در نظر گرفته‌ایم و ارسال کنندگان مقالات و داوران می‌توانند به صورت مجازی و همزمان در این کنفرانس شرکت کنند و به ارائه و داورى مقالات بپردازند. ناگفته نماند که شرکت‌های بزرگی مانند شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر، شرکت معدنی و صنعتی چادرملو، قرارگاه خاتم‌الانبیاء، شرکت سنگ آهن گهر زمین، شرکت ذوب آهن اصفهان و همچنین شرکت توسعه معدنی و صنعتی صبا نور و شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران در این نمایشگاه حضور داشتند.

بر گزار کنندگان:

شرکت نمایشگاهی آرکا همایش پارس، انجمن مهندسی مواد و متالورژی ایران، انجمن علمی ریخته‌گری ایران

با مشارکت: سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران

(ایمیدرو)، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، سازمان نظام مهندسی معدن ایران، شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران
با پشتیبانی: مرکز آموزش بازرگانی، تشکل‌های صنفی و معدنی، دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی مرتبط

با حمایت: شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده مواد اولیه صنعت فولاد کشور و یکی از موفق‌ترین شرکت‌های معدنی و صنعتی در حوزه جهش تولید. ■

قائم مقام مدیر عامل مجتمع اروم ریخته‌گری فولادسازان آلمان آباد مطرح کرد

کاهش خام‌فروشی با فرآوری مواد معدنی

مهديه شهسواری

اهمیت بخش معدن و سرمایه‌گذاری در این حوزه باعث راه‌اندازی و شکل‌گیری انواع صنایع و کارخانجات شده که در رشد و توسعه اقتصادی کشور نقش مهمی را ایفا کرده است. در این میان، مجتمع اروم ریخته‌گری فولادسازان آلمان آباد از جمله شرکت‌هایی است که در زمینه ساخت و تولید ماشین‌آلات سنگ‌شکن و فرآوری مواد معدنی فعالیت دارد و به عنوان تولیدکننده مهم در بخش آسیاب‌های مواد معدنی محسوب می‌شود. همچنین این شرکت دارای دانش فرآوری مواد معدنی مختلفی اعم از تولید شمش منیزیم از سنگ دولومیت، کنسانتره آهن و... است و در حال حاضر نقش مهمی را در افزایش ارزش افزوده بخش معدن بر عهده دارد. به منظور آشنایی بیشتر با فعالیت‌های این مجموعه با محمدرضا آلمان آبادی، قائم مقام مدیر عامل مجتمع اروم ریخته‌گری فولادسازان آلمان آباد به گفت‌وگو نشستیم. وی معتقد است: «تحریم‌های ظالمانه علیه ایران و مشکل نقل و انتقالات مالی، موانع زیادی را برای ما به وجود آورده و اگر معضلات موجود مرتفع شوند، روند کاری ما نیز بهبود خواهد یافت و با راه‌اندازی معادن کوچک و خطوط فرآوری، کشورمان به سمت جلوگیری از خام‌فروشی سوق داده خواهد شد.» ماحصل این مصاحبه از نظر خوانندگان ارجمند می‌گذرد.

و از تکنولوژی‌های کنترلی و نیروهای متخصص بهره می‌برد. در حال حاضر نیز به عنوان کامل‌ترین واحد تولیدکننده ماشین‌آلات خردایش و فرآوری مواد معدنی با شرکت‌های معدنی، تولیدکنندگان سنگ آهن خصوصی و کارخانجات سیمان به طور مستمر همکاری دارد.

مهمترین فعالیت‌های تولیدی شرکت چیست؟

یکی از مهمترین اقدامات شرکت اروم ریخته‌گری فولادسازان آلمان آباد، ریخته‌گری قطعات سنگین آلیاژی فولادی مورد استفاده در صنایع معدنی و صنعتی است. از سوی دیگر زمینه طراحی، ساخت و ماشین‌کاری قطعات فوق سنگین صنایع مختلف معدنی، فولاد و نورد، نفت و پتروشیمی، سیمان و کاغذ در شرکت نیز فراهم شده است. همچنین مجتمع مذکور امکان طراحی پروسه فرآوری و تکنولوژی تولید را در رابطه با مواد معدنی گوناگون با توجه به دانش فنی و امکان فرآوری مواد در آزمایشگاه به صورت آزمایشی و پایلوت را دارا می‌باشد.

برای ساخت و طراحی محصولات از چه تکنولوژی‌هایی استفاده می‌کنید؟

تکنولوژی‌های مورد استفاده در طراحی و ساخت تجهیزات این شرکت استفاده از روش‌های ریخته‌گری نوین مانند لاست فوم، نرم‌افزارهای شبیه‌سازی در ریخته‌گری و طراحی قطعات، سیستم‌های کنترلی و ابزار دقیق، ماشین‌کاری و برشکاری CNC و همچنین استفاده از تکنولوژی‌های موجود در تست‌های مخرب است.

در راستای بهبود فعالیت‌های خود چه اقداماتی انجام داده‌اید؟

یکی از مهمترین اقدامات این مجتمع در راستای بهبود فعالیت‌های خود، تغییر سیستم‌های مدیریتی است که امروزه نیاز هر شرکت با سابقه و تجربه طولانی بوده و در حال حاضر تفکر و مدیریت بر اساس

امجتمع اروم ریخته‌گری فولادسازان آلمان آباد از چه سالی و با چه رویکردی شکل گرفت؟

این مجتمع فعالیت خود را از سال ۱۳۶۵ در زمینه تولید قطعات ریخته‌گری و قطعات آلیاژی مورد استفاده در صنایع معدنی، راهسازی و صنایع مختلف صنعتی آغاز کرد و در حال حاضر حدود ۲۰۰ نفر پرسنل مجرب و متخصص در ۳ کارگاه با متراژی بیش از ۱۵ هزار مترمربع مشغول به فعالیت هستند. حوزه تخصصی این شرکت، طراحی و تولید ماشین‌آلات مورد نیاز کارخانجات خردایش، فرآوری مواد معدنی به صورت ساخت ماشین‌آلات و همچنین اجرای پروژه‌های جامع و EPC برای مواد معدنی مختلف اعم از سنگ آهن، مس، طلا و انواع پودرهای میکرونیزه است. ناگفته نماند که مجتمع اروم ریخته‌گری فولادسازان آلمان آباد منطبق با استانداردهای روز جهانی شکل گرفته

نیاز امروز باید شکل گیرد. استفاده از تکنولوژی‌های روز، تغییر در روندهای تولیدی و بازرگانی و به ویژه استفاده از نیروی انسانی جوان و متخصص از دیگر اقدامات انجام شده در این شرکت است.

شرکت‌های زیرمجموعه چه محصولاتی تولید می‌کنند؟

مجتمع فولاد سنگین فلز در زمینه ریخته‌گری انواع قطعات آلیاژی فولادی، چدنی و آلومینیومی و قطعات صنایع خودرو، معدنی و... به روش ریخته‌گری لاست فوم فعالیت دارد. شرکت معیار فرآوران صنایع معدنی باختر ایرانیان نیز تولیدکننده سنگ آهن دانه‌بندی و کنسانتره سنگ آهن است و دارای حق بهره‌برداری از معدن سنگ آهن قبله داغی با ظرفیت بیش از ۲ میلیون تن می‌باشد. همچنین شرکت نگین سیلیس باختر در زمینه تولید انواع سنگ سیل دانه‌بندی و میکرونیزه مورد مصرف در صنایع شیشه و ریخته‌گری و بتن با حق بهره‌برداری از معدن سیلیس ماکو کندی با ظرفیت ۱۵ میلیون تن سیلیس کوارتزیت و ۱۰۰ میلیون تن سنگ دولومیت با عیار ۱۴ تا ۱۹ درصد منیزیم مشغول به فعالیت می‌باشد. شرکت‌های مجتمع الکتروآمد و کارخانه تولید تجهیزات انتقال مواد و نقاله نیز هر یک به ترتیب در زمینه تولید انواع الکتروود جوشکاری مورد استفاده در صنایع مختلف صنعتی، انواع تسمه نقاله مورد استفاده در صنایع معدنی و مواد غذایی و همچنین صنایع مختلف فعالیت دارند.

به منظور تحقق شعار جهش تولید چه برنامه‌هایی را در نظر دارید؟

یکی از مهمترین اهداف ما در راستای دست‌یابی به این امر مهم، استفاده از منابع داخلی در راستای تامین مواد اولیه و افزایش میزان صادرات به کشورهای دیگر است. از سوی دیگر در تلاش هستیم تا به منظور احیای شیوه‌های قدیمی تولیدی و مدیریتی شرکت بیشتر از گذشته از نیروهای جوان و متخصص استفاده کنیم که طبیعتاً شاهد آثار مثبت آن در کشور خواهیم بود.

محصولات تولیدی مجتمع تا چه اندازه مورد استقبال مشتریان قرار گرفته است؟

محصولات شرکت با توجه به کیفیت بالا و مطابقت با نیاز و سلیقه مشتریان، متقاضیان خاص خود را دارد و شرکت‌های فولادی، معدنی، کارخانجات شیشه، واحدهای سنگ‌شکنی، کارخانجات سیمان و... از اصلی‌ترین مشتریان داخلی ما محسوب می‌شوند. قابل ذکر است که

بسیاری از محصولات تولیدی این مجموعه نیز به کشورهای آسیای میانه، قزاقستان، ترکمنستان، ارمنستان، گرجستان، تاجیکستان، افغانستان، عراق، ترکیه و کشورهای آفریقایی همچون سیرالئون، کامرون و امارات متحده عربی صادر می‌شود. پیش از این در دو کشور عراق و ازبکستان نمایندگی را در اختیار داشتیم که فعالیت نمایندگی عراق به دلیل حضور داعش متوقف شد، اما دفتر نمایندگی شرکت در ازبکستان برای فروش قطعات سنگ‌شکن و قطعات آلیاژی کماکان دایر است. از آنجایی که فعالیت‌های مجتمع اروم ریخته‌گری فولادسازان آلمان آباد در نوع خود منحصر به فرد است، روند فعالیت‌های ما نیز مثبت می‌باشد. ایران به عنوان تنها کشوری محسوب می‌شود که سنگ‌شکن و تجهیزات فرآوری را با قیمت بسیار ارزان‌تر و با کیفیت مناسب‌تر از کشور چین عرضه می‌کند. موضوع قابل توجه اینک تحریم‌های ظالمانه علیه ایران و مشکل نقل و انتقالات مالی، موانع زیادی را برای ما به وجود آورده و اگر معضلات موجود مرتفع شوند، روند کاری ما نیز بهبود خواهد یافت و باراه‌اندازی معادن کوچک و خطوط فرآوری، کشورمان به سمت جلوگیری از خام‌فروشی سوق داده خواهد شد.

و سخن آخر...

یکی از مهمترین ویژگی‌های مجتمع اروم ریخته‌گری فولادسازان آلمان آباد استفاده از دانش فنی بسیار بالا و تجربه است که آن را به یک برند مطرح در حوزه ساخت تجهیزات ماشین‌آلات فرآوری مواد معدنی تبدیل کرده است. همچنین خدمات پس از فروش بسیار قوی، مشتری‌مداری و طراحی پروسه‌های تولیدی که توسط واحد تحقیقات و آزمایشگاه این شرکت انجام می‌شود، مزیت عمده‌ای به آن بخشیده است. امید است با هموار شدن مشکلات کنونی کشور، شرایط بهتری در پیش روی ما قرار داشته باشد و ما نیز بیشتر و بهتر از گذشته سهم مناسبی در توسعه صنعت کشور داشته باشیم. ■

تحریم‌های ظالمانه علیه ایران و مشکل نقل و انتقالات مالی، موانع زیادی را برای ما به وجود آورده و اگر معضلات موجود مرتفع شوند، روند کاری ما نیز بهبود خواهد یافت

از سوی مدیرعامل شرکت مدیریت اکتشاف منابع معدنی پایا بیان شد

بروکراسی اداری؛ مانع اصلی در بهره‌برداری از معادن کشور

محمد جعفری

تکیه بر صنعت نفت و عدم تحقق توسعه پایدار یکی از مهمترین مشکلاتی است که اقتصاد ایران در دهه‌های اخیر با آن مواجه بوده است. با توجه به ظرفیت‌های بسیار زیاد در بخش معدن، این حوزه همواره به‌عنوان یکی از کانون‌های مهم تحقق تنوع و توسعه پایدار برای اقتصاد کشور مطرح می‌باشد. با این حال توسعه مطلوب بخش معدن که گامی بنیادی در تقویت و گسترش صنایع مختلف کشور می‌باشد، با مشکلات فراوانی مواجه است. از سوی دیگر، فقدان تجهیزات و فناوری مدرن در کنار سرمایه‌گذاری قابل توجه در بخش اکتشاف به‌عنوان یکی از عمده‌ترین موانع توسعه بخش معدن کشور به‌شمار می‌رود. به منظور آشنایی با وضعیت کنونی معدن و راهکارهای بهبود آن به سراغ علی یزدانی، مدیرعامل و عضو هیات مدیره شرکت مدیریت اکتشاف منابع معدنی پایا رفته و با وی به گفت‌وگو نشستیم. وی سابقه فعالیت به‌عنوان مشاور وزیر معادن و فلزات در امور استان‌ها، قائم مقام معاون امور معادن و صنایع معدنی وزارت صمت و مدیر کل مصالح ساختمانی کشور، عضویت در شورای عالی معادن کشور را در کارنامه خود دارد. ما حاصل این مصاحبه از نظر خوانندگان ارجمند می‌گذرد.

معدنی در کشور فعالیت دارد و از آنجایی که مرحله اکتشاف در بخش معدن، یکی از مهمترین و پرهزینه‌ترین بخش‌ها می‌باشد، ریسک سرمایه‌بسیار زیادی را به همراه دارد، به طوری که از هر یک صد مورد اکتشاف، فقط ۳ مورد به مرحله بهره‌برداری می‌رسد. قابل ذکر است که در سراسر جهان بخش اعظم فعالیت‌های اکتشافی از سوی دولت یا شرکت‌های بزرگ صورت می‌گیرد و بخشی از منابع این شرکت‌ها به‌جای سرمایه‌گذاری در قسمت بهره‌برداری و افزایش ظرفیت تولیدی، به اکتشاف اختصاص داده می‌شود. در این میان، شرکت مدیریت اکتشاف منابع معدنی پویا با توجه به نیاز صنایع عمده معدنی کشور به مواد اولیه و محدودیت‌های دولت در زمینه سرمایه‌گذاری در بخش اکتشاف، بخشی از وظایف دولت را بر عهده گرفته است.

حوزه فعالیت این شرکت از نظر جغرافیایی چه مناطقی از کشور را در بر می‌گیرد؟

با تصمیم دولت برای افزایش فعالیت‌های اکتشافی و تقویت کشور در این بخش، وزارت صمت تصمیم گرفت تا با ارائه مجوز اکتشاف برای محدوده‌ای به وسعت یک صد هزار کیلومتر مربع برای هر کدام از سازمان‌های ایمن‌درو، شرکت تهیه و تولید مواد معدنی و شرکت مدیریت اکتشاف منابع معدنی پایا در قالب پهنه‌های اکتشافی موافقت نماید. پس از انجام مراحل اولیه، واگذاری و حذف مناطق تداخلی، محدوده‌ای به وسعت ۶۰ هزار کیلومتر مربع در اختیار این شرکت باقی ماند. این منطقه شامل ۱۳ پهنه اکتشافی در ۷ استان کشور شامل استان‌های آذربایجان شرقی، اردبیل، اصفهان، کرمان، جنوب کرمان، هرمزگان، یزد و خراسان جنوبی می‌شود. در مرحله شناسایی از این وسعت ۱۵۴ محدوده امیدبخش به وسعت ۹ هزار کیلومتر مربع شناسایی شده و با توجه به دستورالعمل پهنه‌ابلاغی از سوی وزارت صمت که اجازه نمی‌دهد وسعت محدوده مورد نظر در هر پهنه بیش از ۲۵۰ کیلومتر مربع باشد،

شرکت مدیریت اکتشاف منابع معدنی پایا در چه زمانی تاسیس و در چه حوزه‌ای فعالیت دارد؟

این شرکت که کنسرسیوم اکتشاف پایا نیز نامیده می‌شود، در آبان ماه سال ۱۳۹۸ در اداره ثبت شرکت‌ها به ثبت رسید و فعالیت خود را آغاز کرد. شرکت پایا متشکل از ۱۲ سهامدار عمده است که شامل شرکت‌های فولاد مبارکه، "ومعدن"، سرمایه‌گذاری صدر تامین، میدکو، و صنایع و معادن ماهان"، سرمایه‌گذاری غدیر، گل‌گهر، چادرملو، فولاد خوزستان، ذوب آهن اصفهان، گهر زمین و صابنور می‌شود. این شرکت‌ها بیش از ۷۵ درصد زنجیره فولاد کشور را در اختیار دارند و از مهمترین سهامداران بورس و فرابورس کشور محسوب می‌شوند. شرکت مدیریت اکتشاف منابع معدنی پویا در حوزه اکتشاف منابع

در نهایت حدود ۷۱ محدوده امیدبخش شناسایی شد که روی هم رفته محدوده‌ای به وسعت ۲ هزار و ۵۶۱ کیلومتر مربع را تشکیل می‌دهند که بخش عمده‌ای از این محدوده‌ها ظرفیت تبدیل شدن به پروانه بهره‌برداری از معدن را دارند. اولویت شرکت مدیریت اکتشاف منابع معدنی پایا، کشف معادن سنگ آهن، مس، طلا، سرب و روی، آلومینیوم و زغال سنگ است که سنگ آهن مهمترین ماده معدنی مورد نظر شرکت محسوب می‌شود؛ زیرا بخش عمده سهامداران شرکت زنجیره فولاد کشور ادر اختیار دارند و با کمبود سنگ آهن مواجه می‌باشند، بنابراین تامین این ماده در دستور کار این شرکت‌ها قرار دارد. قابل ذکر است که این شرکت علاوه بر ایران، برنامه‌هایی را برای سرمایه‌گذاری در بخش اکتشاف و معادن در کشورهای همسایه مانند افغانستان و کشورهای آسیای مرکزی را در نظر دارد.

وضعیت کشور از نظر اکتشاف منابع معدنی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

پیش از انقلاب اسلامی ایران، سازمان زمین‌شناسی در حوزه تهیه نقشه‌های زمین‌شناسی کشور در مقیاس‌های مختلف ۱/۲۵۰۰۰ و ۱/۱۰۰۰۰۰ فعالیت می‌کرد و پس از انقلاب اسلامی ایران حوزه فعالیت این سازمان گسترش یافت و بعد از مدتی به سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی تغییر نام داد. این سازمان علاوه بر تهیه نقشه‌های زمین‌شناسی، در زمینه اکتشاف معادن کشور نیز فعالیت داشت و دفتر اکتشاف معادن در وزارت صنایع و معادن نیز در این حوزه، بخشی از مسئولیت‌ها را عهده‌دار بود. با این حال عدم هماهنگی و نبود یک بانک اطلاعات جامع، موازی‌کاری‌های فراوان و مشکلات متعددی را در زمینه اکتشاف معادن به وجود آورده بود. دولت و در راس آن وزارت صنایع و معادن و همچنین وزارت صمت کنونی در راستای ساماندهی امور اکتشاف معادن اقدام به تعریف واحراز صلاحیت‌های فنی و مالی مکتشفین کرده و در وضعیت کنونی، هر گونه عملیات اکتشافی با توجه به این صلاحیت‌ها و بر مبنای رتبه‌بندی وزارت انجام می‌گیرد.

اگرچه اقدامات انجام‌شده به منظور ساماندهی تا حدودی موفق بوده، اما متأسفانه در مقایسه با کشورهای پیشرفته جهان در حوزه اکتشافات کار چندانی انجام نشده است. علاوه بر فقدان بانک اطلاعاتی منسجم و قوی، کمبود تجهیزات پیشرفته در زمینه اکتشاف معدن نیز یکی دیگر از خلأهای مهم در کشور محسوب می‌شود. مراحل مختلف اکتشاف شامل شناسایی، پی‌جویی، اکتشافات عمومی و تفصیلی، مستلزم دسترسی به تجهیزات پیشرفته است تا بتوان اسناد و نقشه‌های لازم را تهیه و به منظور جذب سرمایه‌گذار، در سطح جهان ارائه کرد، اما متأسفانه در کشورمان جز در موارد انگشت‌شمار که شامل معادن بزرگ می‌شود، فاقد چنین اسنادی هستیم. امروزه در کشورهای مطرح معدنی جهان، بخش عمده اکتشافات در عمق‌های بالا صورت می‌گیرد و این در حالی است که بیشتر عملیات اکتشاف و بهره‌برداری جز موارد اندک در ایران، سطحی و در عمق ۱۰۰ تا ۱۵۰ متر انجام می‌شود. انجام عملیات اکتشاف و حفاری در عمق زیاد، نیازمند صرف هزینه فراوان و فناوری‌های پیشرفته‌ای است که دسترسی به آن فقط در توان بخش دولتی یا بخش خصوصی نیرومند ممکن است. اگرچه ظرفیت توسعه معادن در حوزه اکتشاف و بهره‌برداری در کشور وجود دارد، اما برای عملیاتی کردن این فرصت‌ها؛ حمایت همه‌جانبه دولت، فراهم آوردن زیرساخت‌ها و ورود بخش خصوصی توانمند ضروری می‌باشد.

عملکرد شرکت پایا در اکتشاف منابع معدنی چگونه بوده است؟

هدف این شرکت علاوه بر اکتشافات سطحی به شکل موجود، انجام اکتشافات عمیق است که البته این فعالیت‌ها به دلیل هزینه بسیار زیاد فراتر از توان شرکت‌های کوچک است. پس از انجام مراحل مختلف اکتشاف و تعیین محدوده‌های امیدبخش در استان‌های مختلف کشور هم‌اکنون ۷۱ محدوده تعیین شده برای دریافت پروانه اکتشاف در استان‌های اردبیل، آذربایجان شرقی، اصفهان، یزد، خراسان جنوبی، کرمان، جنوب کرمان و هرمزگان مشخص شده است. قابل ذکر است که طی تحقیقات انجام‌شده در استان اردبیل مناطق امیدبخش مس و طلا، در استان آذربایجان شرقی مس و طلا، در استان اصفهان مس، طلا، آهن، سرب و روی، باریت، مولیبدن، در استان یزد آهن، مس، سرب و روی، طلا، آلومینیوم، باریت، در استان خراسان جنوبی آهن، مس، سرب و روی، آلومینیوم، زغال سنگ، در استان کرمان آهن، سرب و روی، کروم، مس، در جنوب استان کرمان آهن، مس، طلا، منگنز و در استان هرمزگان مناطق کروم و مس شناسایی شده است.

در زمینه فعالیت خود با چه مشکلاتی مواجه هستید؟

علاوه بر محدودیت منابع مالی و تجهیزات، بروکراسی فزاینده اداری و فرسایشی در اخذ مجوزهای مرتبط از مهمترین مشکلاتی است که با آن مواجه هستیم. از سوی دیگر، دریافت پروانه اکتشاف و بهره‌برداری معادن در کشور نیازمند اخذ مجوز از سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور، سازمان محیط‌زیست و سازمان انرژی اتمی و ... می‌باشد و البته بخشی از این سازمان‌ها مانند سازمان نظام‌مهندسی معدن و سازمان صمت استان‌ها که زیرمجموعه وزارت صنعت، معدن و تجارت محسوب می‌شود، در روند اخذ مجوزهای لازم همکاری حداکثری را با این شرکت داشته‌اند، اما عملکرد سایر سازمان‌ها به دلیل قوانین موجود که به آن‌ها اجازه داده تا پاسخ استعلام‌ها را حداکثر تا ۲ ماه ارائه کنند، باعث طولانی شدن روند اخذ پروانه اکتشاف و بهره‌برداری می‌شود. در واقع نمی‌توان منکر جایگاه منابع طبیعی، محیط‌زیست و همچنین حساسیت‌های سازمان انرژی اتمی در تحقق توسعه پایدار و فراهم کردن امنیت پروژه‌های راهبردی کشور بود، ولی باید روند بررسی درخواست‌ها در این سازمان‌ها نیز با استفاده از بانک‌های جامع اطلاعات و همچنین فناوری‌های جدید تسریع شده و از اتلاف زمان جلوگیری شود.

به منظور اشتغال‌زایی در مناطق محروم چه پیشنهاداتی دارید؟

بخش مهمی از معادن کشور در مناطق محروم قرار دارد و فراهم کردن زمینه بهره‌برداری از این معادن منجر به اشتغال‌زایی و توسعه این مناطق خواهد شد. با توجه به اهمیت رونق تولید و همچنین افزایش اشتغال، ضروری است تا حمایت‌های مناسبی از شرکت‌های فعال در بخش اکتشاف و بهره‌برداری از معادن انجام شود. از طرفی، بخش خصوصی با توجه به رفاقت‌پذیری و استفاده از نیروهای متخصص و باتجربه می‌تواند به عنوان یک عامل مهم در کنار بخش دولتی در حوزه اکتشاف و بهره‌برداری از معادن فعالیت کند. با توجه به ظرفیت‌های بسیار زیاد کشور در حوزه معادن و جایگاه آن در تحقق اقتصاد مقاومتی و توسعه پایدار ضروری است که فعالیت‌های بخش خصوصی در این بخش مورد حمایت همه‌جانبه دولت قرار گیرد. ■

اگرچه ظرفیت توسعه معادن در حوزه اکتشاف و بهره‌برداری در کشور وجود دارد، اما برای عملیاتی کردن این فرصت‌ها؛ حمایت همه‌جانبه دولت، فراهم آوردن زیرساخت‌ها و ورود بخش خصوصی توانمند ضروری می‌باشد

عضو هیات‌مدیره شرکت پیرسام عنوان کرد

رشد تصاعدی هزینه‌های تولید سنگ آهن

رضا فغانی

تورم و افزایش روزافزون هزینه‌های تولید، بسیاری از شرکت‌های معدنی را با مشکلاتی عدیده‌ای مواجه کرده و مهمترین مساله اساسی آن‌ها این است که قیمت محصولات تولیدی معدن به ویژه کنسانتره و گندله از سوی دولت کنترل شده و همین امر مانع از دسترسی آن‌ها به سود مناسب می‌شود. در این خصوص با سعید پیربداقی، مدیر عامل شرکت سنگ آهن آفتاب و عضو هیات‌مدیره شرکت پیرسام گفت و گویی انجام دادیم. وی که پیش از آغاز به کار در بخش معدن، حدود ۸ سال به عنوان فرمانده کشتی در کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۸۶-۱۳۷۸) در کشتی‌های اقیانوس پیما فعالیت داشته معتقد است: «طرح مساله خام فروشی صرفاً برای کنترل صادرات مواد معدنی به ویژه سنگ آهن و کنسانتره مطرح شده و اگر هدف دولت جلوگیری از صادرات مواد خام است، باید اول جلوی صادرات نفت یا حتی سایر مواد معدنی دیگر گرفته شود.» ما حاصل این مصاحبه را می‌خوانیم.

انجام شده در اوایل سال ۱۴۰۰ کارخانه کنسانتره نیز در مقیاس نسبتاً کوچک تا متوسط در شهرستان سقز واقع در استان کردستان احداث می‌شود که مکمل فعالیت‌های معدنی ما در شرق کشور است و اواخر شهریورماه سال آینده نیز شروع به تولید خواهد کرد. در حال حاضر در ۲۰۰ کیلومتری شمال شهرستان طبرستان واقع در استان خراسان جنوبی، معدن سنگ آهن نرم کارخانه کنسانتره دایر است که معدن فوق از سال ۱۳۹۵ فعال شده و از سنگ آهن‌های تولیدی شرکت استفاده می‌کند.

چه برنامه‌ای برای تحقق شعار سال مبنی بر جهش تولید دارید؟

با توجه به سرمایه‌گذاری‌های انجام شده در معدن سنگ آهن نرم در شرق کشور، میزان تولید محصولات ما از ۶ هزار تن کنسانتره در ماه به ۱۲ هزار تن خواهد رسید و در صورتی که مراحل قانونی و اجرایی طرح تولید در معادن کردستان طی شود، بر میزان محصولات تولیدی افزوده خواهد شد. در سال ۱۳۹۸ تنها ۳۰ هزار تن کنسانتره تولید کردیم، اما از ابتدای امسال تاکنون ۴۰ هزار تن کنسانتره تولید شده و پیش‌بینی می‌شود که با توجه به افزایش استخراج مواد معدنی در معدن سنگ آهن نرم و معادن کردستان در ۵ ماه باقی‌مانده، ۳۰ الی ۴۰ هزار تن دیگر افزایش داشته باشد.

احداث کارخانه‌های معدنی در مناطق محروم چه تاثیری بر وضعیت این مناطق دارد؟

احداث کارخانه باعث تحول صددرصدی در مناطق محروم خواهد شد. در حال حاضر مناطق شرق کشورمان محروم‌تر از غرب است و احداث معادن سنگ آهن در این نواحی مثل معدن سنگ آهن آفتاب، شرایط بسیار مناسبی را برای این مناطق رقم زده، به طوری که مهاجرت معکوس، اشتغال‌زایی، ارتقای سطح اقتصادی و فرهنگی منطقه، جذب سرمایه‌گذاری مناسب و تشویق سایر معدن‌داران به فعالیت، از مهمترین اثرات مطلوب راه‌اندازی معادن سنگ آهن در این مناطق بوده است.

شرکت سنگ پیرسام از چه سالی و با چه هدفی تاسیس شد؟

این شرکت از ابتدای فعالیت خود در سال ۱۳۸۵ در زمینه راه‌اندازی، تهیه مواد معدنی از معادن دولتی و خصوصی و صادرات آن به چین و کشورهای دیگر فعالیت داشت، اما در سال ۱۳۸۹ که ایده تولید مواد معدنی صادراتی به ذهن مان رسید، شرکت سنگ آهن آفتاب را نیز تاسیس کردیم که کار اصلی آن پتانسیل‌یابی، اکتشاف، استخراج و بهره‌برداری از معادن می‌باشد و در طول مدت فعالیت خود به فرآیند کنسانتره سنگ آهن نیز دست پیدا کرده است. از سوی دیگر، این دو شرکت با توجه به صلاحیت‌ها و ظرفیت‌های موجود به ثبت معدنی در غرب کشور نیز روی آوردند که حدود دو ماه آینده به بهره‌برداری خواهند رسید.

چه برنامه‌های توسعه‌ای برای شرکت در نظر دارید؟

شرکت‌های سنگ آهن آفتاب و پیرسام دائماً در حال توسعه می‌باشند، به طوری که در هفته‌های آتی فعالیت‌های معدنی این دو شرکت در غرب کشور شروع خواهد شد. از سوی دیگر، بر اساس برنامه‌ریزی‌های

شرکت‌های سنگ آهن آفتاب و پیرسام چه سهمی از بازار داخلی دارند؟

در حال حاضر سهم این دو شرکت از تولید کنسانتره کشور کم است، اما آنچه باعث تفاوت ما با دیگر فعالان این حوزه در تامین بازار داخلی شده، استفاده از یک پتانسیل کم ظرفیت برای تولید محصول بسیار خوب است. برای مثال، شرکت‌های بزرگ کشور از یک ماده معدنی با عیار بالا استفاده می‌کنند، در حالی که ما از ماده کم عیار معدنی استفاده می‌کنیم و به لطف فعالیت‌های شرکت معدنی ما، حجم زیادی از ماده معدنی کم عیار به ظرفیت اقتصادی کشور افزوده شده است.

در زمینه صادرات محصولات با چه مشکلاتی مواجه هستید؟

شرکت سنگ پیرسام تا سال ۱۳۹۷ جزو شرکت‌های خوشنام صادراتی بود، اما از اول مهرماه همین سال که صادرات مواد معدنی ممنوع و متحمل عوارض سنگین شد، صادرات نیز متوقف گردید. در حال حاضر قیمت فروش داخلی محصولات شرکت ۵۰ درصد قیمت صادراتی آن است و این امر از نظر اقتصادی فشار مضاعفی بر ما تحمیل کرده و اگر صادرات ادامه پیدا می‌کرد، هزینه‌ها نیز کاهش می‌یافت. متأسفانه روز به روز شاهد افزایش قیمت کالاها و هزینه‌ها هستیم، اما نرخ فروش بر اساس قیمت مصوب دستوری است که این موضوع کاهش تولید را در پی خواهد داشت و باعث کمبود خوراک مورد نیاز صنایع فولادی می‌شود. دولت باید سیاست‌های مناسبی اتخاذ کند تا معدن‌دار تشویق به تامین خوراک صنایع فولادی شود. به اعتقاد بنده اگر عرصه فعالیت تولیدکنندگان تنگ شود، شاهد بیکاری، کاهش تولید و تعطیلی کارخانجات خواهیم بود.

ممنوعیت صادرات مواد معدنی چه تاثیری بر روند فعالیت شما داشته است؟

نکته حائز اهمیت این است که در حال حاضر هزینه‌ها با دلار ۳۰ هزار تومانی، تورم و همچنین عامل احتکار محاسبه می‌شوند، اما درآمدها افزایشی پیدا نکرده است. از زمانی که صادرات مواد معدنی ممنوع شده و قیمت فروش این مواد در بازار سرکوب می‌شود، تولیدکنندگان با چالش زیادی روبه‌رو شده‌اند. البته ممنوعیت صادرات مواد معدنی به نفع کارخانجات داخلی است، ولی اگر دولت اجازه می‌داد تا حداقل مقداری از مواد معدنی صادر شود، زیان ناشی از قیمت دستوری برای معدن‌کاران نیز پوشش داده می‌شد. دور زدن قانون ممنوعیت‌های صادراتی از دیگر مواردی است که باعث شده تا برخی با روابط رانتی، مواد معدنی صادر کنند. اگر صادرات مواد معدنی ممنوع است، این قانون باید برای همه یکسان باشد.

وضعیت کشور از نظر تولید سنگ‌های معدنی چگونه است؟

در حال حاضر، هند تنها کشوری است که می‌تواند در زمینه تولید سنگ‌های معدنی با ما رقابت کند. ایران جزو کشورهای برتر صنعت فولاد محسوب می‌شود و ظرفیت‌های بسیار زیادی در این زمینه وجود دارد، اما تحریم‌ها و افزایش روزافزون هزینه‌ها باعث شده تا سرمایه‌گذاری در این حوزه کمتر اتفاق بیفتد که برای حل این مشکل باید سیاست‌گذاری‌های دولت در تعیین قیمت کنسانتره و گندله تغییر کند.

با وجود مشکلات تحریم و کرونا چشم‌انداز فعالیت خود را چگونه می‌بینید؟

خوشبختانه این بیماری در فعالیت شرکت سنگ آهن آفتاب تاثیرات نامطلوبی نگذاشته و به‌رغم شیوع کووید ۱۹ که باعث توقف کار خیلی از بنگاه‌ها شده، فعالیت ما به صورت مستمر ادامه دارد. به دلیل رعایت پروتکل‌های بهداشتی در محل کار تاکنون هیچ‌یک از افراد مجموعه به کرونا مبتلا نشده‌اند، اما به دلیل افزایش هزینه‌ها و پیشی گرفتن آن از میزان سود حاصل از فروش، چشم‌انداز خوبی برای آینده فعالیت‌مان متصور نیستیم و شاید تا یک سال دیگر ادامه فعالیت مقرون به صرفه نباشد، به همین دلیل امکان دارد تا دایره فعالیت شرکت را کوچک یا تولید کنسانتره را متوقف کنیم. متأسفانه برخی از معادن کوچک به دلیل افزایش هزینه‌ها تعطیل شده‌اند که در این خصوص باید تدابیر ویژه‌ای اتخاذ شود. معدن‌کاری احتیاج به سرمایه و لجستیک قوی، کنترل هزینه و استخراج دارد و زمانی که سرمایه‌گذار متوجه عدم جذابیت این بخش برای سرمایه‌گذاری می‌شود، از فعالیت در این عرصه سر باز می‌زند.

چه نظری در خصوص خام‌فروشی دارید؟

در برنامه پنجم توسعه به این موضوع اشاره شده که خام‌فروشی در بخش معدن یعنی استخراج یک ماده معدنی از کوه یا زمین، بدون آنکه تغییر شیمیایی و فیزیکی صورت گرفته باشد، اما سنگ آهنی که صادر می‌شود، فرآیند فرآوری را طی کرده و خام نیست. به اعتقاد بنده، طرح مساله خام‌فروشی صرفاً برای کنترل صادرات مواد معدنی به ویژه سنگ آهن و کنسانتره مطرح شده و اگر هدف دولت جلوگیری از صادرات مواد خام است، باید اول از همه جلوی صادرات نفت یا حتی سایر مواد معدنی دیگر گرفته شود.

و سخن آخر...

تمام سعی و تلاش ما بر این است که مجموعه حاضر پابرجا ماند، ثروت مستقیم و غیرمستقیم ناشی از تولید نیز برای شرکت‌های سنگ آهن آفتاب و پیرسام و کشور بیشتر شود و همچنین تمام فرامین رهبر معظم انقلاب اسلامی به بهترین شکل ممکن عملی شود. خوشبختانه شرکت‌های تولیدی در این مسیر قدم مهمی برداشته‌اند که امیدواریم دولت از آن‌ها حمایت کند. ■

ممنوعیت صادرات مواد معدنی به نفع کارخانجات داخلی است، ولی اگر دولت اجازه می‌داد تا حداقل مقداری از مواد معدنی صادر شود، زیان ناشی از قیمت دستوری برای معدن‌کاران نیز پوشش داده می‌شد.

«تعهد» و «تخصص» نیاز اصلی توسعه بخش معدن

مهندس احسان پیری
رییس خانه صنعت، معدن و تجارت جوانان ایران

حاکمیت به این حوزه، عدم مدیریت کارآمد، نگاه مالکانه به معدن و مستاجرانه به بهره‌برداران بر مشکلات این بخش افزوده خواهد شد و تا زمانی که فعالان معدن به عنوان اجزای محرک چرخ صنعت معدن به حساب نیایند و همچنین با ابلاغ روزانه بخش‌نامه‌ها و آیین‌نامه‌های خلق‌الساعه، این صنعت در ریل اصلی خود قرار نخواهد گرفت. در واقع تمام پتانسیل‌های بالقوه جهت شکوفایی و رشد صنعت معدن در این کشور مهیا است و تنها دلیل عدم توسعه و پیشرفت این صنعت، بی‌کفایتی مدیران و تصمیم‌سازان به ظاهر خبره و دلسوز است. قابل ذکر است که نادیده گرفتن معادن کوچک و مدیریت سیاسی مجموعه‌های معدنی، روز به روز وضعیت این صنعت را بدتر از گذشته کرده و باید در این خصوص تدابیر ویژه‌ای اتخاذ شود.

نکته حائز اهمیت اینک به منظور ارتقای بخش معادن و صنایع معدنی، متناسب با پتانسیل‌های موجود در کشور، در ابتدا باید نسبت به اصلاح استراتژی و در نهایت تصویب آن اقدامات مناسبی انجام شود و برای دست‌یابی به این امر مهم نیاز است تا از مراکز پژوهشی، صنعتی و اقتصادی مانند مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق بازرگانی و خانه صنعت، معدن و تجارت جوانان ایران جهت تسهیل و شتاب‌بخشی به حرکت موتور محرک معدن استفاده شود.

بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی ۴۴ درصد از مشکلات حوزه معدن مربوط به قوانین و عملکرد نامناسب دولت، ۳۲ درصد مربوط به سوء مدیریت و مشکلات خود معادن کاران، ۱۳ درصد مربوط به مفضل‌های طبیعی و فقط ۱۰ درصد مربوط به مشکلات بین‌المللی است. سند راهبردی توسعه صنعت و معدن، معمولاً به راهبردهای توسعه صنعتی می‌پردازد و به ندرت حوزه معدن را به‌طور مشخص مورد تمرکز قرار می‌دهد. در بخش‌هایی از این سند هم که از بخش معدن نامی آورده شده، رویکرد سیاست‌گذار در قالب‌های آشنا و مشابه کلیشه‌هایی مانند لزوم پرهیز از خام‌فروشی و صادرات مواد خام معدنی، نامناسب بودن فضای کسب و کار و رقابت‌پذیری و در نتیجه عدم جذابیت سرمایه‌گذاری و... قابل مشاهده است. به اعتقاد بنده اگر "تعهد" و "تخصص" در ذهن مدیران و فعالان حوزه معدن همواره به عنوان یک اصل اساسی نقش ببندد، قطعاً شرایط بهتری را نسبت به گذشته تجربه خواهیم کرد. ■

امروزه منابع معدن در کشورمان به عنوان فرصتی برای پیشرفت و توسعه کشور محسوب می‌شوند، اما وضعیت صنعت معدن کاری ایران در مولفه‌های مختلف توسعه پایدار در مقابله با سایر کشورهای معدنی وضعیت مناسبی ندارد. برای پایدار بودن و همچنین ایفای نقش این صنعت در توسعه پایدار، تعریف یک ساختار منظم و هدفمند برای آن بسیار حائز اهمیت است. یکی از مسایل مهم در صنعت معدن کاری که گریبان تمامی معادن دنیا را گرفته، ملاحظاتی زیست‌محیطی است و به‌رغم پژوهش‌های صورت گرفته در خصوص چالش‌های محیط‌زیستی و نیز تجارب بین‌المللی، اقدامات قابل توجهی صورت نگرفته که البته در این زمینه استانداردهای دقیقی تدوین شده است. امروزه محیط‌زیست و منابع طبیعی به یک دغدغه عمومی در کشور تبدیل شده و تخریب شدید آن نیز نگرانی‌های عمده‌ای را در خصوص آینده شرایط زیستی ایجاد کرده است. از سوی دیگر، اقدامات ناسنجیده در این حوزه می‌تواند بخش معدن را به عنوان مقصر اصلی تخریب محیط زیست جلوه دهد. ناگفته نماند که در کنار چالش‌های بسیار زیاد این بخش، مخالفت افکار عمومی نیز مشکلات زیادی را به وجود آورده و به عبارتی دیگر، پیوسته فرهنگی این حوزه یا در مرحله اجرا قرار نگرفته یا پیش‌بینی نشده است. به اعتقاد بنده، با نگاه نامناسب بخش

دنیای انرژی

در این بخش می خوانیم:

- ایران هیچ یک از بازارهای LPG را از دست نداده است
- پیگیری برای راه اندازی بازار بهینه سازی انرژی و محیط زیست
- اجرای طرح ملی بهینه سازی رایگان موتور خانه واحدهای مسکونی و تجاری

مدیرعامل بورس انرژی خبر داد

پیگیری برای راه‌اندازی بازار بهینه‌سازی انرژی و محیط زیست

سارا نظری

بورس انرژی ایران از ابتدای تاسیس هر ساله با رشد قابل توجه ارزش و حجم معاملات روبه‌رو بوده و با وجود اینکه حدود ۵ ماه تا پایان سال باقی مانده، این بازار با ثبت ارزش ۹۰۲ هزار میلیارد ریال، ضمن پوشش عملکرد سال گذشته که برای کل سال ۵۳۷ هزار میلیارد ریال بوده، رشدی نزدیک به ۶۸ درصد را نسبت به سال گذشته داشته است. همچنین میزان این رشد برای دوره مشابه سال گذشته نیز بیش از ۱۸۸ درصد می‌باشد. بررسی جداگانه بازارها نشان می‌دهد که تقریباً طی هفت‌ماهه سال جاری (تا تاریخ ۹۹/۰۷/۳۰) بازار هیدروکربوری بورس انرژی ایران با ثبت ارزش حدود ۸۱۱ هزار میلیارد ریال، رشد ۵۶۶ درصدی نسبت به دوره مشابه را تجربه کرده است. بازار برق بورس انرژی ایران نیز با رشد ۱۸۲ درصدی نسبت به دوره مشابه سال گذشته ارزش ۲/۵۵۲ میلیارد ریالی را طی معاملات ۷ ماهه سال جاری به خود اختصاص داده است. همچنین در بازار تامین مالی در سه ابزار اوراق سلف موازی استاندارد، صندوق سرمایه‌گذاری پروژه و گواهی ظرفیت نقدی به ترتیب ارزش‌های ۸۵/۴۵۲، ۱/۰۹۶ و ۱/۵۴۵ میلیارد ریالی به ثبت رسیده است. با توجه به روند ارزش معاملات در طی ۷ ماه گذشته پیش‌بینی می‌شود که این مسیر در ۵ ماهه پیش رو نیز ادامه داشته باشد. به منظور آشنایی بیشتر با فعالیت‌ها و اقدامات انجام شده توسط این شرکت، گفت‌وگویی با دکتر سید علی حسینی، مدیرعامل بورس انرژی انجام داده‌ایم که مشروح آن از نظر خوانندگان گرامی می‌گذرد.

برق، طیف وسیع و متنوع خریداران و همچنین عضویت ۶۹ کارگزار بازار سرمایه عمدتاً دارای رتبه الف از منابع و قابلیت‌های بورس انرژی ایران می‌باشند که کمک شایانی به تحقق این امر کرده‌اند.

عرضه اوراق سلف نفتی چه تبعاتی برای بورس انرژی دارد؟

یکی از مهمترین نقش‌های بازار سرمایه، تسهیل شرایط تامین مالی برای متقاضیان این امر و طراحی و پیاده‌سازی ابزارهای تامین مالی با توجه به نیازمندی فعالان این حوزه است. بورس انرژی ایران از بدو تاسیس نیز به‌عنوان یکی از ارکان بازار سرمایه با طراحی و به‌کارگیری ابزارهایی همچون اوراق سلف موازی استاندارد، زمینه‌های لازم به‌منظور استفاده متقاضیان تامین مالی در صنعت انرژی را ایجاد کرد و شرکت ملی نفت نیز به‌عنوان نخستین متقاضی این ابزار، اولین تامین مالی خود را از طریق بورس انرژی ایران به ارزش ۵۰۰ میلیارد ریال با انتشار قرارداد سلف موازی استاندارد نفت کوره ۳۸۰ سانتی استوک در اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۹۴ انجام داد. با توجه به گستردگی طرح‌های توسعه‌ای در حوزه انرژی، نیازمندی استفاده از این ابزار برای پیشبرد طرح‌ها دوچندان گردید و در طی این سال‌ها شاهد استقبال روزافزون استفاده از این ابزار به‌منظور تامین مالی در صنعت انرژی بودیم؛ به طوری که از ابتدای تاسیس بورس انرژی ایران تا مهرماه سال جاری بالغ بر ۲۲۰ هزار میلیارد ریال از طریق انتشار این اوراق، تامین مالی صورت گرفته که بیش از ۲۰۸ هزار میلیارد ریال آن مربوط به صنعت نفت می‌باشد. عملاً ماهیت این اوراق پیش‌فروش کالا و تامین مالی از این طریق است که طرح پیشنهادی سلف نفتی نیز بر این پایه به‌منظور پیش‌فروش نفت خام مطرح شده بود. با توجه به اینکه خریدار با خرید اوراق مالک مقدار معینی نفت خام با قیمت مشخص در سررسید این اوراق می‌گردد و قابلیت فروش اوراق طی دوره قبل از سررسید نیز وجود دارد، این طرح از جذابیت کافی برای سرمایه‌گذاران برخوردار است. اجرای این طرح در بورس انرژی ایران علاوه بر فراهم آوردن امکان تامین مالی برای وزارت نفت، زمینه‌های لازم به‌منظور تحقق

بورس انرژی تا چه میزان در تحقق شفافیت و اصلاح قیمت‌گذاری منابع انرژی در کشور توفیق داشته است؟

هدف بورس انرژی از بدو تاسیس تاکنون، فراهم آوردن بازاری متشکل، قانونمند و رقابتی جهت کشف منصفانه قیمت حامل‌های انرژی بوده و در همین راستا چشم‌اندازی مبنی بر تبدیل شدن به مرجع قیمت‌گذاری‌های انرژی در سطح منطقه را سرلوحه برنامه‌ها و طرح‌های خود قرار داده است. خوشبختانه با همکاری وزارتخانه‌های مرتبط در حوزه حامل‌های انرژی از قبیل وزارت نفت و نیرو و تاکید قوانین بالادستی از جمله برنامه ششم توسعه، قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و... مبنی بر استفاده از ظرفیت‌های بورس انرژی به‌منظور شفاف‌سازی قیمت‌گذاری حامل‌های انرژی، بورس انرژی توانسته تا نظام قیمت‌گذاری در این کالاها را از حالت دستوری و دولتی به نظام مبتنی بر بازار در فضای رقابتی و شفاف تبدیل نماید. برخورداری از سامانه‌های تمام‌الکترونیک سفارش‌گیری، معاملات، تسویه و پایاپای، حضور عرضه‌کنندگان متنوع عمده در بخش نفت، گاز، پتروشیمی و

سیاست‌های ابلاغی مقام معظم رهبری مبنی بر متنوع‌سازی روش‌های فروش نفت خام را نیز فراهم می‌آورد.

اصلاح بازار سرمایه از اواسط مردادماه چه تاثیری بر عملکرد بورس انرژی داشت؟

با توجه به ماهیت متفاوت بورس‌های اوراق بهادار و کالایی نمی‌توان به صورت دقیق اصلاح در بورس‌های اوراق بهادار از جمله شاخص بورس و فرابورس را به بورس‌های کالایی (بورس انرژی ایران و بورس کالا) تسری داد. عموماً اصلاح در بازارهای اوراق بهادار متأثر از متغیرهای بنیادی مربوط به کلیت بازار و همچنین صنایع مربوطه است و در صورت بروز اختلاف بین قیمت‌های تابلو و تفاوت آن با ارزش واقعی شرکت‌ها، این اصلاح‌ها معمول بوده و دور از ذهن نیست. در بورس‌های کالایی، اصلاح به معنا و مفهومی که در بورس‌های اوراق بهادار وجود دارد، موضوعیت ندارد و معمولاً در صورت بروز ریسک‌های سیاسی و اقتصادی امکان دارد تا حجم و ارزش معاملات کالاها در این بورس‌ها کاهش یابد، بنابراین در دوره اصلاح مورد اشاره، بورس‌های کالایی روند معاملاتی عادی خود را طی کرده و کاهش در ارزش و حجم معاملات کالاها در این بورس‌ها اتفاق نیفتاده است.

چشم‌انداز بورس انرژی تا انتهای سال چگونه است؟

خوشبختانه شاهد روند رو به رشد معاملات در بازارهای بورس انرژی ایران هستیم و این روند تا انتهای سال نیز ادامه خواهد داشت. کما اینکه با مصوبه اخیر هیات وزیران و ابلاغ آن توسط معاون اول ریاست جمهوری، در ماه‌های پیش رو شاهد رشد و توسعه بیشتر بازار برق در بورس انرژی ایران خواهیم بود. از سوی دیگر، در زمینه فرآورده‌های هیدرو کربوری نیز رینگ بین‌الملل بورس انرژی ایران با عرضه‌های مداوم و مستمر فرآورده‌های اصلی توسط شرکت‌های ملی نفت ایران و پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی و همچنین استقبال مشتریان از این عرضه‌ها در ماه‌های آتی نیز رو به رشد خواهد بود و در رینگ داخلی نیز به همین نحو، ارزش و حجم معاملات رشد قابل قبولی خواهد داشت. همچنین در بازار تامین مالی علاوه بر اوراق سلف موازی استاندارد، بازار اوراق گواهی ظرفیت نیز با توجه به الزام متقاضیان اتصال به شبکه به ارائه این اوراق، تا انتهای سال نیز روند رو به رشدی را در ارزش و حجم معاملات تجربه خواهیم کرد.

اصلاح نرخ خوراک پالایشگاه‌ها چه تاثیری بر عرضه محصولات آن‌ها در بورس انرژی خواهد داشت؟

با توجه به عدم عرضه و معامله خوراک پالایشگاه‌ها در بورس انرژی ایران، اصلاح این نرخ روی بورس انرژی ایران تاثیر چندانی ندارد. از سوی دیگر در حوزه فرآورده‌هایی که شرکت‌های پالایشی در بورس انرژی ایران عرضه می‌کنند، هر کدام بر اساس ساز و کار قیمت‌گذاری خاص خود عرضه و مورد معامله قرار می‌گیرند و در این خصوص نیز تاثیر گذاری این اصلاح مانعی ندارد. کما اینکه در حوزه فرآورده‌های اصلی نیز شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی، اقدام به فروش فرآورده‌های اصلی شرکت‌های پالایشگاهی می‌کند که نحوه قیمت‌گذاری این فرآورده‌ها نیز تغییری نداشته است. پیشنهاد بورس انرژی ایران به منظور شفاف‌شدن نظام قیمت‌گذاری خوراک تحویلی به پالایشگاه‌ها، استفاده از ظرفیت‌های بورس برای کشف قیمت خوراک پالایشگاه‌ها و عرضه نفت خام داخلی در این بورس بوده که این موضوع از طریق نهادهای ذی‌ربط در حال پیگیری است.

مهمترین مشکلات پیش‌روی این بورس برای تحقق جایگاه متناسب در اقتصاد کشور چیست؟

شاید یکی از مهمترین چالش‌های بورس انرژی ایران از ابتدای تاسیس، وجود ساختار دولتی حاکم بر بخش انرژی و انعطاف‌پذیری اندک نهادهای دولتی درگیر در این حوزه باشد که باعث کندی روند تغییرات از بازارهای انحصاری به سمت بازار رقابتی و شفاف گردیده است، ولی با گذشت زمان و آگاهی سیاست‌گذاران حوزه انرژی از نقش و اهمیت بالای بورس انرژی ایران در زمینه فراهم آوردن فضای شفاف و رقابتی در خصوص کشف قیمت حامل‌های انرژی این موضوع تا حدودی مرتفع گردیده و در حال حاضر تمامی فعالان بازارهای انرژی از وزارتخانه‌های مربوطه تا شرکت‌های تولیدکننده همگی بر لزوم و ضرورت وجود بورس انرژی و استفاده از سازوکارهای آن تاکید دارند. شاید بتوان وجود محدودیت‌های بین‌المللی طی چند سال گذشته را نیز یکی دیگر از چالش‌های پیش‌روی توسعه بازار صادراتی بورس انرژی ایران قلمداد کرد که در این حوزه نیز اگرچه با شرایط پیش‌آمده با جایگاه مورد نظر در سطح بین‌المللی فاصله داریم، اما شاهد رشد و توسعه هر روز رینگ بین‌الملل هستیم که این موضوع به نوبه خود در شرایط کنونی، یکی از افتخارات بزرگ این مجموعه محسوب می‌شود که با فروش حامل‌های انرژی توانسته بستری شفاف جهت ارزآوری برای کشور فراهم آورد؛ به عبارت دیگر می‌توان گفت که بورس انرژی ایران یک بورس بین‌المللی است و تلاش می‌کند تا جایگاه خود را در این عرضه ارتقاء دهد.

عملکرد بورس انرژی در بخش عرضه بین‌المللی حامل‌های انرژی چگونه بوده است؟

در حال حاضر فرآورده‌های عرضه شده در رینگ بین‌الملل بورس انرژی ایران به مقاصد مختلف از جمله افغانستان، پاکستان، ارمنستان و ... صادر می‌شود و با توجه به نگاه مثبت وزارت نفت به ظرفیت بورس انرژی ایران در زمینه صادرات فرآورده‌های هیدرو کربوری و همچنین تجربیات موفق این بورس در خصوص صادرات این فرآورده‌ها، بورس انرژی در این زمینه عملکرد قابل قبولی داشته؛ به طوری که در سال گذشته میزان فروش فرآورده‌ها در رینگ بین‌الملل حدود ۲۹۸ هزار میلیارد ریال بوده است، در حالی که این رقم تا تاریخ ۹۹/۰۷/۳۰ به بیش از ۷۴۸ هزار میلیارد ریال رسیده که این موضوع نشان‌دهنده رشد ۹۵۰ درصدی نسبت به دوره مشابه هفت‌ماهه سال گذشته (قریب به ۷۱ هزار میلیارد ریالی) و همچنین رشد ۱۵۰ درصدی نسبت به کل سال گذشته می‌باشد.

وسخن آخر...

این شرکت در راستای ایجاد، توسعه و تعمیق بازارهای داخلی و بین‌المللی انرژی در حال پیگیری برنامه‌های زیادی در حوزه فعالیت خود می‌باشد که امید است با یاری خداوند متعال و مساعدت و همکاری وزارتخانه‌های مربوطه و نیز ارکان بازار سرمایه بتوانیم به آن‌ها جامه عمل بپوشانیم. راه‌اندازی بازار قراردادهای آتی و اختیار معامله در حوزه کالاهای انرژی به خصوص فرآورده‌هایی از قبیل بنزین و نفت کوره از جمله برنامه‌های این شرکت است. علاوه بر این در راستای اصلاح الگوی مصرف انرژی و کاهش شدت انرژی با مجموعه شرکت ملی گاز ایران و سایر نهادهای ذی‌ربط، طرح راه‌اندازی بازار بهینه‌سازی انرژی و محیط‌زیست نیز در حال پیگیری است. از سوی دیگر برنامه‌هایی را به منظور توسعه و تعمیق بازارهای موجود در نظر داریم و امیدواریم با پیشبرد این برنامه‌ها، زمینه لازم به منظور دست‌یابی به جایگاه واقعی در سطح داخلی و بین‌المللی را فراهم سازیم. ■

خوشبختانه شاهد روند رو به رشد معاملات در بازارهای بورس انرژی ایران هستیم و این روند تا انتهای سال نیز ادامه خواهد داشت و همچنین با مصوبه اخیر هیات وزیران و ابلاغ آن توسط معاون اول ریاست جمهوری، در ماه‌های پیش رو شاهد رشد و توسعه بیشتر بازار برق در بورس انرژی ایران خواهیم بود

اجرای طرح ملی بهینه‌سازی رایگان موتورخانه‌ها واحدهای مسکونی و تجاری

سهیلا زمانی

مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران با اشاره به اینکه گاز نعمت خدادادی است که باید برای نسل آینده هم حفظ شود، گفت: آیا باید انرژی گاز که دوستدار محیط‌زیست است، در نازل‌ترین شکل خود مصرف شود، بسوزد و فقط گرما تولید کند؟ مسلماً پاسخ منفی است. گاز در مقایسه با سایر سوخت‌های فسیلی، بسیار پاک‌تر و ایمن‌تر است و باید چرخ اقتصاد و صنعت کشور را بچرخاند.

معاون وزیر نفت در امور گاز، مردم را به عنوان حلقه اصلی این زنجیر و نافع اصلی این طرح خواند و افزود: شرکت ملی گاز و وزارت نفت ترجیح می‌دهند که با اصلاحاتی که در تاسیسات قدیمی موتورخانه‌ها انجام می‌شود، به راندمان بالاتری دست پیدا کنند.

اجرای طرح بهینه‌سازی موتورخانه‌ها از محل صرفه‌جویی گاز

ترتبی با بیان اینکه شورای اقتصاد، از محل صرفه‌جویی گاز اعتبار ملاحظه‌ای را به عنوان شروع و پشتیبانی کار اختصاص داده تا این مهم عملی شود، افزود: خوشبختانه طرح اصلاح و بهینه‌سازی موتورخانه‌ها کلید خورده است.

مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران گفت: وقتی در مصرف گاز حدود ۱۰ درصد یا بیشتر صرفه‌جویی می‌کنیم، با احتساب کل مصرف گاز در کشور، رقم بزرگی به دست می‌آید که به ما کمک می‌کند تا از این صرفه‌جویی، گاز را در حوزه‌های دیگر مانند صنعت مصرف کنیم تا اقتصاد کشور و کسب‌وکار را پیشروانی کند، تخریب و آسیب کمتری به محیط‌زیست وارد شود و عبارت «دوستدار محیط‌زیست» را جامع‌تر، رساتر و عینی‌تر به منصفه ظهور برسانیم.

معاون وزیر نفت در امور گاز در خصوص یکی دیگر از مزایای مصرف بهینه گاز گفت: در چنین موقعیتی که به دلیل شیوع و بیروس کرونا از میزان اشتغال و اعمال تحریم‌های همه‌جانبه کاسته شده، با انجام این کار، برای قشر عظیمی از صنعت‌گران کشور که شرکت‌های تاسیساتی یا مشاوره هستند، یک اشتغال‌زایی کاملاً مفید و اساسی تولید می‌کنیم. وی با بیان اینکه تمامی این اقدامات، نگاه بهینه‌سازی مصرف انرژی را محقق خواهد کرد، گفت: در حال حاضر طرح اصلاح موتورخانه‌ها سه اقدام مهم از جمله اصلاح و ترمیم عایق کاری، تنظیم مشعل و نصب سیستم ضد رسوب را شامل می‌شود، بنابراین اگر در این زمینه شروع خوبی داشته باشیم، شرایط بهتری را تجربه خواهیم کرد و آثار ریشه‌ای اشتغال‌زایی، حفظ محیط‌زیست و صرفه‌جویی بیشتری را در مصرف شاهد خواهیم بود.

در راستای تحقق مسئولیت‌های اجتماعی و با هدف مصرف بهینه سوخت گاز طبیعی، اجرای طرح ملی اصلاح و بهینه‌سازی رایگان موتورخانه‌ها واحدهای مسکونی و تجاری در کشور آغاز شد. از آنجایی که سرانه مصرف انرژی کشور به‌ویژه مصرف گاز طبیعی از سرانه بسیاری از کشورهای دیگر بالاتر است، وزارت نفت و شرکت ملی گاز ایران به منظور جلوگیری از اتلاف در مصرف گاز، طرح کشوری بهینه‌سازی موتورخانه‌های خانگی و تجاری را در دستور کار قرار داده است. از سوی دیگر، بهینه‌سازی مصرف انرژی در حوزه مسئولیت‌های اجتماعی وزارت نفت و شرکت ملی گاز ایران قرار دارد و اقدامات خوبی هم در سطح شرکت‌های تابعه و ستاد نیز صورت گرفته است.

حسن منتظر تربتی، معاون وزیر نفت در امور گاز و مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران در همین رابطه اظهار داشت: با اجرای طرح ملی اصلاح و بهینه‌سازی موتورخانه‌ها واحدهای مسکونی و تجاری، حدود ۱۰ درصد در مصرف گاز صرفه‌جویی خواهد شد و به تبع آن، هزینه گاز بهای مشتری نیز کاهش می‌یابد که این کار برای دولت و شرکت ملی گاز ایران نیز به‌رغم هزینه کرد، صرفه‌جویی حدود ۱۰ درصدی و بلکه بیشتری را به همراه دارد و اتفاقاً از محل همین صرفه‌جویی، این هزینه‌ها را انجام می‌دهد.

محمدرضا یوسفی پور:

کشور ایران در مسیر توسعه قرار گرفته و نیاز به گاز در آینده افزایش خواهد یافت، اما باید توجه داشت که افزایش تولید، نیازمند تاسیس پالایشگاه‌های گازی است که این اقدام به سرمایه و زمان نیاز دارد

وی با بیان اینکه این موضوع مهم است که اصلاح و بهینه‌سازی چنین تاسیسات مهمی در این شرایط به لحاظ مالی چقدر برای ما هزینه خواهد داشت، گفت: با این اقدام، هم جلوی مصرف بیش از اندازه گاز گرفته شده تا آیندگان نیز به خوبی از آن استفاده کنند و هم چرخ اقتصاد کشور، بهتر و بیشتر خواهد چرخید. معاون وزیر نفت در امور گاز افزود: از گاز باید به عنوان یک کالای بسیار ارزشمند استفاده کرد و با تبدیل آن به فرآورده‌های متنوع و با ارزش مانند فرآورده‌های پتروشیمی، هیدروکربوری و...، اقتصاد و کسب‌وکار را رونق داد، اشتغال‌زایی کرد و کشور را به تعالی رساند.

مصرف بی‌رویه گاز، ما را به واردکننده گاز تبدیل می‌کند

ترتبی در ادامه اظهار کرد: فارغ از تحریم، چنان چه در بخش مصرف، با روندی بی‌محابا جلو برویم، طی چند سال آینده باید واردکننده گاز طبیعی باشیم.

استفاده صحیح از منبعی ارزشمند برای نسل‌های آتی

محمدرضا یوسفی‌پور، مجری طرح بهینه‌سازی موتورخانه‌ها نیز با اشاره به ضرورت بهینه‌سازی مصرف انرژی در کشور گفت: مشترکان به منظور ارتقای رایگان موتورخانه‌های خود در سامانه شرکت ملی گاز ثبت‌نام کنند که البته پس از انجام عملیات بهینه‌سازی موتورخانه‌ها، هزینه قبض مشترکان ۱۰ درصد کاهش خواهد یافت.

وی افزود: مصرف انرژی در ایران چهار برابر متوسط مصرف انرژی در دنیا است. ما برای تامین مستمر گاز مردم، برنامه‌هایی را تدوین کرده‌ایم که از مهمترین آن‌ها می‌توان به تولید گاز از میادین گازی، فرهنگ‌سازی برای مصرف بهینه گاز و انجام مسئولیت‌های اجتماعی برای استفاده صحیح از این منبع ارزشمند و نگهداشت آن برای نسل‌های آینده اشاره کرد.

یوسفی‌پور در ادامه اظهار داشت: به دلیل وجود منابع سرشار گازی، گاز به عنوان محور توسعه در کشور محسوب می‌شود، بنابراین نگاه‌ها باید از سوزاندن آن برای تولید گرما به سمت ایجاد ارزش افزوده تغییر کند.

این مقام مسئول با اشاره به اینکه یکی از وظایف وزارت نفت، تولید گاز است، افزود: کشور ایران در مسیر توسعه قرار گرفته و نیاز به گاز در آینده افزایش خواهد یافت، اما باید توجه داشت که افزایش تولید، نیازمند تأسیس پالایشگاه‌های گازی است که این اقدام به سرمایه و زمان نیاز دارد. مجری طرح بهینه‌سازی موتورخانه‌ها اشاره کرد: به طور کلی در توسعه‌های زیرساختی، دو پارامتر سرمایه و زمان نقش مهمی ایفا می‌کنند. افزایش تولید گاز نیز یک توسعه زیرساختی محسوب شده و به عنوان یک سیاست بلندمدت در مجموعه وزارت نفت پیگیری می‌شود. اجرای این سیاست به چندین سال زمان نیاز دارد، در نتیجه در کنار سیاست افزایش تولید، باید موضوع فرهنگ‌سازی در مصرف انرژی نیز در دستور کار دولت‌ها قرار گیرد.

وی در ادامه تصریح کرد: سوزاندن گاز آسان‌ترین کاری است که در حال حاضر انجام می‌دهیم و این انرژی ارزشمند نباید به این راحتی بسوزد، بلکه باید با استفاده مناسب از آن، انواع و اقسام فرآورده‌ها را تولید و سپس با توسعه صنایع تکمیلی، ارزش افزوده و اشتغال‌زایی را ایجاد کنیم.

ارتقای موتورخانه‌های واحدهای مسکونی و تجاری به صورت رایگان

یوسفی‌پور با بیان اینکه شرکت ملی گاز در بحث مسئولیت‌های اجتماعی، به دنبال ارتقای وسایل گرمایشی در واحدهای مسکونی و تجاری است، افزود: در همین راستا، طرح بهینه‌سازی گاز در مصرف موتورخانه‌ها توسط شرکت ملی گاز تدوین شده و اجرای این طرح توسط سه ضلع شرکت ملی گاز، مشترکان خانگی و شرکت‌های مجری انجام می‌شود. شرکت‌های مجری در این طرح همان شرکت‌های تاسیساتی هستند که برای ارتقای موتورخانه‌های ساختمان‌ها اقداماتی را انجام می‌دهند.

مجری طرح بهینه‌سازی موتورخانه‌ها افزود: انجام تعمیرات لازم برای

ارتقای موتورخانه‌ها به صورت کاملاً رایگان انجام شده و هزینه ارتقای موتورخانه‌ها به صورت تمام و کمال از سوی شرکت گاز به شرکت‌های مجری پرداخت می‌شود.

وی با اشاره به اینکه شرکت‌های تاسیساتی این طرح از طرف سازمان مدیریت سرپرستی، اتحادیه شوفازکاران و اتاق اصناف ۳۱ استان به ما معرفی شده‌اند، گفت: در نهایت ۱۷ شرکت تاسیساتی صاحب صلاحیت در سراسر کشور پس از عبور از فیلتر شرکت ملی گاز برای اجرای طرح بهینه‌سازی مصرف موتورخانه‌ها انتخاب شده‌اند.

یوسفی‌پور اظهار داشت: شرکت ملی گاز برای اجرای این طرح سامانه‌ای را به نشانی www.nigc.ir طراحی کرده است و مشترکان با ورود به این سامانه می‌توانند میانگین مصرف گاز خود را در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ مشاهده و برای ثبت‌نام در این طرح اقدام کنند. مجری طرح بهینه‌سازی موتورخانه‌ها افزود: در این سامانه اسامی تمام شرکت‌های مجری صاحب صلاحیت قابل مشاهده است و مشترکان می‌توانند به سلیقه خود، یکی از این شرکت‌ها را برای انجام عملیات ارتقاد موتورخانه‌های خود انتخاب کنند. در ادامه، یک موافقت‌نامه بین مشترک و شرکت مجری منعقد می‌شود که در آن مسئولیت‌های هر یک از طرفین به صورت واضح و روشن گفته شده است. ناگفته نماند که این موافقت‌نامه در سامانه به صورت مجازی برای شرکت ملی گاز ارسال می‌شود و در مرحله بعدی، یکی از ناظران شرکت ملی گاز بررسی و برآورد کار به موتورخانه واحد مسکونی مراجعه کرده و حجم کار لازم برای ارتقای موتورخانه جهت بهینه‌سازی مصرف را برای شرکت مجری مشخص می‌کند.

کاهش ۱۰ درصدی هزینه قبض مشترکان

یوسفی‌پور با بیان اینکه ارتقای موتورخانه‌ها در سه بخش نصب رسوب‌گیر، عایق کاری لوله‌ها و تنظیم مشعل تعریف شد، گفت: طبق محاسبات انجام شده، با اجرای این طرح، حدود ۱۰ درصد از مصرف گاز موتورخانه‌ها کاهش خواهد یافت و برآورد کلی ما صرفه‌جویی سالانه ۵۰۰ میلیون مترمکعب گاز است. وی ادامه داد: بودجه در نظر گرفته شده برای اجرای این طرح، حدود ۶ هزار میلیارد تومان و بازگشت سرمایه آن سه سال است. با اجرای این طرح هم مردم به میزان ۱۰ درصد پول کمتری برای قبوض گاز خود پرداخت می‌کنند و هم شرکت ملی گاز ایران مزاد گاز خود را می‌تواند در بخش‌های مختلف تبدیل به ارزش افزوده کرده و سود زیادی را به دست آورد.

مجری طرح بهینه‌سازی موتورخانه‌ها خاطر نشان کرد: اجرای طرح بهینه‌سازی موتورخانه‌ها یک بازی برد-برد بین سه ضلع تعریف شده این طرح است و علاوه بر مزایای اقتصادی به کاهش آلودگی زیست‌محیطی و ایجاد اشتغال نیز کمک می‌کند و بنده امیدوارم که با استقبال مردم، گام مهمی برای بهینه‌سازی مصرف گاز در کشور برداریم. ■

حسن منتظر تربتی:

از گاز باید به عنوان یک کالای بسیار ارزشمند استفاده کرد و با تبدیل آن به فرآورده‌های متنوع و با ارزش مانند فرآورده‌های پتروشیمی، هیدروکربوری و... اقتصاد و کسب‌وکار را رونق داد، اشتغال‌زایی کرد و کشور را به تعالی رساند

اجرای فرآیند بهینه‌سازی

مجریان و ناظرین محترم برای پیگیری و اجرای فرآیند از این بخش استفاده نمایند.

اجرای فرآیند بهینه‌سازی

ثبت نام شرکت‌های تجاری

ثبت نام و پیگیری اطلاعات شرکت‌های مجری و ارائه‌کننده خدمات بهینه‌سازی مصرف انرژی (گاز طبیعی)

ثبت نام شرکت‌های مجری

ثبت نام و پیگیری مشترکین

ثبت نام و پیگیری مشترکین منقاصی استفاده از تسهیلات بهینه‌سازی مصرف انرژی (گاز طبیعی) در بخش مسکونی و تجاری

ثبت نام و پیگیری مشترکین

بهره‌برداری از نخستین اسکله بندر صادراتی تنبک تا پایان سال ایران هیچ‌یک از بازارهای LPG را از دست نداده است

امیرهادی تاج بخش

صادرات نخستین محموله LPG از پالایشگاه فاز ۱۹ از طریق این بندر تا پایان سال جاری فراهم می‌شود.

مدیرعامل شرکت نفت و گاز پارس با اشاره به برنامه‌ریزی برای تکمیل دیگر مخازن LPG پالایشگاه‌های مستقر در منطقه پارس گفت: تلاش می‌شود تا پایان امسال، ۲ مخزن از ۴ مخزن ذخیره‌سازی موجود در هر یک از پالایشگاه‌های گازی فازهای ۱۳ و ۲۴-۲۲ پارس جنوبی تکمیل و به بهره‌برداری برسد که بدین ترتیب امکان انبارش و صادرات LPG سر از این مخازن امکان‌پذیر می‌شود.

مشکین فام احداث خطوط لوله انتقال LPG از پالایشگاه‌های منطقه پارس ۲ به بندر خدماتی - صادراتی تنبک را از دیگر پروژه‌های در دست اجرای شرکت نفت و گاز پارس عنوان کرد و افزود: عملیات احداث ۶ رشته خط لوله ۱۶ و ۲۴ اینچ به طول ۸ کیلومتر به منظور انتقال پروپان و بوتان تولیدشده در پالایشگاه‌های فازهای ۱۳ و ۲۴-۲۲ پارس جنوبی به بندر خدماتی - صادراتی تنبک تا پایان دی ماه سال جاری تکمیل و امکان صادرات این دو فرآورده تولیدی به مبادی مصرف نیز فراهم می‌شود.

افزایش ۷۰ میلیون مترمکعبی تولید پایدار گاز از میدان پارس جنوبی

مدیرعامل شرکت نفت و گاز پارس با اشاره به فعالیت‌های در دست اقدام به منظور دست‌یابی به اهداف برنامه نگهداشت تولید از میدان گازی پارس جنوبی گفت: با توجه به فعالیت‌های اجرایی انجام شده در بخش فراساحل مانند تمیزکاری، اسیدکاری، تکمیل چاه‌ها و سایر فعالیت‌های مرتبط با دریا، پیش‌بینی می‌شود که تا پایان سال جاری، تولید پایدار گاز از چاه‌های مذکور نزدیک به ۷۰ میلیون مترمکعب در روز محقق شود.

انتقال گاز تولیدی میدان کیش به پالایشگاه‌های عسلویه

مشکین فام در بخش دیگری از اظهارات خود به تکمیل عملیات لوله‌گذاری دریایی کیش به بندر آفتاب اشاره کرد و گفت: لوله‌گذاری این پروژه به طول ۱۸ کیلومتر در دو مرحله انجام شده و پس از انجام اقدامات تکمیلی و اتصال دو طرف این خط لوله، انتقال گاز شیرین از خط هفتم شبکه سراسری گاز به دو نیروگاه گازی کیش و دیگر مبادی مصرف تا پایان آذرماه محقق خواهد شد. مدیرعامل شرکت نفت و گاز پارس درباره فعالیت‌های پیش‌روی طرح توسعه میدان گازی کیش نیز گفت: در حال حاضر عملیات تکمیل چاه‌ها در این میدان در حال اجرا است. با تکمیل این مرحله، گاز تولیدی از میدان کیش از طریق خط لوله ۱۳۲ اینچی به طول ۲۰۰ کیلومتر به پالایشگاه فازهای ۶ و ۷ واقع در منطقه عسلویه ارسال و از ظرفیت خالی این پالایشگاه و دیگر پالایشگاه‌های مستقر در این منطقه برای فرآورش گاز این میدان استفاده می‌شود. ■

امروزه در دنیای توسعه‌یافته‌ای زندگی می‌کنیم که به سمت مصرف گاز در حال حرکت است و در چنین شرایطی کشورهای ایران، ترکمنستان، روسیه و قطر به‌عنوان چهار کشور بزرگ تولیدکننده گاز محسوب می‌شوند. در حال حاضر اگرچه به دلیل تحریم‌ها، صادرات LPG هم تحت تاثیر قرار گرفته، اما کشورها بدون هیچ محدودیتی، مشتری LPG ایران هستند و مشکلی در بحث صادرات وجود ندارد و با توسعه خط لوله گوره - جاسک، برنامه‌های صادراتی LPG ایران مزیت بیشتری پیدا می‌کند. البته تحریم‌ها سرعت توسعه این بخش را کم کرد، ولی ایران هیچ‌یک از بازارهای LPG خود را از دست نداد و اکنون یکی از بزرگ‌ترین و مطمئن‌ترین عرضه‌کنندگان این گاز در جهان است.

چندی پیش نیز محمد مشکین فام، مدیرعامل شرکت نفت و گاز پارس از تکمیل و بهره‌برداری از نخستین اسکله صادرات LPG بندر خدماتی - صادراتی تنبک تا ابتدای زمستان سال جاری خبر داد تا تایید دیگری بر این ادعا باشد که ایران هنوز برای صادرات این کالا، بازارهای خود را از دست نداده است.

وی در حاشیه بازدید میدانی از روند فعالیت‌های تکمیلی طرح‌های پارس جنوبی از آمادگی بندر خدماتی - صادراتی تنبک برای صادرات نخستین محموله LPG پالایشگاه‌های گازی منطقه پارس ۲ تا پایان سال جاری خبر داد و گفت: فعالیت‌های اجرایی احداث یک پست اسکله بارگیری و صادرات LPG (پروپان و بوتان) بندر خدماتی - صادراتی تنبک تا پایان آبان ماه سال جاری به اتمام می‌رسد و پس از انجام فعالیت‌های مرتبط با راه‌اندازی این اسکله، امکان انتقال و

با توجه به فعالیت‌های اجرایی انجام شده در بخش فراساحل مانند تمیزکاری، اسیدکاری، تکمیل چاه‌ها و سایر فعالیت‌های مرتبط با دریا، پیش‌بینی می‌شود که تا پایان سال جاری، تولید پایدار گاز از چاه‌های مذکور نزدیک به ۷۰ میلیون مترمکعب در روز محقق شود

دنیای خودرو

در این بخش می خوانیم:

- مدیریت تامین؛ مهمترین چالش تولیدکنندگان
- ضرورت به کارگیری افراد متخصص برای توسعه صنعت قطعه سازی
- افزایش صادرات با اتخاذ تصمیمات مناسب از سوی مدیریت کلان اقتصادی

مدیر عامل گروه توسعه قطعات خودروی پیروز بیان کرد

افزایش صادرات با اتخاذ تصمیمات مناسب از سوی مدیریت کلان اقتصادی

مصطفی حاتمی

شرکت صنایع هیدرولیک ایران (گروه صنعتی پیروز) در سال ۱۳۶۱ بخشی از شرکت قطعه‌ساز بود که در زمینه قالب‌سازی شروع به فعالیت کرد و در سال ۱۳۶۶ نیز با توجه به جنگ تحمیلی و همچنین کمبود قطعات یدکی، از طرف وزارت بازرگانی وقت و شرکت ماشین‌های راهسازی که تامین‌کننده تجهیزات ماشین‌آلات سنگین برای استفاده در جنگ تحمیلی بود، وظیفی را به منظور ساخت قطعات مربوط به پمپ هیدرولیک این ماشین‌ها بر عهده گرفت. این شرکت با بررسی‌های انجام شده در خصوص ساخت پمپ‌های هیدرولیک پره‌ای، در سال ۱۳۶۷ موفق به ساخت نخستین نمونه این محصول شد و در نهایت در سال ۱۳۶۸ به منظور تولید پمپ‌های هیدرولیک ماشین‌آلات سنگین و سیستم‌های هیدرولیک بر اساس مهندسی معکوس، شرکت صنایع هیدرولیک ایران در استان خراسان رضوی و شهر مشهد راه‌اندازی شد. این گروه در ادامه فعالیت‌های خود در سال ۱۳۷۱ موفق به اخذ پروانه بهره‌برداری تولید پمپ‌های هیدرولیک پره‌ای شد و به عنوان تنها تامین‌کننده این محصولات در خاورمیانه به ادامه فعالیت پرداخت. حال به منظور آشنایی بیشتر با اقدامات این شرکت گفت‌وگوی صمیمانه‌ای با مهندس محمد مهدی شکورزاده، مدیرعامل گروه توسعه قطعات خودروی پیروز انجام داده‌ایم که ماحصل آن از نظر خوانندگان عزیز می‌گذرد.

مدیریت ساپکو و ایران خودرو تاییدیه فرانسه را برای تولید محصولات خود دریافت کردیم. قابل ذکر است که از آن زمان تا سال ۱۳۹۳، ۱۰۰ درصد نیاز ایران خودرو را تامین کرده و در سال ۱۳۹۰ نیز تامین‌کننده اصلی پمپ‌های هیدرولیک شرکت سایپا برای خودروی پراید بودیم و خوشبختانه تاکنون همکاری‌های مناسبی را با این شرکت‌ها داشته‌ایم. ناگفته نماند که در حال حاضر ظرفیت تولید پمپ‌های هیدرولیک در این شرکت سالانه حدود ۷۰۰ هزار عدد است که در ماشین‌های راهسازی و سنگین نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد.

مهمترین محصولات تولیدی شرکت چیست؟

تولید پمپ‌های هیدرولیک پره‌ای و دنده‌ای که در ماشین‌آلات سنگین و سیستم‌های هیدرولیک مانند دستگاه‌های دایکست، جرتیل‌ها و... مورد استفاده قرار می‌گیرد، از مهمترین محصولات تولیدی شرکت است، ولی عمده مصرف آن در ماشین‌آلات معدنی و راهسازی است. تولید پمپ فرمان کامیون‌های بنز و ولوو از دیگر فعالیت‌های گروه توسعه قطعات خودروی پیروز است که در بازار لوازم یدکی عرضه می‌شود. در زمینه تولید جک گازی پژو ۲۰۶، پژو SD و خودروهای سایپا نیز فعالیت داریم و تا سال گذشته به عنوان تنها تولیدکننده این محصول در کشور محسوب می‌شدیم که البته دانش فنی این محصول از یک شرکت کره‌ای با نام "هانیل" خریداری شده است که این شرکت به عنوان یکی از بزرگ‌ترین شرکت‌های تامین‌کننده جک گازی برای سیستم‌های صندلی و درب‌های خودروهای هیوندایی و کیا موتورز شناخته می‌شود. البته قبل از تحریم‌های اولیه، به منظور تولید جک گازی قراردادی را با شرکت پژو منعقد کردیم، ولی با توجه به همزمانی با تحریم‌ها این موضوع منتفی شد. از سوی دیگر در زمینه تولید جک‌های بالابر یا "باتال جک" نیز فعالیت‌هایی را انجام داده‌ایم که مخصوص استفاده در کامیونت و کامیون‌ها می‌باشد. قابل ذکر است که با توجه به دریافت تاییدیه‌های لازم برای تولید این محصول، بر اساس قرارداد منعقد شده با اسکانیا، وظیفه تامین حدود ۴۰ هزار جک بالابر

گروه توسعه قطعات خودروی پیروز به منظور توسعه فعالیت‌های خود چه اقداماتی انجام داده است؟

این گروه به منظور توسعه فعالیت‌های خود در سال ۱۳۷۴ برای تامین پمپ‌های هیدرولیک فرمان خودروهای سواری پژو و بر اساس مهندسی معکوس، قراردادی را با شرکت ساپکو منعقد کرد و در سال ۱۳۷۶ نخستین نمونه این محصول تولید شد، ولی متأسفانه به دلیل برخی از مشکلات، این محصول مورد تایید شرکت پژو قرار نگرفت. بر همین اساس با همکاری شرکت ساپکو، ارتباطات خوبی را با شرکت‌های توانمند کره جنوبی برقرار کردیم و خوشبختانه دانش فنی تولید پمپ‌های هیدرولیک فرمان خودروهای سواری پژو خریداری شد. پس از عقد قرارداد، اقداماتی در خصوص واردات ماشین‌آلات خط مونتاژ و دیگر دستگاه‌های مورد نیاز صورت گرفت و در نهایت در سال ۱۳۷۹ ماشین‌آلات نصب شدند و در سال ۱۳۸۲ با حمایت ویژه

برای شرکت ماموت را بر عهده داشتیم و حدود ۵ هزار دستگاه از این محصول را نیز تحویل دادیم، ولی متأسفانه باز هم به دلیل تحریم‌های موجود، ادامه این کار میسر نشد. یکی دیگر از محصولات تولیدی این شرکت جعبه فرمان هیدرولیک تحت لیسانس شرکت MANDO "مندو" کره جنوبی می‌باشد که در خودروهای پژو ۲۰۶، پراید و تیبا مورد استفاده قرار می‌گیرد، ولی پس از مدتی ادامه همکاری با این شرکت نیز میسر نشد و در حال حاضر تحت لیسانس یک شرکت چینی مشغول تولید این محصول هستیم.

گروه توسعه قطعات خودروی پیروز به منظور تولید محصولات جدید چه برنامه‌هایی را در نظر دارد؟

با توجه به اینکه عمده تولیدات این گروه در زمینه سیستم تعلیق و سیستم جعبه فرمان خودروها است و صنعت خودرو نیز به سمت برقی شدن سیستم فرمان در حال حرکت می‌باشد، ما نیز باید اقداماتی را در این خصوص انجام دهیم. قابل ذکر است که دانش فنی مورد نظر را از شرکت چینی خریداری کرده‌ایم تا در زمینه تولید جعبه فرمان برقی که روی ستون نصب می‌شود، به فعالیت پردازیم. در حال حاضر آن طور که باید از جعبه فرمان برقی در سیستم‌های خودرویی در کشور استفاده نمی‌شود و محصولات هنوز قدیمی هستند، ولی مطمئناً در یک شرایط اقتصادی مناسب، خودروها از این سیستم بهره‌مند خواهند شد.

تاکنون در زمینه فعالیت خود چه عناوین مهمی را کسب کرده‌اید؟

از سال ۱۳۷۹ به مدت ۴ سال متوالی به عنوان واحد نمونه برتر استان خراسان و به مدت دو سال هم واحد نمونه برتر کشور برگزیده شدیم. دریافت ایزو ۹۰۰۰، تأمین کننده برتر محصولات سایپا به مدت یک سال در زمینه R&D و تحقیق و توسعه و همچنین واحد نمونه تأمین برای شرکت سایپا از دیگر افتخارات گروه توسعه قطعات خودروی پیروز محسوب می‌شود.

صنعت قطعه‌سازی کشور تاکنون چه فراز و نشیب‌هایی را طی کرده است؟

در گذشته و قبل از انقلاب اسلامی شرکت‌های مختلفی مانند قطعات اتومبیل ایران، بلبرینگ ایران، میلیران و شرکت‌های مشابه توسط مدیریت ایران ناسیونال راه‌اندازی شد که عمدتاً در زمینه تولید قطعات پیکان فعالیت داشتند. پس از انقلاب اسلامی و وقوع جنگ تحمیلی به دلیل مشکلات متعدد، نه دولت فرصتی برای سرمایه‌گذاری در زمینه پیشرفت صنعت قطعه‌سازی و خودروسازی داشت و نه امکانات مناسبی فراهم بود. طبیعتاً بعد از پایان جنگ تحمیلی و ایجاد شرایط جدید، نگاه‌ها به سمت خودروسازی تغییر کرد و در سال ۱۳۷۱ با آغاز مرحله جدید توسعه تولید پیکان، اعمال سیاست‌های جدید برای صنعت قطعه‌سازی و همچنین تعامل بسیار خوبی که بین خودروساز و قطعه‌ساز صورت گرفت، صنعت خودروسازی پیشرفت چشمگیری پیدا کرد و قطعه‌سازان بسیار بزرگ و با دانش فنی مناسب با ایجاد زمینه مناسب همکاری با قطعه‌سازان بزرگ دنیا، پا به این عرصه گذاشتند و دانش فنی جدید شکل گرفت؛ به عبارت دیگر، سرمایه‌گذاری ملی در قطعه‌سازی انجام شد که البته باعث وبانی این گونه سرمایه‌گذاری‌ها شرکت‌های ایران خودرو و سایپا بودند.

عمده‌ترین مشکل صنعت قطعه‌سازی و خودروسازی کشور چیست؟

به دلیل دیدگاه‌های نامناسب در گذشته نه‌چندان دور، صنعت قطعه‌سازی به مراتب کوچک‌تر شد و خیلی از سرمایه‌گذاری‌هایی

که می‌توانست در این حوزه اتفاق بیفتد، حالت تجاری پیدا کرد و به دلیل برخی سوء مدیریت‌ها، برخی از قطعه‌سازان کنار گذاشته شده و قطعه‌سازان دیگری وارد این عرصه شدند تا قطعات مونتاژ شده را از کشور چین وارد کنند و به همین دلیل، عمق ساخت داخل به شدت زیر سوال رفت. گروه توسعه قطعات خودروی پیروز از حدود سال ۱۳۸۰ تا سال ۱۳۸۶ هر ساله یک قطعه از یک پژو را حذف می‌کرد؛ چرا که خودروساز تمایل داشت تا قطعات در داخل ساخته شوند. البته در آن زمان قوانین حمایتی مناسبی هم وجود داشت. به عنوان مثال، یکی از قوانین حمایتی این بود که هر چقدر خودروساز در زمینه داخلی‌سازی فعالیت بیشتری داشته باشد، درصدی از حقوق و عوارض کاهش پیدا می‌کرد و همین موضوع انگیزه مضاعفی به آنان داده بود تا به سراغ تولید قطعات در داخل بروند. پس از مدتی خودروسازان از منابع مالی و اعتبارات قطعه‌سازان استفاده کردند و همین امر باعث به وجود آمدن مشکلاتی در صنعت خودروسازی شد. در واقع خودروسازان بر این عقیده هستند که تاکنون ما به قطعه‌سازان کمک می‌کردیم، حالا نوبت آن‌هاست تا به ما کمک کنند و متأسفانه این روند همچنان ادامه دارد. مشکل بزرگ دیگر در خصوص سیاست‌های قیمت‌گذاری خودرو است. به اعتقاد بنده، شاید در یک مقطع زمانی برخی از سیاست‌گذاری‌ها نادرست نبود و شرایط رقابتی هم به وجود آمده بود، ولی در ۸ سال اخیر قیمت تمام شده خودرو به شدت افزایش داشته و باید به منظور جلوگیری از ضرر و زیان خودروسازان و قطعه‌سازان، اقدامات مناسبی صورت گیرد. متأسفانه در شرایط کنونی مصرف‌کنندگان امکان خرید خودرو با قیمت درب کارخانه را ندارند و به ناچار باید خودروی مورد نظر خود را از بازار آزاد تهیه کنند که البته این مابه‌التفاوت نصیب دلالانی می‌شود که هیچ کمکی به صنعت خودروسازی و قطعه‌سازی نخواهند کرد.

برای پیشرفت صنعت قطعه‌سازی، دولت مردان چه اقداماتی باید انجام دهند؟

صنایع قطعه‌سازی و خودروسازی از دیگر صنایع کشور جدا نیستند. تاکنون هیچ دولتی و هیچ‌یک از وزیران صمت، برنامه مشخص و مدونی را در برنامه‌های خود نداشته‌اند و سیاست‌های مناسب حمایتی هم وجود نداشته است. برای توسعه اقتصادی کشور، الگوهای بسیاری در جهان وجود دارد که باید از آن تبعیت کرد تا شاهد رشد صنعت قطعه‌سازی باشیم. دانش فنی موجود در کشور به مراتب بسیار بالاتر از شرکت‌هایی است که در ترکیه فعالیت دارند و قطعات خود را به اروپا صادر می‌کنند. ۸ سال پیش کشور ترکیه حدود ۱۷ میلیارد دلار قطعات تولیدی خود را به کشورهای اروپایی صادر کرد و طبیعتاً ما هم می‌توانیم با برنامه‌ریزی‌های مناسب چنین اقداماتی را انجام دهیم. به اعتقاد بنده، اگر شرایط مطلوبی فراهم باشد و ارتباطات خوبی با شرکت‌های خارجی برقرار شود، قطعاً به موفقیت‌های خوبی دست پیدا خواهیم کرد و باید در مدیریت کلان اقتصادی تصمیماتی گرفته شود تا به سمت توسعه تولید و صادرات گام برداریم.

شرکت‌های دانش‌بنیان چه نقشی در پیشرفت صنعت قطعه‌سازی دارند؟

با بهره‌مندی از شرکت‌های دانش‌بنیان واقعی کمک‌های بسیار مطلوبی به تمام صنایع کشور خواهد شد و اگر این شرکت‌ها در جهت تولید فولادهای خاص به فولاد مبارکه کمک کنند، این تکنولوژی به تمام صنایع منتقل خواهد شد و در این صورت می‌توان آینده خوبی را برای صنایع متصور شد. ■

اگر شرایط مطلوبی فراهم باشد و ارتباطات خوبی با شرکت‌های خارجی برقرار شود، قطعاً به موفقیت‌های خوبی دست پیدا خواهیم کرد و باید در مدیریت کلان اقتصادی تصمیماتی گرفته شود تا به سمت توسعه تولید و صادرات گام برداریم

مدیرعامل شرکت خودرو قالب تاکید کرد

ضرورت به کارگیری افراد متخصص برای توسعه صنعت قطعه سازی

رضا فغانی

امروزه صنعت قطعه سازی خودروی کشور با وجود فشارهای اقتصادی و مشکلات گوناگون در حوزه تولید با تنگناهای جدی مواجه شده که با اتخاذ سیاست های راهبردی می توان شاهد توسعه کمی و کیفی این صنعت و همچنین رشد ارزش افزوده آن باشیم. صنعت قطعه سازی خودرو به عنوان یکی از صنایع مادر و تامین کننده نیازهای خودروسازان در وضعیت کنونی با معضلات متعددی از جمله نبود نقدینگی و افزایش سرسام آور نرخ مواد اولیه مواجه می باشد و این در حالی است که مشتریان اصلی قطعه سازان از جمله شرکت های خودروساز با پرداخت نکردن تعهدات مالی خود، ضمن کاهش حجم نقدینگی تولید کنندگان قطعه، بار مضاعفی را به این صنعت وارد آورده اند. حال به منظور آشنایی بیشتر با مشکلات موجود در این صنعت گفت و گویی با مهندس ابوالفضل شورمیج، مدیرعامل شرکت خودرو قالب انجام داده ایم که در ادامه از نظر خوانندگان ارجمند می گذرد.

شرکت خودرو قالب تاکنون با انجام اقدامات خلاقانه، بومی سازی فرآیندهای پیچیده طراحی و ساخت قالب های قطعات پیچیده بدنه خودرو، صرفه جویی بالایی را در تولید قطعات و مجموعه ها برای خودروسازان ایجاد کرده است. قابل ذکر است که اکثر پروژه های پیچیده قطعات Difficult part ایران خودرو بر عهده شرکت خودرو قالب است که می توان به بومی سازی مراحل پیچیده جوش ورق های دو ضخامته در مجموعه شاسی خانواده 206 و 207 اشاره کرد که در نوع خود منحصر به فرد می باشد. ناگفته نماند که در نمره PPM کیفیتی و در شاخص OTD تحویل به موقع، همیشه جزو شرکت های برتر هستیم.

برای آموزش نیروی انسانی چه اقداماتی انجام داده اید؟

از آنجایی که هسته اصلی و هیات مدیره شرکت از تیمی آموزش دیده و فنی تشکیل شده، همواره توجه به آموزش های فنی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. در شرکت خودرو قالب جدا از آموزش های تعیین شده برای پیگیری طرح های تحقیق و توسعه R&D، از توان فنی و علمی مهندسان حرفه ای نیز استفاده می شود. ناگفته نماند که در تمام دوره های آموزشی که معمولاً توسط شرکت های خودروساز برگزار می شود، شرکت کرده و موفقیت هایی را به دست آورده ایم.

برای دست یابی به تکنولوژی و دانش فنی چه تمهیداتی در نظر دارید؟

مشکل اصلی در این موضوع، قدیمی شدن ماشین آلات است که اغلب ناشی از عدم دریافت به موقع مطالبات، مباحث تحریمی کشور، تورم موجود و انتظارات تورمی داخلی است. اگر مشکلات مالی و نحوه پرداخت به موقع خودروسازان حل نشود، شرکت های قطعه ساز قادر به نوسازی تجهیزات و به روزرسانی تکنولوژی نخواهند بود که در آینده برای خودروسازان نیز مشکلاتی را به وجود خواهد آورد، با این حال این شرکت برای جایگزینی ماشین های CNC در بحث ساخت و قالب سازی و همین طور نوسازی پرس ها و دستگاه های گان هوایی مونتاز، اقداماتی را انجام داده است.

شرکت خودرو قالب در چه سالی و با چه هدفی تاسیس شد؟

این شرکت در سال ۱۳۷۳ توسط گروهی از مهندسين شرکت IHDM که از بين دانشجویان رشته های فنی دانشگاه های برتر کشور انتخاب شده بودند و از سال ۱۹۹۲ میلادی آموزش های تخصصی در حوزه های طراحی، کدکم، ماشین کاری، تری اوت و اندازه گیری قالب بدنه خودرو را در شرکت های فوجی تکنیکال ژاپن، فاگور اسپانیا و شرکت هایی در فرانسه، آلمان و کره جنوبی گذرانده بودند، به منظور فعالیت در زمینه ساخت قالب، تولید قطعه و مجموعه سازی بدنه خودرو با حدود ۳۰ نفر پرسنل تاسیس شد. ناگفته نماند که هم اکنون بالغ بر ۵۷۰ نفر به صورت مستقیم در شرکت خودرو قالب فعالیت دارند که حدود ۷۰ درصد این افراد بیش از ۱۵ سال سابقه کار دارند.

مهمترین محصولات تولیدی شرکت خودرو قالب چیست؟

مهمترین فعالیت این شرکت در زمینه طراحی، ساخت قالب های بدنه خودرو و پرسکاری قطعات G3 تا G5، با تولید بیش از ۸۵ قطعه فلزی بدنه خودرو است که بعد از مجموعه سازی تحویل ایران خودرو می شود.

از ابتدای فعالیت خود تا کنون به چه عناوین مهمی دست پیدا کرده‌اید؟

اصولاً شرکت خودرو و قالب یک شرکت دانش بنیان بوده و به دنبال کسب عناوین نبوده، اما اقدامات خاص و نوآوری‌های انجام شده در شرکت که البته صرفه جویی‌های بسیاری را در صنعت خودروسازی به همراه داشته، ناخودآگاه بستر لازم برای کسب عناوین مختلف را فراهم کرده، به طوری که در ۲۵ سال گذشته همواره به عنوان قالب‌ساز برتر کشور شناخته شده و عنوان شرکت نمونه در تولید مجموعه‌های پیچیده بدنه را نیز کسب کرده است. قابل ذکر است که بعد از برجام و ورود شرکت‌های خودروسازی، به عنوان قالب‌ساز منتخب در پروژه خودروی 2008 شروع به فعالیت کردیم، اما بعد از تحریم‌های مجدد، این کار متوقف شد. ضمناً پروژه 301 به اسم نوبکاپ و همچنین پروژه k132 به عنوان محصول جدید ایران خودرو از دیگر پروژه‌هایی است که شرکت ما در زمینه ساخت ۲۰ قالب در آن‌ها مشارکت دارد.

در حال حاضر با چه مشکلاتی مواجه هستید؟

شرکت‌های خودروسازی درگیر مشکلات شدید و کمبود نقدینگی هستند و طبیعتاً تبعات منفی آن باعث ناتوانی ما در تسویه بدهی‌های جاری از جمله سیستم بانکی، سازمان امور مالیاتی و سازمان تامین اجتماعی شده است. از سوی دیگر، گردش نقدینگی در شرکت‌های قطعه‌ساز به سختی اتفاق می‌افتد و این موضوع به یکی از مهمترین چالش‌های شرکت تبدیل شده است. قیمت کالاها در حال افزایش است و چون قیمت‌گذاری خودرو تابع بازار نیست، مشکلات بیشتر از گذشته می‌شود. با نگاه به نمودار تولید خودرو شاهد مسیر سینوسی تولید خواهیم بود که ناشی از مشکلات جاری است و این موضوع مشکلاتی مانند تعدیل نیرو، کوچک‌سازی شرکت و... را به همراه خواهد داشت. تولید یک کار تخصصی است و نیروی ماهر و آموزش دیده را نباید تعدیل و سپس دعوت به کار کرد، چرا که تبعات کیفیتی و هزینه‌ای بسیاری را در پی خواهد داشت.

در سند ۱۴۰۴ پیش‌بینی شده که سالانه حدود ۲ میلیون خودرو تولید شود. آیا امکان تحقق چنین امری وجود دارد؟

با وجود نیروهای آموزش دیده در کشور، منابع مالی و غیرمالی و همچنین سوابق قبلی، امکان تولید بیش از ۲ میلیون دستگاه خودرو در سال وجود دارد، ولی برای انجام این کار، نیازمند به کارگیری نیروهای متخصص، دلسوز و همچنین تعاملات مناسب با نهادهای دولتی و صنایع وابسته هستیم. به عنوان مثال، ایران خودرو نسبت به سال گذشته بیش از یک صد هزار خودرو تولید کرده، ولی هیچ تضمینی وجود ندارد که این روند ادامه پیدا کند. در واقع به منظور توسعه صنعت خودروسازی و قطعه‌سازی نیازمند ساز و کار اجرایی مناسب، نظارت دقیق و همچنین برنامه جامع هستیم، برنامه‌ای که مطابق با شرایط بحرانی کنونی و مشکلات پیش رو تدوین شده باشد.

به نظر شما نقطه ضعف صنعت داخلی در ساخت قطعات چیست؟

آموزش و تکنولوژی دو بخش اساسی رشد صنعت محسوب می‌شوند و به رغم اینکه کشور ما ظرفیت زیادی در ساخت قطعات خودرو دارد، اما به دلیل محدودیت‌های موجود، در زمینه دست‌یابی به تکنولوژی نوین ضعیف عمل کرده و نقطه ضعف اصلی عدم یکپارچگی کل صنایع مرتبط با صنعت خودروسازی است.

آیا در چنین شرایطی می‌توان توقع جهش تولید از صنعت خودروسازی را داشت؟

با وجود تورم، نبود نقدینگی در گردش و تحریم‌ها، تحقق جهش تولید، سخت، ولی ممکن است. طبق آمارهای موجود، در شرایط بسیار سخت کنونی، شاهد رشد تولید خودرو بوده‌ایم و خوشبختانه در شرایط بحرانی فعلی با تمام سختی‌ها به کار خود ادامه می‌دهیم تا موجبات پیشرفت و توسعه صنعت خودروسازی و قطعه‌سازی کشور را فراهم آوریم.

شیوع بیماری کرونا چه تاثیری بر فعالیت شرکت خودرو قالب داشته است؟

شیوع این بیماری هزینه‌های بسیار سنگینی را به شرکت‌ها تحمیل کرده که شرکت خودرو قالب هم با توجه ویژه به سلامتی پرسنل، پروتکل‌های بهداشتی خاصی مانند انجام مداوم تست اصلی کرونا، پرسنل، سم‌پاشی و گندزدایی و همچنین تشکیل کمیته کرونا و تعیین مسئولان مستقیم جهت موضوع کرونا را در نظر گرفته که هزینه‌های بسیار زیادی را هم به ما تحمیل کرده است.

دولت مردان برای جلوگیری از افزایش قیمت خودرو چه اقداماتی را باید انجام دهند؟

اگر صنعت را ترکیبی از ریشه، تنه، شاخه و برگ بدانیم، ریشه آن دولت، تنه آن ارگان‌ها و سازمان‌ها و شاخه و برگ آن نیز شرکت‌های تولیدی هستند که محصول نهایی مشخصی دارند. یکی از مهمترین اقدامات دولت برای بهتر شدن وضعیت صنعت خودروی کشور، ثبات در سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری است. دولت‌مردان باید برای رونق و جهش تولید، طرح‌های تشویقی، معافیت‌های بیمه‌ای و مالیاتی را برای تولیدکنندگان در نظر بگیرند. اگر زیرساخت‌های تولید بهبود پیدا کند، فرآیند تولید تسهیل و ظرفیت‌بنگاه‌ها برای جذب نیروی انسانی و ایجاد اشتغال پایدار بیشتر خواهد شد و این موضوع باعث کاهش قیمت تمام‌شده شرکت‌ها و نهایتاً قیمت نهایی خودرو خواهد می‌شود.

و سخن آخر...

ما همواره در تلاش هستیم تا با پشتوانه فنی هیات‌مدیره و تیم فنی شرکت، ارتباط مستمر و شایسته‌ای با شرکت‌های خودروسازی داشته باشیم. باید از تجربیات افراد متخصص در این حوزه درس آموخت و به آموزش و استفاده از تکنولوژی‌های روز دنیا بها داد تا شاهد توسعه و پیشرفت صنایع مختلف کشورمان باشیم. ■

اگر مشکلات مالی و نحوه پرداخت به موقع خودروسازان حل نشود، شرکت‌های قطعه‌ساز قادر به نوسازی تجهیزات و به روزرسانی تکنولوژی نخواهند بود که در آینده برای خودروسازان نیز مشکلاتی را به وجود خواهد آورد

از سوی معاون تامین هلدینگ رایز کو عنوان شد

مدیریت تامین مهمترین چالش تولیدکنندگان

مصطفی حاتمی

فعالیت بخش خصوصی در اقتصاد کشور همواره با محدودیت‌های فراوانی همراه بوده، با این حال در دو دهه اخیر با توجه به اهمیت تحقق شکوفایی و رونق تولید، این بخش به صورت فعال در حوزه‌های مهم اقتصاد کشور از جمله صنعت، سرمایه‌گذاری و بازرگانی حضور یافته و نقش هلدینگ‌ها و مجموعه‌های مشابه به دلیل برخورداری از ظرفیت‌های متنوع و تجربه بالای مدیران و کارکنان آن‌ها در عرصه‌های مختلف اقتصاد کشور، بسیار برجسته و کلیدی می‌باشد. در این میان شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه راهبردی راز «هلدینگ رایز کو» که در سال ۱۳۹۰ با هدف ارائه خدمات مشاوره، مدیریت، سرمایه‌گذاری در بخش صنایع و معادن، فنی، مهندسی تولیدی و بازرگانی تأسیس گردید، یکی از مهمترین مجموعه‌هایی است که با مشارکت ۲۱ شرکت در زمینه‌های مختلف فعالیت می‌کند که البته عمده‌ترین حوزه فعالیت این هلدینگ در صنعت خودروسازی و قطعه‌سازی کشور می‌باشد. به منظور آشنایی بیشتر با فعالیت‌های این شرکت به سراغ مهندس پدram صمدی، معاون تامین هلدینگ رایز کو رفته و با وی به گفت‌وگو نشستیم که حاصل آن از نظر خوانندگان ارجمند می‌گذرد.

در حال حاضر مهمترین بحرانی که واحدهای تولیدی در تامین این نیازها با آن مواجه هستند، در تخصیص ارز از طرف بانک مرکزی، تامین ارز و همچنین نقل و انتقالات مالی برای خریداری، انتقال و ترخیص مواد اولیه، تجهیزات و قطعات مورد نیاز است. به عنوان مثال، یک واحد تولیدی که برای تولید محصولات خود نیازمند خرید قطعات یا مواد اولیه از خارج از کشور می‌باشد، در ابتدا باید به منظور سفارش دهی، بخشی از قیمت کالای مورد نیاز خود را به تامین‌کننده خارجی پرداخت کند و تا آماده شدن سفارش خود، تمام قیمت آن را به طور کامل بپردازد. از سوی دیگر، پس از انتقال این کالاها به بندر ایران، ترخیص محصولات از گمرک طی یک روند زمان‌بر و فرساینده صورت می‌گیرد که البته مستلزم تخصیص ارز از سوی بانک مرکزی، خرید ارز از طریق سامانه نیما و تهیه ارز از طریق صرافی مجاز فعال در سامانه نیما است. متأسفانه به دلیل کمبود منابع ارزی، اختلاف قیمت مصوب بانک مرکزی برای ارزهای خارجی با قیمت بازار و همچنین نوسانات نرخ ارز، تامین و تهیه ارز حتی از طریق صرافی‌های معتبر نیز بسیار دشوار و پس از طی زمان طولانی امکان‌پذیر می‌باشد.

با همه این محدودیت‌ها، برای تداوم تولید چه اقداماتی انجام داده‌اید؟

در این راستا برخی از شرکت‌های بزرگ تولیدکننده خودرو در صدد ایجاد فرآیندی به نام ترخیص درصدی برآمده‌اند که در این روند با مکاتبات انجام شده، بخشی از کالاهای مورد نیاز، خارج از تشریفات مرسوم از گمرک ترخیص می‌شوند و برای تولید قطعات مورد استفاده قرار می‌گیرد. با این حال این فرآیند به طور کامل این مشکل را حل نخواهد کرد، بلکه به دلیل نوسان نرخ ارز مشکلات دیگری را در پی خواهد داشت. به عنوان مثال، با تحویل سفارش شرکت‌های خودروسازی توسط قطعه‌سازان، تسویه مطالبات آن‌ها با نرخ ارز در زمان تحویل کالا به کارخانه صورت خواهد گرفت و این در حالی

هلدینگ رایز کو در راستای تحقق اهداف خود با چه مشکلاتی مواجه است؟

با توجه به شرایط کنونی که مهمترین ویژگی آن را می‌توان تحریم‌های ظالمانه آمریکا علیه ایران و سوءمدیریت‌های داخلی دانست، عمده‌ترین مشکل شرکت‌های تابعه هلدینگ رایز کو همانند سایر هم‌تایان خود، مساله تامین است که این حوزه در صنعت خودرو شامل بخش‌های مختلفی مانند تامین مواد اولیه، تامین قطعات و تجهیزات خودرو می‌شود. قابل ذکر است که به رغم خودکفایی نسبی صنعت خودرو در کشور، این صنعت به طور کلی بی‌نیاز از واردات نبوده و ادعای خودکفایی کامل از نظر فنی و اقتصادی پذیرفتنی نیست. البته بخشی از این موضوع مربوط به تکنولوژی ساخت و بخشی دیگر مربوط به صرفه و تیراژ اقتصادی تولید است که عملاً در سال‌های گذشته مانع خودکفایی کامل در این بخش شده است.

تثبیت نرخ تورم، اصلاح قوانین مالیاتی و بانکی و همچنین ایجاد فضای مناسب برای جذب سرمایه‌های داخلی و خارجی در راستای بهبود شرایط تولیدی، از مهمترین اقداماتی است که باید به منظور ایجاد رقابت منصفانه انجام شود، در غیر این صورت واردات خودرو منجر به نابودی این صنعت مهم در کشور می‌شود که به‌طور مستقیم و غیرمستقیم زمینه اشتغال و فعالیت بخش قابل توجهی از نیروی کار ایران را فراهم آورده است. از سوی دیگر، صنعت خودروی ایران بزرگ‌ترین مصرف‌کننده محصولات فولادی و پلاستیکی در کشور است و ورشکستگی آن به معنای آسیب جدی به این صنایع نیز خواهد بود.

بخش خصوصی کشور چه نقشی در تحقق توسعه اقتصادی دارد؟

به اعتقاد بنده، در مان بیماری کنونی اقتصاد کشور در خصوصی سازی واقعی است و این مساله با سپردن سکان هدایت صنایع کشور به دست نیروهای توانمند و مجرب بخش خصوصی حاصل خواهد شد. اگر بسیاری از مدیران دولتی، مالک مجموعه تحت مدیریت خود بودند، تصمیمات کاملاً متفاوتی می‌گرفتند.

اگر قوانین متناسب برای حمایت از بخش خصوصی واقعی و زیرساخت‌های لازم برای حمایت از این بخش در کشور فراهم شود و همچنین فیلترهای نظارتی دقیقی و شفاف‌سازی فرآیند واگذاری واحدهای تولیدی به بخش خصوصی ایجاد شود، می‌توان امیدوار بود که اقتصاد کشور نیز از وضعیت رکود خارج خواهد شد و بخش مهمی از زمینه‌های فساد از بین خواهد رفت و در چنین وضعیتی شاهد رشد و شکوفایی تولید و نیز ارتقای روزافزون شاخص‌های کلی اقتصاد کشور خواهیم بود.

وسخن آخر...

به اعتقاد بنده، تولید در اقتصاد کشور نباید در شرایط سخت اقتصادی و به منظور مقابله با تحریم‌ها مورد توجه قرار گیرد، بلکه باید تولید را به عنوان موتور محرکه اقتصاد و تحقق توسعه پایدار دانست. تولید ذات خود شایسته احترام و تکریم است و دولت نباید از هیچ تلاشی برای توسعه و تقویت این بخش خودداری کند. متأسفانه در دوره‌های افزایش درآمدهای نفتی و رونق اقتصادی کشور شاهد بودیم که بخش عمده‌ای از منابع کشور نه در راستای تقویت تولید، بلکه به خرید خدمات و واردات کالاهای مصرفی از بازارهای خارجی اختصاص یافت، در حالی که امکان تولید بسیاری از این کالاها در بازار داخلی وجود داشت. در شرایطی که کشور منابع ارزی فراوانی در اختیار دارد، تقویت بخش تولیدی باعث ایجاد وضعیت پایداری در اقتصاد کشور خواهد شد و در صورت تحریم نیز کشور از انعطاف و کارایی بالاتری برای مقابله با بحران برخوردار خواهد بود. با تمام این تفاسیر، در کنار اهمیت تولید نباید از تربیت نیروی انسانی کارآمد و با انگیزه برای فعالیت در بخش‌های تولیدی غافل شد. افزایش تحصیلات دانشگاهی اگرچه در بسیاری از موارد مطلوب بوده، اما اگر منجر به کاهش رغبت برای فعالیت در بخش‌های تولیدی شود، آسیب‌های فراوانی را به صنایع مختلف کشور وارد خواهد کرد. اگرچه گسترش آموزش فنی و حرفه‌ای تا اندازه‌ای وضعیت کنونی را بهبود بخشیده، اما تا تحقق شرایط مطلوب هنوز فاصله زیادی مانده است. ■

راهکار انتظار معجزه داشت. باید به این موضوع مهم توجه داشت که افزایش قیمت خودرو ریشه در شرایط کلی اقتصاد کلان کشور دارد و تعیین نرخ دستوری برای محصولات شرکت‌های مهم خودروسازی کشور نتیجه‌ای جز افزایش زیان انباشته این شرکت‌ها و زمینه‌سازی برای ورشکستگی کامل صنعت خودرو در کشور نخواهد داشت. ناگفته نماند که اختلاف فاحش نرخ واقعی خودرو در بازار و نرخ دستوری تعیین شده برای آن، موجب ایجاد رانت در صنعت خودروی کشور شده و زمینه‌ای را برای فساد اقتصادی ایجاد خواهد کرد که سود آن را نه مردم و نه تولیدکنندگان، بلکه عده‌ای خاص به جیب می‌زنند و زیان آن گریبان‌گیر اقتصاد کشور می‌شود.

واردات خودرو چه تاثیری بر تعدیل قیمت خودروهای داخلی خواهد داشت؟

واردات خودروی خارجی به شرطی که زیرساخت‌های رقابت سالم وجود داشته باشد، امری مطلوب است، در غیر این صورت نتیجه‌ای غیر از ورشکستگی کامل صنعت خودرو کشور در پی نخواهد داشت. در شرایطی که تولیدکنندگان خارجی از امکاناتی نظیر معافیت‌های مالیاتی، تسهیلات با نرخ سود پایین، زمان تنفس مناسب و همچنین دسترسی به فناوری‌های روز جهان با توجه به ارتباطات خود برخوردار هستند، گشودن بازار خودروی کشور به روی این شرکت‌ها برای رقابت با تولیدکنندگان ایرانی که از قوانین نامناسب مالیاتی، عدم دسترسی مناسب به منابع مالی و تسهیلات با نرخ سود پایین و... رنج می‌برند، نه تنها باعث افزایش کیفیت تولیدات داخلی و بهبود وضعیت اقتصاد کشور نخواهد شد، بلکه ورشکستگی و نابودی بخش تولید و صنایع کشور را در پی خواهد داشت.

تثبیت نرخ تورم، اصلاح قوانین مالیاتی و بانکی و همچنین ایجاد فضای مناسب برای جذب سرمایه‌های داخلی و خارجی در راستای بهبود شرایط تولیدی، از مهمترین اقداماتی است که باید به منظور ایجاد رقابت منصفانه انجام شود

گفت‌وگوی اختصاصی با علی ضامنی

در این بخش می‌خوانیم:

- سازمان استاندارد باید بر کیفیت تولید بتن نظارت دقیق داشته باشد
- ایجاد مراکز تخصصی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در خراسان رضوی
- زلزله‌خیز بودن ایران؛ ضرورت نظارت بر تولید بتن را دوچندان می‌کند

رییس هیات‌مدیره شرکت امین بتن قرن:

سازمان استاندارد باید بر کیفیت تولید بتن نظارت دقیق داشته باشد

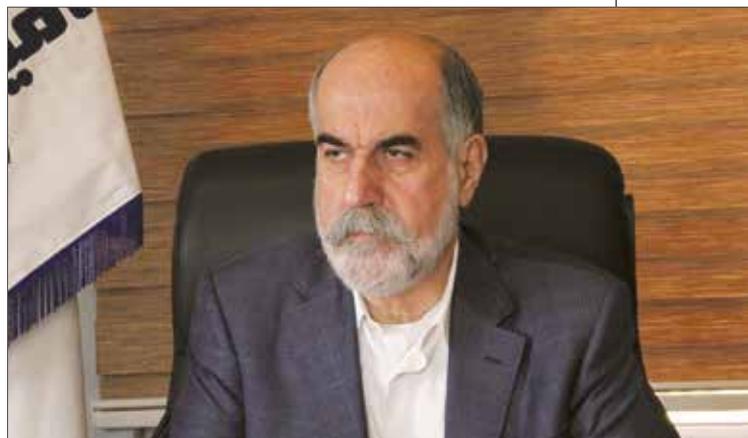
محمد جعفری

مقاومت بتن به عنوان یکی از مصالح مهم ساختمان نقش تعیین‌کننده‌ای در بقای بنای آن به‌ویژه در مواقع زلزله و خطرات احتمالی دارد، اما از آنجایی که طی سال‌های اخیر فعالیت واحدهای غیراستاندارد افزایش پیدا کرده، اکثر بتن‌های عرضه‌شده در بازار از کیفیت لازم برخوردار نیستند و همین موضوع باعث تعطیلی بسیاری از شرکت‌های بزرگ تولید بتن در کشور شده است. برای بررسی بیشتر این موضوع گفت‌وگویی با علی ضامنی، رییس هیات‌مدیره شرکت امین بتن قرن که قدمتی نزدیک به ربع قرن در عرصه تولید بتن دارد، انجام داده‌ایم. این شرکت از سال ۱۳۷۹ با نام حقیقی امین بتن شروع به فعالیت کرد و از سال ۱۳۹۳ با عنوان شرکت امین بتن قرن به‌طور رسمی تاسیس گردید و بالغ بر ۲۰ سال است که در منطقه یک شهرداری تهران فعالیت دارد. مشروح این مصاحبه از نظر خوانندگان ارجمند می‌گذرد.

بتن در تخریب ساختمان‌ها، مقاومت بتن است، شرکت امین بتن قرن موفق به تولید علمی هر نوع بتن مورد نیاز بازار شده است.

در زمینه فعالیت خود با چه مشکلاتی مواجه هستید؟

تا قبل از سال ۱۳۹۷ به علت نیاز به سرمایه‌گذاری محدود، ورود به صنعت بتن ساده بود، به همین دلیل افرادی تجربه و تازه کار در این عرصه حضور پیدا کردند که همین موضوع باعث شد تا شرکت‌های با سابقه‌ای به مانند امین بتن قرن، با مشکلات زیادی مواجه شوند. از سوی دیگر، عدم بررسی و نظارت درست سازمان استاندارد موجب شده تا بسیاری از شرکت‌ها مانند قارچ با نام کارگاه‌های بتنی متفاوت ثبت شوند و متأسفانه همکاری این کارگاه‌ها با دلال‌ها که معمولاً از کیفیت بتن کم کرده و با قیمت ارزان به بازار عرضه می‌کنند، اعتبار و آبروی فعالان دلسوز این صنف و همچنین شرکت‌های بزرگ را خدشه‌دار کرده است. موضوع دیگر این که اکثر پیمانکاران ساختمانی معمولاً بتن ارزان خریداری می‌کنند و همین امر بازار فعالیت دلالان را داغ کرده است. در حال حاضر حدود ۳۰ شرکت تولیدی بتن در شرق و شمال شرق تهران فعالیت دارند که حدود ۸۰ درصد آن‌ها بتن خشک تولید می‌کنند که مغایر با آیین‌نامه‌های سازمان استاندارد است. از آنجایی که متولیان صنعت ساختمانی نظارت مناسبی بر سازندگان ندارند، معمولاً سازندگان به سراغ تولیدکنندگان ارزان قیمت و بی کیفیت می‌روند و همین موضوع، شرکت‌های با سابقه را با تعطیلی مواجه کرده، به طوری که طی چند سال اخیر شاهد تعطیلی بسیاری از کارخانه‌های بزرگ بتن بوده‌ایم. از سوی دیگر، تعدد معادن و استفاده آن‌ها از مصالح بازیافتی ناسالم که توسط سودجویان در بازار عرضه می‌شود هم بازار را آشفته‌تر کرده و در این میان شرکت‌های آزمایشگاهی با دریافت پول، به راحتی سلامت این مصالح را تایید می‌کنند که ساخت و ساز ساختمان‌های غیراستاندارد را به همراه داشته است. در حال حاضر بالغ بر یک صد

شرکت امین بتن قرن تاکنون به چه موفقیت‌هایی دست پیدا کرده است؟

در گذشته بتن از چهار عنصر شن، ماسه، سیمان و آب تشکیل می‌شد که به مرور زمان و با پیشرفت‌های علمی وارد مراحل بهتری شد. در حال حاضر این محصول با تکیه بر فناوری‌های روز و انواع افزودنی‌ها به شکل و قالب‌های متفاوت مانند بتن سبک، سنگین، مقاوم، ضد انفجار و... به بازار عرضه می‌شود. شرکت امین بتن قرن در چهار سال گذشته با تولید بتن سبک که باعث افزایش بهره‌وری ساختمان و استفاده کمتر از میلگرد و نیروی انسانی شده، در مسابقات ژنو مقام نخست را کسب کرده است. از سوی دیگر، این شرکت توانایی تولید بتن‌های خاص که خارج از دایره سنتی شن، آب و ماسه است را دارا می‌باشد. در حال حاضر اکثر بتن‌های مقاوم، خاص، آب‌بند و هر نوع بتن مورد نیاز مشتری در مناطق شمال شرق تهران در این شرکت تولید می‌شود. از آنجایی که یکی از خواسته‌های اساسی متقاضیان با توجه به خطرات زلزله و تاثیر

شرکت در این حوزه در تهران فعالیت دارند که از میان آنها شرکت‌هایی که سابقه طولانی مدتی دارند، سالم‌تر عمل می‌کنند. دلیل این موضوع نیز به عدم تعادل وزارت صنعت، معدن و تجارت در صدور پروانه‌های تاسیس بر می‌گردد که در گذشته به صورت انبوه اقدام به صدور پروانه کرده‌اند. اگر چه در حال حاضر این رویه تا حدودی منسوخ شده، اما اثرات منفی آن بر بازار باقی مانده است.

سازمان استاندارد چه تلاشی برای حل این مشکلات کرده است؟

متاسفانه فعالیت سازمان استاندارد در کنترل سلامت و کیفیت بتن بسیار کم‌رنگ است. یکی از پیشنهادات ما این بود که هر تصمیمی با اظهار نظر افراد کارخان این صنف گرفته شود، ولی متاسفانه عملیاتی نشد. همه‌ساله جرایم سنگینی از سوی اداره راهنمایی و رانندگی به کامیون‌های حمل بتن تحمیل می‌شود و این سنگ‌اندازی در فعالیت میکسرهای زمان تحویل بتن را به تاخیر می‌اندازد، به همین دلیل معمولاً بیشتر از یک ساعت طول می‌کشد تا بتن تولیدی شرکت‌ها به مقصد برسد و به دلیل عمر مفید بتن که حداکثر ۹۰ دقیقه است، اکثر بتن‌ها فاقد کیفیت لازم می‌باشند. باید از مسئولان این حوزه پرسیم که چرا بتن مورد نیاز منطقه سعادت‌آباد از شهریار تامین می‌شود؟ بارها با مسئولان و مدیران اداره استاندارد مکاتباتی را در این خصوص انجام داده‌ایم، اما تاکنون نتیجه‌ای نداشته و همچنان این رویه در حال اجرا است.

با توجه به شرایط رکود موجود در کشور، بازار این محصول چگونه است؟

به دلیل رکود و مشکلات موجود، بازار بتن به شدت آسیب‌پذیر شده، ولی به‌طور کلی سه مساله اساسی باعث شده تا شرایط به مراتب بدتر از گذشته شود. نخست اینکه درصد بالای کارگرانی که در این حوزه فعالیت دارند، از اتباع افغانستانی هستند که به علت افت ارزش پول ملی، حاضر به همکاری نبوده و نیروی کار داخلی هم علاقه‌ای برای انجام این کار ندارد. دومین موضوع، مشکلات مربوط به حمل و نقل و قطعات ماشین‌آلات سنگین است. حدود ۶ سال است که هیچ ماشین سنگینی در داخل تولید نشده و به دلیل تحریم‌های موجود، امکان ورود ماشین‌آلات به داخل کشور وجود ندارد که همین موضوع مشکلات زیادی را در زمان خرابی قطعات به وجود می‌آورد. معمولاً قطعات مورد نیاز از کشور چین و با کیفیت بسیار کم و قیمت بالا وارد می‌شود. موضوع دیگری که باید به آن اشاره کنم، افزایش قیمت مصالح ورودی به کارخانه‌های تولید بتن است که به دلیل افزایش هزینه‌های تولید دیگر تولیدکنندگان، اجتناب‌ناپذیر می‌باشد. با توجه به موارد اشاره شده، فعالان این صنف با مشکلات زیادی مواجه هستند و امیدواریم که برای مرتفع کردن معضلات تدابیر مناسبی اتخاذ شود.

آیا شما با تجمیع شرکت‌های بتنی در یک مکان مشخص موافق هستید؟

متاسفانه به جای الگوبرداری درست از کشورهای پیشرفته، بیشتر در حال ارائه طرح بر اساس موقعیت فعلی کشور هستیم. به اعتقاد بنده راه درست این است که در هر منطقه شرکت‌هایی به فاصله مشخص

وجود داشته باشند تا بتن محدود خود را تامین کنند، اما از آنجایی که در کشورمان بستر مناسبی برای انجام این کار فراهم نشده، از سر ناچاری موضوع تجمیع شرکت‌های بتنی شرق تهران مطرح شده است. یکی از اهداف این طرح، حفظ مشاغل کارخانه‌های بتنی مستقر در زمین‌های ارتش بود که فعالیت آن‌ها به دلیل مصوبات اخیر در راستای منع محدودیت فعالیت اقتصادی ارتش، ممنوع اعلام شده بود. در همین راستا تاکنون پیشنهادهای ارائه شده که به مرحله اجرا نرسیده و زمین مناسبی که نزدیک به تهران باشد در اختیارمان گذاشته نشده است. به نظرم تجمیع شرکت‌های بتنی در یک مجتمع کار درستی نیست، اما به دلیل شرایط موجود چاره‌ای جز این کار نداریم.

هم‌اکنون ایران در تولید بتن چه جایگاهی در دنیا دارد؟

جایگاه ما در این صنعت در دنیا مشخص نیست، چون در این زمینه ارتباط مناسبی با کشورهای دیگر نداریم، اما در سطح علمی و آکادمیک به علت وجود جوانان تحصیلکرده و فعال در این حوزه فعالیت‌های خوبی انجام شده که مقاله‌ها و مقام‌های عالی ایران در سطح جهانی بیانگر این امر است. به قول مرحوم دکتر مهدی قالیبافیان که فرمودند: تولید بتن، شن، ماسه و سیمان، کمی شعور می‌خواهد که در حال حاضر این شعور به مرور زمان در تولید صنعتی این محصول در حال شکل‌گیری است و خیلی از شرکت‌ها به سمت تولید بتن مرغوب به صورت علمی در حرکت هستند. در منطقه شمال شرق و شرق تهران نیز شرکت‌های بتن‌ساز در راس این حرکت قرار دارد که نشانه آن هم مقام نخست در مسابقات دوره‌ای هر ساله ایران می‌باشد که توسط این شرکت کسب گردیده است.

آیا شرایط سرمایه‌گذاری در این حوزه فراهم است؟

بتن کالای مناسبی برای سرمایه‌گذاری نیست، زیرا هزینه‌ها به شدت بالا رفته و مشکلات زیادی در این حوزه وجود دارد. برای مثال، تهیه یک ماشین حمل بتن مدل ۱۳۹۳ به یک و نیم میلیارد تومان سرمایه‌نیاز دارد، در حالی که همین کامیون با احتساب هزینه‌های جانبی، ماهانه ۱۵ میلیون تومان هم درآمد ندارد. اگر نرخ تورم و دیگر عوامل را لحاظ کنیم، سپرده‌گذاری نقدینگی در بانک، به صرفه‌تر از سرمایه‌گذاری در بخش بتن خواهد بود.

وسخن آخر...

به اعتقاد بنده، یکی از پارامترهای تاثیرگذار در کیفیت ساخت و ساز و مصالح آن، آگاهی و هوشیاری متقاضیان خرید مسکن است. خریداران خانه هنگام خرید به جای توجه به ظاهر ساختمان باید در نظر داشته باشند که در ساخت آن از چه میلگرد و بتنی استفاده شده است. البته در سال‌های اخیر سازمان امور مالیاتی با اخذ مالیات از شرکت‌ها و دقت در این موضوع، فرآیند فعالیت خیلی از واحدهای تولیدی غیراستاندارد را زیر نظر گرفته که به نظر می‌رسد در کاهش مشکلات این بخش اثرگذار باشد. به اعتقاد بنده، شهرداری باید برای هر ساختمان شناسنامه‌ای در نظر بگیرد که تمام مشخصات، مصالح به کار برده شده و نام سازنده آن در شناسنامه درج شود تا بلکه جوابگوی خریدار و مصرف‌کننده باشد. ■

شهرداری باید برای هر ساختمان شناسنامه‌ای در نظر بگیرد که تمام مشخصات، مصالح به کار برده شده و نام سازنده آن در شناسنامه درج شود تا بلکه جوابگوی خریدار و مصرف‌کننده باشد

رییس کمیته فنی انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن آماده و قطعات بتنی ایران:

زلزله خیز بودن ایران؛ ضرورت نظارت بر تولید بتن را دوچندان می کند

عرفان فغانی

هر تولیدی برای رسیدن به نقطه مطلوب، نیازمند دانش فنی و آکادمیک است، اما در کشور ما در رابطه با بسیاری از تولیدات به ویژه بتن جای خالی دانش و آموزش احساس می شود. به همین دلیل در سال های اخیر برخی از تولیدکنندگان بتن تلاش کرده اند تا دانش تجربی خود را در اختیار تازه واردان و سرمایه گذاران جدید قرار دهند یا خود را به دانش آکادمیک تولید محصول مجهز سازند. در این میان علیرضا رحمتی، رییس کمیته فنی انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن آماده و قطعات بتنی ایران، مدرس دانشگاه شهید بهشتی، عضو سازمان نظام مهندسی ساختمان کشور و همچنین مشاور پروژه های عمرانی ملی کشور، مدت ها است که در چنین مسیری قدم برداشته و تجربیات ارزنده ای در این راه به دست آورده است. وی معتقد است: «هزینه راه اندازی واحد تولیدی بتن بسیار بیشتر از قیمت تعیین شده این محصول است و همین موضوع، انگیزه خیلی از تولیدکنندگان برای تولید بتن مرغوب را از بین می برد.» ما حاصل این مصاحبه به نظر خوانندگان ارجمند می رسد.

گج و... در زمینه ارائه خدمات به سازمان ملی استاندارد، آموزش نیروی کار متخصص و ساده شروع به فعالیت کردیم که در ادامه، اولین مرکز آموزش فنی و حرفه ای کشور در گرایش های عملی رشته عمران و نخستین مرکز آموزش تایید صلاحیت شده سازمان استاندارد مستقر در واحدهای تولیدی راه اندازی شد. در همین راستا مهندسان شاغل در واحدهای کنترل کیفیت صنایع ساختمانی و سایر علاقه مندان مثل اعضای سازمان نظام مهندسی کشور از خدمات آموزشی ما بهره مند شدند. قابل ذکر است که سال های زیادی از تدریس بنده در دوس بتن، تکنولوژی بتن و روش اجرای ساختمان های بتنی در دانشگاه می گذرد و مهمترین هدف بنده، ارائه آموزش های کاربردی برای دانشجویان است تا بعد از اتمام ترم تحصیلی، توانایی ساخت بتن به شکل جدید را داشته باشند و از روش های سنتی فاصله بگیرند.

در مورد صنعت بتن و جایگاه آن در کشور چه نظری دارید؟

صنعت بتن از نظر زیرساختی و به دلیل تحریم های موجود و همچنین ورود ماشین آلات دست دوم به کشور مانند حمل و پمپاژ در جایگاه نسبتا متوسطی قرار دارد. در حال حاضر این صنعت از ماشین آلات مدرن کمی برخوردار است و تلاش صنعتگران کشور برای داخلی سازی این تجهیزات هنوز به نتیجه کامل و بالغ نرسیده و به همین دلیل تا رسیدن به زیرساخت های جهانی تولید بتن فاصله زیادی داریم. از سوی دیگر، تولید سیمان به عنوان یکی از مواد اولیه مهم در ساخت بتن به لحاظ کیفی با مشکلاتی مواجه است. در کنار ر کود که انگیزه تولید رقابتی را از فعالان این حوزه گرفته، کنترل کیفیت سیمان با آزمایش های محدود شیمیایی و فیزیکی انجام می شود، بنابراین تضمینی برای تولید یک محصول خوب و با کیفیت وجود ندارد. ناگفته نماند که هم اکنون تعداد اندکی از صنایع سیمان مشغول به فعالیت می باشند که با اصلاح زیرساخت ها و ایجاد فرآیند کنترل کیفیت سیمان در بتن به تامین مواد اولیه با کیفیت این محصول پایبند بوده اند. به اعتقاد بنده در حال حاضر نیازمند تغییر دیدگاه مدیران ارشد سیمان و مواد اولیه مورد نیاز

از چه سالی و با چه هدفی به حوزه تولید بتن ورود کردید؟

از سال ۱۳۷۶ به صورت حرفه ای وارد صنعت بتن شدم و به دلیل آنکه در آن مقطع این صنعت از زیرساخت های مناسبی بهره مند نبود و دانش فنی آن گسترش نیافته بود، اقداماتی را در راستای تدوین و علمی کردن دستورالعمل های تولید، کنترل کیفیت و ارائه بتن آماده صنعتی برای پروژه های عمرانی انجام دادم و پس از چند سال فعالیت، نخستین واحد کنترل کیفیت رسمی بتن آماده توسط مجموعه ما تاسیس شد. بعد از اجباری شدن رعایت استاندارد بتن آماده توسط سازمان ملی استاندارد، در بین سه شرکت دریافت کننده اولین نشان استاندارد بتن آماده در کشور قرار گرفتیم. بهینه سازی روش های تولید و کنترل کیفیت مصالح اولیه باعث شد تا به عنوان نخستین آزمایشگاه همکار سازمان استاندارد مستقر در واحد تولیدی، مجوز تایید صلاحیت از این سازمان را دریافت کنیم. بعد از آزمایش و بررسی ۳۲ فرآورده ساختمانی مختلف مانند تیرچه، بلوک دیواری و سقفی، افزودنی های شیمیایی بتن، سیمان،

تابستان که دمای هوا بالا است، برای حفظ کیفیت بتن باید در آن ریخته شود و همین کار نیازمند هزینه بالایی می‌باشد و از آنجایی که نظارت مناسبی در این زمینه وجود ندارد، تولیدکننده هم ترجیح می‌دهد که چنین هزینه‌ای را پرداخت نکند.

وسخن آخر...

در صنعت ساخت بتن، نیازمند انسان‌های متعهد و آگاه هستیم؛ انسان‌هایی که ضمن مهارت‌آموزی به خواسته و رضایت مشتریان بها داده و در تولید محصول خود به سلامت مردم هم بیندیشند. به اعتقاد بنده، سازمان نظام مهندسی باید با جدیت بیشتری با مالکان متخلف برخورد کند و هوشیارتر از گذشته عمل کند. همچنین موضوع توقف کامیون‌های بتن توسط اداره راهنمایی و رانندگی که همه‌ساله موجب فاسد شدن حجم زیادی از بتن می‌شود نیز باید به صورت جدی مورد بررسی مسئولان قرار گیرد تا یک‌بار برای همیشه این مشکل حل شود. ■

بتن هستیم و شرایط تولید شن و ماسه نیز دست کمی از وضع سیمان ندارد. زیرساخت این دو محصول در اکثر نقاط کشور به جز کلان‌شهرها ضعیف و مبتنی بر تکنولوژی قدیمی است، به همین دلیل تولیدکنندگان بتن مشکل زیادی در دسترسی به شن و ماسه مناسب دارند. البته دانش فنی تولید بتن‌های پیشرفته در کشور وجود دارد، ولی متأسفانه آن‌طور که باید مورد استفاده قرار نمی‌گیرد.

داشتن دانش آکادمی چه تاثیری بر این موضوع دارد؟

یکی از گلايه‌های هميشگي بنده به وزارت علوم اين است که موضوع پایان‌نامه‌های دانشجویان، غیر کاربردی و انتزاعی است، در حالی که این افراد تحصیل کرده باید به صورت حضوری به واحدهای تولیدی بتن مراجعه کرده و در جریان مسایل اصلی قرار گیرند. به عنوان مثال، عدم نظارت سازمان استاندارد و نهادهای مربوطه باعث تولید بتن بی‌کیفیت شده، به همین دلیل بتن‌های تولیدی برخی از نقاط شهر با کیفیت و در برخی دیگر به شدت بی‌کیفیت است.

با این تفاسیر آیا صنعت ساختمان سازی به لحاظ مقاومت در شرایط بسیار بدی قرار گرفته است؟

نسبت به ۲۰ سال گذشته، پیشرفت‌های زیادی در تولید بتن حاصل شده و به عبارتی در مسیر رشد قرار گرفته‌ایم، اما سرعت ما مطابق انتظار نیست. برای مثال در سند چشم‌انداز سال ۱۴۰۴ پیش‌بینی شده که بتن مصرفی کشور باید دارای ویژگی‌هایی باشد، اما با توجه به شرایط موجود هیچ‌یک از خصوصیات مورد نظر تحقق نخواهد یافت. وقتی در کشوری زلزله‌خیز، ساختمان بی‌کیفیت ساخته می‌شود، نمی‌توان توقعی از بهبود فرآیند ساخت و ساز داشت.

مصرف‌کنندگان چه نقشی در ارتقاء کیفیت بتن‌های تولیدی کشور دارند؟

اگر مصرف‌کننده در خصوص اهمیت تولید بتن آگاهی داشته باشد، تولیدکننده موظف به اجرای تمام استانداردهای این محصول خواهد بود، اما از آنجایی که در کشورمان، مصرف‌کننده آگاهی چندانی از کیفیت محصولات تولیدی ندارد، تولیدکننده هم وظیفه خود را مبنی بر رعایت استانداردها و الگوهای تعیین شده تولید به درستی انجام نمی‌دهد. از این رو نیازمند دو پارامتر اثرگذار از جمله آگاهی مصرف‌کننده به اهمیت کیفیت بتن و همکاری نهادهای نظارتی مثل سازمان نظام مهندسی، شهرداری و سازمان استاندارد هستیم که البته این دو پارامتر در کنار یکدیگر باعث تحول اساسی در تولید بتن با کیفیت خواهد شد.

آیا در قیاس با کشورهای دیگر حرفی برای گفتن داریم؟

در برخی از موارد در مقابل کشورهای دیگر در زمینه تولید بتن حرف‌های زیادی برای گفتن داریم که آن هم با همت و تلاش مضاعف واحدهای تولیدکننده به دست آمده، اما در اکثر موارد قابل قیاس نیستیم. اکثر رانندگان حمل‌ونقل بتن از آموزش کافی برخوردار نیستند و عدم نظارت بر فرآیند تولید نیز باعث رقابت ناسالم بین تولیدکنندگان، ارزان‌فروشی و فروش محصولات بی‌کیفیت شده است. مشکل ما نبود امکانات و یا دانش فنی نیست، بلکه معضل اساسی، به نبود نظارت کافی برمی‌گردد. از سوی دیگر، هزینه راه‌اندازی واحد تولیدی بتن بسیار بیشتر از قیمت تعیین شده این محصول است و همین موضوع، انگیزه خیلی از تولیدکنندگان برای تولید بتن مرغوب را از بین می‌برد. برای مثال، در

مدیر کل آموزش فنی و حرفه‌ای خراسان رضوی خبر داد

ایجاد مراکز تخصصی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در خراسان رضوی

محمد جعفری

اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای خراسان رضوی به عنوان واحد استانی این سازمان زیرمجموعه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با تعداد ۴۷ مرکز ثابت آموزشی، شعب و واحدهای سیار متعدد در صنایع و صنوف، دانشگاه‌ها، حاشیه شهرهای بزرگ (سکونت‌گاه‌های غیررسمی)، زندان‌ها، پادگان‌ها، بخش‌ها، روستاها و همچنین دارا بودن حدود ۹۸۶ آموزشگاه آزاد تحت نظارت در سطح شهرستان‌های استان، به عنوان مرجع اصلی ارائه آموزش‌های مهارتی کوتاه‌مدت و غیررسمی در استان محسوب می‌شود که بر اساس قوانین، آیین‌نامه‌ها و استانداردهای آموزشی، مسئولیت تربیت نیروی کار و ارتقای مهارت شاغلان در بازار کار را بر عهده دارد. به منظور آشنایی بیشتر با فعالیت‌ها و اقدامات انجام شده به سراغ افشین رحیمی گل‌خندان که از سال ۱۳۹۳ تاکنون به عنوان مدیر کل آموزش فنی و حرفه‌ای خراسان رضوی مشغول به فعالیت است، رفته و با وی به گفت‌وگو پرداختیم. ما حاصل این مصاحبه از نظر خوانندگان عزیز می‌گذرد.

ایجاد مراکز تخصصی آموزش‌های مهارتی مبتنی بر پتانسیل و قابلیت منطقه‌ای با همکاری شرکای آموزشی از دیگر برنامه‌های مورد نظر این اداره به منظور دستیابی به جهش تولید است.

مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای استان خراسان رضوی هم‌اکنون با چه مشکلاتی مواجه هستند؟

عدم نهادینه شدن فرهنگ مهارت‌آموزی در جامعه و گرایش به مدرک‌گرایی، نیاز به الزام اجرای قوانین موجود و ایجاد مشوق‌های مورد نیاز جدید به منظور ترغیب عموم مردم و شاغلان به استفاده از آموزش‌های مهارتی، بسترسازی، برنامه‌ریزی و عدم استقرار قانون الزام فراگیری آموزش‌های فنی و حرفه‌ای برای اشتغال به کار مصوب مجلس شورای اسلامی و همچنین تغییر ساختار جذب نیرو و استخدام نهادهای دولتی و غیردولتی و وجود آموزش‌های موازی یا الزام به اخذ مجوز نهادهای متقاضی آموزش از سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای از جمله مشکلاتی است که مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای استان خراسان رضوی با آن روبه‌رو می‌باشند.

مزیت‌ها و توانمندی‌های مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای استان خراسان رضوی چیست؟

این مراکز در شهرستان‌های مختلف استان مستقر می‌باشند و خدمات آموزشی را به علاقه‌مندان و متقاضیان ارائه می‌کنند. همچنین مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای استان خراسان رضوی علاوه بر داشتن کارگاه‌های استاندارد و مجهز در زمینه مهارت‌های پایه، اغلب دارای کارگاه‌های مرتبط با ظرفیت‌ها و مزیت‌های نسبی شهرستان‌ها نیز می‌باشند. از سوی دیگر، علاوه بر ارائه آموزش در محل مرکز، مدیریت آموزش‌های سیار و آموزشگاه‌های آزاد شهرستان، برگزاری آزمون‌های مهارتی و... را نیز بر عهده دارند.

آیا آماری از وضعیت بیکاری جوانان در استان خراسان رضوی دارید؟

آمار رسمی بیکاران و شاغلان در اختیار ادارات تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان‌ها است، ولی به اذعان موسسات کارپایی، درصد زیادی از افراد ثبت‌نام شده در آن موسسات، فاقد مهارت لازم هستند و این گروه از افراد عموماً به مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای هدایت می‌شوند.

آیا این مراکز در راستای اهداف خود کاملاً بر داشته‌اند؟

به منظور تحقق جهش تولید چه برنامه‌هایی را در دستور کار دارید؟

از مهمترین برنامه‌های اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای خراسان رضوی می‌توان به استمرار و گسترش همکاری با معین‌های اقتصادی استان در قالب طرح مثلث توسعه اقتصادی و فرهنگی اعلام شده از طرف استانداری خراسان رضوی، اجرایی کردن برنامه‌های شاخص سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور در سطح استان از جمله کارآفرینی مهارت‌بنیان، مهارت‌آموزی دوگانه، مهارت‌آموزی در محیط کار واقعی، آموزش به پرسنل و وظیفه‌نیروهای مسلح و...، گسترش همکاری‌های بین‌المللی در سطح منطقه به منظور ارائه خدمات آموزشی به متقاضیان مهارت‌آموزی و همچنین گسترش همکاری‌ها با سازمان‌ها و نهادهای مختلف به منظور هم‌افزایی ظرفیت‌ها و ایجاد مراکز تخصصی و گسترش مراکز مدیریت مهارت‌آموزی و مشاوره شغلی (TMC) در جوار دانشگاه‌های استان اشاره کرد. گسترش مراکز جوار کارگاهی و بین کارگاهی در واحدهای صنعتی بزرگ استان، ایجاد ظرفیت‌های جدید برای صدور مجوز آموزشگاه آزاد تخصصی با همکاری برندهای شاخص استان از جمله شرکت نوین زعفران، نمایندگی سیاسی (تویوتا)، هتل قصر طلایی و...، گسترش ظرفیت‌های آموزشی برای مخاطبان خاص مانند آسیب‌دیدگان اجتماعی، روستائیان، مناطق محروم و مرزی و نیز

مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای همیشه در تلاش هستند تا آموزش‌های خود را بر اساس سفارش و تقاضای محوری ارائه کنند که این موضوع نشان‌دهنده آن است که خدمات آموزشی ارائه شده توسط آنان، متناسب با نیازهای بازار کار است. ناگفته نماند که به روزرسانی تجهیزات کارگاهی و تأمین مکفی مواد مصرفی کیفیت آموزش‌ها را بهبود خواهد داد.

فعالیت مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای در شرایط کرونا به چه صورت است؟

با توجه به تعطیلی کارگاه‌های آموزشی در مقاطعی از سال ۱۳۹۹ و همچنین با توجه به شیوع ویروس کرونا، در ۶ ماهه نخست امسال از ظرفیت فضای مجازی به خصوص سامانه LMS بهره‌برداری شده و ضمن تولید محتوا (فیلم، متن و صوت)، بخش تئوری استانداردهای آموزشی به کارآموزان و مخاطبان ارائه شده است.

تاکنون چه اقدامات برون مرزی توسط این مراکز صورت گرفته است؟

تاکنون برای دو گروه مهارت‌آموز از وزارت معارف افغانستان و دانشجویان دانشگاه هرات در مجموع برای تعداد ۲۰ نفر در رشته‌های برق، الکترونیک و عمران آموزش‌های مهارتی ارائه گردیده است. ضمناً مقرر شده تا این پروژه در سال جاری نیز استمرار داشته باشد، ولی در حال حاضر به دلیل شرایط کرونایی متوقف شده است. از دیگر اقدامات برون مرزی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- پیگیری گسترش همکاری‌های بین‌المللی در سطح منطقه از طریق رایزنی با نمایندگی وزارت خارجه در استان و سفارتخانه‌های ایران در کشورهای افغانستان، ترکمنستان و تاجیکستان به منظور ارائه خدمات آموزشی به متقاضیان مهارت‌آموزی آن کشورها
- همکاری با سازمان‌های خارجی مانند سازمان پناهندگی نروژ (NRC)، سازمان پناهندگی دانمارک (DRC)، کمیساری عالی پناهندگان سازمان ملل (UNHCR) و... در خصوص آموزش اتباع خارجی در قالب تفاهم‌نامه‌های آموزشی با همکاری اداره کل امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور

برنامه‌های اجرا شده در مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای استان از ابتدای سال تاکنون چیست؟

- اجرای دوره آموزشی به میزان ۴۴ هزار و ۳۳۶ نفر دوره (۲۳ هزار و ۹۲۳ نفر دوره در بخش دولتی و ۲۰ هزار و ۴۱۳ نفر دوره در بخش غیردولتی)
- استفاده از ظرفیت فضای مجازی (سامانه LMS) برای ارائه بخش تئوری آموزش‌های مهارتی با هدف جلوگیری از شیوع ویروس کرونا
- استفاده حداکثری از امکانات کارگاهی مراکز دولتی و آموزشگاه‌های تحت پوشش این اداره کل به منظور تولید ماسک و گان در راستای انجام مسئولیت اجتماعی. در همین راستا تعداد ۴۷۸ هزار و ۴۲۰ ماسک و ۱۰ هزار و ۴۹۸ گان و همچنین لباس بیمارستانی مخصوص کادر درمانی تولید شده و جهت توزیع به مراکز درمانی، پایگاه‌های بسیج، مجامع خیرین، نهادهای مردمی و سایر نهادهای مرتبط به صورت رایگان تحویل گردیده است
- استمرار و گسترش همکاری با معین‌های اقتصادی استان در قالب طرح مثلث توسعه اقتصادی و فرهنگی. اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای خراسان رضوی تاکنون با حدود ۳۰ معین اقتصادی در ۲۰ شهرستان استان، همکاری آموزشی داشته و این موضوع به صورت مرتب در حال توسعه است

- پیگیری و اقدام برای ایجاد مرکز تخصصی صنایع معدنی در شهرستان خواف با همکاری فرمانداری، معین اقتصادی و سایر شرکت‌های معدنی مستقر در منطقه سنگان خواف

- پیگیری و اقدام در خصوص مرکز تخصصی آموزش‌های کارآفرینی و مهارت‌های کسب و کار با همکاری ادارات کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی، پارک علم و فناوری، شرکت شهرک‌های صنعتی، انجمن

صنعتی مراکز مشاوره کارآفرینی و شتاب‌دهنده‌های استان

- پیگیری و اقدام برای ایجاد مرکز تخصصی بازی سازی رایانه‌ای در مشهد با همکاری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای خراسان رضوی، شرکت طراحان سفید فردا ایرانیان (معین اقتصادی حوزه هوشمندسازی و فناوری اطلاعات) و پارک علم و فناوری خراسان

- پیگیری و اقدام برای ایجاد مرکز تخصصی نوآوری طلا و جواهرات و سنگ‌های قیمتی در مشهد با همکاری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، اداره کل آموزش فنی و حرفه‌ای خراسان رضوی، کانون هماهنگی دانش، صنعت و بازار جواهرات و سنگ‌های قیمتی ایران
- پیگیری و اقدام برای ایجاد مرکز تخصصی پرورش دام‌های سبک و سنگین در کلات با همکاری جهاد کشاورزی، بنیاد مستضعفان، فرمانداری کلات و...

- پیگیری و اقدام برای ایجاد مرکز تخصصی تولید، فرآوری و فروش زعفران در تربت حیدریه با همکاری پژوهشکده زعفران (دانشگاه تربت حیدریه)، شرکت آرنیکا (معین اقتصادی شهرستان تربت حیدریه)
- پیگیری و اقدام برای ایجاد مرکز تخصصی سیستم‌های حفاظتی و امنیتی برق در تربت حیدریه با همکاری گروه کارخانجات صنایع حفاظتی و امنیتی GMK

- پیگیری و اقدام برای ایجاد مرکز تخصصی نان در مرکز آموزش فنی و حرفه‌ای شماره ۲ مشهد با همکاری شرکت صنایع پخت مشهد

گزارش مختصری از اقدامات انجام شده در سال ۱۳۹۸ بفرمایید؟

- ارائه آموزش مهارتی به تعداد ۵۹ هزار و ۹۶۰ نفر در بخش دولتی (حدود ۴۰ درصد از این آموزش‌ها در مراکز ثابت و ۶۰ درصد در خارج از مرکز در قالب آموزش‌های سیار انجام شده است.)

- ارائه آموزش مهارتی به تعداد ۸۰ هزار و ۷۸ نفر در بخش غیردولتی (آموزشگاه‌های آزاد)

- توسعه ظرفیت‌های آموزشی در سکونت‌گاه‌های غیررسمی (حاشیه شهر) در مشهد، نیشابور، سبزوار و تربت حیدریه با همکاری سایر دستگاه‌ها و مناطق روستایی و عشایری

- افتتاح مرکز مدیریت مهارت‌آموزی و مشاوره شغلی (TMC) در جوار دانشگاه علوم اسلامی رضوی با حضور تولیت معظم آستان قدس رضوی
- استفاده از ظرفیت برندهای شاخص استان برای صدور مجوز آموزشگاه آزاد تخصصی از جمله شرکت نوین زعفران، نمایندگی سیاسی (تویوتا)، هتل قصر طلایی و...

- استمرار اجرای طرح مهارت‌آموزی در محیط کار واقعی (ارائه آموزش به تعداد ۲ هزار و ۶۲۵ نفر با همکاری یک هزار و ۴۴ واحد صنعتی)

- فعالیت آموزشی در بیش از ۵۰ دانشگاه استان (جهت ارائه آموزش‌های مهارتی به دانشجویان)

- همکاری با اداره کل آموزش و پرورش برای ارائه آموزش به دانش‌آموزان کار و دانش و اجرای طرح ایران مهارت برای دانش‌آموزان مقطع متوسطه اول

- تجهیز کارگاه‌های آموزشی با استفاده از ظرفیت طرف‌های مشارکت‌کننده مانند شرکت گاز استان، گروه صنعتی بوتان، شرکت پرین بتن، شرکت کناف و...

و سخن آخر...

از آنجایی که آموزش‌های مهارتی توسط دستگاه‌های دولتی متعددی ارائه می‌گردد، اصلی‌ترین مسأله، ایجاد ساز و کار مناسب جهت هماهنگی و هم‌افزایی بین آنان می‌باشد تا ضمن ترویج فرهنگ مهارت‌آموزی یا رویکرد کارآفرینی و گسترش ظرفیت‌ها، هم‌پوشانی‌ها و موازی‌کاری‌ها به حداقل برسد و این موضوع وظیفه شورای عالی آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی است. ■

مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای همیشه در تلاش هستند تا آموزش‌های خود را بر اساس سفارش و تقاضای محوری ارائه کنند که این موضوع نشان‌دهنده آن است که خدمات آموزشی متناسب با نیازهای بازار کار است

رییس هیات مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن آماده استان تهران پیشنهاد داد

کاهش هزینه و ارتقاء کیفیت تولید بتن با ایجاد شهرک اختصاصی

مهدیه شهسواری

در حال حاضر صنعت ساخت و ساز کشور با رکود مواجه است و این موضوع باعث شده تا ظرفیت تولید برخی از کارخانه‌ها به یک سوم کاهش پیدا کند و واحدهای تولیدی از جمله کارخانه‌های سیمان و بتن نیز با چالش‌های بسیاری روبه‌رو شوند. از سوی دیگر، با قانونی که توسط مجلس شورای اسلامی تصویب شده، تولیدکنندگان بتن موظف به تاسیس شرکت‌های حمل و نقل در کنار واحدهای تولیدی خود هستند که با توجه به رکود موجود در این بازار، این کار باعث افزایش هزینه‌های تولید خواهد شد. حال به منظور واکاوی بیشتر مسایل مطرح شده، گفت‌وگویی با سلیم باوفا، رییس هیات مدیره انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن آماده استان تهران و مدیر عامل واحد تولیدی میلاد بتن انجام داده‌ایم که در ادامه با هم می‌خوانیم.

قضائیه و سایر نمایندگان وزارتخانه‌های صاحب نظر و همچنین سازمان محیط زیست، مصوبه‌ای را اخذ کردیم تا بر اساس آن واحدهای فعال با موافقت دو ساله مجوزهای خود را تمدید کنند و از سوی منابع طبیعی یا وزارت راه و شهرسازی، زمینی برای تجمیع واحدهای تولیدی ارائه شود. در همین راستا مکاتباتی را انجام داده‌ایم و انتظار داریم که با توجه به منویات رهبر معظم انقلاب اسلامی و عزم دولت، سازمان‌ها و وزارتخانه‌های مسئول از تولیدکنندگان این صنعت حمایت کنند. با توجه به نامگذاری حکیمانه مقام معظم رهبری برای سال ۱۳۹۹ مبنی بر «جهش تولید»، تلاش دولت بر این است تا مشکلات واحدهای تولیدکننده بتن را حل کند، ولی به اعتقاد بنده با توجه به جوابیه‌های منابع طبیعی و جهاد کشاورزی مشکلات موجود به سختی مرتفع خواهد شد که در صورت عدم رفع این مشکل، علاوه بر تعطیلی واحدهای تولیدی و بیکاری بیش از یک هزار و ۵۰۰ نفر به صورت مستقیم، برخی معضلات زیرساختی در ساخت و ساز مناطق شمال و شمال شرق تهران که بر روی گسل قرار دارد را به وجود خواهد آورد.

در زمینه فعالیت خود با چه مشکلاتی مواجه هستید؟

۱۵ سال پیش مصوبه‌ای تصویب شد که بر اساس آن کارخانه‌های بتن آماده می‌توانستند در گروه «الف» جانمایی سازمان محیط زیست قرار گیرند و بدون توجه به کاربری زمین و با رعایت موازین محیط زیستی در داخل شهر مستقر شوند. در آن زمان جواز و پروانه بهره‌برداری برای واحدهای تولیدی بتن آماده صادر شد که یکی از استعلام‌ها مربوط به شهرداری و سازمان محیط زیست بود و با توجه به دریافت این مجوزها که هر سال با استعلام از سازمان محیط زیست تمدید می‌شود، سرمایه‌گذاری‌های خود را افزایش دادیم. به مرور زمان قیمت زمین‌ها افزایش زیادی یافت و اگر تمدید صورت نمی‌گرفت، به جای سرمایه‌گذاری و خرید ماشین‌آلات مورد نیاز، در زمینه خرید زمین سرمایه‌گذاری می‌کردیم. در حال حاضر واحدهای تولیدی هیچ آمیدی به آینده ندارند و تولیدکنندگان برای خرید

به منظور تحقق شعار سال مبنی بر «جهش تولید» چه انتظاری از مسئولان دارید؟

تصویب مصوبه هوای پاک در سال ۱۳۹۶ بدون مشورت با کارشناسان این صنف و انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن آماده استان تهران و بدون جانمایی در طرح تفصیلی جدید (شهرداری تهران) باعث شد تا سازمان محیط زیست تصمیم بر عدم تمدید پروانه بهره‌برداری واحدهای فعال تولیدکننده بتن آماده در شمال و شمال شرق تهران که از سال ۱۳۸۲ در زمین‌های غیر کارگاهی و غیر صنعتی مستقر بودند، بگیرد که عملاً با چنین مصوبه‌ای تعدادی از کارخانه‌ها (۱۵) واحد تولیدی تعطیل می‌شدند. با توجه به اینکه هر ساله توسط مقام معظم رهبری بر تداوم تولید تاکید می‌شود و همچنین با تاسیس ستاد تسهیل و رفع موانع تولید، پس از مطرح کردن مشکلات به صورت مکتوب با آقای واعظی، رییس دفتر ریاست جمهوری، موضوعات مربوطه به ستاد تسهیل ارجاع داده شد و توسط دبیر دلسوز و کارآمد آقای زالی با تشکیل ۴۴ جلسه ستاد تسهیل در حضور نماینده قوه

زمین که حداقل زمین مورد نیاز جهت هر واحد تولیدی ۵ هزار مترمربع است، باید برای هر مترمربع حداقل بین ۱۵ تا ۲۵ میلیون تومان هزینه کنند. متأسفانه به بتن به عنوان یک محصول استراتژیک توجه نمی‌شود، در صورتی که شالوده اصلی یک ساختمان است. به اعتقاد بنده، باید به مانند کشورهای پیشرفته توجه ویژه‌ای به تولید بتن شود تا به اهداف مورد نظر در استحکام ساختمان‌ها در مقابل حوادث غیر مترقبه دست یابیم. عدم توجه به آموزش نیروی انسانی کارآموز در این صنعت از دیگر معضلات پیش روی ما است. به عنوان مثال، اگر برای کامیون‌های سنگین گواهینامه تخصصی رانندگی باتراک میکسر صادر شود و همچنین در سازمان فنی و حرفه‌ای آموزش‌های مناسبی به مسئولان پمپ‌های انتقال بتن و اپراتورهای بچینگ داده شود، قطعاً در جلوگیری از تصادفات و همچنین افزایش مقاومت ساختمان اثرگذار خواهد بود، ولی متأسفانه مسئولان تمایلی برای ورود به این حوزه ندارند و فقط با فشار به زحمت کشان نیروی انتظامی و راهور تهران توسط تصویب قانون (از جمله عدم تردد کامیون بالای ۶ تن از ساعت ۶ تا ۲۳ در تمام مناطق تهران) موجبات توقف تولید و ارائه خدمات از طریق این واحدهای تولیدی به جامعه را فراهم می‌آورند. به نظر در قوانین مصوب شده در سال‌های گذشته باید تجدید نظر شود که البته تلاش‌هایی در جهت قرارگیری بتن در بین کالاهای فاسدشده صورت گرفته است. برای مثال، در برخی مناطق از جمله منطقه یک تهران، تردد میکسرها در ۲۴ ساعت شبانه روز ممنوع است که در چنین شرایطی نمی‌توان بتن مورد نیاز ساختمان‌های در حال ساخت را تحویل داد که این موضوع باعث فاسد شدن بتن می‌شود. در واقع فعالان این صنف با محدودیت‌ها و مشکلات بسیاری مواجه هستند که باید برای مرتفع کردن آن تدابیر مناسبی اتخاذ شود. به جرات می‌توان گفت که به دلایل مختلف هر کدام از میکسرها ماهانه حدود ۱۰ میلیون تومان جریمه می‌شوند. به نظر بنده، مسئولان مربوطه باید راهکارهایی را در نظر داشته باشند تا اجازه ورود ماشین‌آلات حمل بتن آماده در سطح شهر به واحدهای تولیدی با رعایت قوانین راهنمایی و رانندگی داده شود تا از فاسد شدن بتن به واسطه سرمای شب، عدم حضور مسئول آزمایشگاه در شب و همچنین توقف ناوگان حمل توسط پلیس راهور جلوگیری گردد. متأسفانه در طرح تفصیلی نقشه تهران اساساً هیچ‌گونه جانمایی برای کارگاه‌های تولید بتن در نظر گرفته نشده که با توجه به اهمیت مدت زمان حمل بتن به نظر می‌رسد که صاحب‌نظران طرح تفصیلی ساخت و ساز در تهران برخی از موارد را نادیده گرفته‌اند که جای تعجب دارد.

به منظور ایجاد شهرک اختصاصی برای تولیدکنندگان بتن چه پیشنهادی دارید؟

بنده زمانی مدیریت یکی از کارخانه‌های آب معدنی استان اردبیل را در اختیار داشتم که در آن زمان به دلیل تعدد این کارخانه‌ها در این استان، یک شهرک اختصاصی ایجاد شد. با توجه به این تجربه، پیشنهادی را مبنی بر ایجاد یک شهرک تخصصی برای تولیدکنندگان بتن آماده ارائه دادم که در آن شهرک، نمایندگان سازمان محیط زیست، اداره راهنمایی و رانندگی و سازمان استاندارد و سازمان صنعت و معدن و تجارت حضور داشته باشند، ولی متأسفانه تاکنون اقدام عملی صورت نگرفته است. به نظر، پایه و اساس کار درست نیست و باید به منظور توسعه فعالیت

تولیدکنندگان بتن اقدامات مناسبی انجام گیرد. البته در این میان باید تشکر ویژه‌ای از آقایان واعظی، رییس دفتر رییس جمهور، زالی، دبیر ستاد تسهیل ملی و تجربی، معاون محیط زیست انسانی سازمان محیط زیست داشته باشم که اگر پیگیر مرتفع کردن مشکلات نبودند، تعدادی از واحدهای تولید بتن در معرض تعطیلی قرار می‌گرفتند، با این حال دستوراتی که تاکنون توسط این اشخاص داده شده، به صورت کامل تحقق نیافته است. قابل ذکر است که سازمان صنایع و معادن و سازمان محیط زیست با راه‌اندازی چنین مجتمعی موافقت کرده‌اند، ولی ارگان‌های مربوطه مانند وزارت جهاد کشاورزی، اداره منابع طبیعی و... آن‌طور که باید حمایت نمی‌کنند. باید به این موضوع مهم توجه داشت که اگر واحدهای تولیدکننده بتن در یک مکان خاص مستقر شوند، نظارت بر کیفیت تولید بتن آماده که از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، قطعاً به نحو شایسته‌تری انجام خواهد شد، درآمد مالیاتی قابل توجهی برای دولت به وجود خواهد آمد و باعث جلوگیری از فرارهای مالیاتی می‌شود. از سوی دیگر، عمر مفید بتن در هوای گرم حدود ۵۰ دقیقه است و واحدهای تولیدی نمی‌توانند در خارج از شهر و در شهرک‌های صنعتی فعالیت داشته باشند که باید به این موضوع توجه ویژه‌ای داشت.

از نظر تامین دستگاه‌های تولید بتن با چه مشکلاتی مواجه هستید؟

ماشین‌آلات تولیدی تمام واحدهای تولیدکننده بتن مستهلک شده‌اند و دیگر در کشور تولید نمی‌شوند. متأسفانه اجازه واردات دستگاه‌های مورد نیاز را به ما نمی‌دهند، ولی نمایشگاه‌داران به راحتی این کار را انجام می‌دهند، در صورتی که باید به تولیدکننده اجازه واردات ماشین‌آلات داده شود تا ناوگان خود را نوسازی کند. در حال حاضر قیمت یک دستگاه کامیون آمیکو مدل ۱۹۹۰ میلادی حدود یک میلیارد و یکصد میلیون تومان است و با فرض اینکه این دستگاه ۷۰ سروس در طول یک‌ماه کار کند و برای هر مسیر ۵۰ هزار تومان دریافت کند، مجموعاً ۳۵ میلیون تومان درآمد کسب شده که با توجه به افزایش هزینه‌های ماشین‌آلات هیچ سودی برای واحدهای تولیدی ندارد.

اگر واحدهای تولیدکننده بتن در یک مکان خاص مستقر شوند، نظارت بر کیفیت تولید بتن آماده که از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، قطعاً به نحو شایسته‌تری انجام خواهد شد، درآمد مالیاتی قابل توجهی برای دولت به وجود خواهد آمد و باعث جلوگیری از فرارهای مالیاتی می‌شود.

تعمیر یک موتور ۴ سیلندر باید ۳۰ میلیون تومان هزینه کرد که به هیچ عنوان قابل توجیه نیست. از سوی دیگر، افزایش مسکن حدود ۲۰۰ درصد بوده، ولی قیمت بتن از سال گذشته تاکنون حدود ۳۵ درصد افزایش داشته است. همچنین سال گذشته قیمت هر متر مکعب بتن با مقاومت ۲۷۰ مبلخ ۲۷۰ تومان بود که امسال به ۳۸۰ تومان ارتقا یافته است.

دلالتان چه نقشی در این صنعت دارند؟

وقتی زیان واحدهای تولید کننده بتن بیشتر از حد معمول می شود، به جای تعطیل کردن فعالیت های شرکت، مقاومت می کنند تا واحد خود را فعال نگه دارند که در این میان دلالتان بتن به علت عدم رشد شدن توسط حوزه های مالیاتی و وزارت کار، بتن را با قیمت بسیار پایین در سطح شهر از برخی واحدهای بدون پروانه بهره برداری یا در آستانه ورشکستگی خریداری کرده و عرضه می کنند که در این صورت واحدهای تولیدی برای رقابت با این واسطه ها مجبور به ارائه بتن با نازل ترین قیمت می شوند. متأسفانه اکثر مشتریان هم به واسطه عدم اطلاع و برای خرید به قیمت پایین، بتن خود را از دلالتان خریداری می کنند که در اکثر مواقع این محصول کیفیت و مقاومت مطلوبی ندارد.

چه چشم اندازی برای این صنعت متصور هستید؟

متأسفانه نمی توان چشم انداز خوبی برای این صنعت متصور شد. کسانی که در شرایط کنونی به عنوان تولید کننده بتن فعالیت دارند، فقط به خاطر عشق و علاقه به این کار و حضور پرسنلی است که در این شرایط اقتصادی روزی خانواده خود را از این محل تامین می کنند. به طور کلی توجه ویژه ای به این حوزه نمی شود و صحبت ها برای مرتفع کردن مشکلات فقط در حد شعار باقی می ماند. به نظر من، وضعیت اقتصادی کشور در آینده مشخص خواهد کرد که در این حوزه تا چه اندازه پیشرفت خواهیم داشت. ■

آیا بتن های تولید شده در کشور استاندارد لازم را دارند؟

محصول بتن از شن، ماسه و سیمان تولید می شود و اگر این محصولات از استاندارد مناسبی برخوردار نباشند، نمی توان انتظار داشت که بتن تولید شده، استاندارد ها و کیفیت لازم را داشته باشد. با توجه به آزمایشگاه های مستقر در کارخانجات تولیدی، محصولات برخی از کارخانه های تولید سیمان در اطراف تهران از کیفیت مطلوبی برخوردار نیستند و باعث افزایش مصرف سیمان در طرح اختلاط می شوند که بالا رفتن هزینه تولید را در پی خواهد داشت. قابل ذکر است که تمام واحدهای تولیدی بتن آماده زیر مجموعه این انجمن، دارای استانداردهای مورد نیاز می باشند. ناگفته نماند که سال گذشته یکی از واحدهای تولیدی انجمن در مسابقات بتن شرکت کرد و موفق به کسب مقام نخست شد. در حال حاضر بسیاری از واحدها به صورت علمی فعالیت دارند که این موضوع قابل تقدیر است. تولید بتن استاندارد برای کارگاه های تولید بتن آماده در درجه اول اهمیت قرار دارد، اما این موضوع فقط به کارگاه تولیدی بستگی ندارد، چرا که مصوبات شورای عالی ترافیک تهران که از سوی پلیس راهور تهران با جدیت خاصی دنبال می شود، امکان دارد که به واسطه تاخیر در حمل بتن مشکلاتی را از نظر کیفیت به وجود آورد.

شیوع بیماری کرونا چه تاثیری بر فعالیت شما داشته است؟

خوشبختانه هیچ یک از نیروهای واحدهای تولید کننده بتن دچار این بیماری نشده اند و ما از همان ابتدا با برگزاری جلسات به واحدها تاکید داشته ایم که با رعایت تمام پروتکل های بهداشتی به فعالیت بپردازند. در این میان، مهمترین موضوعی که بر فعالیت ما تاثیر گذار بوده، شرایط ویژه اقتصاد کشور است. به عنوان مثال، ماشینی که سال گذشته به مبلغ ۳۰۰ میلیون تومان خریداری می شد، در حال حاضر قیمت آن به یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون تومان رسیده و برای

متأسفانه اجازه واردات دستگاه های مورد نیاز را به ما نمی دهند، ولی نمایندگان داران به راحتی این کار را انجام می دهند، در صورتی که باید به تولید کننده اجازه واردات ماشین آلات داده شود تا ناوگان خود را نوسازی کند

اقتصاد کلان

در این بخش می خوانیم:

- بررسی روابط اقتصادی ایران و ترکمنستان
- دولت به تامین کالای اساسی مردم توجه ویژه نماید
- تامین درآمدهای ارزی کشور با توسعه بخش معدن

نمایندگان مجلس شورای اسلامی:

دولت به تامین کالای اساسی مردم توجه ویژه نماید

مصطفی حاتمی

طرح الزام دولت به پرداخت یارانه برای تامین کالای اساسی در اواسط تیرماه امسال به صورت دو فوریتی در کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی تدوین شد که هدف آن، ارائه کمک به معیشت مردم در شرایط کنونی اعلام گردید. کلیات این طرح نیز در هشتم مهرماه با ۲۱۳ رای و جزئیات آن هفتم آبان ماه با ۲۱۵ رای موافق تصویب شد. بر این اساس ۶۰ میلیون ایرانی مشمول این طرح شده و با ارائه کارت الکترونیکی هر ماه کمک‌های معیشتی به حساب‌شان واریز می‌شود. از سوی دیگر، تامین منابع مورد نیاز طرح یارانه تامین کالای اساسی یکی از چالش‌های اصلی این طرح بوده و بر اساس ماده الف این قانون، دولت مکلف شده تا برای تامین بخشی از نیازهای معیشتی خانوارهای کشور به ویژه خانوارهای کم‌برخوردار، از ابتدای ۶ ماه دوم سال ۹۹ به صورت ماهانه اعتباری را جهت خرید کالا پرداخت کند. نمایندگان مجلس شورای اسلامی نیز در بند دو این ماده، منابع لازم برای این طرح را به میزان ۳۰ هزار میلیارد تومان مشخص کردند که از محل فروش حق الامتیاز، واگذاری سهام دولت و حقوق مالکان ناشی از آن تامین می‌شود. همچنین در صورت کافی نبودن منابع فوق، دولت مکلف شده تا از منابع اعتبار موجود و افزایش تنخواه‌گردان خزانه آن را جبران و سپس با منابع حاصل از واگذاری سهام جایگزین کند. حال به منظور بررسی این طرح به سراغ تعدادی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی رفته و با آنان به گفت‌وگو پرداخته‌ایم که ماحصل آن به نظر خوانندگان عزیز می‌رسد.

سید ناصر موسوی
لارگانی:

در حال حاضر افراد جامعه تحت فشار اقتصادی هستند و دولت نه تنها تلاشی برای مرتفع کردن مشکلات معیشتی مردم انجام نداده، بلکه با تلاش مجلس برای تدوین و تصویب طرح تامین کالاهای اساسی نیز مخالفت می‌کند که این مساله جای تأسف دارد

اولویت؛ تامین معیشت مردم است

حمیدرضا حاجی بابایی، رئیس کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی با اشاره به اینکه ضمن حمایت از دولت، به مدت ۲ ماه با آن‌ها درباره طرح الزام دولت به پرداخت یارانه برای تامین کالاهای اساسی رایزنی گسترده‌ای انجام داده‌ایم، گفت: متأسفانه تاکنون نتیجه‌ای از این تعامل به دست نیاورده‌ایم و امیدواریم که دولت برای اجرای این مصوبه همراه شود.

نماینده مردم همدان در مجلس به تصویب طرح الزام دولت به پرداخت یارانه برای تامین کالاهای اساسی اشاره کرد و گفت: این کمیسیون با وجود داشتن ۳۰ پیشنهاد در زمینه تامین منابع مالی طرح مانند ارز ۴ هزار و ۲۰۰ تومانی، تبصره ۱۴، حقوق گمرکی و ... بحث فروش دارایی‌های دولت را برای تامین منابع مالی طرح در نظر گرفت، زیرا بعد از بحث و بررسی‌ها به این نتیجه رسیدیم که نباید برای کمک به معیشت مردم، گرانی را در کشور ایجاد کنیم.

وی تصریح کرد: کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس در نهایت بعد از جلسات متعدد با کارشناسان برای تامین کالاهای اساسی مردم، طرحی را انتخاب کرد که ضمن کاهش تورم، باعث افزایش پایه پولی، ایجاد گرانی و ... در کشور نشود.

حاجی بابایی با بیان اینکه دولت باید اموال خود را بفروشد تا برای مردم خود نانی تامین کند، افزود: امروز به عنوان نماینده مجلس، تمام فکر و ذهن مان معیشت مردم است تا در این شرایط بد اقتصادی کالای اساسی خود را تامین کنند.

رئیس کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس با تأکید بر اینکه تمام اموال دولت و حکومت از ساختمان مجلس گرفته تا ساختمان ریاست جمهوری برای مردم است، بیان کرد: برای تامین مایحتاج مردم حتی باید این ساختمان هم به فروش برسد تا مردم در مضیقه معیشتی قرار نداشته باشند.

عدم توانایی خرید کالاهای اساسی با سیاست‌های نادرست

بهرروز محبی نجم‌آبادی، عضو کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس با اشاره به تصویب طرح الزام دولت به پرداخت یارانه برای تامین کالاهای اساسی گفت: سخنگوی دولت در اظهارات خود درباره

این طرح ادعا کرده که مجلس در نظر دارد تا از حقوق بازنشستگان کسر کرده یا پولی را که دولت برای همسان سازی حقوق‌ها به حساب بازنشستگان واریز کرده را پس گرفته و این طرح را اجرا کند، در صورتی که ردیف‌های مختلف و متعددی مورد بحث قرار گرفت و تنها یکی از ردیف‌ها مربوط به بازنشستگان بود.

نماینده مردم سبزوار در مجلس افزود: متأسفانه بزرگ‌ترین ضعف دولت آن است که هنوز باور ندارد که عده‌ای از مردم به دلیل سیاست‌های نادرست و بی‌تدبیری آن‌ها در بحث تامین کالاهای اساسی آسیب دیده و دیگر توانایی خرید ندارند.

نجم‌آبادی با بیان اینکه مجلس شورای اسلامی با تصویب طرح الزام دولت به پرداخت یارانه برای تامین کالاهای اساسی، خواهان محاب

کردن دولت برای برداشت از ردیف‌های موجود برای حل مشکل مردم است، افزود: دولت ثروت‌های بی‌کرانی دارد و می‌تواند با وجود روش‌های تعیین شده، مشکلات مردم را مرتفع نماید. عضو کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس تاکید کرد: هدف مجلس از تصویب این طرح، بیدار کردن دولت از خواب‌گران بود و اکنون نمایندگان به دلیل ارتباط مستقیم با مردم در تلاش هستند تا گوشه‌ای از مشکلات کشور را حل کنند.

ضرورت تامین کالاهای اساسی

محمد مهدی زاهدی، عضو کمیسیون آموزش مجلس شورای اسلامی، بر ضرورت الزام دولت به پرداخت یارانه برای تامین کالاهای اساسی تاکید کرد و گفت: در حالی که نرخ کالاهای اساسی طی ۶ ماه گذشته چندین برابر شده، اما حقوق و درآمد کارمندان، کارگران و افراد روزمزد افزایش پیدا نکرده است.

وی با اشاره به تصویب جزئیات الزام دولت به پرداخت یارانه برای تامین کالاهای اساسی گفت: نرخ کالاهای اساسی طی ۶ ماه گذشته چندین برابر شده و نظارتی بر قیمت کالاها از سوی دولت وجود ندارد، در حالی که امسال حقوق و درآمد کارمندان، کارگران و افراد روزمزد در صد محدودی افزایش پیدا کرده، بنابراین باید این کاستی‌ها جبران شود. در همین راستا مجلس شورای اسلامی به منظور مرتفع کردن چنین مشکلاتی، طرح پرداخت یارانه برای تامین کالاهای اساسی با هدف جبران بخشی از این آسیب‌های وارد شده را در دست گرفته است.

نماینده مردم کرمان و راور در مجلس با بیان اینکه درآمد قشر قابل ملاحظه‌ای از مردم با هزینه‌های‌شان همخوانی ندارد، افزود: دولت باید برای اجرایی شدن این طرح، همراهی بیشتری با مجلس داشته باشد و دست از مخالفت با این نوع از طرح‌ها بردارد.

عضو کمیسیون آموزش مجلس ادامه داد: بر اساس عملکرد دولت استنباط می‌شود که مسئولان مسایل رفاهی و معیشتی مردم را نادیده گرفته‌اند و انگیزه‌ای برای کمک به قشر کم‌درآمد جامعه ندارند.

زاهدی با اشاره به اینکه به موجب تصویب طرح الزام دولت به پرداخت یارانه برای تامین کالاهای اساسی، دولت مکلف است تا حدود ۳۰ هزار میلیارد تومان از دارایی و اموال خود را برای تامین منابع کالا برگ به فروش برساند، افزود: در همین راستا دولت تاکنون ۵۰

هزار میلیارد تومان در بند (و) و ۳۰ هزار میلیارد تومان در تبصره ۵ بودجه به صورت ETF به فروش رسانده و هیچ مشکلی هم در این زمینه نداشته است.

عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس افزود: براساس این طرح به حدود ۴۰ میلیون نفر از اقشار کم‌درآمد جامعه ماهانه مبلغ ۶۰ هزار تومان تعلق می‌گیرد و به ۲۰ میلیون نفر دیگر از جمله افراد تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی (ره) و سازمان بهزیستی ۱۲۰ هزار تومان پرداخت می‌شود که می‌توانند با این اعتبار کالای اساسی تهیه کنند.

نبود نظارت دولت بر بازارهای معیشتی مردم

سید ناصر موسوی لارگانی، عضو هیات‌ریسه مجلس شورای اسلامی با اشاره به اینکه در چند ماه اخیر مافیای واردات، قیمت‌نهادهای دامی و کشاورزی را با نیرنگ‌های خاص و برنامه‌ریزی شده

افزایش داده‌اند، افزود: متأسفانه مافیاهای برای گران کردن نهاده‌ها دستور می‌دهند که کشتی‌ها در مسیر روی دریا متوقف شده و در اسکله‌ها پهلوگیری نکنند تا روند تامین و توزیع نهاده در داخل دچار مشکل شود و باید در این خصوص تدابیر ویژه‌ای اتخاذ شود.

وی با انتقاد از افزایش روزافزون قیمت کالاهای اساسی در کشور گفت: در شرایط کنونی روند افزایش قیمت‌ها و تورم سرسام‌آور است و این مساله باعث شده تا سفره مردم روز به روز کوچک‌تر شود و مشخص نیست که این افزایش قیمت‌ها تا کجا ادامه خواهد داشت.

نماینده مردم فلاورجان در مجلس تصریح کرد: برخی از مسئولان و مدیران در ماه‌های گذشته، دلیل افزایش قیمت‌ها را عدم انتخاب وزیر صمت اعلام می‌کردند و اکنون همان افراد باید پاسخ دهند که با وجود انتخاب وزیر در یک ماه اخیر، چرا گرانی‌ها ادامه داشته است؟ موسوی لارگانی با تاکید بر اینکه دولت باید پاسخ بدهد که چرا نظارت مناسبی بر بازارهای معیشتی مردم ندارد، گفت: در حال حاضر افراد جامعه تحت فشار اقتصادی هستند و دولت نه تنها تلاشی برای مرتفع کردن مشکلات معیشتی مردم انجام نداده، بلکه با تلاش مجلس برای تدوین و تصویب طرح تامین کالاهای اساسی نیز مخالفت می‌کند که این مساله جای تأسف دارد. ■

بهر روز محبی نجم‌آبادی:

متأسفانه بزرگ‌ترین ضعف دولت آن است که هنوز باور ندارد که عده‌ای از مردم به دلیل سیاست‌های نادرست و بی‌تدبیری آن‌ها در بحث تامین کالاهای اساسی آسیب دیده و دیگر توانایی خرید ندارند

بررسی روابط اقتصادی ایران و ترکمنستان

سعید عدالت‌جو

کشور به حدود ۳/۲ میلیارد دلار رسید، ولی این میزان در سال‌های بعد کاهش یافت، به طوری که در سال ۲۰۱۹ میلادی به ۴۰۹ میلیون دلار رسید که البته یکی از مهمترین عوامل این کاهش را باید افت قیمت نفت، فرآورده‌های نفتی و همچنین تحریم‌هایی دانست که امکان صادرات کالا از ایران به ترکمنستان را کاهش داده است. در حال حاضر کشورهای چین، ترکیه، گرجستان، روسیه، اوکراین، امارات، آلمان، ایران، ازبکستان و فرانسه از شرکای عمده تجاری ترکمنستان محسوب می‌شوند.

تجارت دوجانبه میان ایران و ترکمنستان با افت محسوسی در سال ۲۰۱۹ میلادی به ۴۰۹ میلیون دلار رسید که از این میان ۴۰۰ میلیون دلار صادرات ایران به ترکمنستان و فقط ۹ میلیون دلار واردات از ترکمنستان بوده که تراز تجاری آن به مبلغ ۳۹۱ میلیون دلار به سود ایران بوده است. از مهمترین کالاهای صادراتی ایران به ترکمنستان می‌توان به محصولات کشاورزی، لوله و پرروفیل‌های آهنی یا فولادی، قطعات فولادی و چدنی به کار گرفته شده در اسکلت ساختمان‌ها، کفپوش‌های مختلف، خوراک آماده دام و طیور، رنگ، انواع پلیمرها، انواع کاشی‌های مختلف، مواد شوینده، سنگ‌ها، ورق‌های فلزی و همچنین پلیمرهای اتیلن، مصالح و لوازم ساختمانی، سنگ ساختمانی و مواد لبنی اشاره داشت. از سوی دیگر، محصولاتی مانند پنبه، الیاف پنبه و منسوجات، گک نفت، ابریشم خام، روغن‌های اسیدی، گاز طبیعی و نیز الکترودهای زغالی برای کوره، کانتینرهای حمل سیالات، مصنوعات تجاری و قطعات چوب از مهمترین کالاهای وارداتی ایران از ترکمنستان به شمار می‌رود.

دو کشور از ابتدای استقلال ترکمنستان تلاش گسترده‌ای برای گسترش

روابط رسمی ایران و ترکمنستان بعد از استقلال این کشور در پی فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۹۱ میلادی آغاز شد، اما روابط میان دو سرزمین قدمتی بسیار طولانی‌تر دارد. بخش‌های مهمی از ترکمنستان برای سال‌ها بخشی از ایران به شمار می‌رفت، ولی پس از الحاق این سرزمین به روسیه تزاری و بعدها اتحاد شوروی، روابط دو کشور مسیر کاملاً متفاوتی را در پیش گرفت و از کانال ارتباطی میان تهران و مسکو پیش می‌رفت و پس از استقلال ترکمنستان روابط میان دو کشور به سرعت توسعه یافت.

تولید ناخالص ملی ترکمنستان در سال ۲۰۱۸ میلادی بالغ بر ۴۴/۷ میلیارد دلار بوده و در همین سال رتبه اقتصادی این کشور در جهان ۸۴ بوده است. بخش صنعت ترکمنستان با ۴۹/۳ درصد، خدمات با ۳۷/۹ درصد و کشاورزی با ۱۲/۷ درصد، بخش‌های مختلف اقتصاد ترکمنستان را تشکیل می‌دهند و نرخ بیکاری پایینی حدود ۳/۸۵ درصد و تراز تجاری مثبت ۷/۵۵۴ میلیارد دلار دارد. در سال ۲۰۱۸ میلادی اقتصاد ترکمنستان با نرخ ۶/۲ درصد رشد داشته است. محصولاتی مانند پنبه، گندم، سبزیجات و صیفی‌جات از مهمترین محصولات کشاورزی ترکمنستان و فرآورده‌های نفتی و گازی، محصولات نساجی و فرآوری دامی از محصولات عمده صنعتی این کشور به شمار می‌روند و گاز، نفت، گوگرد، ید، سولفات، سود، نمک، پتاسیم و کلسیم نیز عمده‌ترین تولیدات معدنی این کشور را تشکیل می‌دهند.

روابط اقتصادی بین ایران و ترکمنستان در سال ۲۰۰۸ میلادی به اوج خود رسید، به طوری که کشورمان به مهمترین شریک تجاری ترکمنستان پس از روسیه تبدیل شد. در این سال حجم روابط میان دو

با توجه به ظرفیت‌ها، زیرساخت‌ها و اراده طرفین در زمینه گسترش روابط دوجانبه، انتظار می‌رود که حجم مبادلات تجاری بین دو کشور به صورت قابل توجهی افزایش یابد، اما نباید از یاد برد که لازمه همکاری‌های تجاری بیشتر، ارائه امکانات و تسهیلات برای حضور فعالان اقتصادی ایرانی و ترکمنی در کشورهای یکدیگر است

روابط تجاری و اقتصادی انجام داده‌اند که در نتیجه این تلاش‌ها، توافق‌ها و پیمان‌های متعددی بین ایران و ترکمنستان به امضا رسیده است. در این میان موافقت‌نامه‌های بازرگانی، گمرکی، اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری خارجی، استاندارد، حمل‌ونقل جاده‌ای و موافقت‌نامه حمل‌ونقل هوایی را باید از مهمترین پیمان‌های دو جانبه میان دو کشور دانست. طی ۲۷ سال گذشته بیش از ۲۰۰ موافقت‌نامه و سند همکاری بین ایران و ترکمنستان به امضا رسیده است. اعزام رایزن بازرگانی از سوی ایران به ترکمنستان در سال ۱۳۸۸، احداث سد دوستی میان دو کشور بر روی رود اترک، برگزاری نمایشگاه تخصصی در ترکمنستان، ایجاد شعبه برخی از بانک‌های ایرانی از جمله بانک صادرات در این کشور و همچنین همکاری‌های حمل‌ونقل جاده‌ای و ریلی از دیگر اقداماتی بوده که دو کشور در راستای تقویت همکاری‌های اقتصادی و تجاری فی‌مابین به انجام رسانده‌اند.

مهمترین رویداد اقتصادی بین ایران و ترکمنستان را باید کمیسیون مشترک اقتصادی دو کشور دانست که تاکنون ۱۵ دوره آن برگزار شده و آخرین دوره این کمیسیون نیز در مهرماه ۱۳۹۸ در شهر عشق‌آباد ترکمنستان برگزار شد که ریاست هیات ایرانی را محمد اسلامی، وزیر راه و شهرسازی و ریاست هیات ترکمنستانی را رشید مردوف، وزیر امور خارجه و معاون هیات وزرای ترکمنستان بر عهده داشتند. مقامات ایرانی و ترکمنستانی پس از انجام مذاکرات مختلف، یادداشت تفاهم همکاری در زمینه‌های سوآپ گاز، برق و انرژی، مصالح ساختمانی و آهن‌آلات و فولاد، ترانزیت ریلی و جاده‌ای کالا و همچنین توسعه خطوط پروازی امضا کردند. علاوه بر این طرفین بر یکسان‌سازی تعرفه‌های گمرکی و مقررات مربوط به آن تاکید کردند. با توجه به اهمیت ترکمنستان در ارتباط حمل‌ونقلی بین ایران و سایر کشورهای آسیای مرکزی، توسعه ترانزیت کالا از طریق ریل و جاده برای تحقق عبور روزانه یک‌هزار کامیون و همچنین توسعه همکاری در زمینه حمل‌ونقل دریایی و افزایش خطوط پروازی نیز مورد تاکید قرار گرفت. از سوی دیگر، با توجه به رفع اختلاف نسبی بین ایران و ترکمنستان در زمینه روابط گازی، طرف ایرانی در این نشست برای سوآپ گاز ترکمنستان به کشورهای غرب دریای خزر نیز اعلام آمادگی کرد.

با توجه به ظرفیت‌ها، زیرساخت‌ها و اراده طرفین در زمینه گسترش روابط دو جانبه، انتظار می‌رود که حجم مبادلات تجاری بین دو کشور به صورت قابل توجهی افزایش یابد، اما نباید از یاد برد که لازمه همکاری‌های تجاری بیشتر، ارائه امکانات و تسهیلات برای حضور فعالان اقتصادی ایرانی و ترکمنی در کشورهای یکدیگر است، ولی متأسفانه در این زمینه زیرساخت‌های مناسبی ایجاد نشده و برخورد با فعالیت اقتصادی، بیشتر سلیقه‌ای و تابع شرایط سیاسی مختلفی است. در راستای ارتقای سطح همکاری‌های تجاری، رفاهی و اقتصادی، برنامه‌ریزی جامعی برای توسعه زیرساخت‌ها، کاهش هزینه‌های حمل‌ونقل، افزایش واگن‌های باری، ارائه آسان‌روا دید تجاری، توسعه روش‌هایی مانند تهاتر کالا و خدمات، روابط گمرکی و همچنین برقراری پرواز مستقیم به ویژه میان استان‌های فعال دو کشور ضروری است. علاوه بر این همان‌طور که نایب‌رییس اتاق ایران در نشست جانبی این کمیسیون تاکید کرده، اقداماتی از قبیل برنامه‌ریزی بلندمدت در راستای مدیریت و توسعه شبکه حمل‌ونقل، سازمان‌دهی خطوط کشتیرانی مسافری دریایی،

ترغیب سرمایه‌گذاری مشترک برای تولید کالاها، مشترک مورد نیاز و توسعه زیرساخت‌های دو کشور، حفاظت و مبارزه با آلودگی‌های محیط‌زیست، استفاده از حمل‌ونقل ترکیبی، بهره‌برداری بهینه از راه‌آهن ترکمنستان-ایران-قزاقستان در کنار تاسیس صندوق مشترک تامین مالی پروژه‌های مشترک و توسعه گردشگری از مهمترین اموری هستند که باید مورد توجه قرار گیرند. با توجه به نقش مهم دولت‌ها در ایجاد بسترهای لازم، تامین امنیت اقتصادی و تسهیلات تجاری، بخش خصوصی نیز باید اقدام به شناسایی فرصت‌های اقتصادی و استفاده از زیرساخت‌های ایجاد شده در راستای تحقق سود دو جانبه و تحکیم روابط دو کشور کند. آن‌گونه که نایب‌رییس اتاق ایران در این اجلاس تاکید کرده، جمهوری اسلامی ایران آمادگی کامل دارد تا در زمینه ارتقای روابط تجاری، صدور کالا و خدمات فنی و مهندسی در زمینه زیرساخت‌های ساختمانی، حمل‌ونقل، سنگ و سیمان، تولید کود شیمیایی، مواد پتروشیمی، نفت و گاز، اتومبیل، صنایع غذایی، کشاورزی و تجهیزات کشاورزی و همچنین اطلاعات و ارتباطات، شیلات و فناوری اطلاعات به ترکمنستان گام‌های اساسی بردارد، اما نباید از یاد برد که این اقدامات تنها در صورتی تاثیرگذار خواهد بود که با گام‌های متقابل ترکمنستان همراه شود.

با وجود ظرفیت‌ها و تلاش‌های موجود، روابط اقتصادی و تجاری میان دو کشور با مشکلات فراوانی همراه است که از مهمترین آن‌ها می‌توان به مشکل ویزا و دریافت هزینه‌های اضافی، تردد کامیون‌های ایرانی در گمرک ترکمنستان، فعال نبودن سیستم بانکی و مبادله پول، محدودیت‌های مرتبط با نقل و انتقالات و خدمات ارزی، مشکلات مرتبط با توقف طولانی واگن‌ها و کانتینرهای گمرک و نیز افزایش تعرفه عبور کامیون‌های ترانزیتی ایران از خاک ترکمنستان... اشاره کرد. علاوه بر این مشکلات باید تاثیر تنش‌های سیاسی و روابط پیچیده در منطقه خاورمیانه، آسیای میانه و قفقاز را بر روابط بین دو کشور نیز افزود. با فروپاشی دولت شوروی، موافقت‌نامه‌های پیشین این دولت و ایران در رابطه با بهره‌برداری از منابع دریای خزر، اعتبار خود را از دست داد و دولت‌های جدید هر کدام تحقق منافع خود را در دستور کار قرار دادند. با گشوده شدن پای کمپانی‌های بزرگ انرژی به منطقه خزر، اختلافات نیز بالا گرفته است. اکنون تلاش کشورهای حاشیه دریای خزر برای رسیدن به یک رژیم حقوقی مشترک به جایی نرسیده و هر یک از کشورها سیاست‌های خود را دنبال می‌کنند. در این راستا اتحاد میان آذربایجان و روسیه و قراردادهای مشترک آن‌ها برای بهره‌برداری از منابع نفتی و گازی خزر از سوی ترکمنستان مورد مخالفت قرار گرفته و توافق ایران با این دو کشور باعث فاصله گرفتن ترکمنستان از آن و اتخاذ سیاست‌های سخت‌گیرانه در راستای فعالیت‌های اقتصادی و بازرگانی ایران در این کشور و همچنین نزدیک شدن به رقبای منطقه ایران از قبیل عربستان سعودی شده است. همچنین برخی از قدرت‌های غربی و به ویژه آمریکا همواره با برقراری روابط راهبردی میان ایران و ترکمنستان از طریق احداث خطوط انتقال گاز این کشور به غرب یا کشورهای جنوب آسیا از قبیل هند یا پاکستان، مخالف بوده‌اند و لذا روابط میان دو کشور تاکنون به سطح راهبردی ارتقاء نیافته است. استفاده از ظرفیت‌های دیپلماسی اقتصادی و سیاسی در راستای حل مشکلات موجود و اعتمادسازی دو جانبه می‌تواند بخشی از این مشکلات را برطرف سازد و ضروری است که این موضوع از سوی مسئولان کشور مورد توجه قرار گیرد. ■

تجارت دو جانبه میان ایران و ترکمنستان با افت محسوسی در سال ۲۰۱۹ میلادی به ۴۰۹ میلیون دلار رسید که از این میان ۴۰۰ میلیون دلار صادرات ایران به ترکمنستان و فقط ۹ میلیون دلار واردات از ترکمنستان بوده که تراز تجاری آن به مبلغ ۳۹۱ میلیون دلار به سود ایران بوده است

تامین درآمدهای ارزی کشور با توسعه بخش معدن

مرتضی فغانی
عضو اتاق بازرگانی تهران

با وجود عملکرد مناسب بخش معدن و صنایع معدنی کشور به ویژه در حوزه صنعت فولاد و مس، اقتصاد ایران در این حوزه با کمبودها و چالش‌های جدی مواجه است که نخستین مشکل را باید تصدی گری دولت به ویژه وزارت صمت در تعیین دستوری نرخ تولیدات این صنایع دانست

۵۸

ماهانماه دنیای سرمایه‌گذاری
آبان ۹۹ • شماره ۴۷

و ۴۳۹ هزار تن رسیده که رشدی حدود ۳ درصدی را تجربه کرده و همچنین تولید ورق گرم ۴ درصد و ورق سرد ۵ درصد افزایش و تولید ورق پوشش دار حدود ۶ درصد کاهش داشته است.

در مجموع تولید تمام محصولات فولادی از ۱۰ میلیون و ۱۷۳ هزار تن در سال گذشته به ۱۱ میلیون و ۳ هزار تن در ۶ ماهه اول سال جاری رسیده که رشدی حدود ۸ درصد را نشان می‌دهد. تولید بیلت و بلوم در مدت مذکور نسبت به سال گذشته ۱۳ درصد افزایش یافته و از ۷ میلیون و ۶۷۶ هزار تن به ۸ میلیون و ۶۳۶ هزار تن رسیده است. در همین مدت تولید اسلب با ۶ درصد رشد، از ۵ میلیون و ۴۱۳ هزار تن به ۵ میلیون و ۷۵۶ هزار تن رسیده است. همچنین تولید فولاد میانی نیز در ۶ ماهه نخست سال جاری به ۱۴ میلیون و ۳۹۲ هزار تن رسیده که در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته (۱۳ میلیون و ۸۹ هزار تن) حدود ۱۰ درصد افزایش داشته است. علاوه بر این تولید آهن اسفنجی که ماده اولیه تولید فولاد می‌باشد، از ۱۴ میلیون و ۱۸۵ هزار تن به ۱۵ میلیون و ۵۶۲ هزار تن رسیده که نسبت به مدت مشابه حدود ۱۰ درصد رشد را نشان می‌دهد.

در زمینه تولید و صادرات مس نیز صنایع معدنی کشور شاهد رشد چشمگیری بوده، به طوری که برای نخستین بار در ۶ ماهه نخست سال جاری، صادرات مس بیش از ۲/۴۵ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته و طی این مدت بیش از ۲۵۰ هزار و ۱۳۳ تن کاتد مس تولید شده که بیشتر از میزان پیش‌بینی شده برای افزایش تولید این محصول مهم بوده است. از طرفی شرکت ملی مس با تولید بیش از ۱۴۰ هزار تن کاتد مس در ۶ ماهه نخست سال جاری در حدود ۸ درصد بیش از میزان مورد انتظار بر تولید خود افزوده است. در حوزه اکتشاف معادن مس نیز در بخش حفاری عمقی، اقدامات چشمگیری انجام شده که پیش‌بینی می‌شود تا پایان امسال ۱۰۰ هزار متر حفاری عمقی اکتشافی انجام شود که حدود ۳۰ درصد نسبت به سال گذشته افزایش دارد. فروش شرکت ملی صنایع مس ایران تا پایان شهریورماه سال جاری به مبلغ ۱۶ هزار و ۱۹۵ میلیارد تومان رسیده که نسبت به مدت مشابه در سال گذشته ۶۱/۵ درصد رشد داشته است.

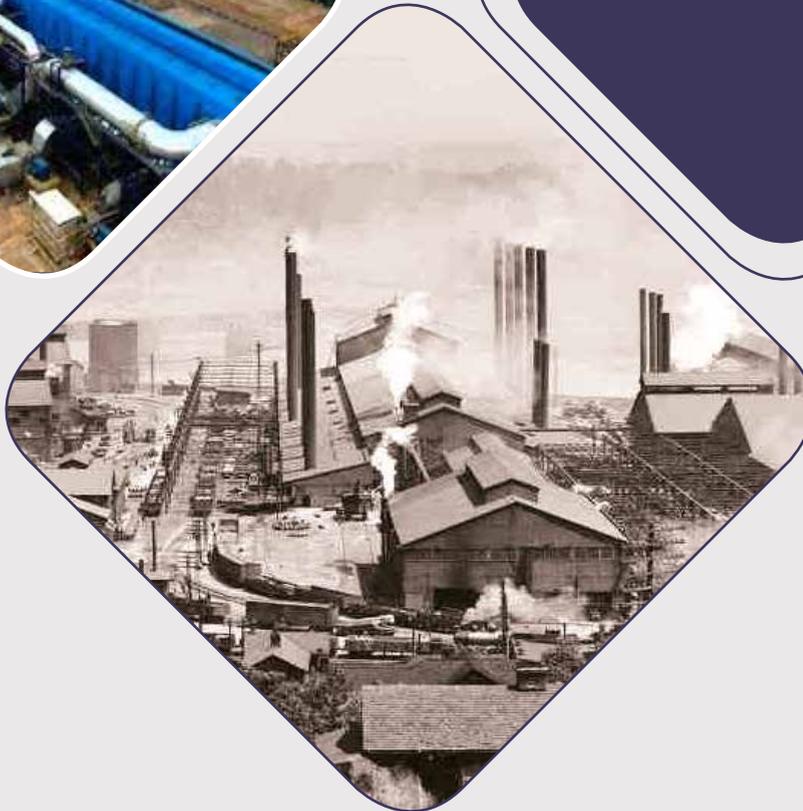
با وجود عملکرد مناسب بخش معدن و صنایع معدنی کشور به ویژه در حوزه صنعت فولاد و مس، اقتصاد ایران در این حوزه با کمبودها و چالش‌های جدی مواجه است که نخستین چالش را باید تصدی گری دولت به ویژه وزارت صمت در تعیین دستوری نرخ تولیدات این صنایع دانست که باید به طور کلی کنار گذاشته شود. سرمایه‌گذاری گسترده در بخش اکتشافات و تکمیل زنجیره تامین در بخش مواد اولیه نیز از دیگر موضوعاتی است که برای تحقق توسعه همه جانبه در بخش معدن و صنایع معدنی باید مورد توجه جدی قرار گیرد تا اقتصاد ایران بتواند برای کاهش وابستگی به درآمدهای حاصل از فروش نفت خام و جلوگیری از خام فروشی مواد معدنی گام‌های عملی و بزرگی بردارد. ■

بخش معدن در اقتصاد ایران، یکی از کانون‌های مهم برای توسعه کشور به شمار می‌رود. با وجود ذخایر غنی معدنی، انرژی ارزان قیمت و نیروی انسانی مجرب، این بخش در مقایسه با کشورهای پیشرفته جهان از نظر معدنی، به شکل مطلوبی توسعه نیافته است. با این حال در سال‌های اخیر با برنامه‌ریزی‌های انجام شده و ورود بخش خصوصی، این بخش شاهد پیشرفت‌های قابل توجهی بوده، اگر چه تا رسیدن به وضعیت مطلوب فاصله زیادی باقی مانده است. رشد شتابان حوزه معدن در ایران طی سال جاری به رغم تحریم‌های بی‌سابقه و شیوع بیماری کرونا، تداوم یافت و بررسی وضعیت تولید بخش‌های مختلف در حوزه‌های فولاد و مس که قسمت عمده صنایع معدنی در کشور را تشکیل می‌دهند، حاکی از این موضوع است.

در سال جاری ظرفیت کل تولید زنجیره فولاد ایران به ۲۳۰ میلیون تن رسید که در مقایسه با سال ۱۳۹۲، رشدی در حدود ۸۷ درصد داشته است. تولید فولاد خام در ایران نیز به حدود ۳۷ میلیون تن رسیده و انتظار می‌رود که در سال‌های آینده بخش مهمی از چشم‌انداز ۱۴۰۴ مبتنی بر تولید ۵۵ میلیون تن فولاد در کشور و رسیدن به جایگاه هفتمین تولیدکننده فولاد خام در جهان، تحقق یابد. رشد تولید فولاد در کشور در سال جاری در حدود ۶/۵ درصد بوده که بالغ بر ۱/۸۵ برابر متوسط رشد تولید این محصول در جهان می‌باشد.

بر اساس آمار منتشر شده از سوی انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران طی ۶ ماهه نخست سال جاری، مجموع تولید مقاطع طولی فولادی از ۴ میلیون و ۹۰۶ هزار تن به ۵ میلیون و ۵۶۴ هزار تن رسیده که نسبت به سال گذشته ۱۳ درصد افزایش را نشان می‌دهد. در این میان تولید تیر آهن ۱۷ درصد و میلگرد ۱۵ درصد افزایش داشته و تولید نبشی، ناودانی و سایر مقاطع نیز ۴ درصد کاهش داشته است. از سوی دیگر تولید مقاطع تخت فولادی از ۵ میلیون و ۲۶۷ هزار تن به ۵ میلیون

خواندنی‌های سرمایه‌گذاری

در این بخش می‌خوانیم:

- خودروهای برقی تقاضای جدید جهان
- ۱۰ توصیه پدر صنعت فولاد به کارآفرینان
- معرفی مهمترین شرکتهای فولادی ایران

۱۰ توصیه پدر صنعت فولاد به کارآفرینان

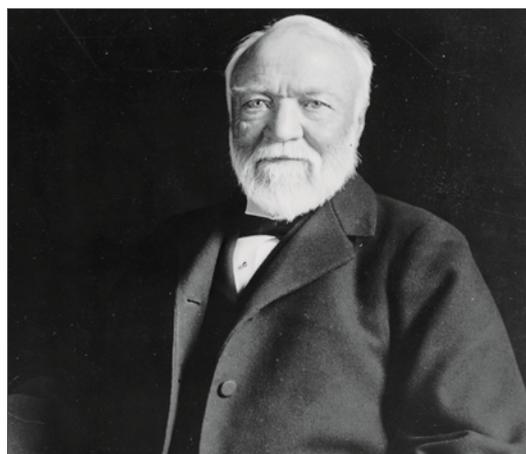
سارا نظری

نگاهی گذرا به تاریخ فولاد، پرده از واقعیت‌های مهمی در خصوص بزرگان این صنعت که در آن فعالیت داشته‌اند، برمی‌دارد که یکی از این افراد مهم «اندرو کارنگی دنگی» است که به عنوان پدر صنعت فولاد شناخته شده و تحولی اساسی در این صنعت به وجود آورده است. در این مطلب سعی داریم تا ضمن مرور زندگی این فرد شاخص در صنعت فولاد، به چند توصیه اساسی او نیز اشاره کنیم.

ثروتمند شو» مبتنی بر آموزه‌های هیل از کارنگی است. او تمام خطوط تولید را از وسایل حمل‌ونقل مواد خام گرفته تا میدان‌های ذغال‌سنگی که سوخت کوره‌ها را تامین می‌کردند، تحت تملک خود درآورد. این روش که ادغام عمودی نام دارد، موجب شد تا کارنگی، فولاد را بسیار ارزان‌تر از رقبای خود خریداری و تولید کند. با افزایش تولید و تاثیرگذاری کارخانه‌های او در سراسر کشور، کارنگی کنترل صنعت فولاد را بیشتر از گذشته در اختیار گرفت و ثروتمندتر شد. تا سال ۱۹۰۰ میلادی شرکت فولاد کارنگی در تولید فلز از کشور بریتانیای کبیر پیشی گرفت و در سال ۱۹۰۱ سهام خود را به قیمت ۴۸۰ میلیون دلار به جی.پی. مورگان، بنیان‌گذار یو.اس استیل فروخت و ثروتمندترین مرد جهان شد.

مهمترین توصیه‌های کارنگی به کارآفرینان:

- ۱- با افرادی تماس بگیر و کار کن که آنچه تو نداری را دارند.
- ۲- نگذار چیزی ذهنت را از مهمترین وظیفه و ماموریتی که داری، منحرف کند.
- ۳- تلاش بیشتر باعث ترفیع و ترقی افراد می‌شود.
- ۴- اگر نمی‌توانی برای پیشرفت و حرکت در خودتان انگیزه ایجاد کنی، محکوم به قناعت و در جازدن هستی.
- ۵- شاد و امیدوار باشی تا موفق شوی.
- ۶- کسی که تمام کارها را به تنهایی انجام دهد یا تمام بودجه خود را صرف انجام یک کار کند، رهبر موفقی نخواهد بود.
- ۷- باور کن که در آستانه یک موفقیت بی‌نظیر هستی و یک زندگی موفق و باشکوه در انتظار شماس.
- ۸- وقتی شما ثروتمند می‌شوید، وضع مالی اطرافیان تان هم بهتر خواهد شد.
- ۹- برای تمام کارهای انجام شده خود، قطعاً هدفی داشته‌اید و برای رسیدن به آن هدف، وارد عمل شده‌اید.
- ۱۰- بزرگ‌ترین هدف ممکن را برای خود در نظر بگیرید. ■

اندرو کارنگی در سال ۱۸۳۵ میلادی در اسکاتلند دیده به جهان گشود و طولی نگذشت که در اوایل دوران نوجوانی و در سال ۱۸۴۸، پدرش خانواده را به آمریکا برد تا زندگی تازه‌ای را از سر بگیرند. وی در ابتدا کار خود را به عنوان تلگرافچی و کارمند شرکت راه‌آهن پنسیلوانیا آغاز کرد و به پیشرفت شغلی قابل ملاحظه‌ای دست یافت، به طوری که با شروع جنگ‌های مدنی در آمریکا، مسئولیت راه‌آهن و تلگراف آمریکا را عهده‌دار شد.

اندروی جوان در حالی وارد آمریکا شد که تنها چند پول سیاه در جیب داشت، اما نیم قرن بعد به ثروتمندترین مرد کره‌خاکی تبدیل شد. او بنیان‌گذار شرکت فولاد کارنگی بود که بعدها به شرکت فولاد ایالات متحده یا یو.اس استیل تبدیل شد. ناپلئون هیل، نویسنده نامدار که در آن سال‌ها به عنوان خبرنگار مشغول به کار بود، با شنیدن آوازه موفقیت اندرو کارنگی نزد این مرد ثروتمند و موفق رفت و بسیاری از پُر فروش‌ترین آثار ناپلئون هیل از جمله کتاب تحسین‌شده «بیندیش و

تا سال ۱۹۰۰ میلادی شرکت فولاد کارنگی در تولید فلز از کشور بریتانیای کبیر پیشی گرفت و در سال ۱۹۰۱ سهام خود را به قیمت ۴۸۰ میلیون دلار به جی.پی. مورگان، بنیان‌گذار یو.اس استیل فروخت و ثروتمندترین مرد جهان شد

معرفی مهمترین شرکت‌های فولادی ایران

ابوالفضل علیزاده

ایران با توجه به ذخایر سنگ آهن، در ردیف بزرگ‌ترین تولیدکنندگان فولاد دنیا قرار دارد و در کنار فعالیت بخش‌های دولتی در این عرصه، بخش خصوصی نیز نقش پر رنگی را در این زمینه ایفا کرده است، ولی با توجه به محدودیت‌های موجود برای تولید این محصول در کشور و همچنین تحریم‌ها، کشور ما در خصوص صادرات فولاد عملکرد مناسبی نداشته است. در این مطلب سعی داریم تا با معرفی چند شرکت فولادی مهم، به نقش این صنعت در اقتصاد کشور بپردازیم.

شرکت فولاد مبارکه اصفهان

بدون شک این شرکت به عنوان یکی از بزرگ‌ترین کارخانه‌ها در زمینه تولید فولاد کشور محسوب می‌شود. ساخت

این مجتمع در سال ۱۳۶۰ شروع شد و در زمان جنگ تحمیلی نیز این روند همچنان ادامه داشت. اولین کوره قوس الکتریکی فولاد مبارکه در مهرماه سال ۱۳۷۰ راه‌اندازی شد و با توجه به استقبال زیاد بازار از محصولات تولیدی، افزایش تولید در دستور کار قرار گرفت، به طوری که ظرفیت تولید را به ۲/۴ میلیون تن در سال رساند. شرکت فولاد مبارکه اصفهان در سال ۱۳۹۱ تنها شرکت ایرانی بود که با کسب امتیاز ۶۵۴، تندیس زرین جایزه ملی تعالی سازمانی را از آن خود کرد.

شرکت ذوب آهن اصفهان

ذوب آهن اصفهان یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان فولاد در خاورمیانه است. در سال ۱۳۴۴ بین کشور ایران و شوروی سابق قراردادی

در خصوص احداث کارخانه ذوب آهن در ایران بسته شد که بر اساس آن، دولت شوروی سابق باید برای ساخت کارخانه ذوب آهن اقداماتی را انجام می‌داد، به همین دلیل ایران برای تامین طرح‌ها و مواد اولیه لازم، با شرکت تیاژ پروم اکسپورت شوروی شروع به همکاری کرد. با توجه به

کمبود ذخایر شناخته شده زغال سنگ و دیگر محدودیت‌ها، ظرفیت اولیه تولید فولاد ۵۵۰ هزار تن در سال در نظر گرفته شد.

شرکت فولاد خوزستان

این شرکت که در سال ۱۳۸۶ تاسیس شده، نخستین شرکتی بود که به روش احیاء مستقیم، شروع به فولادسازی کرد و در حال حاضر بعد از فولاد

مبارکه اصفهان، به عنوان دومین قطب تولید فولاد خام در ایران به شمار می‌آید. فولاد خوزستان با مساحت ۳/۸ کیلومتر مربع در فاصله ۱۲ کیلومتری اهواز و ۱۰۰ کیلومتری بندر امام خمینی (ره) در استان خوزستان واقع شده است.

کارخانه فولاد نیشابور خراسان

این مجتمع فولادی که با استفاده از بهترین تکنولوژی‌های استاندارد و مدرن در زمینه تولید فولاد فعالیت دارد، از ۱۷ واحد

متفاوت تشکیل شده که به جز ۴ واحدی که وظیفه احیای مستقیم، ذوب و ریخته‌گری را به عنوان اصلی‌ترین واحدها بر عهده دارند، دیگر واحدها فقط به عنوان پشتیبان فعالیت می‌کنند. کارخانه فولاد نیشابور خراسان با مساحت یک هزار و ۴۰۰ هکتار در ۱۵ کیلومتری شمال غرب نیشابور واقع شده است. ■

ایران با توجه به ذخایر سنگ آهن، در ردیف بزرگ‌ترین تولیدکنندگان فولاد دنیا قرار دارد و در کنار فعالیت بخش‌های دولتی در این عرصه، بخش خصوصی نیز نقش پر رنگی را در این زمینه ایفا کرده است

خودروهای برقی تقاضای جدید جهان

حامد خریمی

کارشناس دفتر ارزیابی‌های اقتصادی و مدیریت بهره‌وری حمل و نقل کشور

درصدی فروش را به خود اختصاص دادند. نکات تفکیک شده زیر قابل تامل هستند:

- تقریباً دو سوم اتومبیل‌های جدید فروخته شده در نروژ در ماه سپتامبر برقی بودند.
- با در نظر گرفتن خودروهای هیبریدی این مقدار به ۸۹ درصد افزایش پیدامی‌کند.
- سهم فروش خودروهای دیزلی و بنزینی به ترتیب ۵ و ۱/۶ درصد بوده است.
- نروژ با سهم قابل توجه اتومبیل‌های برقی و هیبریدی در جاده‌ها، کشوری پیشرو در جهان است.
- اکنون بازار اتومبیل‌های الکتریکی نروژ در حال پیشروی است و عمده خودروهای جدید ثبت شده در ماه سپتامبر برقی یا هیبریدی هستند.
- اتومبیل‌های الکتریکی ۱/۵ درصد از ۱۵ هزار و ۵۵۲ خودروی ثبت شده در سپتامبر را تشکیل می‌دهند و با احتساب سهم خودروهای هیبریدی، این مقدار تا ۸۹ درصد افزایش می‌یابد. مدل ID.3 شرکت فولکس واگن با ۱۲/۸ درصد از فروش و مدل تسلا 3 و Polestar 2.

زمانی نه چندان دور، بازار نوار کاست و ضبط صوت مُد بود و رونق فراوانی داشت، ولی این بازار، با پیدایش ضبط صوت‌های سی‌دی دار و بعدها یواس پی دار به محاق رفت و خیلی زود سیستم‌های جدید صوتی، بازار را تسخیر کرد و سیستم‌های قدیمی به انبارها و گاهی سطل‌های زباله روانه شدند. جهان با سرعت بی‌سابقه‌ای در حال تغییر و دگر دیسی است و یکی از این تغییرات چشمگیر که به زودی دنیا با آن روبه‌رو خواهد شد، کاهش یا توقف تولید خودروهای بنزینی و جایگزینی آن‌ها با خودروهای برقی خواهد بود. بازاری که به سبب به صرفه بودن و رویکرد پایداری‌شان خیلی زود با استقبال عمومی مواجه شده و کارخانه‌های خودروساز با توجه به ظرفیت عظیم اقتصادی نهفته در آن، شتابان و با تمام قوا به سمت تولید آن پیش خواهند رفت. در این مقاله تلاش شده تا تجربه کشور نروژ را در زمینه تولید و عرضه خودروهای برقی، برای خوانندگان محترم دنیای سرمایه‌گذاری تشریح نماییم، تجربه‌ای که دیر یا زود دامنه‌اش به مرزهای دیگر کشورها از جمله ایران خواهد رسید.

خودروهای برقی طی ماه‌های گذشته در نروژ، سهم ۶۰

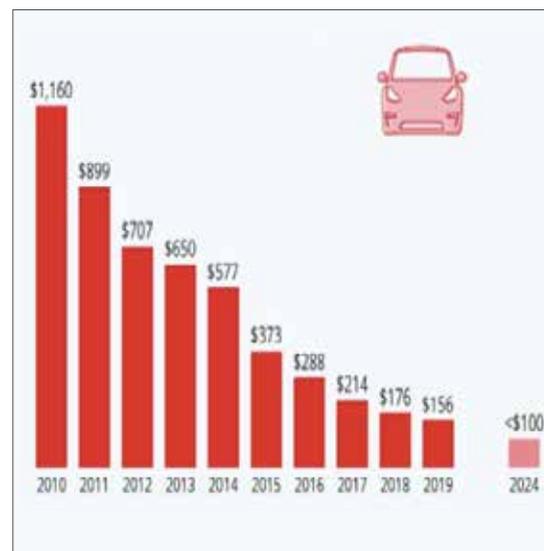
(باتری‌های استفاده شده در خودروی Tesla's Model 3 توانی در محدوده ۵۰ تا ۷۵ کیلووات ساعت دارند) منبع: statistica

کشور نروژ قصد دارد تا ۱۰۰ درصد فروش اتومبیل‌های جدید در این کشور پس از سال ۲۰۲۵ را به ناوگان برقی اختصاص دهد. سهم بازار پیش‌بینی شده برای خودروهای برقی در سال ۲۰۲۰، ۳ درصد فروش جهانی می‌باشد و عملکرد این کشور فراتر از این میانگین است. از آنجا که سرعت اجرای این برنامه افزایش قابل ملاحظه‌ای داشته است، نروژ به زودی تخفیف‌های مربوط به این خودروها را کاهش خواهد داد. از سال آینده نرخ مالیات جاده‌ای برای وسایل نقلیه الکتریکی که در حال حاضر تا ۹۰ درصد از تخفیف بهره‌مند می‌شوند، همانند موتورسیکلت به ۲۲۹ دلار در سال افزایش می‌یابد. اگرچه هزینه پرداختی معادل ۷۰ درصد هزینه پرداختی اتومبیل‌های احتراق داخلی خواهد بود، اما مدیر عامل شورای ترافیک جاده‌ای نروژ (OFV)، بر این باور است که با افزایش سهم اتومبیل‌های الکتریکی باید آن‌ها میزان بیشتری از هزینه شبکه جاده‌ای نروژ را متحمل شوند، چرا که آلودگی صوتی اتومبیل‌های برقی در سرعت بیش از ۵۰ کیلومتر به اندازه سایر اتومبیل‌ها است و میزان ذرات معلق سایشی و سطح اشغالی مشابه با سایر خودروها دارند.

داده‌های جدید یکی از شرکت‌های لیزینگ خودرو در نروژ نشان می‌دهد که حتی با برنامه پیشنهادی برای کاهش تخفیف‌های خودروهای برقی، مالکیت خودروی الکتریکی همچنان ارزان‌تر از سایر اتومبیل‌هاست. تجزیه و تحلیل هزینه ماهانه مالکیت خودرو به‌طور متوسط طی یک دوره چهارساله، نشان می‌دهد که یک اتومبیل برقی در نروژ به‌طور متوسط ۸۸۳ دلار در ماه هزینه خواهد داشت، این هزینه برای یک خودروی بنزینی یک هزار و ۲۰۰ دلار و برای یک خودروی دیزلی یک هزار و ۷۵۰ دلار است که این ارقام شامل سوخت، استهلاک، مالیات، بیمه و نگهداری است. همچنین بر طبق این داده‌ها در حال حاضر در ۱۴ کشور اروپایی شامل فرانسه، آلمان، اسپانیا و انگلیس، رانندگی یک ماشین الکتریکی با اندازه متوسط، هزینه کمتری از استفاده از مدل مشابه آن با سوخت فسیلی در پی خواهد داشت. اکنون این سوال پیش روی ما قرار دارد: نحوه حمایت از خودروهای برقی در کشور ما چگونه خواهد بود؟ ■

شرکت ولوو پر فروش‌ترین خودروها بوده‌اند. آخرین داده‌های شورای ترافیک جاده‌ای نروژ نشان می‌دهد که تا اواسط ماه اکتبر ۲۰۲۰ میلادی اتومبیل‌های الکتریکی تقریباً ۶۵ درصد از فروش را تشکیل داده‌اند و به نظر می‌رسد که این روند ادامه خواهد داشت. مدت‌هاست که نروژ به عنوان کشور پیشرو در به کارگیری اتومبیل‌های الکتریکی مورد ستایش قرار گرفته و مشوق‌ها و مزایای بسیاری از جمله کاهش عمده در مالیات خرید و عوارض جاده‌ای را برای خریداران و رانندگان فراهم می‌کند. علاوه بر این خودروهای الکتریکی مشمول تخفیف حداقل ۵۰ درصدی در هزینه‌های پارکینگ، عوارض جاده‌ای و هزینه حمل توسط کشتی می‌شوند و امکان استفاده از خطوط ویژه اتوبوس را دارند. با پیشرفت‌های سال‌های اخیر و کاهش هزینه باتری، اکنون کشورهای جهان می‌توانند در مسیر افزایش سهم خودروهای الکتریکی قدم بردارند. بر اساس تحقیقات بلومبرگ، هزینه بسته باتری لیتیوم یون برای یک ماشین الکتریکی از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۹ حدود ۸۷ درصد کاهش یافته است.

قیمت میانگین باتری برای خودروهای برقی (دلار بر کیلووات ساعت) (وزن دهی شده بر اساس میزان فروش)

مدت‌هاست که نروژ به عنوان کشور پیشرو در به کارگیری اتومبیل‌های الکتریکی مورد ستایش قرار گرفته و مشوق‌ها و مزایای بسیاری از جمله کاهش عمده در مالیات خرید و عوارض جاده‌ای را برای خریداران و رانندگان فراهم می‌کند

الاختـيار

نائب الرئيس التنفيذي لمجمع أروم للصلب التابع لشركة أمان آباد لمصنعي الصلب:
تقليل مبيعات الخام معالجة المعادن

ذكر أحد أعضاء مجلس إدارة شركة بيرسام
زيادة تكاليف إنتاج خام الحديد

أعلن الرئيس التنفيذي لبورصة الطاقة
السعي لإطلاق سوق تحسين الطاقة والبيئة

أكد الرئيس التنفيذي لشركة «خودرو قالب»
الحاجة إلى توظيف خبراء لتطوير صناعة قطع الغيار

اقترح رئيس مجلس إدارة اتحاد منتجي الخرسانة في طهران
خفض التكاليف وتحسين جودة الإنتاج الخرساني من
خلال إنشاء مدينة خاصة

رئيس اللجنة الفنية لاتحاد مصنعي الخرسانة الجاهزة والأجزاء الخرسانية في إيران:
تضاعف الزلازل في إيران الحاجة إلى مراقبة إنتاج الخرسانة

العلاقات الاقتصادية بين إيران وتركمانستان

مرتضى فغانى
عضو غرفة تجارة طهران
توفير عائدات الدولة من النقد الأجنبي من خلال تطوير
قطاع التعدين

«عالم الاستثمار»؛ تجربة مشروع تجاري ناجح

إيران هي دولة ذات حضارة آلاف السنين، لديها ثاني أكبر احتياطي من الغاز في العالم، و المعادن المتنوعة و الموارد الهيدروكربونية الغنية والتنوع المناخي الغني وتبلغ مساحتها ١٦٤٨٠٠٠ كيلومتر مربع ويبلغ عدد سكانها أكثر من ٨٠ مليون انها سوق الاستراتيجية الرئيسي في الشرق الأوسط، وقد جذبت اهتمام العديد من الشركات الصناعية والتجارية والخدمية. في غضون ذلك، تسببت علاقات إيران القديمة والحارة والمستقرة مع جيرانها، وخاصة الدول العربية، في الحاجة إلى الاعتراف وخلق سياق للتواصل المتبادل بين الشركات الإيرانية والشركات النشطة في البلدان المجاورة التي قررت أن يكون لها وجود فعال في هذه السوق الهامة. لقد جعلتنا هذه الحاجة، باستخدام المعلومات والقدرات الإعلامية، مع أذواق جمهور الصحافة، جسراً بين رجال الأعمال والحرفيين من إيران وجيرانها.

عالم الاستثمار هو واحد من أكثر المنشورات تأثيراً في مجال الاقتصاد الإيراني الذي يسعى للاستفادة من الرأي الجماعي لكبار التنفيذيين والمديرين وأساتذة الجامعات والخبراء لتقديم فرص الاستثمار في مختلف قطاعات التصنيع والصناعة، السياحة، التجارة و الخدمات.

تنشر هذه المجلة الشهرية في ستة أقسام منفصلة على النحو التالي و ستنشر هذه المجلة مرة في الشهر وفي اليوم الأول من الشهر.

١- قسم الطاقة، ويشمل مجالات النفط والغاز والبتروكيماويات ومحطة الطاقة والصناعات المنبع والمصب.

٢- قسم الصناعة، ويغطي مواضيع التصنيع والشركات الصناعية في مختلف المجالات.

٣- يقوم قسم سوق رأس المال بتقييم آخر التطورات والتطورات في مجال سوق الأوراق المالية والبنك والتأمين والسياسة النقدية.

٤- وفي الوقت الذي يعكس فيه قسم الاقتصاد الكلي آراء الشخصيات البارزة، فإنه ينتقد قرارات وإجراءات كبار المسؤولين التنفيذيين الإيرانيين بشأن تنفيذ سياسات الاقتصاد الكلي للبلد.

٥- قسم القضايا الخاصة؛ يبحث على وجه التحديد في فرص وتحديات الاستثمار في الأعمال التجارية في كل قضية.

٦- قسم القراءة؛ يتضمن محتوى داخلياً وخارجياً مثيراً للاهتمام حول الأفراد الذين حققوا نجاحاً خاصاً في أعمالهم أو إنتاجهم.

جمهورنا الأعزاء؛ الآن "عالم الاستثمار" أمامكم بثلاث لغات: الفارسية والعربية والإنجليزية. إن عهدنا معكم هو احترام التوقعات، بكل القدرة على النجاح، والعمل معاً لبناء مستقبل أفضل. نحن على يقين من أن دعمكم هو لرعائنا.

نحن فخورون بدعوتكم للاتصال بالناشر من خلال تقديم معلومات أو إدراج إعلانكم.

صاحب الامتياز: مرتضى فغانى

الرئيس التنفيذي: حميد اسدى

رئيس التحرير: فرهاد اميرخانى

المدير التجارى: سارة نظرى

المرجم: سعيد عدالت جو

اتصل بنا:

شارع شهيد مفتح، زقاق مرزبان نامه، لوحه رقم ٢٧، الوحدة الثامنة

رقم الفاكس: ٨٨٦٤٧٨٦ ٩٨٢١+

رقم الهاتف: ٨٨٦٤٨٤٢ ٩٨٢١+

رقم الهاتف المحمول: ٩٨٠ ٩١٢٧٧٠٧٧٤٥

الرمز البريدي: ١٥٨٧٥-٨٩١٥

موقع الكتروني: <http://dsg-m.ir>

البريد الإلكتروني: d.sarmayeh@gmail.com

صناعة البتروكيماويات في إيران على وشك تحول

حميد اسدي

لطالما اعتبرت إيران، بمواردها الهائلة من النفط والغاز، قوة مهمة في مجال التصدير وإمدادات الطاقة، لكن اقتصاد بلادنا عانى دائماً من احتكار الإنتاج والتقلبات بسبب تغيرات الأسعار

بسبب اعتمادها على البيع من مواردها الخام. وبسبب هذه المشاكل، فإن استكمال سلسلة القيمة وتحويل موارد الطاقة إلى سلع ذات قيمة مضافة أعلى من أجل زيادة أرباح النقد الأجنبي وزيادة فرص العمل وتنويع الاقتصاد، قد أخذ في الاعتبار من قبل صانعي السياسات الاقتصادية. نظراً لخص الوصول إلى المواد الخام، والوصول إلى الأسواق الدولية والإقليمية، والبنية التحتية الصناعية والبشرية المناسبة، تعد صناعة البتروكيماويات من أهم القطاعات لاستكمال سلسلة القيمة، بحيث تكون الصناعة ذات الاستثمارات التي تمت في التسعينيات والأعوام من عام ٢٠٠٠ إلى عام ٢٠١٠ أصبح الآن أحد أهم مراكز إنتاج البتروكيماويات في المنطقة. من ناحية أخرى، ارتفع إنتاج المنتجات البتروكيماوية من ٥٦ مليون طن في عام ٢٠١٣ إلى ٦٦ مليون طن في عام ٢٠١٩، ومن المتوقع أن يضاف ٢٥ مليون طن إلى الطاقة الإنتاجية لهذه الصناعة هذا العام، مع افتتاح المشاريع. على أن تكتمل بحلول نهاية العام. في المستقبل، ستصل الطاقة الإنتاجية للبتروكيماويات في البلاد إلى ١٠٠ مليون طن سنوياً بقيمة ٢٥ مليار دولار.

يعد استكمال سلسلة الإنتاج، وخلق التنوع في المنتجات، وتوفير الغذاء للصناعات المحلية، وكذلك زيادة قيمة محفظة المنتجات لهذه الصناعة من بين أهم التدابير على جدول أعمال مسؤولي الصناعة. من خلال اتخاذ هذه الإجراءات في الأشهر الستة الأولى من هذا العام، سجلت المنتجات البتروكيماوية التي يبلغ وزنها ٣٠,٥ مليون طن، زيادة بنسبة ٧,٩ في المائة في هذه الفترة.

وفقاً لإنتاج ثمانية منتجات بتروكيماوية أساسية في صناعة البتروكيماويات في البلاد، بلغت الطاقة الإنتاجية لهذه المنتجات في عام ٢٠١٨ في العام ٦٤٢ مليون طن، والتي ستصل إلى ٨١٠ مليون طن بحلول عام ٢٠٢٥. في الوقت الحالي، إيران، بإنتاج ٢٣ مليون طن، تمثل حوالي ٣,٦٪ من إنتاج المنتجات الأساسية في العالم، ووفقاً للخطة الحالية، من المتوقع أنه في عام ٢٠٢٥، ستكون حصة بلادنا من هذه الكمية ٦,٢٪. في غضون ذلك، سيزداد إنتاج البروبيلين بنسبة ١٤٥٪ والإيثيلين بنسبة ٧٣٪ والأمونيا بنسبة ٦٥٪ والميثانول بنسبة ٢٤٥٪. ومع ذلك، فإن التطور غير المتوازن في صناعة البتروكيماويات المنبع بسبب أسعار العلف، والعقوبات الواسعة ضد صناعة البتروكيماويات في البلاد، ومشاكل التحويلات المالية في الصادرات، والقضايا المتعلقة بدور الحكومة في تحديد أسعار المنتجات، هي بعض المشاكل التي تواجه صناعة البتروكيماويات الإيرانية. أخيراً، تجدر الإشارة إلى أنه إذا تمت إدارة المشكلات الحالية بشكل صحيح، يمكننا أن نأمل أن تستحوذ إيران في السنوات القادمة على حصة كبيرة من سوق المنتجات البتروكيماوية الأساسية في جميع أنحاء العالم. ■

الفرصة الذهبية للاقتصاد الإيراني في مونديال قطر

فرهاد أميرخاني

صافرة انطلاق مونديال ٢٢، المعروفة باسم قطر ٢٠٢٢، في المستقبل غير البعيد؛ وسيتردد صداها في تمام الساعة ١٣:٠٠ بالتوقيت المحلي يوم ٢١ نوفمبر ٢٠٢٢ في استاد البيت في قطر. هذه هي أول بطولة لكأس العالم تستضيف فيها دولة صغيرة من الشرق الأوسط مساحتها ١١٤٩٣ كيلومتراً مربعاً ويبلغ عدد سكانها ٢,٦ مليون نسمة هذه السلسلة من المسابقات الشعبية والدولية. لسنوات، اعتبرت الدول كأس العالم لكرة القدم فرصة اقتصادية فريدة وليست حدثاً رياضياً بحتاً، ولهذا السبب كانت هناك دائماً منافسة قوية على كأس العالم. الآن السؤال الذي يطرح نفسه هو أنه بالنظر إلى جوار إيران مع قطر، كيف يمكن لبلادنا الاستفادة المثلى من هذه البطولة الرياضية الاقتصادية الفريدة التي يبلغ حجم مبيعاتها أكثر من آلاف المليارات من الدولارات؟ هل يمكن لإيران المساهمة في توريد مواد البناء والعمالة والضروريات الأخرى مثل المنسوجات والإلكترونيات وغيرها من المواد ذات القطر؟ في مجال السياحة، هل إيران مستعدة لاستضافة عدد كبير من السياح الوافدين إلى المنطقة؟ من المثير للاهتمام أن نلاحظ أن قطر تستكمل حالياً بسرعة البنية التحتية وإنشاء أروع الملاعب والفنادق والمراكز الترفيهية وخطوط النقل الجوي والبري والسكك الحديدية والبحرية بمعايير FIFA الصارمة لاستيعاب ٣٢ فريقاً، على الرغم من تفشي كورونا عالمياً. من بلدان مختلفة مع السياح في بلدهم. لكن رغم كل الخطط، أعلن رئيس الاتحاد العالمي لكرة القدم، جوني إنفانتينو، العام الماضي، عن إمكانية إقامة مونديال ٢٠٢٢ مع ٤٨ فريقاً في قطر. وتحقيقاً لهذه الغاية، اقترح الفيفا أنه نظراً للزيادة، يمكن لجيران قطر استضافة كأس العالم بالشراكة، ونشر قائمة بالدول التي يمكن أن تتأهل لاستضافة كأس العالم ٢٠٢٢ مع قطر. وبحسب القائمة، فإن البحرين والكويت وعمان والمملكة العربية السعودية والإمارات العربية المتحدة مؤهلة للاستضافة. على الرغم من أن اسم إيران لا يظهر في القائمة المقدمة؛ ومع ذلك، وبسبب المشاكل السياسية للسعودية، تم استبعاد الإمارات والبحرين ومصر من القائمة مع قطر. في العام الماضي، أعلنت عمان رسمياً أنها ليست مستعدة بأي حال من الأحوال للمشاركة في استضافة كأس العالم.

في ظل غياب هذه الدول، هناك الآن مجال لإيران للمشاركة مع قطر في المجالين الاقتصادي والسياحي، سواء قبل المونديال أو خلاله، وهذه فرصة ذهبية للمسؤولين والناشطين الاقتصاديين لأخذ الزهرة الذهبية بحكمة. عمل. دعهم يقفون هذا الباب مفتوحاً، ومن خلال اتفاق يربح فيه الجميع، سوف يحققون إنجازاً عظيماً لاقتصاد بلادنا. ■

صرح الرئيس التنفيذي لمجموعة شكري الصناعية:

تطوير صناعة الصلب في البلاد دون تدخل الحكومة

شهدت صناعة الصلب في البلاد كصناعة إستراتيجية تقدماً مذهلاً في العقد الماضي، بحيث أصبحت إيران حالياً من بين أكبر ١٠ دول منتجة للصلب في العالم، ولكن على الرغم من هذه التطورات بسبب القدرات الحالية في مجال الاحتياطات المعدنية والطاقة والبنية التحتية والنقل والتكنولوجيا، لم يصل بلدنا بعد إلى المركز المطلوب في صناعة الصلب العالمية. من أجل التعرف بشكل أكبر على الوضع الحالي لهذه الصناعة في الدولة، والعقبات التي تحول دون ازدهارها وازدهارها، وكذلك تأثير الوضع الحالي على أنشطة شركات الصلب، ذهبنا إلى المهندس جهاندار شكري، الرئيس التنفيذي لشركة مجموعة شكري الصناعية وتحدثت معه. مع تاريخ لأكثر من ١٥ عاماً من النشاط في صناعة الصلب في البلاد في محافظة كرمانشاه، فهو من الجيل الثالث من العائلة التي عملت لأكثر من ٧٠ عاماً من أجل إنشاء وازدهار وازدهار الصناعة الإيرانية في غرب البلاد وتحدثت معه. في ما يلي نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

تتكون هذه المجموعة من ٤ مصانع مختلفة تعمل في مجال الصهر والاختزال والدرفلة وإنتاج الآلات الصناعية. من ناحية أخرى، تعمل شركة جهان فولاد غرب بطاقة ٣٠٠ ألف طن في إنتاج قطاعات الصلب وشركة سيما فولاد جهان بطاقة إنتاجية ٢٠٠ ألف طن من حديد التسليح وشركة جهان صنعت كرمانشاه تنشط في إنتاج الآلات الصناعية في مجال الدرفلة. والصهر. كما شهد إنشاء مجموعة شكري الصناعية بسعة ٣٠٠ ألف طن من السبائك و ٢٠٠ ألف طن من الحديد الإسفنجي تقدماً بنسبة ٨٠٪ حتى الآن.

بالإضافة إلى وحدة الصهر والصب والتجديد، فإن إنشاء محطة طاقة بقدرة ١٢ ميجاوات باستخدام الطاقة الناتجة من تشغيل فرن الاختزال هو على جدول أعمال هذا المجمع، وقد تم الآن الانتهاء من ٦٠٪ منه، وغني عن القول أنه مع إنشاء هذه الوحدة، بالإضافة إلى الحد من تأثير الغازات الملوثة على البيئة، سيتم منع فقدان موارد الطاقة وسيتم استخدام غازات العادم لوحدة الاختزال لتوليد الكهرباء.

كانت هذه المجموعة موجهة للتصدير منذ إنشائها وتم إنشاؤها لبيع منتجاتها إلى البلدان المجاورة والأسواق العالمية الأخرى. يعد الموقع الجغرافي لمحافظة كرمانشاه في محيط العراق وقربها من أسواق سوريا ولبنان وتركيا والقدرات الموجودة في هذه المحافظة من أهم العوامل التي تحدد الاستراتيجية الكلية لمجموعة شكري الصناعية. قبل تفشي كورونا تم تصدير حوالي ٨٠٪ في عام ٢٠١٩، أكثر من ٧٠٪ من إجمالي منتجات هذه المجموعة إلى الخارج. على الرغم من انخفاض صادراتنا هذا العام بسبب تفشي فيروس كورونا وإغلاق حدودنا، نأمل أنه بمجرد حل هذا الوضع، سنعود إلى وضعنا السابق ونستأنف أنشطتنا التصديرية. ■

الثورة المعدنية تراث دائم للاقتصاد الإيراني

تعد إيران واحدة من أغنى خمس دول في العالم من حيث الموارد المعدنية والطبيعية بقيمة ٣٧,٣ تريليون دولار، ومن أهم مكونات هذه الموارد وأكثرها قيمة المعادن.

دكتور بهرام شكوري

رئيس لجنة التعدين والصناعات

المعدنية بغرفة إيران

تقع بلادنا على الحزام الذهبي لخاص الحديد والنحاس والذهب ولها احتياطات ثمينة للغاية، لكن الاكتشافات التي تحققت في البلاد

سطحية وغير كافية، ويبدو أن معظم احتياطات البلاد المعدنية ما زالت غير مكتشفة، ومعظم الاستكشافات سطحية تماماً. في الوقت الحاضر، يتم استخراج المعادن في العالم من عمق يزيد عن ١٠٠٠ متر ويبلغ متوسط الحفر في معادن البلاد ٥٠ متراً فقط. يعتمد استهداف الرؤية ٢٠٢٥ في قطاع التعدين والصناعات المعدنية أيضاً على الاستكشافات السطحية.

من ناحية أخرى، فإن ٩٥٪ من مساحة الدولة مملوكة بشكل أساسي لثلاث منظمات بيئية، وهي منظمة إدارة الغابات والمراعي ومستجمعات المياه ومنظمة الطاقة الذرية. وفقاً للإحصاءات والمعلومات المتوفرة، نظراً لمعارضة منظمة البيئة ومنظمة الغابات والمراعي ومستجمعات المياه، فإن الاحتياطات المعدنية القيمة محصورة في ٨٠٪ من البلاد وهي حالياً غير قابلة للاستخراج، مع وضع المعايير والمعايير البيئية في العالم، يتم تنفيذ عمليات التعدين في مناطق متشابهة بأقل ضرر، وبعد الانتهاء من المعدن، يتعين على المشغلين الاستثمار لإعادة تأهيل البيئة.

تظهر تنبؤات الاتجاهات التكنولوجية والاقتصادية أن بعض المعادن ستواجه انخفاضاً خطيراً في الطلب في المستقبل، وإذا لم يتم استخراجها وتصديرها، فسوف تفقد قيمتها الاقتصادية والسوقية قريباً. وفقاً للاحتياطات المحددة وكذلك الإنتاج الحالي لأحجار البناء في البلاد، والتي يتم استهلاك ٩٣٪ منها محلياً ويتم تصدير ٧٪ منها، سيكون لإيران احتياطات من الحجر لمدة ٣٠٠ عام قادمة. وفي غضون ذلك، تصدر إيطاليا ٢٢ بالمائة من الأحجار المكسرة سنوياً كمهد للمعدات والآلات لمعالجة وإنتاج أحجار البناء المصنعة، بينما تصدر تركيا ٧٥ بالمائة من أحجارها المستخرجة بشكل خام سنوياً. تمثل صادرات تركيا من أحجار البناء أكثر من ٥ مليارات دولار من سوق ٢٤ مليار دولار (٢٠٪)، لكن إيران تكسب ٣٥٠ مليون دولار سنوياً (حصة ١,٤٪) على الرغم من احتياطاتها الغنية والقيمة.

لتحقيق هذا الهدف، فإن حضور المعارض والفعاليات الدولية، وجذب الاستثمار الأجنبي، وما إلى ذلك أمر ضروري لكسب المال من الصناعات المعدنية واستبدال هذا المجال باقتصاد النفط. ■

صرح الرئيس التنفيذي لشركة "بارسيان هوشمند" الكشف عن المنصة الإلكترونية لترتيب القدرة التنافسية للشركات

تعد مسألة الشفافية من المقومات الأساسية للنمو والتطور في اقتصاد أي دولة. ومن ثم، يتم إنشاء شركات التصنيف في مجالات مختلفة لتوفير معلومات متماسكة حول مستوى الإنتاجية والكفاءة والوضوح العام للشركات. في هذا الصدد، تحدثنا مع فرشيد شكر خديبي، الرئيس التنفيذي لمجموعة بارسيان هوشمند، وهي شركة قائمة على المعرفة، لها تاريخ طويل في مجال التصنيف. يتمثل النشاط الرئيسي لمجموعة بارسيان هوشمند في جمع بيانات الشركة ومعالجتها بناءً على نماذج بسيطة مثل المبيعات أو تصنيف الأرباح، والنماذج متعددة المتغيرات التي يتم فيها فحص العديد من المؤشرات في وقت واحد، فضلاً عن استخدام أساليب النمذجة المتقدمة، مثل الشبكات العصبية والذكاء الاصطناعي وما إلى ذلك لبناء وتقديم نموذج جديد. تخطط الشركة أيضاً لتقديم منتج من 17 عاماً من الخبرة بالإضافة إلى حزمة كاملة من المعلومات والبيانات الخاصة بالشركات في المنصة عبر الإنترنت لتوفير التواصل بين الشركات والأفراد والمحللين والخبراء لتسهيل الوصول إلى تقاريرهم السنوية. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة. بدأ نشاط الفريق في عام 2003 ومهمته الرئيسية هي تصنيف الشركات التي تمتلك أكبر قاعدة بيانات لمعلوماتها. مجموعة بارسيان هوشمند هي أيضاً مؤسس أنظمة التصنيف في البلاد، والتي كانت تنفذ هذه المهمة نيابة عن غرفة التجارة منذ عام 2006، وبعد جمع بيانات الشركة، قامت بتصنيفها ونماذجها. أي أنه يحول القضايا النوعية، مثل كيفية أداء الشركة وكيف تعمل، إلى قضايا كمية ويحدد المتغيرات التي يجب نمذجتها. تم تنفيذ النشاط الدراسي لهذه الشركة في الغرفة التجارية منذ عام 2006 ومنذ عام 2011 تم تصنيف أعضاء الغرفة التجارية. قامت مجموعة بارسيان هوشمند، بعد 5 سنوات من الجهود المركزة في هذا المجال، بوضع اللمسات الأخيرة على الموافقات القانونية بموافقة مجلس الوزراء في عام 2009، وبدأ ترتيب أعضاء الغرفة في بداية عام 2011، ولكن بسبب التحديات واجه مكتب وزارة الصناعة والتعدين والتجارة ومكافحة التهريب عقبات، وفشل في متابعة باقي أهدافه وأنشطته. ونتيجة لذلك، ستتعرض عملية إدراج الشركات في البورصة وشفافية البورصة، ولن تتحقق أهدافنا في إنشاء مؤسسة تحت إشرافها لن تفلت أي شركة من قضية الشفافية.

الخاصة، مما أدى إلى وجود أفراد غير شفافين وحتى فاسدين في النظام الاقتصادي للدولة. الشفافية هي أحد المتطلبات الأساسية لبيئة الأعمال، بما في ذلك سوق الأوراق المالية. إذا تم تصنيف شركات الدولة، وخاصة الشركات المدرجة، بشفافية، فسيتم تقييم وضع الشركات وقيمتها الجوهرية بشكل أفضل، وهذه المشكلة، على الرغم من أنها ستؤدي إلى هبوط سوق الأسهم في المدى القصير، سوف تتسبب الكفاءة على المدى الطويل. سؤال الرئيس هو لماذا لا يحق للأخريين الكشف عن واقع سوق رأس المال بحجة أن سوق رأس المال متوتر؟ لكن خوفاً من حدوث أزمة في سوق رأس المال، لا يوجد حتى الحق في التعليق على هذه المشكلة. سؤال الرئيس هو لماذا لا يحق للأخريين الكشف عن واقع سوق رأس المال؟ تتمتع شركتنا بأكثر قدر من التصنيفات الائتمانية في الدولة. تم تنفيذ ما يقرب من 7800 مشروع تصنيف في الشركة، والتي تأتي مع برامج التحليل، ومنصات التصنيف، وقاعدة المعلومات، وما إلى ذلك. وتشمل الأنشطة الفرعية للشركة أيضاً مؤشرات التحسين المقارنة، ومهرجان الإنتاجية الوطنية، وتشخيصات الأعمال، ومجموعة آلية المؤشرات غير المالية، طبيعة عملنا هي تقييم مخرجات الشركات وتصنيفاتها، ولسنا راضين فقط عن الشركات المدرجة. يعد إطلاق هذه المنصة عبر الإنترنت أمراً مهماً للغاية لتنمية اقتصاد البلاد وشفافيتها. هدفنا هو أن تكون شرائح مختلفة من السكان قادرة على استخدامها. أحد القطاعات المستهدفة لدينا هو مجتمع الصحافة والإعلام في البلاد. سيتم تخصيص جزء من المنصة للمجموعة حتى تتمكن الشركات من الرد مباشرة على المرسلين. نظراً لأن مجموعة بارسيان هوشمند لها تاريخ طويل في التواصل مع الشركات، فقد تم أيضاً توفير منصة لهذه الاتصالات. ■

نائب الرئيس التنفيذي: لمجمع أروم للصلب
التابع لشركة آمان آباد لمصنعي الصلب

تقليل مبيعات الخام معالجة المعادن

يلعب التعدين والاستثمار في هذا القطاع دوراً مهماً في النمو الاقتصادي والتنمية للبلاد. تمتلك الشركة أيضاً معرفة بمعالجة المعادن المختلفة، بما في ذلك إنتاج سبائك المغنيسيوم من الدولوميت، ومركبات الحديد، وما إلى ذلك، وتلعب حالياً دوراً مهماً في زيادة القيمة المضافة لقطاع التعدين. من أجل التعرف بشكل أكبر على أنشطة هذا المجمع، تحدثنا مع محمد رضا آمان آبادي، نائب المدير العام لمجمع أروم للصلب التابع لشركة آمان آباد لمصنعي الصلب. في ما يلي نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

بدأ هذا المجمع نشاطه في عام ١٩٨٦ في مجال إنتاج أجزاء الصب وأجزاء السبائك المستخدمة في التعدين وإنشاء الطرق والصناعات المختلفة، وحالياً يعملون حوالي ٢٠٠ موظف من ذوي الخبرة والمتخصصين في ٣ ورش مساحة تزيد عن ١٥ ألف متر مربع في هذا المجمع. مجال خبرة الشركة هو تصميم وإنتاج الآلات التي تتطلبها مصانع التكسير، ومعالجة المعادن في شكل تصنيع الآلات، وكذلك تنفيذ مشاريع شاملة ومشاريع EPC لمختلف المعادن بما في ذلك خام الحديد والنحاس والذهب والمساحيق الدقيقة.

تشمل التقنيات المستخدمة في تصميم وتصنيع معدات الشركة استخدام طرق صب جديدة مثل الرغوة الأخيرة، وبرامج المحاكاة في تصميم الصب والأجزاء، وأنظمة التحكم والأدوات الدقيقة، والقطع باستخدام الحاسب الآلي، بالإضافة إلى استخدام الأدوات الموجودة التقنيات في الاختبارات المدمرة.

منتجات الشركة لها المتقدمون الخاصون بها نظراً لجودتها العالية ووفقاً لاحتياجات وأذواق عملائها، كما أن مصانع الصلب و الزجاج ووحدات التكسير ومصانع الأسمت وما إلى ذلك من بين عملائنا المحليين الرئيسيين. وتجدر الإشارة إلى أن العديد من منتجات هذه المجموعة يتم تصديرها إلى دول آسيا الوسطى وكازاخستان وتركمانستان وأرمينيا وجورجيا وطاجيكستان وأفغانستان والعراق وتركيا ودول أفريقية مثل سيراليون والكاميرون والإمارات العربية المتحدة.

من أهم تدابير هذا المجمع من أجل تحسين أنشطته تغيير أنظمة الإدارة التي تحتاجها اليوم كل شركة لها تاريخ طويل وخبرة، والآن يجب تشكيل التفكير والإدارة بناءً على احتياجات اليوم. إن استخدام التقنيات الحديثة، والتغيرات في عمليات الإنتاج والأعمال، وخاصة استخدام القوى العاملة الشابة والمتخصصة هي تدابير أخرى يتم اتخاذها في هذه الشركة. ■

تم أدائه في معارض MINEX٢٠٢٠ و
iMat٢٠٢٠ الدوليين:

دراسة فرص الاستثمار في القطاع التعدين و الصناعات التعدينية والمعدنية في إيران

المعرض السنوي التاسع لفرص الاستثمار في صناعات التعدين والتعدين في إيران (MINEX٢٠٢٠) والمعرض الدولي التاسع للمواد وهندسة المعادن (iMat٢٠٢٠)، وهو أحد أكبر معارض التعدين والصناعية في البلاد والشرق الأوسط مع وجود أكثر من ١٣٠ شركة ومؤسسة محلية. عقدت وفود أجنبية في مصلي الإمام الخميني الكبير في الفترة من ٨ إلى ١٠ أكتوبر. أقيم المعرض في ثلاثة أقسام رئيسية هي: التنقيب عن المعادن واستخراجها ومعالجتها إلى علم المواد وهندسة المعادن والصب والوصول إلى المنتج النهائي. في هذا الحدث المهم، الذي حضره العديد من صناعات معدات وآلات التعدين، وصناعات التعدين، وشركات الاستثمار المختلفة، والمؤسسات المالية والائتمانية والمهندسين الاستشاريين، جرت محاولة لإحضار سلسلة المعادن الكاملة إلى المسبك.

وأعرب الدكتور سعيد زرندي، نائب وزير التخطيط بوزارة الصناعة والمعادن والتجارة، عن ارتياحه للأنشطة التي تم تقديمها في المعرض، وقال إنه وفق هذه الإمكانيات، فإن عملية قطاع التعدين في البلاد جاهزة للتغيير. وأضاف أنه تم وضع استراتيجيات مختلفة لمنع تصدير المواد الخام حتى لا تضر بالإنتاج المحلي. وقال الدكتور قميبيز مهدي زاده كبير مستشاري نائب الرئيس للعلوم والتكنولوجيا خلال زيارته للمعرض: مهمة نائب الرئيس هي دعم الشركات الناشئة والشركات القائمة على المعرفة والمسرات، وفي كل معرض متخصص يقام، نائب الرئيس العلمي سيكون مبتكراً.

كما أعلن الدكتور نبئي، رئيس منظمة هندسة التعدين الإيرانية، أنه يعتبر أن من واجبه دعم المعارض والفعاليات المتعلقة بقطاع التعدين وصناعة التعدين.

قال ناصر تقى زاده، الرئيس التنفيذي لشركة «تشاردملو» للصناعة والتعدين، أثناء زيارته لأكشاك مختلفة: ترحب شركة «تشاردملو» للصناعة والتعدين بأي ابتكار وقدرة للمصنعين المحليين في تصنيع الأجزاء والمعدات التي يحتاجها التعدين والوحدات الصناعية. حضر بنديكت واتيمبا، سفير كينيا لدى جمهورية إيران الإسلامية، جناح شركة أصفهان للصلب وطالب بالتعاون مع الشركة. بالتزامن مع عقد الحدث الأول لمشروع إعادة تأهيل وتنشيط وتطوير التعدين على نطاق صغير، كانت إنجازات هذا المشروع وفرص الاستثمار في المناجم الصغيرة من البرامج والأهداف الأخرى لهذا المعرض. ■

صرحت شركة «بايا» لإدارة التنقيب عن المعادن

البيروقراطية الإدارية هي العقبة الرئيسية أمام استغلال معادن البلاد

يعتبر الاعتماد على صناعة النفط وانعدام التنمية المستدامة من أهم المشاكل التي واجهها الاقتصاد الإيراني في العقود الأخيرة. نظراً للإمكانيات الكبيرة في قطاع التعدين، فقد تم اعتبار هذا المجال دائماً كأحد المراكز المهمة

لتحقيق التنوع والتنمية المستدامة لاقتصاد البلاد. ومع ذلك، فإن التنمية الإيجابية لقطاع التعدين، والتي تعد خطوة أساسية في تعزيز وتوسيع الصناعات المختلفة في البلاد، تواجه العديد من المشاكل. من ناحية أخرى، يعتبر الافتقار إلى المعدات والتكنولوجيا الحديثة إلى جانب عدم الاستثمار الكبير في قطاع الاستكشاف من العقبات الرئيسية أمام تطوير قطاع التعدين في البلاد. من أجل التعرف على الوضع الحالي للمنجم وسبل تحسينه، توجهنا إلى علي يزداني، الرئيس التنفيذي وعضو مجلس إدارة شركة إدارة استكشاف الموارد المعدنية، وتحدثنا معه. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة. تم تسجيل هذه الشركة، والتي تسمى أيضًا اتحاد استكشاف بايا، في نوفمبر ٢٠١٩ في مكتب تسجيل الشركات وبدأت أنشطتها. تتكون شركة بايا من ١٢ مساهم رئيسي. تمتلك هذه الشركات أكثر من ٧٥٪ من سلسلة الصلب في البلاد وهي واحدة من أهم المساهمين في بورصة البلاد وخارجها. في جميع أنحاء العالم، يتم تنفيذ معظم أنشطة الاستكشاف من قبل الحكومة أو الشركات الكبرى، ويخصص جزء من موارد هذه الشركات للاستكشاف بدلاً من الاستثمار في الاستغلال وزيادة الطاقة الإنتاجية. وفي الوقت نفسه، تولت شركة بوبا لإدارة استكشاف الموارد المعدنية جزءاً من واجبات الحكومة بسبب حاجة صناعات التعدين الرئيسية في البلاد إلى المواد الخام والقيود الحكومية على الاستثمار في قطاع الاستكشاف.

مع قرار الحكومة بزيادة أنشطة الاستكشاف وتعزيز البلاد في هذا القطاع، قررت وزارة الصمت تقديم تصاريح استكشاف لمساحة مائة ألف كيلومتر مربع لكل من مؤسسات أيميدرو وشركة إنتاج المعادن وشركة بايا لإدارة التنقيب عن المعادن. اتفق على شكل مناطق الاستكشاف. بعد تنفيذ المراحل الأولية وتسليم المناطق المتداخلة والقضاء عليها، بقيت تحت تصرف الشركة مساحة ٦٠ ألف كيلومتر مربع. تضم هذه المنطقة ١٣ منطقة استكشاف في ٧ مقاطعات في البلاد.

إن أولوية شركة بايا لإدارة التنقيب عن المعادن هي اكتشاف مناجم الحديد والنحاس والذهب والرصاص والزنك والألمنيوم والفحم، والتي يعتبر خام الحديد أهم المعادن التي تريدها الشركة؛ لأن معظم المساهمين في شركة سلسلة الصلب في البلاد يعانون ويواجهون نقصاً في خام الحديد، لذا فإن توريد هذه المواد مدرج في جدول أعمال هذه الشركات. يشار إلى أنه بالإضافة إلى إيران تخطط الشركة للاستثمار في التنقيب والتعدين في الدول المجاورة مثل أفغانستان ودول آسيا الوسطى. ■

ذكر أحد أعضاء مجلس إدارة شركة بيرسام زيادة تكاليف إنتاج خام الحديد

تسبب التضخم وارتفاع تكاليف الإنتاج في العديد من المشاكل للعديد من شركات التعدين، وأهمها أن أسعار المنتجات التعدينية، وخاصة المركبات والكريات، تخضع لسيطرة الحكومة، مما يمنعها من تحقيق أرباح كافية. في هذا الصدد، تحدثنا مع سعيد بيردادي، الرئيس التنفيذي لشركة آفتاب لخام الحديد وعضو مجلس إدارة شركة بيرسام لخام الحديد. قبل بدء

العمل في قطاع التعدين، عمل لمدة ٨ سنوات كقبطان في شركة الشحن في جمهورية إيران الإسلامية (١٩٩٩-٢٠٠٧) على السفن العابرة للمحيطات. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة. بدأت الشركة في عام ٢٠٠٦ وكان نشاطها الرئيسي في البداية هو إطلاق وتوريد المعادن من المعادن العامة والخاصة وتصديرها إلى الصين ودول أخرى، ولكن في عام ٢٠١٠، عندما خطرت في أذهاننا فكرة إنتاج معادن للتصدير أسست شركة آفتاب لخام الحديد التي تتمثل مهمتها الرئيسية في البحث عن المناجم واستكشافها واستخراجها واستغلالها، وحققت خلال نشاطها أيضًا عملية تركيز خام الحديد. من ناحية أخرى، بدأت الشركتان بحكم كفاءتهما وقدراتهما القائمة بتسجيل المعادن في غرب البلاد، والتي سيتم استغلالها خلال الشهرين المقبلين.

شركتان خام الحديد آفتاب وبيرسام تتطوران باستمرار، بحيث تبدأ أنشطة التعدين لهاتين الشركتين في الأسابيع المقبلة في غرب البلاد. من ناحية أخرى، وبحسب الخطط التي تم وضعها في بداية عام ٢٠٢١، سيتم بناء المصانع المركزة على نطاق صغير إلى متوسط نسبيًا في مدينة سقر الواقعة في إقليم كردستان، والتي تكمل أنشطتنا التعدينية في غرب البلاد وستبدأ الإنتاج في أواخر سبتمبر من العام المقبل. في الوقت الحاضر، على بعد ٢٠٠ كم شمال مدينة طبرس، الواقعة في محافظة خراسان الجنوبية، يوجد منجم لخام الحديد اللين من مصنع المركز. يعمل هذا المنجم منذ عام ٢٠١٦ ويستخدم خامات الحديد التي تنتجها الشركة. حاليًا، الهند هي الدولة الوحيدة التي يمكنها منافستنا في إنتاج المعادن. تعد إيران واحدة من أفضل الدول في صناعة الصلب وهناك الكثير من الإمكانيات في هذا المجال، لكن العقوبات والتكاليف المتزايدة جعلت الاستثمار أقل في هذا المجال. لحل هذه المشكلة، يجب تغيير السياسات الحكومية في تحديد سعر التركيز والكريات.

لسوء الحظ، تم إغلاق بعض المناجم الصغيرة بسبب ارتفاع التكاليف، لذلك يجب اتخاذ تدابير خاصة. يتطلب التعدين رأس مال قوي ولوجستيات ومراقبة التكاليف والاستخراج، وعندما يدرك المستثمر أن هذا القطاع غير جاذب للاستثمار، فإنه يرفض العمل في هذا المجال. ■

«الالتزام» و «الخبرة» هما الحاجتان الرئيسيتان لقطاع التعدين في البلاد

المهندس احسان بيري

رئيس صناعة الشباب والتعدين وبيت التجارة في إيران

تعتبر الموارد المعدنية في بلدنا فرصة للتقدم والتنمية، لكن وضع صناعة التعدين الإيرانية في مختلف مكونات التنمية المستدامة ليس في وضع جيد مقارنة بالدول الأخرى. لكي تكون مستدامةً وأيضاً أن تلعب دور هذه الصناعة في التنمية المستدامة، من المهم جداً تحديد هيكل منظم وهادف لها. من أهم القضايا في صناعة التعدين، والتي تؤثر على جميع المعادن في العالم، الاعتبارات البيئية، وعلى الرغم من الأبحاث حول التحديات البيئية والتجارب الدولية، لم يتم اتخاذ أي تدابير مهمة، على الرغم من وجود معايير صارمة في هذا الصدد. اليوم، أصبحت البيئة والموارد الطبيعية مصدر قلق عام في البلاد، كما أدى تدميرها الشديد إلى إثارة مخاوف كبيرة بشأن مستقبل الظروف المعيشية.

من المهم أن نلاحظ أنه من أجل تحسين الصناعات المعدنية، وفقاً للإمكانيات الموجودة في الدولة، يجب أولاً وقبل كل شيء اتخاذ التدابير المناسبة لإعطاء الأولوية لإصلاح الاستراتيجية وأخيراً الموافقة عليها، وتحقيق هذا، من الضروري استخدام المراكز البحثية والصناعية والاقتصادية مثل مركز البحوث التابع لمجلس الشورى الإسلامي، ولجنة المناجم والصناعات المعدنية التابعة لغرفة التجارة ودار الصناعة والتعدين والشباب في إيران لتسهيل وتسريع حركة قطاع التعدين. وفقاً لمركز الأبحاث التابع للبرلمان، فإن ٤٤٪ من مشكلات التعدين تتعلق بالقوانين الحكومية وسوء السلوك، و٢٢٪ تتعلق بسوء الإدارة ومشاكل عمال المناجم أنفسهم، و١٣٪ تتعلق بالكوارث الطبيعية و١٠٪ فقط تتعلق بالمشكلات الدولية.

بإلقاء نظرة سريعة على الوثيقة الإستراتيجية لتطوير الصناعة والتعدين، تتناول هذه الوثيقة عادة استراتيجيات التنمية الصناعية ونادراً ما تركز على قطاع التعدين بشكل خاص. في بعض أجزاء هذه الوثيقة، والتي تم ذكرها من قطاع التعدين، فإن نهج صنع السياسات في أشكال مألوفة ومشابه للكليشيهات مثل الحاجة إلى تجنب بيع وتصدير المعادن الخام، وبيئة الأعمال غير المناسبة والقدرة التنافسية، مما يؤدي إلى استثمار غير جذاب. في النهاية، إذا كان «الالتزام» و «الخبرة» يلعبان دوراً أساسياً في أيدينا المديرين والناشطين في قطاع التعدين، فسوف نشهد بالتأكيد ظروفًا أفضل مما كانت عليه في الماضي. ■

تنفيذ الخطة الوطنية للتحسين المجاني لغرفة محركات الوحدات السكنية والتجارية

من أجل الوفاء بالمسؤوليات الاجتماعية وبهدف الاستهلاك الأمثل لوقود الغاز الطبيعي، بدأ تنفيذ الخطة الوطنية لتحسين غرفة محركات الوحدات السكنية والتجارية في الدولة وتحسينها. نظراً لأن نصيب الفرد من استهلاك الطاقة في البلاد، وخاصة استهلاك الغاز الطبيعي أعلى من نصيب الفرد في العديد من البلدان الأخرى، فقد وضعت وزارة النفط وشركة الغاز الإيرانية الوطنية على جدول الأعمال خطة وطنية لتحسين المنازل المتنقلة المنزلية والتجارية منع الهدر في استهلاك الغاز. من ناحية أخرى، يعتبر تحسين استهلاك الطاقة ضمن المسؤوليات الاجتماعية لوزارة النفط وشركة الغاز الوطنية الإيرانية، وقد تم اتخاذ تدابير جيدة على مستوى الشركات التابعة والمقرات الرئيسية.

وقال حسن منتظر تربتي نائب وزير النفط لشؤون الغاز والعضو المنتدب لشركة الغاز الوطنية الإيرانية في هذا الصدد: مع تنفيذ الخطة الوطنية لتحسين وتحسين غرفة محركات الوحدات السكنية والتجارية، حوالي ١٠٪ من سيتم

حفظ استهلاك الغاز. كما تم تخفيض عدد المشتركين، مما يوفر للحكومة وشركة الغاز الوطنية الإيرانية حوالي ١٠ بالمائة أو أكثر، على الرغم من التكلفة، ويحدث ذلك من نفس المدخرات.

كما أشار محمد رضا يوسف بور، منفذ مشروع تحسين غرفة المحركات، إلى الحاجة إلى تحسين استهلاك الطاقة في الدولة، وقال: «على المشتركين التسجيل في نظام شركة الغاز الوطنية لتحديث غرفة محركاتهم مجاناً. بالطبع،

بعد تحسين غرفة المحرك، سيتم تخفيض تكلفة فواتير المشتركين بنسبة ١٠٪.

وأضاف اليوسفي بور: «نظراً لوفرة موارد الغاز، يعتبر الغاز محور التنمية في الدولة، لذلك يجب تغيير وجهات النظر من حرقه لإنتاج الحرارة إلى خلق قيمة مضافة».

وأشار إلى أن من واجبات وزارة النفط إنتاج الغاز، وأضاف المسؤول: «إيران تسير على طريق التنمية وستزداد الحاجة إلى الغاز في المستقبل، لكن تجدر الإشارة إلى أن زيادة الإنتاج تتطلب إقامة مصافي الغاز أن هذا الإجراء يتطلب رأس المال والوقت. أشار مدير مشروع تحسين غرفة المحرك إلى: بشكل عام، في تطوير البنية التحتية، يلعب عاملان، ورأس المال والوقت، دوراً مهماً. تعتبر زيادة إنتاج الغاز أيضاً تطويراً للبنية التحتية ويتم اتباعها كسياسة طويلة الأجل في وزارة النفط. سيستغرق تنفيذ هذه السياسة عدة سنوات، لذلك بالإضافة إلى سياسة زيادة الإنتاج، يجب أن تكون مسألة الثقافة في استهلاك الطاقة على جدول أعمال الحكومات. ■

أعلن الرئيس التنفيذي لبورصة الطاقة

السعي لإطلاق سوق تحسين الطاقة والبيئة

المجال، مما أدى إلى إبطاء عملية التحول من الأسواق الاحتكارية إلى سوق تنافسية وشفافة. توفير بيئة شفافة وتنافسية لاكتشاف أسعار ناقلات الطاقة أمر هام وقد أثرت هذه القضية إلى حد ما، والآن يؤكد جميع المشاركين في سوق الطاقة من الوزارات المعنية إلى شركات على الحاجة إلى تبادل الطاقة واستخدام آلياتها. ولعل وجود قيود دولية خلال السنوات القليلة الماضية يمكن اعتباره تحدياً آخر يواجه تطوير سوق تصدير شركة إيران لتبادل الطاقة، وهو في هذا المجال، على الرغم من أننا بعيدين عن المكانة المطلوبة على المستوى الدولي، إلا أننا نشهد نمواً ونحن نعمل على تطوير الحلقة الدولية من هذا السوق كل يوم، والتي تعد بدورها واحدة من أعرق التكريمات لهذه المجموعة في الوضع الحالي.

منذ بداية تأسيس بورصة الطاقة الإيرانية حتى سبتمبر من هذا العام، تم تمويل أكثر من ٢٢٠ ألف مليار ريال من خلال إصدار هذه السندات، منها أكثر من ٢٠٨ ألف مليار ريال مرتبطة بصناعة النفط. كان لتبادل الطاقة أداء مقبول في مجال الصادرات؛ وبلغت مبيعات المنتجات في الحلبة الدولية العام الماضي نحو ٢٩٨ ألف مليار ريال، فيما وصل هذا الرقم إلى أكثر من ٧٤٨ ألف مليار ريال بحلول أكتوبر من العام الجاري، ما يظهر نمواً بنسبة ٩٥٠ في المائة مقارنة بالفترة نفسها من الأسبوع الماضي. الماضي (حوالي ٧١ ألف مليار ريال) ونمو بنسبة ١٥٠٪ عن العام الماضي بأكمله.

هناك العديد من البرامج في مجال نشاطنا والتي نأمل أن نتتمكن من تنفيذها بعون الله عز وجل وبمساعدة وتعاون الوزارات المعنية وكذلك دعائم سوق رأس المال. إطلاق سوق العقود الآجلة وخيارات التداول في مجال سلع الطاقة، وخاصة منتجات مثل البنزين وزيت الوقود بالإضافة إلى تحسين أنماط استهلاك الطاقة وتقليل كثافة الطاقة مع شركة الغاز الوطنية الإيرانية ومؤسسات أخرى من بين خطط الشركة في هذا الصدد، يتم أيضاً متابعة خطة إطلاق سوق الطاقة والبيئة الأمثل. من ناحية أخرى، لدينا خطط لتطوير هذه الخطط، سنوفر الأرضية اللازمة لتحقيق موقع متناسب محلياً ودولياً. ■

تشهد بورصة الطاقة الإيرانية نمواً ملحوظاً في القيمة وحجم التداول منذ بداية تأسيسها، وعلى الرغم من حقيقة أن هناك حوالي ٥ أشهر متبقية حتى نهاية العام، إلا أن أسواق تبادل الطاقة بقيمة ٩٠٢ ألف مليار ريال فيما بلغ أداء العام الماضي للعام بأكمله ٥٣٧ ألف مليار ريال، بنمو يقارب ٦٨ بالمائة مقارنة بالعام الماضي. كما أن معدل النمو لنفس الفترة من العام الماضي أكثر من ١٨٨ بالمائة. تظهر دراسة منفصلة للأسواق أنه خلال ما يقرب من سبعة أشهر من هذا العام حتى سبتمبر ٢٠٢٠، شهد سوق الهيدروكربونات في شركة إيران لتبادل الطاقة بقيمة حوالي ٨١١ ألف مليار ريال، نمواً بنسبة ٥٦٦ في المائة مقارنة بنفس الفترة من العام الماضي. وبلغت قيمة سوق الكهرباء في شركة إيران لتبادل الطاقة، بنمو ١٨٢ في المائة مقارنة بالفترة نفسها من العام الماضي، ٢,٥٥٢ مليار ريال خلال السبعة أشهر من العام الجاري. أيضاً، في سوق التمويل في ثلاثة أدوات للعقود الآجلة الموازية القياسية، وصندوق استثمار المشاريع وشهادة القدرة النقدية، سجلت قيم ٨٥,٤٥٢ و ١,٠٩٦ و ١,٥٤٥ مليار ريال على التوالي. وفقاً لاتجاه قيمة المعاملات خلال الأشهر السبعة الماضية، من المتوقع أن يستمر هذا الاتجاه في الأشهر الخمسة المقبلة، من أجل التعرف بشكل أكبر على الأنشطة والإجراءات التي تتخذها هذه الشركة، تحدثنا مع الدكتور سيد علي حسيني، الرئيس التنفيذي لبورصة الطاقة. في ما يلي نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

كان الهدف من بورصة الطاقة منذ بدايتها هو توفير سوق منظم وتنافسي لاكتشاف عادل لأسعار ناقلات الطاقة، وفي هذا الصدد، كانت رؤية أن تصبح مرجعاً لتسعير الطاقة في المنطقة في مقدمة خططها. لحسن الحظ، بالتعاون مع الوزارات ذات الصلة في مجال ناقلات الطاقة مثل وزارة النفط والطاقة والتأكيد على قوانين المنبع مثل خطة التنمية السادسة، وقانون إزالة حواجز الإنتاج التنافسية، وما إلى ذلك على أساس الاستخدام القدرة على تبادل الطاقة لتحويل نظام التسعير في هذه السلع من نظام حكومي إلى نظام قائم على السوق في بيئة تنافسية وشفافة.

نظراً للطبيعة المختلفة لبورصات الأوراق المالية وبورصات السلع، لا يمكن الانخفاض في البورصة يؤدي إلى الانخفاض في بورصات السلع (بورصة الطاقة الإيرانية وبورصة السلع) بشكل عام. يتأثر التغيير في أسواق الأوراق المالية بالتغيرات الأساسية المتعلقة بالسوق ككل وكذلك الصناعات ذات الصلة، وفي حالة وجود فرق بين أسعار مجلس الإدارة واختلافه مع القيمة الحقيقية للشركات، فهذه التغيرات شائعة بشكل عام وليست بعيدة المنال في بورصات السلع في حالة المخاطر السياسية والاقتصادية، من الممكن تقليل حجم وقيمة المعاملات السلعية في هذه البورصات، لذلك في فترة التصحيح المذكورة، بورصات الأوراق المالية لقد مرت السلع بعملية التداول العادية ولم يكن هناك انخفاض في قيمة وحجم معاملات السلع في هذه البورصات. لعل من أهم التحديات التي واجهتها بورصة الطاقة الإيرانية منذ بدايتها وجود هيكل حوكمة لقطاع الطاقة وضعف مرونة المؤسسات الحكومية المشاركة في هذا

أكد الرئيس التنفيذي لشركة «خودرو قالب» الحاجة إلى توظيف خبراء لتطوير صناعة قطع الغيار

تواجه صناعة قطع غيار السيارات في البلاد كواحدة من الصناعات الرئيسية وتلبية احتياجات شركات صناعة السيارات في الوضع الحالي العديد من المشاكل مثل أزمة السيولة وزيادة الهائلة في أسعار المواد الخام، في حين أن العملاء الرئيسيين للشركاء، بما في ذلك شركات صناعة السيارات، عدم الوفاء بالتزاماتهم المالية مع تقليل كمية السيولة لدى مصنعي قطع الغيار، فإن ذلك يمثل عبئاً مزدوجاً على صناعة تصنيع الأجزاء في البلاد. الآن، من أجل التعرف بشكل أكبر على المشاكل في هذه الصناعة، تحدثنا مع المهندس أبو الفضل شورميح، الرئيس التنفيذي لشركة «خودرو قالب». نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

تأسست هذه الشركة في عام ١٩٩٤ من قبل مجموعة من المهندسين IHDم الذين تم اختيارهم من بين الطلاب التقنيين من أفضل الجامعات في البلاد. منذ عام ١٩٩٢، خضع هؤلاء الطلاب لتدريب متخصص في مجالات تصميم وتزيم وتصنيع وسك السلمون المرقط وقياس جسم السيارة في شركات فوجي اليابانية و فاغور الإسبانية وشركات في فرنسا وألمانيا وكوريا الجنوبية، من أجل العمل في مجال صناعة القوالب وتصنيع قطع غيار السيارات وتجميع السيارات. تأسست هذه الشركة مع حوالي ٣٠ موظفًا ولكن يوجد حاليًا أكثر من ٧٠ شخصًا يعملون بشكل مباشر في شركة السيارات، حوالي ٧٠٪ منهم لديهم أكثر من ١٥ عامًا من الخبرة.

أهم نشاط لهذه الشركة في مجال تصميم وتصنيع قوالب هيكل السيارة وضغط أجزاء في طبقات ٣G إلى ٥G، مع إنتاج أكثر من ٨٥ قطعة من جسم السيارة، والتي سيتم تسليمها إلى شركة إيران خودرو بعد التجميع. حتى الآن، نجحت شركة «خودرو قالب» في تحقيق وفورات عالية في إنتاج قطع الغيار والتكبيات لشركات صناعة السيارات من خلال تنفيذ إجراءات إبداعية وتوطين العمليات المعقدة لتصميم وتصنيع قوالب أجزاء هيكل السيارة المعقدة. يشار إلى أن معظم المشاريع المعقدة للأجزاء الصعبة من إيران- خودرو هي من مسؤولية شركة «خودرو قالب»، والتي يمكن الرجوع إليها توطين المراحل المعقدة من لحام الصفائح السمكية في شاسيه سيارات بيجو ٢٠٦ و ٢٠٧ فريدة من نوعها. تعد هذه الشركة دائمًا واحدة من أفضل الشركات في درجة جودة جزء في المليون والتسليم في الوقت المناسب في مؤشر OTD.

يتطلب تحقيق أهداف رؤية ٢٠٢٥ استخدام قوى متخصصة ورحيمة، فضلاً عن التفاعلات المناسبة مع الوكالات الحكومية والصناعات ذات الصلة. في الواقع، من أجل تطوير صناعة السيارات و قطع الغيار، نحتاج إلى آلية تنفيذية مناسبة، ومراقبة دقيقة، بالإضافة إلى خطة شاملة، وخطة تم تطويرها وفقاً للوضع الحرج الحالي والمشاكل المستقبلية. ■

الرئيس التنفيذي لمجموعة بيروز للتطوير قطع الغيار:

زيادة الصادرات من خلال اتخاذ القرارات المناسبة من قبل مديري الاقتصاد الكلي

كانت شركة إيران للصناعات الهيدروليكية (مجموعة بيروز الصناعية) جزءاً من شركة تصنيع الأجزاء في عام ١٩٨٢، والتي بدأت أنشطتها في مجال صناعة القوالب التي قدمت المعدات للآلات الثقيلة لاستخدامها في الحرب المفروضة، أخذ على عاتقه مهمة صنع أجزاء للمضخة الهيدروليكية لهذه الآلات. من أجل التعرف أكثر على أنشطة هذه الشركة، أجرينا محادثة مع المهندس محمد مهدي شكورزاده، الرئيس التنفيذي لمجموعة بيروز للتطوير قطع الغيار، في ما يلي نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

من أجل تطوير أنشطتها في عام

١٩٩٥، من أجل توفير مضخات هيدروليكية لسيارات التوجيه لسيارات بيجو، وبناءً على الهندسة العكسية، أبرمت هذه المجموعة عقداً مع شركة سابكو وفي عام ١٩٩٧، تم إنتاج العينة الأولى من هذا المنتج. بعد إبرام العقد، تم اتخاذ تدابير لاستيراد آلات خط التجميع وغيرها من المعدات المطلوبة، وأخيراً تم تركيب الآلات في عام ٢٠٠٣، بدعم خاص من سابكو وإيران خودرو، حصلنا على الموافقة الفرنسية لإنتاج منتجاتنا. من الجدير بالذكر أنه منذ ذلك الحين وحتى عام ٢٠١٤ قمنا بتلبية ١٠٠٪ من احتياجات شركة إيران خودرو في عام ٢٠١١ كنا المورد الرئيسي للمضخات الهيدروليكية لشركة سايبا لسيارات برايد ولحسن الحظ لدينا تعاون جيد مع هذه الشركات. في الوقت الحالي، تبلغ الطاقة الإنتاجية للمضخات الهيدروليكية في هذه الشركة حوالي ٧٠٠٠٠٠ سنويًا، والتي تستخدم أيضًا في إنشاء الطرق والآلات الثقيلة.

بالنظر إلى أن المنتجات الرئيسية لهذه المجموعة هي في مجال نظام التعليق وصندوق التوجيه للسيارات وصناعة السيارات تتجه نحو كهربة نظام التوجيه، يجب علينا أيضًا اتخاذ تدابير في هذا الصدد. يشار إلى أننا قمنا بشراء المعرفة الفنية المطلوبة من شركة صينية للعمل في مجال إنتاج صندوق التوجيه الكهربائي المثبت على العمود. في الوقت الحالي، لا يتم استخدام صندوق التوجيه الكهربائي كما ينبغي أن يكون في أنظمة السيارات في الدولة ولا تزال المنتجات قديمة، ولكن بالتأكيد في ظل ظروف اقتصادية مناسبة، ستستفيد صناعة السيارات من هذا النظام.

المعرفة التقنية المتوفرة في البلد أعلى بكثير من الشركات العاملة في تركيا و تم تصدير منتجاتها إلى أوروبا. قبل ثماني سنوات، صدرت تركيا ما قيمته ١٧ مليار دولار من قطع الغيار إلى الدول الأوروبية، وبالطبع يمكننا فعل الشيء نفسه بالتخطيط المناسب. في رأيي، إذا تم توفير الظروف المناسبة وأقيمت علاقات جيدة مع الشركات الأجنبية، فسنحقق بالتأكيد نجاحًا جيدًا. ■

أكد مدير سلسلة التوريد في شركة قابضة «رايزكو»

تعتبر إدارة الإمدادات أهم تحدٍ للمنتجين

جزء مهم من الانتقادات الموجهة للزيادة في أسعار السيارات واعتبارها غير متناسبة مع الوضع الحالي لاقتصاد البلاد، يفتقر إلى أساس دقيق وأكثر «لجذب انتباه الجمهور». ومع ذلك، لا بد من الاعتراف بأن أسعار السيارات قد ارتفعت بشكل كبير لدرجة أن غالبية سكان البلاد، من الناحية العملية، غير قادرين على شراء السيارات، وقد تم حذف هذه السلعة المهمة من سلة التكلفة. في غضون ذلك، تجدر الإشارة إلى أن الزيادة في أسعار السيارات كغيرها من المنتجات في الدولة تتأثر بالتغيرات في أسعار المواد الخام والمعدات، وبسبب تضاعف أسعار الصرف في الدولة وتوريد بعض الأجزاء والمواد الخام لإنتاج السيارات من نقطة الصفر. وارتفعت تكاليف الإنتاج بشكل حاد، من ناحية أخرى، أدت الزيادة في سعر الصرف إلى ارتفاع أسعار المواد الخام والمعدات المحلية، ومن خلال فحص أسعار المواد الخام وتكاليف النقل وتقلبات أسعار الصرف، وكذلك مضاعفة تكاليف إنتاج السيارات في البلد، لا يمكننا أن نتوقع عدم زيادة أسعار السيارات.

يعتبر استيراد السيارات الأجنبية أمرًا مرغوبًا فيه طالما أن هناك بنية تحتية جيدة للمنافسة، وإلا فلن تكون هناك نتيجة بخلاف الإفلاس الكامل لصناعة السيارات في البلاد. في ظل ظروف غير متكافئة، فإن فتح سوق السيارات في البلاد أمام هذه الشركات للتنافس مع الشركات المصنعة الإيرانية التي تعاني من عدم كفاية قوانين الضرائب، وعدم القدرة على الوصول المناسب إلى الموارد المالية والقروض ذات معدلات الفائدة المنخفضة، لا يؤدي فقط إلى زيادة جودة المنتجات المحلية وتحسين الوضع ولكن سيؤدي إلى إفلاس وتدمير قطاعي الصناعة والصناعة في البلاد.

لا ينبغي النظر إلى الإنتاج في اقتصاد البلد في ظل الظروف الاقتصادية الصعبة ومن أجل التعامل مع العقوبات، ولكن يجب اعتبار الإنتاج القوة الدافعة للاقتصاد وتحقيق التنمية المستدامة. الإنتاج في حد ذاته يستحق الاحترام والتكريم، وعلى الحكومة ألا تمتنع عن بذل أي جهود لتطوير وتقوية هذا القطاع. ■

لطالما ارتبط نشاط القطاع الخاص في اقتصاد الدولة بالعديد من القيود، ولكن في العقدين الماضيين، وبسبب الدور المحوري لهذا القطاع في تحقيق ازدهار الإنتاج، ينشط القطاع الخاص في قطاعات مهمة من الدولة. الاقتصاد بما في ذلك الصناعة والاستثمار ووجود الأعمال ودور المقتنيات والمجموعات المماثلة بارز جدًا وأساسي نظرًا لتنوع القدرات والخبرة العالية للمديرين وموظفيهم في مختلف قطاعات اقتصاد الدولة. وفي الوقت نفسه، تعد شركة الرازي للاستثمار والتطوير الاستراتيجي أو شركة قابضة «رايزكو»، التي تأسست عام ٢٠١١ بهدف تقديم الاستشارات والإدارة والخدمات الاستثمارية في قطاعات الصناعات والمناجم والتقنية وهندسة الإنتاج والتجارة، من أكثر الشركات مجموعات مهمة بمشاركة ٢١ شركة تعمل في مجالات مختلفة، لكن مجال النشاط الرئيسي لهذه الشركة القابضة هو صناعة السيارات وقطع الغيار في البلاد. من أجل التعرف بشكل أكبر على أنشطة هذه الشركة، ذهبنا إلى بدران صمدى، مدير سلسلة التوريد في شركة قابضة «رايزكو»، وتحدثنا معه. في ما يلي نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

بالنظر إلى الوضع الحالي، فإن أهم ميزة يمكن اعتبارها العقوبات الأمريكية القاسية ضد إيران وسوء الإدارة المحلية، فإن المشكلة الرئيسية للشركات التابعة لشركة قابضة «رايزكو»، مثل نظيراتها، هي قضية التوريد، والتي تشمل في صناعة السيارات قطاعات مختلفة مثل المواد الخام وقطع غيار السيارات والمعدات. وتجدر الإشارة إلى أنه على الرغم من الاكتفاء الذاتي النسبي لصناعة السيارات في الدولة، فإن هذه الصناعة ليست خالية تمامًا من الواردات وادعاء الاكتفاء الذاتي الكامل غير مقبول تقنيًا واقتصاديًا. بالطبع، يتعلق جزء من هذه القضية بتكنولوجيا التصنيع والجزء الآخر يتعلق بفعالية التكلفة والتداول الاقتصادي للإنتاج، مما حال عمليًا دون الاكتفاء الذاتي الكامل في هذا القطاع في السنوات الأخيرة.

على الرغم من أن تسميم هذا العام يظهر فهم المسؤولين في الدولة لأهمية الإنتاج، إلا أنه للأسف يجب الاعتراف بأن القوانين واللوائح المفروضة على أنشطة شركات الإنتاج لا تتناسب مع هذا الشعور وهي عمليًا تعتبر عقبة أمام الإنتاج. من ناحية أخرى، يجب اعتبار البيروقراطية المتراكمة وغير الكفؤة من أهم العوائق أمام ازدهار الإنتاج وفقره الإنتاج. في البلدان الصناعية المتقدمة مثل كوريا الجنوبية والصين، والتي كان لها في الآونة الأخيرة وضع مماثل في مجال التنمية الصناعية مثل إيران، فإن القروض المخصصة لوحدة الإنتاج لها فائدة حوالي ٢٪، بينما في بلدنا هذا على الأقل ٢١٪ وأحيانًا أكثر. تتطلب هذه الشركات ضمانات عقارية وضمانات أخرى للحصول على القروض المرغوبة، وهو أمر غير ممكن عمليًا للمنتجين. من ناحية أخرى، فإن نسبة القروض المقدمة للوحدات الصناعية إلى إجمالي القروض التي يقدمها النظام المصرفي للبلاد في إيران أقل من ١٨٪، بينما تزيد هذه النسبة في الدول الرائدة والصناعية عن ٣٠٪.

رئيس اللجنة الفنية لاتحاد مصنعي الخرسانة
الجاهزة والأجزاء الخرسانية في إيران:

تضاعف الزلازل في إيران الحاجة إلى مراقبة إنتاج الخرسانة

يحتاج كل إنتاج إلى معرفة فنية وأكاديمية للوصول إلى النقطة المطلوبة، ولكن في بلدنا، فيما يتعلق بالعديد من المنتجات، هناك فجوة بين المعرفة والتعليم. لهذا السبب، في السنوات الأخيرة، حاول بعض الفاعلين الاقتصاديين تقديم معرفتهم التجريبية للقادمين الجدد والمستثمرين الجدد، أو تزويدهم بالمعرفة الأكاديمية لإنتاج المنتج. وفي الوقت نفسه، اتخذ علي رضا رحمتي، رئيس اللجنة الفنية لاتحاد مصنعي الخرسانة الجاهزة والأجزاء الخرسانية في إيران، والمحاضر في جامعة شهيد بهشتي، وعضو منظمة الهندسة المدنية ومستشار مشاريع التنمية الوطنية، مثل هذا المسار منذ فترة طويلة وحصل خبرات قيمة في هذه الطريقة. فيما يلي نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

دخلت صناعة الخرسانة بشكل احترافي في عام ١٩٩٧، ولأن الصناعة في ذلك الوقت لم يكن لديها بنية تحتية مناسبة ولم يتم تطوير معرفتها التقنية، فقد اتخذت خطوات لتطوير وإضفاء الطابع العلمي على تعليمات الإنتاج ومراقبة الجودة وعرض الخرسانة الجاهزة الصناعية. لقد فعلت ذلك لمشروعات البناء وبعد بضع سنوات من النشاط، تم إنشاء أول وحدة رسمية للتحكم في الخرسانة الجاهزة من قبل مجموعتنا. بعد أن أُرمت منظمة المعايير الوطنية امتثال منظمة المعايير الوطنية للمعايير، كنا من بين الشركات الثلاث التي حصلت على العلامة الأولى للخرسانة الجاهزة في البلاد. فادنا تحسين طرق الإنتاج ومراقبة جودة المواد الخام إلى الحصول على ترخيص الشهادة من هذه المنظمة كأول مختبر شريك للمنظمة القياسية الموجودة في وحدة الإنتاج.

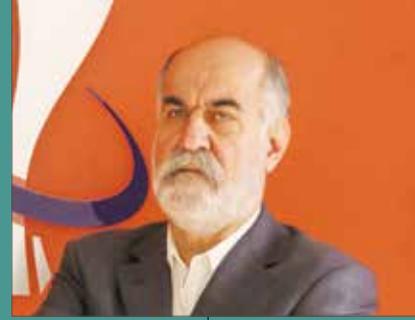
صناعة الخرسانة في وضع متواضع نسبياً من حيث البنية التحتية بسبب العقوبات القائمة وكذلك استيراد الآلات المستعملة مثل النقل والضخ. في الوقت الحاضر، تمتلك هذه الصناعة عدداً قليلاً من الآلات الحديثة، ولم تصل جهود الحرفيين في البلاد لتوطين هذه المعدات إلى نتيجة كاملة وناضجة، ولهذا السبب، فإننا بعيدون عن الوصول إلى البنية التحتية العالمية لإنتاج الخرسانة.

إذا كان المستهلك يدرك أهمية الإنتاج الملموس، فيجب على المنتج الامتثال لجميع المعايير الحالية، ولكن نظراً لأن المستهلك في بلدنا لا يدرك جيداً جودة المنتجات، فإن المنتج ملزم بالامتثال للمعايير وأنماط الإنتاج. انها لا تعمل بشكل صحيح. لذلك، نحتاج إلى معالين فعالين، بما في ذلك وعي المستهلك بأهمية جودة الخرسانة وتعاون الهيئات التنظيمية مثل منظمة النظام الهندسي والبلدية والمنظمة القياسية. بالطبع، سيؤدي هذان العاملان معاً إلى إحداث تغيير جوهري في جودة إنتاج الخرسانة. ■

رئيس مجلس إدارة شركة «أمين بتن قرن»: يجب أن تراقب المنظمة القياسية جودة إنتاج الخرسانة بالدقة

تعتبر الخرسانة من أهم مواد البناء التي تلعب قوتها دوراً حاسماً في بقاء المبنى، خاصة في حالة الزلازل والمخاطر المحتملة، ولكن منذ أن زاد نشاط الوحدات غير القياسية في السنوات الأخيرة، تم عرض معظم أنواع الخرسانة في السوق لا تملك الجودة المطلوبة. وقد أدى ذلك إلى إغلاق العديد من شركات الخرسانة الكبيرة في البلاد. لمزيد من التحقيق في هذه القضية، قمنا بإجراء مقابلة مع علي ضامن، رئيس مجلس إدارة شركة أمين بتن قرن، التي يبلغ عمرها حوالي نصف قرن في مجال

إنتاج الخرسانة. بدأت هذه الشركة العمل في عام ٢٠٠٠ بالاسم الحقيقي أمين بتن ومنذ عام ٢٠١٤، تم تأسيسها رسمياً كشركة أمين بتن وتعمل في المنطقة ١ من بلدية طهران لأكثر من ٢٠ عاماً. في ما يلي نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

هذه الشركة لديها القدرة على إنتاج خرسانة خاصة. في الوقت الحاضر، يتم إنتاج معظم أنواع الخرسانة المقاومة والخاصة ومانعات التسرب وأي نوع من الخرسانة المطلوبة من قبل العميل في المناطق الشمالية الشرقية من طهران بواسطة هذه الشركة. نظراً لأن أحد المتطلبات الأساسية للمتقدمين بسبب مخاطر الزلازل وتأثير الخرسانة على القوة الهيكلية للمباني هو القوة العالية للخرسانة، فإن شركة أمين بتن قرن لديها القدرة على إنتاج أنواع مختلفة من الخرسانة باستخدام الأساليب العلمية.

تفرض إدارة المرور كل عام غرامات باهظة على الشاحنات النقل الخرسانة، مما يؤخر وصول الخرسانة إلى الخلطات، لذلك يستغرق عادة أكثر من ساعة حتى تصل الخرسانة التي تنتجها الشركات إلى وجهتها. نظراً لأن مدة الصلاحية ٩٠ دقيقة فقط، فإن معظم الخرسانة تفتقر إلى الجودة المطلوبة. علينا أن نسأل المسؤولين في هذا المجال لماذا يتم توريد الخرسانة اللازمة لمنطقة سعادت آباد في شمال غرب طهران من شهریار في جنوب غرب طهران؟ لقد تواصلنا عدة مرات مع مسؤولي ومديري هذا القسم (المكتب القياسي) في هذا الصدد، ولكن حتى الآن لم يسفر عن أي نتائج وما زال هذا الإجراء قيد التنفيذ.

على المستوى العلمي والأكاديمي، وبسبب وجود الشباب المتعلم والنشط في هذا المجال، تم تنفيذ أنشطة جيدة، كما يتضح من المقالات والمسؤولين الإيرانيين رفيعي المستوى على المستوى العالمي. في رأيي، أحد العوامل المؤثرة في جودة البناء ومواده هو وعي ويقظة المتقدمين للإسكان. عند شراء منزل، بدلاً من الالتفات إلى مظهر المبنى، يجب أن يفكروا في جودة حديد التسليح والخرسانة في بنائه. برأيي يجب على البلدية النظر في بطاقة هوية لكل مبنى، يجب أن تُدرج فيها جميع المواصفات والمواد المستخدمة واسم المنشئ في بطاقة الهوية، بحيث تكون مسؤولة عن المشتري والمستهلك. ■

المدير العام للتعليم التقني والمهني بخراسان رضوي:

إنشاء مراكز متخصصة للتدريب التقني والمهني في خراسان رضوي

المديرية العامة للتعليم
التقني والمهني في
خراسان رضوي كوحدة
إقليمية تابعة لمؤسسة
التعليم التقني والمهني
للبلاد (قسم تابع لوزارة
التعاونيات والعمل
والرعاية الاجتماعية)،
مع ٤٧ مركز تدريب

ثابت، وفروع مختلفة ووحدات متنقلة في الصناعات والصناعات
والجامعات والضواحي الكبيرة (العشوائيات) والسجون والثكنات
والعنابر والقرى ونحو ٩٨٦ مدرسة مفتوحة تشرف عليها مدن
المحافظة، هي المصدر الرئيسي للتدريب قصير المدى وغير رسمي
على المهارات في المحافظة، بحسب للقوانين واللوائح والمعايير
التعليمية و أيضاً هي مسؤولة عن تدريب القوى العاملة وتحسين
مهارات العاملين في سوق العمل. من أجل التعرف بشكل أكبر على
الأنشطة والتدابير المتخذة، توجهنا إلى أفشين رحيمي جل خندان، الذي
كان يعمل كمدير عام للتعليم التقني والمهني في خراسان رضوي منذ
عام ٢٠١٤، وتحدثنا معه. في ما يلي نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.
من أهم برامج المديرية العامة للتعليم التقني والمهني بخراسان
رضوي مواصلة وتوسيع التعاون مع الكيانات الاقتصادية للمحافظة في
إطار خطة مثلث التنمية الاقتصادية والثقافية التي أعلنتها محافظة
خراسان رضوي، تنفيذاً لألبرامج الرئيسية لمؤسسة التعليم الفني
والمهني. هذه البرامج تشمل المقاطعات قيادة الأعمال القائمة على
المهارات، والتدريب على المهارات المزدوجة، والتدريب على المهارات
في مكان العمل الحقيقي، وتدريب أفراد القوات المسلحة، وما إلى
ذلك، وتوسيع التعاون الدولي في المنطقة لتوفير خدمات التدريب
للمتقدمين للمهارات، فضلاً عن توسيع التعاون مع المنظمات
والمؤسسات بهدف زيادة القدرات وإنشاء المراكز المتخصصة وتوسيع
مراكز التدريب الإداري والإرشاد الوظيفي (TMC) بجانب جامعات
المحافظة. توسيع الورش والمراكز المشتركة بين الورش في الوحدات
الصناعية الكبيرة بالمحافظة، وخلق طاقات جديدة لإصدار تراخيص
للمدارس المتخصصة المجانية بالتعاون مع العلامات التجارية الرائدة في
المحافظة مثل شركة نوبن الزعفران، الوكالة السياسية (تويوتا)، فندق
القصر الذهبي، وما إلى ذلك، توسيع القدرات التعليمية لجماهير
خاصة مثل المحرومين اجتماعياً والقرويين والمناطق المحرومة
والحدودية، وكذلك إنشاء مراكز تدريب متخصصة على المهارات على
أساس إمكانات وقدرة المنطقة بالتعاون مع الشركاء التربويين من
برامج أخرى لهذا المكتب من أجل تحقيق طفرة في الإنتاج.
حاول مراكز التدريب التقني والمهني دائماً تقديم تدريبها بناءً على
النظام والموجهة نحو الطلب، مما يدل على أن خدمات التدريب
التي تقدمها تتناسب مع احتياجات سوق العمل. وغني عن البيان
أن ترقية معدات الورش والإمداد الكافي من المواد الاستهلاكية
سيحسن جودة التدريب. ■

اقترح رئيس مجلس إدارة اتحاد منتجي الخرسانة في طهران

خفض التكاليف وتحسين جودة الإنتاج الخرساني من خلال إنشاء مدينة خاصة

اليوم، تواجه صناعة البناء في البلاد ركوداً، وقد أدى ذلك إلى
خفض الطاقة الإنتاجية لبعض المصانع بمقدار الثلث، كما تواجه
وحدات الإنتاج، بما في ذلك مصانع الأسمنت والخرسانة، العديد من
التحديات. من ناحية أخرى، مع القانون الذي أقره مجلس النواب،
يُلزم منتجو الخرسانة بتأسيس شركات نقل إلى جانب وحداتهم
الإنتاجية، مما سيؤدي لتكاليف الإنتاج بسبب الركود في هذا السوق.
الآن، من أجل مزيد من استكشاف القضايا المثارة، تحدثنا مع سليم
باوفا، رئيس مجلس إدارة جمعية مصنعي الخرسانة الجاهزة في
محافظة طهران والرئيس التنفيذي لمصنع ميلاد لإنتاج الخرسانة، في
ما يلي نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

من خلال تمرير قانون الهواء النظيف في عام ٢٠١٧، تم إغلاق بعض
المصانع (١٥ وحدة إنتاج) عملياً. بعد اعتراض الشركة على الجهات
القانونية، تمكنا من الحصول على قرار بموجبه يمكن للشركات
العاملة تجديد تراخيصها باتفاقية مدتها سنتان، وكذلك توفير أرض
لتوحيد شركات إنتاج الخرسانة من قبل إدارة الموارد الطبيعية أو وزارة
الطرق والتنمية العمرانية.

إذا كانت وحدات الإنتاج الخرسانية موجودة في موقع محدد، فستتم
مراقبة جودة إنتاج الخرسانة الجاهزة بشكل أفضل، وسيتم توليد
إيرادات ضريبية كبيرة للحكومة، وسيتم منع التهرب الضريبي. من
ناحية أخرى، يبلغ العمر الإنتاجي للخرسانة في الطقس الحار حوالي
٥٠ دقيقة ولا يمكن لشركات الإنتاج العمل خارج المدينة وفي المدن
الصناعية الأخرى الموجودة.

تعمل العديد من شركات الخرسانة حالياً بشكل علمي وهذا أمر
يستحق الثناء. يعتبر إنتاج الخرسانة القياسي ذا أهمية قصوى
لشركات إنتاج الخرسانة الجاهزة، لكن جودة الخرسانة لا تعتمد
فقط على شركات الإنتاج، حيث أن موافقات مجلس المرور العالي
في طهران، والتي يتم متابعتها بجدية من قبل شرطة طريق طهران
السريع، قد يتأخر نقل الخرسانة ويسبب مشاكل في الجودة.

لحسن الحظ، لم يصاب أي من قوى وحدات الإنتاج الخرسانية
بكورونا، وقد أكدنا للوحدات منذ البداية من خلال عقد اجتماعات
أنه يجب عليهم التصرف وفقاً لجميع البروتوكولات الصحية. ■

توفير عائدات الدولة من النقد الأجنبي من خلال تطوير قطاع التعدين

طن إلى ٥,٤٣٩ مليون طن، والتي شهدت نموًا بنحو ٣٪، وزاد إنتاج الألواح المدرفلة على الساخن بنسبة ٤٪ والصفائح المدرفلة على البارد بنسبة ٥٪. وانخفض إنتاج الألواح المطبوعة بنحو ٦٪. إجمالاً ارتفع إنتاج جميع منتجات الصلب من ١٠ ملايين و ١٧٣ ألف طن العام الماضي إلى ١١ مليون و ٣ آلاف طن في الأشهر الستة الأولى من هذا العام، مما يظهر نموًا بنحو ٨٪. ارتفع إنتاج البيت والبلوم خلال الفترة بنسبة ١٣٪ مقارنة بالعام الماضي وارتفع من ٧,٦٧٦ مليون طن إلى ٨,٦٣٦ مليون طن. وخلال نفس الفترة، زاد إنتاج البلاطات بنسبة ٦٪ من ٥,٤١٣ مليون طن إلى ٥,٧٥٦ مليون طن. كما بلغ إنتاج الصلب الوسيط في الأشهر الستة الأولى من العام الحالي ١٤,٣٩٢ مليون طن بزيادة حوالي ١٠٪ مقارنة بنفس الفترة من العام الماضي (١٣,٠٨٩ مليون طن). بالإضافة إلى ذلك، زاد إنتاج الحديد الإسفنجي، وهو المادة الخام لإنتاج الفولاذ، من ١٤,١٨٥ مليون طن إلى ١٥,٥٦٢ مليون طن، مما يدل على نمو حوالي ١٠٪ خلال نفس الفترة.

في مجال إنتاج النحاس وتصديره، شهدت صناعة التعدين في البلاد نموًا كبيرًا، بحيث ولأول مرة في الأشهر الستة الأولى من هذا العام، زادت صادرات النحاس بأكثر من ٢,٤٥ في المائة مقارنة بالعام الماضي وخلال هذه الفترة أكثر من ٢٥٠ ألف طن تم إنتاج كاثود نحاسي وكان أكثر أهمية من المتوقع لزيادة إنتاج هذا المنتج. من ناحية أخرى، زادت الشركة الوطنية للنحاس إنتاجها بنحو ٨٪ أكثر مما كان متوقعًا بإنتاج أكثر من ١٤٠ ألف طن من كاثودات النحاس في الأشهر الستة الأولى من هذا العام. في مجال التنقيب عن النحاس، في قطاع الحفر العميق، تم اتخاذ إجراءات مهمة، والتي من المتوقع أن تصل إلى ١٠٠ ألف متر لحفر التنقيب العميق بنهاية هذا العام، بزيادة حوالي ٣٠٪ مقارنة بالعام الماضي.. وبلغت مبيعات الشركة الوطنية الإيرانية للصناعات النحاسية بنهاية سبتمبر من العام الجاري ١٦ ألفاً و ١٩٥ مليار تومان، مقارنة بالفترة نفسها من العام الماضي تمت بنسبة ٦١,٥ في المائة.

على الرغم من الأداء السليم للصناعات التعدينية والمعدنية في البلاد، لا سيما في مجال صناعة الصلب والنحاس، يواجه الاقتصاد الإيراني في هذا المجال أوجه قصور ومشاكل خطيرة. المشكلة الأولى هي مداخلة الحكومة وخاصة وزارة الصناعة والمناجم والتجارة في تحديد أسعار منتجات هذه الصناعات التي يجب التخلي عنها بالكامل. الاستثمار المكثف في قطاع الاستكشاف واستكمال سلسلة التوريد في قطاع المواد الخام من القضايا الأخرى التي يجب أخذها في الاعتبار بجديّة من أجل تحقيق تنمية شاملة في الصناعات التعدينية حتى يتمكن الاقتصاد الإيراني من تقليل اعتماده على الإيرادات من النفط الخام ومنع بيع المعادن الخام. ■

مرتضى فغاني
عضو غرفة تجارة طهران

يعتبر قطاع التعدين في الاقتصاد الإيراني من أهم مراكز تنمية البلاد. على الرغم من الموارد المعدنية الغنية والطاقة الرخيصة والقوى العاملة ذات الخبرة في إيران، إلا أن هذا القطاع غير متطور بشكل جيد مقارنة بالدول المتقدمة في العالم من حيث المعادن. ومع ذلك، في السنوات الأخيرة، مع التخطيط ودخول القطاع الخاص، شهد هذا القطاع تقدماً كبيراً، على الرغم من أنه لا يزال هناك طريق طويل لنقطعه للوصول إلى الوضع المطلوب. استمر النمو السريع لقطاع التعدين في إيران هذا العام على الرغم من العقوبات غير المسبوقة وتفشي فيروس كوفيد-١٩.

هذا العام، بلغ إجمالي الطاقة الإنتاجية لسلسلة الصلب الإيرانية ٣٣٠ مليون طن، مقارنة بعام ٢٠١٣، تمت بنحو ٨٧ في المائة، بلغ إنتاج الصلب الخام في إيران حوالي ٣٧ مليون طن ومن المتوقع أن يكون في السنوات القادمة جزء مهم من رؤية ٢٠٢٥ على أساس إنتاج ٥٥ مليون طن من الفولاذ في البلاد لتصبح سابع أكبر منتج للفولاذ الخام في العالم. بلغ نمو إنتاج الصلب في البلاد هذا العام حوالي ٦,٥ في المائة، وهو مرة أعلى من متوسط نمو إنتاج هذا المنتج في العالم.

وبحسب الإحصائيات التي نشرتها جمعية منتجي الصلب الإيرانية خلال الأشهر الستة الأولى من هذا العام الإيراني، فقد ارتفع إجمالي إنتاج المقاطع الفولاذية الطويلة من ٤,٩٠٦ مليون طن إلى ٥,٥٦٤ مليون طن، مما يدل على زيادة بنسبة ١٣٪ مقارنة بالعام الماضي. في حين زاد إنتاج الكمرات وحديد التسليح بنسبة ١٧٪ وانخفض إنتاج الزوايا والدعامات والمقاطع الأخرى بنسبة ٤٪. من ناحية أخرى، ارتفع إنتاج المقاطع الفولاذية المسطحة من ٥,٢٦٧ مليون

العلاقات الاقتصادية بين إيران وتركمانستان

بدأت العلاقات الرسمية بين إيران وتركمانستان بعد استقلال البلاد في أعقاب انهيار الاتحاد السوفيتي في عام ١٩٩١، لكن العلاقات بين البلدين أقدم بكثير ولكن بعد ضم هذه الأرض إلى روسيا القيصرية ثم الاتحاد السوفيتي لاحقاً، ظهرت العلاقات بين البلدين. سلكت دولتان مساراً مختلفاً تمامًا وذهبتا عبر قناة الاتصال بين طهران وموسكو. بعد استقلال تركمانستان تطورت العلاقات بين البلدين بسرعة. بلغت العلاقات الاقتصادية بين إيران وتركمانستان ذروتها في عام ٢٠٠٨، عندما أصبحت بلادنا أهم شريك تجاري لتركمانستان بعد روسيا. بلغ حجم العلاقات بين البلدين هذا العام نحو ٣,٢ مليار دولار، لكن هذا المبلغ انخفض في السنوات التالية، بحيث وصل في عام ٢٠١٩ إلى ٤٠٩ ملايين دولار، لكن من أهم العوامل في هذا الانخفاض يجب أن يكون الخريف. في أسعار النفط. والمنتجات النفطية وكذلك العقوبات التي قللت من إمكانية تصدير البضائع من إيران إلى تركمانستان. حاليًا، تعد الصين وتركيا وجورجيا وروسيا وأوكرانيا والإمارات العربية المتحدة وألمانيا وإيران وأوزبكستان وفرنسا شركاء تجاريين رئيسيين لتركمانستان.

تراجعت التجارة الثنائية بين إيران وتركمانستان بشكل كبير إلى ٤٠٩ ملايين دولار في عام ٢٠١٩، منها ٤٠٠ مليون دولار صادرات إيران إلى تركمانستان و ٩ ملايين دولار فقط واردات من تركمانستان، يميزان تجاري ٣٩١ مليون دولار لصالح إيران. أهم صادرات إيران إلى تركمانستان هي المنتجات الزراعية والألياف والبروفيلات من الحديد أو الصلب والصلب وأجزاء الحديد الزهر المستخدمة في هيكل المباني والأرضيات المختلفة والأعلاف الجاهزة للماشية والدواجن والدهانات والبوليمرات والبلاط المتنوع تم ذكر مواد المنظفات والأحجار والصفائح المعدنية وكذلك بوليمرات الإيثيلين ومواد البناء وأحجار البناء ومنتجات الألبان. من ناحية أخرى، فإن المنتجات مثل القطن وألياف القطن والمنسوجات وفحم الكوك والحديد الخام والزيوت الحمضية والغاز الطبيعي وكذلك أقطاب الفحم للأفران وحاويات نقل السوائل ومنتجات النجارة وأجزاء الخشب هي من بين أهم المنتجات الإيرانية الواردات من تركمانستان.

ينبغي اعتبار أهم حدث اقتصادي بين إيران وتركمانستان هو اللجنة الاقتصادية المشتركة للبلدين، والتي عقدت منها ١٥ جلسة حتى الآن، وعقدت الدورة الأخيرة لهذه اللجنة في سبتمبر ٢٠١٩ في عشق آباد، تركمانستان. وبعد محادثات مختلفة وقع مسؤولون إيرانيون وتركمانيون مذكرة تفاهم بشأن التعاون في مجالات الغاز والكهرباء ومبادلة الطاقة ومواد البناء والحديد والصلب والسكك الحديدية وطرق الشحن وتطوير خطوط الطيران. بالإضافة إلى ذلك، شدد الطرفان على ضرورة توحيد التعريفات الجمركية واللوائح ذات الصلة. بالنظر إلى الدور المهم للحكومات في تهيئة الظروف اللازمة، يجب أن تحدد مرافق الأمن

الاقتصادي والتجاري للقطاع الخاص أيضًا الفرص الاقتصادية واستخدام البنية التحتية التي تم إنشاؤها من أجل تحقيق المنافع المتبادلة وتعزيز العلاقات بين البلدين. ■

أهم منتجي الصلب في إيران

تعد بلادنا من أكبر منتجي الصلب في العالم من حيث احتياطات خام الحديد، وبالإضافة إلى أنشطة القطاع العام في هذا المجال، فقد لعب القطاع الخاص أيضًا دورًا مهمًا في هذا المجال. نحاول في هذا المقال التعريف بدور هذه الصناعة في اقتصاد الدولة من خلال إدخال بعض شركات الصلب المهمة.

شركة مباركة للصلب

مما لا شك فيه أن هذه الشركة تعتبر من أكبر المصانع في مجال إنتاج الحديد في الدولة. بدأ بناء هذا المجمع في عام ١٩٨١ واستمر خلال الحرب العراقية الإيرانية. تم إطلاق أول فرن للقوس الكهربائي من شركة مباركة للصلب في سبتمبر ١٩٩١، ونتيجة لقبول السوق الكبير للمنتجات المصنعة، كانت زيادة الإنتاج على جدول الأعمال، بحيث وصلت الطاقة الإنتاجية إلى ٢,٤ مليون طن سنويًا. شركة اصفهان مباركة للصلب كانت الشركة الإيرانية الوحيدة في عام ٢٠١٢ التي فازت بجائزة التمثال الوطني للتميز المؤسسي بدرجة ٦٥٤.

شركة اصفهان للصلب

اصفهان للصلب هي واحدة من أكبر منتجي الصلب في الشرق الأوسط. في عام ١٩٦٥، تم توقيع عقد بين إيران والاتحاد السوفيتي السابق بشأن بناء مصنع للصلب في إيران، وهو واجب ذلك كان على الحكومة السوفيتية السابقة اتخاذ تدابير لبناء مصنع للصلب، لذلك بدأت إيران في تقديم التصميمات والمواد الخام بالتعاون مع شركة تياجروم اكسبورت السوفيتية. نظرًا لنقص احتياطات الفحم المعروفة والقيود الأخرى، قدرت الطاقة الإنتاجية الأولية للصلب بـ ٥٥٠,٠٠٠ طن سنويًا.

شركة خوزستان للصلب

تأسست في عام ٢٠٠٧، كانت هذه الشركة أول شركة بدأت في صناعة الصلب بطريقة الاختزال المباشر وهي حاليًا ثاني مركز لإنتاج الصلب الخام في إيران بعد شركة مباركة للصلب. خوزستان للصلب بمساحة ٣,٨ كيلومتر مربع وتقع على بعد ١٢ كيلومترًا من الأهواز و ١٠٠ كيلومتر من ميناء الإمام الخميني في محافظة خوزستان.

شركة نيشابور للصلب

هذه الشركة، التي تعمل باستخدام أفضل المعايير والتقنيات الحديثة في مجال إنتاج الصلب، تتكون من ١٧ وحدة مختلفة، باستثناء ٤ وحدات مسؤولة عن الاختزال المباشر، والصهر، والصب كوحدة رئيسية، والوحدات الأخرى فقط تعمل. كداعمين. يقع مصنع نيشابور للصلب بمساحة ١٤٠٠ هكتار على بعد ١٥ كم شمال غرب مدينة نيسابور. ■

..... فرم اشتراک سالیانه

دزبوی سرمایه‌گذاری

Selected owners of capital and trade

منتخب صاحبان سرمایه و تجارت

نوع اشتراک:

حقوق

حقیقی

..... نام شرکت: نوع فعالیت: سال تاسیس:

..... نام و نام خانوادگی:

نشانه کامل پست:

.....
.....

کد پستی ده رقمی:

..... تلفن تماس:

دورنگار:

..... تلفن همراه:

نشانه پست الکترونیک (ایمیل):

آیا تمایل به دریافت نسخه pdf ماهنامه از طریق پست الکترونیک را دارید؟

خیر

بلی

به همراه ارسال نخستین شماره ماهنامه کد اشتراک شما اعلام خواهد شد

واحد اشتراک: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۸۳۵

۱- واریز مبلغ ۳۶۰/۰۰۰ تومان به حساب شماره ۰۱۰۱۹۶۵۰۲۹۰۰۴ و یا شماره کارت ۰۱۰۱۹۶۵۰۲۹۰۰۴-۲۵۵۰-۹۳۱۴-۹۹۷۳-۶۰۳۷

و یا شماره شبا ۰۴-۰۲۹۰-۰۱۰-۱۹۶۵-۰۱۰-۰۰۰۰-۰۱۷۰-۱۲۴۹ بانک ملی ایران به نام آقای مرتضی فغانی.

۲- ارسال تصویر فیش بانکی از طریق دورنگار به شماره ۰۲۱-۸۸۸۶۴۷۸۶

۳- هزینه ارسال مجلات با پست عادی به عهده ماهنامه و هزینه پست سفارشی به عهده متقاضی است.

۴- هزینه فوق برای اشتراک ۱۲ شماره از مجله (هر ماه یک نسخه) است.

www.dsg-m.com

D.sarmayeh@gmail.com

Members of Parliament:

The government should pay special attention to providing basic goods to the people

The plan to require the government to pay subsidies for basic goods was reviewed by the Parliamentary Program, Budget and Accounts Committee in mid-July this year, with the aim of providing assistance to the people in the current situation. The generals of this plan were approved on the 8th of October with 213 votes and the details of the 7th of October with 215 votes in favor. According to this, 60 million Iranians are included in this plan and they are given electronic cards and livelihood assistance is transferred to their accounts every month.

Hamidreza Haji Babaei, head of the Parliamentary Program, Budget and Accounts Committee, said that while supporting the government, we had held extensive consultations with them for two months on the plan to oblige the government to pay subsidies for the supply of basic goods. We have not had any interaction and we hope that the government will come together to implement this resolution.

Behrouz Mohebbi Najmabadi, a member of the Parliamentary Program, Budget and Accounts Committee, referring to the approval of the plan to oblige the government to pay subsidies for basic goods, said: The government spokesman claimed in his remarks that the parliament intends to deduct pensions from take back the money that the government has deposited in the pensioners' accounts to equalize the salaries and implement this plan, if different rows were discussed and only one row was related to the pensioners.

Mohammad Mehdi Zahedi, a member of the parliament's education commission, stressed the need for the government to pay subsidies for basic goods and said: "While the prices of basic goods have multiplied over the past six months, the salaries and incomes of employees, workers and day laborers have increased." Has not found.

Zahedi, pointing out that due to the approval of the plan to oblige the government to pay subsidies for the supply of basic goods, the government is obliged to sell about 30,000 billion tomans of its assets and property to supply resources, added: In this regard, the government so far It has sold 50 thousand billion tomans in paragraph (9) and 30 thousand billion tomans in Note 5 of the budget in the form of ETF and has not had any problems in this regard.

Seyed Nasser Mousavi Largani, a member of the parliament's presidium, said that in recent months the import mafia has increased the prices of livestock and agricultural inputs with special and planned tricks, adding: And do not dock at the docks so that the process of supply and distribution of input inside is problematic and special measures must be taken in this regard. ■

Introducing the most important steel companies in Iran

Our country is one of the largest steel producers in the world in terms of iron ore reserves, and in addition to the activities of the public sector in this field, the private sector has also played a significant role in this field. In this article, we try to introduce the role of this industry in the country's economy by introducing some important steel companies.

Isfahan Mobarakeh Steel Company

Undoubtedly, this company is considered as one of the largest factories in the field of steel production in the country. Construction of this complex began in 1981 and continued during

Iran-Iraq war. Mobarakeh Steel's first electric arc furnace was launched in September 1991, and due to the high market acceptance of manufactured products, increasing production was on the agenda, so that the production capacity reached 2.4 million tons per year. Isfahan Mobarakeh Steel Company was the only Iranian company in 2012 that won the National Statue of Organizational Excellence Award with a score of 654.

Isfahan Steel Company

Isfahan Steel is one of the largest steel producers in the Middle East. In 1965, a contract was signed between Iran and the former Soviet Union regarding the construction of a steel plant

in Iran, according to which the former Soviet government had to take measures to build a steel plant, so Iran to provide designs and raw materials started cooperating with the Tiazhprom Export a Soviet company. Due to the shortage of known coal reserves and other constraints, the initial steel production capacity was estimated at 550,000 tons per year.

Khoozestan Steel Company

Founded in 2007, this company was the first company to start steelmaking by direct reduction method and is currently the second crude steel production hub in Iran after Mobarakeh

Isfahan Steel. Khuzestan Steel with an area of 3.8 square kilometers is located 12 kilometers from Ahvaz and 100 kilometers from the port of Imam Khomeini in Khuzestan province.

Neishabour Khorasan Steel Factory

This steel complex, which operates using the best standard and modern technologies in the field of steel production, consists of 17 different units, except for 4 units that are responsible

for direct reduction, smelting, casting as the main units, other units only act as backers. Neishabour Khorasan Steel Factory with an area of 1,400 hectares is located 15 km northwest of Neishabour. ■

Providing the country's foreign exchange earnings by developing the mining sector

Morteza Faghani

Member of Tehran Chamber of Commerce

The mining sector in the Iranian economy is one of the important centers for the development of the country. Despite rich mineral resources, cheap energy and experienced manpower in Iran, this sector is not well developed in terms of minerals compared to the developed countries of the world. However, in recent years, with the planning done and the entry of the private sector, this sector has seen significant progress, although there is still a long way to go to reach the desired situation. The rapid growth of the mining sector in Iran has continued this year despite unprecedented sanctions and the outbreak of Covid-19, and the study of the production of various sectors in the steel and copper fields shows this, which are the major part of the mining industry in the country.

This year, the total production capacity of Iran's steel industry reached 230 million tons, which compared to 2013, has grown by about 87 percent. Crude steel production in Iran has reached about 37 million tons and it is expected that in the coming years an important part of the vision of 2025 based on the production of 55 million tons of steel in the country and becoming the seventh largest producer of crude steel in the world. The growth of steel production in the country this year has been about 6.5 percent, which is 1.85 times higher than the average production growth of this product in the world.

According to statistics published by the Iranian Steel Producers Association during the first 6 months of this Iranian year, the total production of long steel sections has increased from 4.906 million tons to 5.564 million tons, which shows an increase of 13% compared to last year. Meanwhile, the production of beams and rebars increased by 17% and the production of corners, studs and other sections decreased by 4%. On the other hand, the production of flat steel sections increased from 5.267

million tons to 5.439 million tons, which experienced a growth of about 3%, and the production of hot-rolled sheets increased by 4% and cold-rolled sheets by 5% and the production of coated sheets decreased by about 6%. In total, the production of all steel products increased from 10.173 million tons last year to 11.3 million tons in the first six months of this year, which shows a growth of about 8%. Billet and Bloom production during the period increased by 13% compared to last year and increased from 7.676 million tons to 8.636 million tons. During the same period, slab production increased by 6%, from 5.413 million tons to 5.756 million tons. Also, the production of intermediate steel in the first 6 months of this year reached 14.392 million tons, which is an increase of about 10% compared to the same period last year (13.089 million tons). In addition, the production of sponge iron, which is the raw material of steel production, has increased from 14.185 million tons to 15.562 million tons, which shows a growth of about 10% over the same period.

In the field of copper production and export, the country's mining industry has witnessed significant growth, so that for the first time in the first six months of this year, copper exports increased by more than 2.45 percent compared to last year and during this period more than 250,133 thousand tons Copper cathode produced which was more than expected to increase the production of this product. On the other hand, the National Copper Company has increased its production by about 8% more than expected by producing more than 140,000 tons of copper cathodes in the first six months of this year. In the field of copper mining exploration, in the deep drilling sector, significant measures have been taken, which is expected to be 100,000 meters of deep exploration drilling by the end of this year, which is an increase of about 30% compared to last year. Sales of the National Iranian Copper Industries Company by the end of September this year amounted to 16.195 billion tomans, which compared to the same period last year has grown 61.5 percent.

Despite the proper performance of the country's mining and mineral industries, especially in the field of steel and copper industry, Iran's economy in this area is facing serious deficiencies and problems. The first problem is the involvement of the government, especially the Ministry of Industry, Mines and Trade in determining the price of products of these industries, which must be completely abandoned. Extensive investment in the exploration sector and the completion of the supply chain in the raw materials sector are other issues that must be seriously considered in order to achieve comprehensive development in the mining and mineral industries so that the Iranian economy can reduce its dependence on crude oil revenues and preventing the sale of raw minerals. ■

Economic relations between Iran and Turkmenistan

Official relations between Iran and Turkmenistan began after the country's independence following the collapse of the Soviet Union in 1991, but relations between the two countries are much older but after the annexation of this land to Tsarist Russia and later the Soviet Union, the relations between the two countries took a completely different path and went through the communication channel between Tehran and Moscow. After the Turkmenistan's independence Relations between the two countries developed rapidly.

Since the beginning of Turkmenistan's independence, the two countries have made extensive efforts to expand trade and economic relations. As a result of these efforts, several agreements and treaties have been signed between them, including trade agreement, customs agreement, double tax avoidance agreement, and incentive agreement. Mutual protection of foreign investment, the Standard Agreement on Road Transport and the Agreement on Air Transport should be considered as the most important bilateral agreements between the two countries. In total, more than 200 agreements and cooperation documents have been signed between the two countries over the past 27 years. Sending a trade advisor from Iran to Turkmenistan in 2009, building a friendship dam between the two countries on the Atrak River, holding a specialized exhibition in Turkmenistan, establishing branches of some Iranian banks in Turkmenistan, including Saderat Bank, and road and rail transportation cooperation are other measures. The two countries have been working to strengthen economic and trade cooperation.

Economic relations between Iran and Turkmenistan peaked in 2008, when our country became Turkmenistan's most important trading partner after Russia. This year, the volume of relations between the two countries reached about \$ 3.2 billion, but this amount

decreased in the following years, so that in 2019 it reached \$ 409 million. Important factors in this decrease should be the fall in oil prices, Oil products as well as sanctions that have reduced the possibility of exporting goods from Iran to Turkmenistan. Currently, China, Turkey, Georgia, Russia, Ukraine, the UAE, Germany, Iran, Uzbekistan and France are Turkmenistan's major trading partners.

Bilateral trade between Iran and Turkmenistan dropped significantly to \$ 409 million in 2019, of which \$ 400 million was Iran's exports to Turkmenistan and only \$ 9 million was imports from Turkmenistan, with a trade balance of \$ 391 million in Iran's favor. The most important exports of Iran to Turkmenistan are agricultural products, pipes and profiles of iron or steel, steel and cast iron parts used in the structure of buildings, various flooring, ready-made feed for livestock and poultry, paints, polymers, various tiles, detergents, stones, sheet metal as well as ethylene polymers, building materials, building stones and dairy products. On the other hand, products such as cotton, cotton fibers and textiles, petroleum coke, crude silk, acid oils, natural gas as well as charcoal electrodes for furnaces, containers for carrying liquids, carpentry products and wood parts are among the most important Iranian imports from Turkmenistan.

The most important economic event between Iran and Turkmenistan should be considered the Joint Economic Commission of the two countries, of which 15 sessions have been held so far, and the last session of this commission was held in September 2019 in Ashgabat, Turkmenistan. After various talks, Iranian and Turkmen officials signed a memorandum of understanding on cooperation in the fields of gas, electricity and energy swaps, construction materials and iron and steel, rail transit and freight roads, as well as the development of airlines. In addition, the parties stressed the need to standardize customs tariffs and related regulations.

In addition to these problems, the impact of political tensions and complex relations in the Middle East, Central Asia and the Caucasus on relations between the two countries must be added. With the collapse of the Soviet government, the previous agreements between this government and Iran regarding the exploitation of the resources of the Caspian Sea lost their validity, and the new governments each put the realization of their interests on their agenda. With the entering of large energy companies to the Caspian region, disputes have also escalated.

Utilizing the capacities of economic and political diplomacy in order to solve the existing problems and build mutual trust can solve some of these problems and it is necessary that it be considered by the country's officials. ■

Chairman of the Technical Committee of the Federation of Ready Mix Concrete and Concrete Parts Manufacturers in Iran:
Iran's seismicity doubles the need to monitor concrete production

Every product needs technical and academic knowledge to achieve the desired quality, but in our country, in relation to many products, there is a lack of technical knowledge and sufficient scientific education. For this reason, in recent years, some concrete manufacturers have tried to use their experience in the concrete industry with the cooperation of new investors in addition to using scientific knowledge to improve the production and transportation of this strategic material. Alireza Rahmati, Chairman of the Technical Committee of the Iranian Association of Prepared Concrete and Concrete Manufacturers, a lecturer at Shahid Beheshti University, a member of the Civil Engineering Organization and also a consultant on national development projects, is one of the people who have taken important steps in this regard and has gained valuable experience. We talked with him and now read parts of this interview. I entered the concrete industry professionally in 1997. At that time the industry was not in good condition in terms of supervision, infrastructure and production methods, and the necessary technical knowledge had not been developed. To eliminate these shortcomings, I started measures to develop and scientificize production instructions, quality control and presentation of industrial ready-mixed concrete for construction projects, and after several years of operation, the first official ready-made concrete quality control unit was established by our company. The concrete industry is in a relatively mediocre position in terms of infrastructure and equipment, and due to existing sanctions, limited financial capacity, and as a result the import of second-hand transport and pumping machinery into the country, the industry currently has little modern machinery and The internalization of this equipment has not yet achieved the desired result, and therefore we have a long way to go to reach the desired global level of concrete production. ■

The Director General of Technical and Vocational Education of Khorasan Razavi announced

Establishment of specialized centers for technical and vocational training in Khorasan Razavi

General Directorate of Technical and Vocational Education of Khorasan Razavi as a provincial unit of the Technical and Vocational Education Organization of the country (subdivision of the Ministry of Cooperatives, Labor and Social Welfare), with 47 fixed training centers, various branches and mobile units in industries, universities, suburbs Large (informal settlements), prisons, barracks, wards, villages and about 986 open schools supervised in the cities of the province, is the main source of short-term and informal skills training in the province, according to laws, regulations and educational standards, it is responsible for training the workforce and improving the skills of employees in the labor market. In order to get more acquainted with the activities and measures taken, we went to Afshin Rahimi Golkhandan, who has been working as the Director General of Technical and Vocational Education of Khorasan Razavi since 2014, and talked to him. We read parts of this interview.

One of the most important programs of the General Directorate of Technical and Vocational Education of Khorasan Razavi is to continue and expand cooperation with the economic entities of the province in the framework of the economic and cultural development triangle plan announced by the Khorasan Razavi Governorate, implementing key programs of the Technical and Vocational Education Organization including skills-based entrepreneurship, dual skills training, skills training in the real workplace, training of armed forces personnel, etc., expanding international cooperation in the region to provide training services to skills applicants, as well as expanding cooperation with organizations and institutions In order to increase the capacities and establish specialized centers and expand the management training centers and job counseling (TMC) next to the universities of the province. Technical and vocational training centers in Khorasan Razavi province, in addition to having standard workshops and equipped in the field of basic skills, often have workshops related to the capacities and comparative advantages of cities. On the other hand, in addition to providing training at the center, they are also in charge of managing mobile trainings and free schools in the city, holding skill tests, and so on. ■

The chairman of the board of directors of the Tehran Province Association of Ready-Mixed

**Concrete Producers suggested
Reduce costs and improve
the quality of concrete
production by creating a
private town**

Today, the country's construction industry is facing a recession, and this has caused the production capacity of some factories to be reduced by one third, and production units, including cement and concrete factories, are also facing many challenges. Now, in order to further explore the issues raised, we talked with Salim Bavafa, Chairman of the Board of Directors of the Association of Ready-Mixed Concrete Manufacturers of Tehran Province and CEO of Milad Concrete Production factory. We read parts of this interview.

By passing the Clean Air Act in 2017, some factories (15 production units) were practically closed. After the company objected to the legal authorities, we were able to obtain a resolution according to which active companies can renew their licenses with a two-year agreement, as well as provide land for the consolidation of concrete production companies by the Department of Natural Resources or the Ministry of Roads and Urban Development.

Lack of attention to the training of experienced manpower in this industry is another problem facing us. For example, if proper training is given to mixer drivers and concrete transfer pump operators and batching operators in a technical and professional organization, it will certainly be effective in preventing accidents also, due to maintaining the quality of concrete in the transportation process, the quality and life of buildings will increase in terms of structural strength.

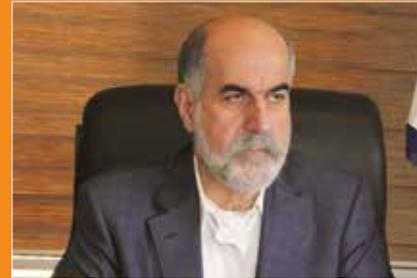
Based on this experience, I proposed the creation of a special Industrial town for concrete producers, which would include representatives of the Environment Organization, the Traffic Department, the Standards Organization, the Industry, Mining and Trade Organization, but unfortunately no action has been taken so far.

If concrete production units are located in a specific location, the quality of ready-mixed concrete production will be better monitored, significant tax revenue will be generated for the government, and tax evasion will be prevented. On the other hand, the useful life of concrete in hot weather is about 50 minutes and production companies cannot operate outside the city and in other existed industrial cities.

Many concrete companies are currently operating scientifically, which is commendable. Standard concrete production is of paramount importance for ready-mixed concrete production companies, but the quality of concrete does not depend only on the production companies, as the approvals of the Tehran High Traffic Council, which are being seriously pursued by the Tehran Highway Police, may be delayed transporting concrete and caused quality problems. ■

The chairman of the board of directors of Amin Beton Qarn Company emphasized

The standard organization must closely monitor the quality of concrete production

Concrete is one of the most important building materials whose strength plays a decisive role in the survival of the building, especially in the event of earthquakes and potential hazards, but since the activity of non-standard units has increased in recent years, most concretes offered in the market do not have the required quality. This has led to the closure of many large concrete companies in the country. To further investigate this issue, we talked Ali Zamani, Chairman of the Board of Directors of Amin Beton Qarn Company, which is nearly half a century old in the field of concrete production. This company started operating in 2000 with the real name of Amin Beton and since 2014, it has been officially established as Amin Beton Qarn Company and has been operating in District 1 of Tehran Municipality for over 20 years. We read parts of this interview.

This company has the ability to produce special concretes.

We have to ask the officials in this area why the concrete needed for the Saadatabad area in the northwest of Tehran is supplied from Shahriyar in the southwest of Tehran? We have corresponded many times with the officials and managers of this department (standard office) in this regard, but so far it has not yielded any results and this procedure is still being implemented.

In my opinion, one of the influential parameters in the quality of construction and its materials is the awareness of applicants. When buying a house, instead of paying attention to the appearance of the building, they should consider what rebar and concrete has been used in its construction. In my opinion, the municipality should consider an identity card for each building, in which all the specifications, materials used and the name of the builder should be included in the identity card, so that it is responsible for the buyer and the consumer. ■

Supply Chain Director of RISECO Holding:

Supply management is the most important challenge for producers

The activity of the private sector in the country's economy has always been associated with many restrictions, however, in the last two decades, due to the pivotal role of this sector in achieving prosperity of production, the private sector is active in important sectors of the economy including industry, investment and the presence of business and the role of holdings and similar groups is very prominent and key due to having diverse capacities and high experience of managers and their employees in different sectors of the country's economy. Meanwhile, Razi Investment and Strategic Development Company or "RISECO Holding", which was established in 2011 with the aim of providing consulting, management, investment services in the sectors of industries and mines, technical, production engineering and trade, is one of the most important groups with the participation of 21. The company operates in various fields, but the main field of activity of this holding is in the automotive and parts industry of the country. In order to get more acquainted with the activities of this company, we went to Pedram Samadi, supply chain of RISECO Holding, and had a conversation with him. We read parts of this interview.

Given the current situation, the most important feature of which can be considered the harsh US sanctions against Iran and domestic mismanagement, the main problem of RISECO Holding subsidiaries, like their counterparts, is the issue of supply, which in the automotive industry includes various sectors such as raw material, car parts and equipment supply. It should be noted that despite the relative self-sufficiency of the automotive industry in the country, this industry is not completely free of imports and the claim of complete self-sufficiency is not technically and economically acceptable. Of course, part of this issue is related to manufacturing technology and the other part is related to cost-effectiveness and economic circulation of production, which has practically prevented complete

self-sufficiency in this sector in recent years.

Although this year's nomination shows the understanding of the importance of production by the country's officials, but unfortunately it must be acknowledged that the laws and regulations imposed on the activities of production companies are not commensurate with this slogan and in practice are considered an obstacle to production. On the other hand, erosive and inefficient bureaucracy should be considered as one of the most important obstacles to the prosperity and leap of production. In developed industrial countries such as South Korea and China, which in recent times have had a similar situation in the field of industrial development as Iran, loans allocated to production units have an interest of about 2%, while in our country this is at least 21% and sometimes more. These companies require real estate collateral and other guarantees to obtain the desired loans, which is practically simply not possible for producers. On the other hand, the ratio of loans provided to industrial units to the total loans provided by the country's banking system in Iran is less than 18%, while this ratio in leading and industrialized countries is over 30%.

An important part of the criticism about the increase in car prices and considering it disproportionate to the current state of the country's economy, lacks a precise and more basis for "attracting the attention of the audience." However, it must be acknowledged that the price of cars has increased so much that, in practice, the majority of the people of the country are not able to buy cars, and this important commodity has been removed from their cost basket. In the meantime, it should be noted that the increase in car prices, like other products in the country, is affected by changes in the prices of raw materials and equipment, and due to the multiplication of exchange rates in the country and the supply of some parts and raw materials for car production from scratch. Externally, production costs have also risen sharply. On the other hand, the increase in the exchange rate has caused the price of raw materials and domestic equipment to rise, and by examining the price of raw materials, transportation costs, exchange rate fluctuations, as well as the multiplication of car production costs in the country, we cannot expect car prices not to increase.

The import of foreign cars is desirable as long as there is a healthy competition infrastructure, otherwise there will be no result other than the complete bankruptcy of the country's car industry. In unequal conditions, opening the country's car market to these companies to compete with Iranian manufacturers who suffer from inadequate tax laws, lack of proper access to financial resources and loans with low interest rates not only increases the quality of domestic products and improves the situation but it will lead to the bankruptcy and destruction of the country's manufacturing and industrial sectors. ■

The CEO of Pirooz Auto Parts
Development Group:

Increase exports by taking appropriate decisions by macroeconomic managers

Iran Hydraulic Industries Company (Pirooz Industrial Group) was a part of the parts manufacturing company in 1982, which started its activities in the field of mold making. Who supplied equipment for heavy machinery for use in the imposed war, took on the task of making parts for the hydraulic pump of these machines. In order to get more acquainted with the activities of this company, we talked to Engineer Mohammad Mehdi Shakurzadeh, CEO of Pirooz Auto Parts Development Group. We read parts of this interview.

In order to develop its activities in 1995, in order to supply hydraulic pumps for steering cars of Peugeot passenger cars and based on reverse engineering, this group concluded a contract with SAPCO Company and in 1997, the first sample of this product was produced. After concluding the contract, measures were taken to import assembly line machinery and other required equipment, and finally the machinery was installed in 2000. In 2003, with the special support of SAPCO and Iran Khodro, we received French approval to produce our products. It is noteworthy that since then until 2014, we have met 100% of the needs of Iran-Khodro and in 2011 we were the main supplier of hydraulic pumps for SAIPA Company for Pride car and fortunately we have had good cooperation with these companies. It goes without saying that at present, the production capacity of hydraulic pumps in this company is about 700,000 per year, which is also used in road construction and heavy machinery.

Given that the main products of this group are in the field of suspension and steering box system of cars and the car industry is moving towards electrification of the steering system, we must also take measures in this regard. It is noteworthy that we have purchased the required technical knowledge from a Chinese company to work in the field of production of electric steering box that is installed on the pillar. At present, the electric steering box is not used as it should be in the car systems in the country and the products are still old, but surely in a suitable economic conditions, the cars will benefit from this system.

The technical knowledge available in the country is much higher than the companies operating in Turkey and exporting their parts to Europe. Eight years ago, Turkey exported about \$ 17 billion worth of its parts to European countries, and of course we can do the same with proper planning. In my opinion, if the favorable conditions are provided and good relations are established with foreign companies, we will definitely achieve good success. ■

The CEO of “Khodro ghaleb” company
emphasized

The need to employ experts to develop the parts industry

The auto parts industry of the country as one of the main industries that meets the needs of automakers in the current situation is facing many problems such as liquidity crisis and a dramatic increase in raw material prices. The main customer of part makers, including automakers sector, fail to meet their financial obligations while reducing the amount of liquidity of parts manufacturers, have a double burden on the country's parts manufacturing industry. Now, in order to get more acquainted with the problems in this industry, we talked to Engineer Abolfazl Shoormij, CEO of “Khodro ghaleb” Company. We read parts of this interview.

This company was established in 1994 by a group of IHDM engineers who were selected among the best students of the top universities in the country. Since 1992, these students have undergone specialized training in the fields of design, coding, machining, and measuring the car body mold in the companies like Fuji Technical Japan, Fagor Spain and companies in France, Germany and South Korea, in order to work in the field of mold making, manufacturing auto parts and car assembly. This company established with about 30 personnel but now there are currently over 570 people working directly in the car company, about 70% of whom have more than 15 years of experience. Activities of this company are in the field of design, manufacturing of car body molds and pressing 3G to 5G parts, with the production of more than 85 metal parts of the car body, which will be delivered to Iran Khodro after assembly. So far, “Khodro ghaleb” Company has created high savings in the production of parts and assemblies for automakers by performing creative measures and localizing complex processes of designing and manufacturing molds for complex car body parts. Most of the complex projects of difficult part parts of Iran Khodro are carried out by Khodro ghaleb Company. One of these projects is the localization of complex welding steps of two-thickness sheets in the Peugeot 206 and 207 family chassis, which is unique in its kind. We are always among the top companies in terms of quality ppm score and timely delivery in OTD index. ■

Implementation of the national plan for free optimization of the engine room of residential and commercial buildings

In order to fulfill social responsibilities and with the aim of optimal consumption of natural gas fuel, the implementation of the national plan to improve and optimize the engine room of residential and commercial units in the country began. Since the per capita energy consumption of the country, especially natural gas consumption is higher than the per capita of many other countries, the Ministry of Oil and the National Iranian Gas Company have put on the agenda a national plan to optimize home and commercial motorhomes to prevent waste in gas consumption. On the other hand, optimizing energy consumption is in the area of social responsibilities of the Ministry of Oil and the National Iranian Gas Company, and good measures have been taken at the level of subsidiaries and headquarters.

Hassan Motazer Torbati, Deputy Minister of Oil for Gas Affairs and Managing Director of the National Iranian Gas Company, stated in this regard: With the implementation of the national plan to improve and optimize the engine room of residential and commercial

units, about 10% of gas consumption will be saved. Subscribers are also reduced, which saves the government and the National Iranian Gas Company about 10 percent or more, despite the cost, and happens to do so from the same savings.

Mohammad Reza Yousefipour, the executor of the engine room optimization project, also pointed to the need to optimize energy consumption in the country and said: "Subscribers should register in the National Gas Company system in order to upgrade their engine room free of charge. Of course, after

the optimization of engine room, the cost of subscribers' bills will be reduced by 10%.

Yousefipour added: "Due to the rich gas resources, gas is considered as the axis of development in the country, so the views should be changed from burning it to produce heat to creating added value."

Noting that one of the duties of the Ministry of Oil is gas production, the official added: "Iran is on the path of development and the need for gas will increase in the future, but it should be noted that increasing production requires the establishment of gas refineries that this action requires capital and time.

The manager of the engine room optimization project pointed out: In general, in infrastructure development, two parameters, and capital and time, play an important role. Increasing gas production is also considered an infrastructure development and is pursued as a long-term policy in the Ministry of Oil. The implementation of this policy will take several years, so in addition to the policy of increasing production, the issue of culture in energy consumption should also be on the agenda of governments. ■

The CEO of the Energy Exchange
announced

Pursue to launch energy and environmental optimization market

Iran Energy Exchange has been experiencing significant growth in value and trading volume since the beginning of its establishment, and despite the fact that there are about 5 months left until the end of the year, the energy exchange markets with a value of 902 thousand billion rials, while covering last year's performance for the whole the year was 537 thousand billion rials.

This means nearly 68 percent growth of compared to last year. Also, the growth rate for the same period last year is more than 188 percent. A separate study of markets shows that during almost seven months of this year until September 2020 the hydrocarbon market of Iran Energy Exchange with a value of about 811 thousand billion rials, has experienced a growth of 566 percent over the same period of last year. The electricity market of Iran Energy Exchange, with a growth of 182 percent compared to the same period last year, has a value of 2.552 billion rials during the 7 months of this year. Also, in the financing market in three instruments of standard parallel futures, project investment fund and cash capacity certificate, it has recorded the values of 85.452, 1.096 and 1.545 billion Rials, respectively. According to the trend of value of transactions during the last 7 months, it is predicted that this trend will continue in the next 5 months. In order to get more acquainted with the activities and actions taken by this company, we talked to Dr. Seyed Ali Hosseini, CEO of the Energy Exchange. We read parts of this interview. The goal of the Energy Exchange since its beginning has been to provide an organized, regulated and competitive market for the fair pricing of energy carriers, and in this regard, the vision of becoming a reference for energy pricing in the region has been at the forefront of its plans and plans.

From the beginning of the establishment of the Iran Energy Exchange until September of this year, over 220,000 billion rials have been financed through the issuance of these bonds, of which more than 208,000 billion rials are related to the oil industry.

Iran Energy Exchange has had an acceptable performance in the field of exports; Last year, the sales of products in the international ring was about 298 thousand billion rials, while this figure has reached more than 748 thousand billion rials by October of this year, which shows a growth of 950 percent compared to the same period of seven months last year (nearly 71 thousand billion rials) and also a growth of 150 percent compared to the whole last year. ■

A member of the board of directors of
Pirsam Company mentioned

Increasing costs of iron ore production

Inflation and rising production costs have caused many problems for many mining companies, but the most important issue is that the prices of mining products, especially concentrates and pellets, are determined by the government, which prevents these companies from gaining adequate profits. In this regard, we talked to Saeed Pirbodaghi, CEO of Aftab Iron Ore Company and

a member of the board of directors of Pirsam Iron Ore Company. Prior to starting work in the mining sector, he worked for about 8 years as a Captains in the shipping company of the Islamic Republic of Iran (1999-2007) on ocean-going ships. We read parts of this interview.

The company started in 2006 and its main activity at the beginning was launching, supplying minerals from public and private mines and exporting them to China and other countries, but in 2010, when the idea of producing export minerals came to our mind, we have also established Aftab Iron Ore Company, whose main job is to find, explore, extract and exploit mines, and during its activity, it has also achieved the process of production of iron ore concentrate. On the other hand, the two companies, due to their existing competencies and capacities, started to register mines in the west of the country, which will be exploited in the next two months.

Aftab and Pirsam iron ore companies are constantly developing, so that in the coming weeks, the mining activities of these two companies will start in the west of the country. On the other hand, according to the plans made in the beginning of 2021, concentrate factories will be built on a relatively small to medium scale in Saqqez city located in Kurdistan province, which complements our mining activities in the west of the country and will start production in late September next year. At present, at 200 km north of Tabas city, located in South Khorasan province, there is a soft iron ore mine of concentrate factory. This mine has been active since 2016 and uses the iron ores produced by the company.

Currently, India is the only country that can compete with us in the production of minerals. Iran is one of the top countries in the steel industry and there is a lot of potential in this area, but sanctions and rising costs have made investment less in this area. To solve this problem, government policies in determining the price of concentrate and pellets must be changed.

Unfortunately, some small mines have been closed due to rising costs, so special measures must be taken. Mining requires considerable investment and logistics, cost control and extraction, and when the investor realizes that this sector is not attractive for investment, they refuse to work in this field. ■

“Commitment” and “expertise” are the main needs of the country’s mining sector

Engineer Ehsan Piri
Head of Iran's Youth Industry, Mining and Trade House

Mineral resources in our country are considered as an opportunity for progress and development, but the situation of Iran's mining industry in various components of sustainable development is not in a good position compared to other countries. To be sustainable and also to play the role of this industry in sustainable development, defining a regular and purposeful structure for it is very important. One of the most important issues in the mining industry, which affects all mines in the world, is environmental considerations, and despite research on environmental challenges and international experiences, no significant measures have been taken, although strict standards have been set in this regard. Today, the environment and natural resources have become a public concern in the country, and its severe destruction has also raised major concerns about the future of living conditions.

It is important to note that in order to improve the mining and mineral industries, in accordance with the existing potentials in the country, first of all, appropriate measures should be taken to prioritize the reform of the strategy and finally its approval, and to achieve this, it is necessary to research, industrial and economic centers such as the Research Center of the Parliament, the Mines and Mineral Industries Commission of the Chamber of Commerce and the House of Industry, Mining and Youth of Iran should be used to facilitate and accelerate the movement of the mine sector. Unwise measures in this area can make the mining sector the main culprit of environmental degradation. In addition to the many challenges of this sector, the opposition of public opinion has also created many problems, in other words, the cultural attachment of this field has either not been implemented or has not been predicted. In my opinion, with the inappropriate view of the government sector in this area, the lack of efficient management, the ownership view of the mine and the tenant view of the exploiters will add to the problems of this sector.

Taking a brief look at the strategic document for the development of industry and mining, this document usually deals with the strategies of industrial development and rarely focuses on the mining sector in particular. In some parts of this document, which is mentioned from the mining sector, there is the policy-making approach in familiar forms and similar to clichés such as the need to avoid selling and exporting raw minerals, unsuitable business environment and competitiveness, resulting in unattractive investment. In the end, if “commitment” and “expertise” always play a fundamental role in the minds of managers and activists in the mining sector, we will definitely experience better conditions than in the past. ■

Deputy CEO of Orum Casting Complex of
Almanabad Steel Manufacturers:

Reduce crude sales by processing minerals

Mining and investment in this sector plays an important role in the economic growth and development of the country. In order to get more acquainted with the activities of this complex, we talked to Mohammad Reza Almanabadi, Deputy Managing Director of Orum Casting Complex of Almanabad Steel Manufacturers. The company also has the knowledge of processing various minerals, including the production of magnesium ingots from dolomite, iron concentrate, etc., and currently plays an important role in increasing the added value of the mining sector. We read parts of this interview.

This complex started its activity in 1986 in the field of production of casting parts and alloy parts used in mining, road construction and various industries, and currently about 200 experienced and specialized personnel in 3 workshops with an area of more than 15 thousand square meters are working in this complex. The company's area of expertise is the design and production of machinery required by crushing factories, mineral processing in the form of machinery manufacturing, as well as the implementation of comprehensive and EPC projects for various minerals including iron ore, copper, gold and micronized powders.

The technologies used in the design and manufacture of the company's equipment include the use of new casting methods such as last foam, simulation software in casting and parts design, control systems and precision instruments, machining and CNC cutting, as well as the use of existing technologies in destructive testing.

The company's products have their own applicants due to their high quality and in accordance with the needs and tastes of their customers, steel, mining, glass factories, crushing units, cement factories, etc. are among our main domestic customers. It should be noted that many of the products of this collection are exported to Central Asian countries, Kazakhstan, Turkmenistan, Armenia, Georgia, Tajikistan, Afghanistan, Iraq, Turkey and African countries such as Sierra Leone, Cameroon and the United Arab Emirates.

Iran is the only country that supplies crushers and processing equipment at much cheaper prices and with better quality than China. It is noteworthy that the oppressive sanctions against Iran and the problem of financial transfers have created many obstacles for us, and if the existing problems are resolved, our work process will also improve, and with the opening of small mines and processing lines, our country will move towards not selling mineral raw materials and exporting high value-added products. ■

Paya Mineral Exploration Management
Company stated

Administrative bureaucracy is the main obstacle in the exploitation of the country's mines

Relying on the oil industry and the lack of sustainable development is one of the most important problems that Iran's economy has faced in recent decades. Due to the great potential in the mining sector, this area has always been considered as one of the important centers for achieving diversity and sustainable development for the country's economy. However, the favorable development of the mining sector, which is a fundamental step in strengthening and expanding the country's various industries, is facing many problems. On the other hand, the lack of modern equipment and technology along with significant investment in the exploration sector is considered as one of the major obstacles to the development of the country's mining sector. In order to get acquainted with the current situation of this sector and ways to improve it, we went to Ali Yazdani, CEO and member of the board of directors of the Mineral Resources Exploration Management Company, and talked with him. We read parts of this interview.

This company, which is also called Paya Exploration Consortium, was registered in November 2019 in the Companies Registration Office and started its activities. Paya Company consists of 12 major shareholders. These companies hold more than 75% of the country's steel chain and are the most important shareholders in the country's stock exchange and commodity exchange markets. Around the world, most exploration activities are carried out by the government or large corporations, and part of the resources of these companies are devoted to exploration instead of investing in exploitation and increasing production capacity. Meanwhile, Pouya Mineral Resources Exploration Management Company has taken over part of the government's duties due to the need of the country's major mining industries for raw materials and the government's restrictions on investing in the exploration sector.

With the government's decision to increase exploration activities and strengthen the country in this sector, the Ministry of Industry, Mine and Trade decided to provide exploration permits for an area of one hundred thousand square kilometers for each of Imidro organizations, Mineral Production Company and Paya Mineral Exploration Management Company on the format of exploration zones. After carrying out the initial stages, handing over and eliminating the interfering areas, an area of 60,000 square kilometers remained at the company's disposal. This region includes 13 exploration zones in 7 provinces of the country. The priority of the Paya Mineral Exploration Management Company is the discovery of iron ore, copper, gold, lead and zinc, aluminum and coal mines, of which iron ore is the most important mineral desired by the company; because most of the shareholders of the country's steel chain company have and are facing a shortage of iron ore, so the supply of this material is on the agenda of these companies. It is noteworthy that in addition to Iran, the company plans to invest in exploration and mining in neighboring countries such as Afghanistan and Central Asian countries. ■

The CEO of Shokri Industrial Group Stated Development of the Country's Steel Industry with no Government Involvement

The country's steel industry as a strategic industry has witnessed astonishing progress in the last decade, so that Iran is currently among the top 10 steel producing countries in the world, but despite these advances due to the existing capacities in the field of mineral reserves, energy, infrastructure Transportation and technology, our country has not yet reached its desired position in the world steel industry. In order to get more acquainted with the current situation of this industry in the country, the obstacles to its prosperity and prosperity, as well as the impact of the current situation on the activities of steel companies, we went to Engineer Jahandar Shokri, CEO of Shokri Industrial Group and had a conversation with him. With a history of more than 15 years of activity in the country's steel industry in Kermanshah province, he is from the third generation of family who have worked for more than 70 years for the creation, prosperity and prosperity of Iran's industry in the west of the country and talked to him. We read parts of this interview.

This group consists of 4 different factories that operate in the field of smelting, reduction, rolling and production of industrial machinery. Meanwhile, Jahan Foolad Gharb Company with a capacity of 300,000 tons in the production of steel sections, Sima Foolad Jahan Company with a production capacity of 200,000 tons of rebar and Jahan Sanat Kermanshah Company are active in the production of industrial machinery in the field of rolling and smelting. Also, the construction of Shukri Industrial Group with a capacity of 300,000 tons of ingots and 200,000 tons of sponge iron has progressed 80% so far.

In addition to the smelting, casting and reduction unit, the construction of a 12 MW power plant using the output energy from the operation of the reduction furnace is on the agenda of this complex and now 60% of it has been completed. With the construction of this unit, in addition to reducing the effect of polluting gases on the environment, the loss of energy resources will be prevented and the exhaust gases of the reduction unit will be used to generate electricity.

This group has been export-oriented since its establishment and has been set up to sell its products to neighboring countries and other global markets. The geographical location of Kermanshah province in the vicinity of Iraq and its proximity to the markets of Syria, Lebanon and Turkey and the existing capacities in this province are the most important factors determining the macro strategy of Shukri Industrial Group. Before the outbreak of corona about 80% and in 2019, over 70% of the total products of this group have been exported abroad. Although our exports have declined this year due to the outbreak of corona and the closure of our borders, we hope that once this situation is resolved, we will return to our former status and resume our export activities. ■

The international exhibition MINEX 2020 and

iMat 2020:

Investigating investment opportunities in Iran's mining and mineral industries

The 9th Annual Exhibition of Investment Opportunities in Mining and Mining Industries of Iran (MINEX2020) and the 9th International Exhibition of Materials and Metallurgy Engineering (iMat2020), which is one of the largest mining and industrial exhibitions in the country and the Middle East with the presence of more than 130 domestic companies and enterprises. Foreign delegations were held in The Imam Khomeini Mosalla from 8 to 10 October. The exhibition was held in three main sections: exploration, extraction and processing of minerals to materials science and metallurgical engineering and casting and reaching the final product. In this important event, which was attended by various industries of mining equipment and machinery, mining industries, various investment companies, financial and credit institutions and consulting engineers, an attempt was made to bring the complete mine chain to the foundry. Dr. Saeed Zarandi, Deputy Minister of Planning of the Ministry of Industry, Mines and Trade, expressed satisfaction with the activities presented at the exhibition and said that according to these capabilities, the process of the country's mining sector is ready for change. He added that various strategies have been devised to prevent the export of raw materials so as not to harm domestic production.

Dr. Kambiz Mehdizadeh, Senior Advisor to the Vice President for Science and Technology, said during the visit to the exhibition: "The mission of this vice president is to support startups, knowledge-based companies and accelerators. Dr. Nabai, the head of the Mining Engineering Organization of Iran, also announced that he considers it his duty to support exhibitions and events related to the mining sector and the mining industry. Has found.

Nasser Taghizadeh, CEO of Chadormalu Mining and Industrial Company, while visiting different booths, said: Chadormalu Mining and Industrial Company welcomes any innovation and ability of domestic manufacturers in manufacturing parts and equipment needed by mining and industrial units.

Benedict Watemba, Ambassador of Kenya to the Islamic Republic of Iran, attended the Isfahan Steel Company's Booth and demanded cooperation with the company.

Dr. Reza Azimi, Executive Director and Secretary of the Coordination Council for the Rehabilitation, Activation and Development of Small-Scale Mines, stated in this exhibition: We have considered the best possible infrastructure for holding the International Conference on Materials Engineering and Metallurgy online, and the submitters of articles and referees can participate in this conference virtually and simultaneously, and submit articles and review articles. ■

The CEO of “Parsian Hooshmand” Company stated
**Unveiling of the online platform for ranking
 companies’ competitiveness**

The issue of transparency is one of the basic parameters for growth and development in the economy of any country. Hence, ranking companies are created in different areas to provide coherent information on the level of productivity, efficiency and overall status of firms. In this regard, we talked to Farshid Shokr Khodaei, CEO of Parsian Hooshmand Group a knowledge-based company, which has a long history in the field of ranking. The main activity of Parsian Hooshmand Group is collecting company data and processing it based on simple models such as sales or profit ranking, multivariate models in which several indicators are examined simultaneously, as well as the use of advanced modeling methods. Like neural networks, artificial intelligence, etc. to build and present a new model. The company also plans to offer a product of 17 years of experience in addition to a complete package of information and data of companies in the online platform to provide communication between companies, people, analysts and experts for easier access to their annual report. We read parts of this interview.

The activity of the team started in 2003 and its main task is to rank the companies that have the largest database of their information. Parsian Hooshmand Group is also the founder of the country’s ranking systems, which has been carrying out this mission on behalf of the Chamber of Commerce since 2006, and after collecting company data, it ranks and models it. That is, it turns qualitative issues, such as how the company is doing and how it operates, into quantitative issues and determines what variables should be modeled. The study activity of this company was carried out in the Chamber of Commerce since 2006 and since 2011 it has been ranking the members of the Chamber of Commerce. Parsian Hooshmand Group, after 5 years of focused efforts in this field, finalized the legal approvals with the approval of the Council of Ministers in 2009, and the ranking of the members of the chamber began at the beginning of 2011, but due to the challenges faced by the Ministry of Industry, Mining and Trade and Anti-smuggling Office faced obstacles, and failed to

pursue the rest of its goals and activities. As a result, the process of listing companies on the stock exchange and the transparency of the stock exchange will be hindered, and our goals to create an institution under whose supervision no company will escape the issue of transparency will not be achieved.

In a transparent ranking system, not everyone is satisfied. The more efficient companies are and at the top of the rankings, the more satisfied they will be, and conversely, those with lower rankings will be upset. It should be emphasized that the purpose of ranking is not to satisfy everyone or it is not going to be decided in favor of everyone in this system. The main purpose of this institution is to discover real data from companies. Data based on which the level of efficiency and inefficiency of companies, their productivity and the degree of sustainability can be determined. However, in recent years, government institutions have registered rating systems, including credit ratings, under their own names, which has led to the presence of non-transparent and even corrupt individuals in the country’s economic system.

Transparency is one of the basic requirements of the business environment, including the stock market. If the companies of the country, especially the listed companies, are ranked transparently, the situation of the companies and their intrinsic value will be better evaluated, and this issue, although it will cause the stock market to fall in the short run, will cause efficiency in the long run. My main question is why others do not have the right to disclose the realities of the capital market under the pretext that the capital market is tense? But for fear of a crisis in the capital market, there is no even the right to comment on this problem. My main question is why others do not have the right to disclose the realities of the capital market?

Our company has the highest volume of credit ratings in the country. Nearly 7800 ranking projects have been done in the company, which comes with analysis software, ranking platforms, information base, etc. The company’s sub-activities also include comparative optimization indicators, National Productivity Festival, business diagnostics and collection of non-financial indicators mechanism. The nature of our work is to evaluate the output of companies and rankings, and we are not satisfied only with listed companies.

Launching this online platform is very important for the development of the country’s economy and transparency. Our goal is for different segments of the population to be able to use it. One of our target sectors is the country’s journalism and media community. Part of the platform is to be dedicated to the group so that companies can respond directly to reporters. Since Parsian Hooshmand Group has a long history of communication with companies, the platform for these communications has also been provided. ■

The Mineral Revolution is a lasting heritage for the Iranian economy

Dr. Bahram Shakoori
Chairman of the Mining and Mineral Industries Commission of the Iran Chamber

Iran is one of the five richest countries in the world in terms of underground and natural resources with a value of \$ 27.3 trillion, one of the most important and valuable components of these resources is minerals. Our country is located on the golden belt of iron ore, copper and gold and has very valuable reserves, but the discoveries made in the country are superficial and insufficient, and it seems that most of the country's mineral reserves are still undiscovered. At present, minerals in the world are mined from a depth of more than 1000 meters but the average drilling in the country's mines is only 50 meters. Targeting Horizon 2025 in the mining and mineral industries sector is also based on the same surface explorations.

On the other hand, 95% of the country's area is mainly owned by three environmental organizations, the Forests, Rangelands and Watershed Management Organization and the Atomic Energy Organization. According to available statistics and information, due to the opposition of the Environment Organization and the Organization of Forests, Rangelands and Watersheds, valuable mineral reserves are trapped in 80% of the country and are currently not extractable, while setting environmental standards and standards in the world, Mining operations are being carried out in similar areas with the least damage, and after the completion of the mine, the operators are required to invest to rehabilitate the damaged areas.

Forecasts of technological and economic trends show that some minerals will face a serious decline in demand in the future, and if they are not extracted and exported, they will soon lose their economic and market value. According to the identified reserves and also the current production of building stones in the country, 93% of which is consumed domestically and 7% of which is exported, Iran will have stone reserves for the next 300 years. Italy, meanwhile, exports 22 percent of its crushed stone annually as a cradle of equipment and machinery for processing and producing processed building stones, and Turkey exports 75 percent of its extracted stones annually. Turkey's exports of building stones account for more than \$ 5 billion of the \$ 24 billion market (20%), but Iran earns \$ 350 million a year (1.4% share) despite its rich and valuable reserves.

To achieve this goal, attending international exhibitions and events, attracting foreign investment, etc. is necessary to earn money from the mining and mineral industries and replace this field with the oil economy. ■

Review of the performance of the Kuwait Stock Exchange in October 2020

The Kuwait Stock Exchange, is the only official financial market in the country dedicated to stock trading. This market consists of 5 important sub-categories including formal market, parallel market, debt market, option market and futures market. The Kuwait Stock Exchange was established after the passage of the Financial Transactions Act in October 1962, but has undergone several major overhauls, the most important of which are the 1983 and 1984 amendments.

The Kuwait stock market fell sharply this year, showing a total stock index of 6,975.96 at the beginning of the year, but the market fell sharply to 4,661.16 on March 16 and improved after a while. At the beginning of the October the stock exchange Index was in the channel of 6500 points then the index fell below 6,000 points and then on October 28 reached 6003.99 points and the trading volume on the last day of the market in October reached 74029199 trades with a value of 31813096 dinars. The market value of the Kuwait Stock Exchange on October 28 totaled 31,164.65 million dinars. The Kuwait stock market has been declining since the beginning of this year, and most banking, industrial and service companies have suffered significant losses. One of the most important factors in such a decline should be the outbreak of Covid 19 and the resulting recession. The pandemic, which quickly spread to all parts of the world, affected the economy of Kuwait as well as the economies of other GCC countries, with some officials and economic experts in those countries making the consequences of the corona outbreak more pervasive and severe than the great recession crisis in the early twentieth century. Kuwait, like many countries in the region, has an economy based on oil revenues, which, due to being a single product, is always exposed to tensions caused by fluctuations in the oil market. The outbreak of Covid 19 was accompanied by declining activity in major Asian economies such as Japan, China and India, which reduced oil demand. The drop in oil prices has caused problems for the Kuwaiti economy, which has led to a budget deficit. According to the International Monetary Fund's recommendation to diversify the economy as well as eliminate subsidies, it has important plans underway or study, but it still has a long way to go before it can be fully realized and free from complete dependence on oil.

With the death of the former Emir of Kuwait and the coming to power of the new Emir, many questions are raised about the general approach of this country and the political and economic situation of Kuwait, and the new emir must take important steps to stabilize its situation. On the other hand, until the end of the current corona crisis in the world economy, we cannot hope that the Kuwait stock market will return to its former prosperity, and it is predicted that in the coming months it will continue its downward trend. ■

The country's petrochemical industry is on the verge of a great transformation

Hamid Asadi

Iran, with its vast oil and gas resources, has always been considered as an important power in the field of export and energy supply, but our country's economy has always suffered from monopoly production and fluctuations due to price changes due to its reliance on the sale of its crude resources. Due to these problems, completing the value chain and converting energy resources into higher value-added goods in order to increase foreign exchange earnings, increase employment and diversify the economy, has been considered by economic policy makers. Due to cheap access to raw materials, access to international and regional markets, appropriate industrial and human infrastructure, the petrochemical industry is one of the most important sectors to complete the value chain, so that the industry with investments made in the nineties and the years 2000 to 2010 have now become one of the most important centers of petrochemical production in the region. On the other hand, the production of petrochemical products increased from 56 million tons in 2013 to 66 million tons in 2019, and it is expected that 25 million tons will be added to the production capacity of this industry this year, with the opening of projects to be completed by the end of the year. In the future, the country's petrochemical production capacity will reach 100 million tons per year and is worth \$ 25 billion. Completing the production chain, creating diversity in products, supplying food to domestic industries, as well as increasing the value of the product portfolio of this industry are among the most important measures on the agenda of industry officials. By taking these measures in the first 6 months of this year, petrochemical products with 30.5 million tons, has recorded an increase of 7.9 percent in this period. According to the production of eight basic petrochemical products in the country's petrochemical industry, the production capacity of these products in 2018 in the world was 642 million tons, which will reach 810 million tons by 2025. At present, Iran, with a production of 23 million tons, accounts for about 3.6% of the production of basic products in the world, and according to existing plans, it is predicted that in 2025, our country's share of this amount will be 6.2%. In the meantime, the production of propylene will increase by 145%, ethylene by 73%, ammonia by 65% and methanol by 245%. However, unbalanced development in the upstream petrochemical industry due to feed prices, widespread sanctions against the country's petrochemical industry, problems with financial transfers in exports, and issues related to the government's role in determining product prices are some of the problems facing Iran's petrochemical industry. Finally, it should be noted that if the current issues and problems are properly managed, we can hope that Iran in the coming years to capture a significant share of the market for petrochemical base products worldwide. ■

The golden opportunity for Iran's economy in the 2022 Qatar World Cup

Farhad Amirkhani

The whistle for the start of the 22nd World Cup, known as Qatar 2022, in the not-too-distant future; It will resonate at 13:00 local time on November 21, 2022 in Al-Bayt Stadium in Qatar. This is the first World Cup in which a small country from the Middle East with an area of 11,493 square kilometers and a population of 2.6 million people will host this series of popular and international competitions. For years, the FIFA World Cup has been recognized by nations as a unique economic opportunity rather than a purely sporting event, and for this reason there has always been close competition for the World Cup. Qatari officials, recognizing the importance of this great international event and in order to take advantage of this unique sporting opportunity (let's say economic) with visible and hidden pursuits and according to the lottery conducted by the World Football Organization, they were able to overtake the applicant countries such as the United States, South Korea, Australia and Japan, and finally give their country the opportunity to host the 2022 FIFA World Cup. Now the question arises that considering Iran's neighborhood with Qatar, how can our country make optimal use of this unique sports-economic tournament with a turnover of more than billions of dollars? Can Iran contribute to the supply of construction materials, labor and other necessities such as textiles, electronics and other items with Qatar? In the field of tourism, is Iran ready to host a large number of tourists going to the region? It is interesting to note that Qatar is currently rapidly completing the infrastructure and construction of the most magnificent stadiums, hotels, leisure centers and air, road, rail and sea transport lines with strict FIFA standards to accommodate 32 teams, despite the global corona outbreak. But despite all the planning, last year the president of the World Football Federation, announced the possibility of holding the 2022 World Cup with 48 teams in Qatar. To this end, FIFA suggested that, given the increase, Qatar's neighbors could host the World Cup in partnership, and published a list of countries that could qualify to co-host the 2022 World Cup with Qatar. According to the list, Bahrain, Kuwait, Oman, Saudi Arabia and the United Arab Emirates are eligible to host. Although the name of Iran does not appear in the list provided; however, due to the political problems of Saudi Arabia, the United Arab Emirates, Bahrain and Egypt were excluded from the list by Qatar. Last year, Oman officially announced that it was by no means ready to partner in hosting the World Cup. In the absence of these countries, there is now room for Iran to participate with Qatar in the economic and tourism fields, both before and during the World Cup, and this is a golden opportunity for officials and economic activists and through a win-win agreement, they will achieve a great achievement for our country's economy. ■

World of Investment Experience of an Original Opportunity

Iran, with its long history of early civilization; having the world's second biggest gas reserves, diverse mines, rich hydrocarbon resources, a four season country, 1.7 million square kilometers in area, population of more than 80 million, and kind and hospitality people has always considered as a strategic and big market in the middle east by different manufacturing, industrial, and service companies. In the meantime, companies have succeeded to attend in this important market whose have used the notification and advertising capacities in the proper manner with the style of Iranian audiences as well.

"World of Investment" magazine is one of the most effective magazines in Iran's economy field which has tried to introduce investment opportunities in various sectors of manufacturing, industry, tourism, trading, services and etc. by utilization viewpoint of senior executives, managers, university professors and experts according to a new attitude. This approach is considered by the business owners, chambers of commerce and foreign embassies thankfully.

Currently, this monthly magazine is published in six separate sections and on the first of every month included:

1 Energy sector includes oil, gas, petrochemical, power plant and upstream and downstream industries.

2 Industry sector covers the subjects of all manufacturing and industrial companies in different fields.

3 Capital market sector evaluates the latest developments in the field of securities, the bank, insurance and macroeconomic policies of the monetary and financial markets.

4 Macroeconomic economy sector reflects the viewpoints of experts in addition to decisions and actions of Iranian executives about the implementation of microeconomic and macroeconomic policies of the country.

5 Opportunities and challenges of the investment around a business is evaluated exclusively in the special records section in each issue.

6 In the readings section of the magazine, interesting domestic and foreign content is also published on those individuals who have gained special success in their business or production.

Hence we are proud to invite you cooperating us by providing information or insert advertising.

Concessioner:

Morteza Faghani

Chief Executive Officer:

Hamid Asadi

Editor In Chief:

Farhad Amirkhani

Commercial Manager:

Sara Nazari

Translator:

Said Edalatjoo

Selected Topics In This Number

The CEO of "Parsian Hooshmand" Company stated
Unveiling of the online platform for ranking companies' competitiveness

The CEO of Shokri Industrial Group Stated
Development of the Country's Steel Industry with no Government Involvement

The CEO of the Energy Exchange announced
Pursue to launch energy and environmental optimization market

Supply Chain Director of RISECO Holding stressed
Supply management is the most important challenge for producers

The CEO of Pirooz Auto Parts Development Group emphasized
Increase exports by taking appropriate decisions by macroeconomic managers

The Director General of Technical and Vocational Education of Khorasan Razavi announced

Establishment of specialized centers for technical and vocational training in Khorasan Razavi

The chairman of the board of directors of Amin Beton Qarn Company:

The standard organization must closely monitor the quality of concrete production

Morteza Faghani

Member of Tehran Chamber of Commerce

Providing the country's foreign exchange earnings by developing the mining sector

Contact Us

Add: Unit 3 , No 27, Marzban Nameh Alley, Shahid Mofatteh Ave.
Tehran,Iran

Zip Code:15875-8915

Tel:+9821 -88864842

Web Site: <http://dsg-m.ir>

Fax:+9821 -88864786

E-mail: d.sarmayeh@gmail.com

FSA

CRUSHING & GRINDING

 WWW.FSINDCO.COM

 SUPPORT@FSINDCO.COM

 آدرس دفتر: ارومیه، شهرک صنعتی فاز ۲۹

 +۹۸-۹۱۴۳۴۱۹۵۴۷ - ۰۴۴-۳۳۷۴۴۵۵۱

هزینه‌ی کرونا را شکست می‌دهیم.
جبران هزینه‌ی بیکاری، تا ۳۰ میلیون تومان

www.si24.ir
تلفن: ۰۲۱-۸۹۴۳

بیمه سه‌گانه کرونا
همراه روزهای سخت

